

**Albamu ya Picha
Za
William Branham**

1. Picha hii ya ajabu sana, iliyo na duara ya moto iliyotulia juu ya kichwa cha William Branham, ilipigwa na Bw. mmoja Ayers, mpiga picha aliyekuwa akipiga picha kwa ajili ya kasisi hasidi, aliyekuwa akiipinga huduma ya Ndugu Branham huko Houston, Texas. Wakati mpiga picha huyo alipoisafisha negativu hiyo alishangaa sana hivi kwamba papo hapo aliileta kwenye hoteli alimokuwa akikaa Ndugu Branham. George Lacy, Mchunguzi wa Hati Zinazoshukiwa, alichunguza negativu hiyo kwa makini katika maabara yake na kuitangaza kwamba ni halisi kabisa.

George J. Lacy
Mahnungz uen Hati Zene Moskwa
Sefi Tsching
Houston, Texas

Januari 29, 1950

RIPOTI NAMAONI

Yah. Negativu Ilyoshukawa

Mnamo tarebe 28 Januari, 1950 kwa naombi ya Kasisi Gordon Lindsay, ambayo alikwau akitinwakilisha milipokea kuotka kwa Studio ya Douglas ilyo kwenye Barbara Kuu ya 1610 Rusk katika jiji hil, filamu ya inchi 4x5 ya picha ilyoing'ia wa mwanga na kusafisivu. Filamu hii ilidanwa kwa Kasisi William Branham iliyochukulawa na Studio za Douglas kwenye Jumba Kubwa la Miktarano la Sam Houston katika jiji hil, mnamo ziara yake ya hapa katika sehemu ya mwisho ya Januari, 1950.

O M B I

Kasi Lindsay alionba kwamba nifanyewe uchunguzi wa kisavansi wa negativu iliyotajaya hapo juu. Aliomba kwamba nifanyewe uamuzi, ikilwezekana, kama kwa naomni yangu hiyo negativu ilihikuwa imerekabishiwa, ama "tuguhusiva" kwa njia yoyote au la, kabalya kusafisivu kwa filamu hiyo jaumbo ambalo lingesababishi mchirizi wa nuru kutokeea mahali penye hiyo duara ya nuru juu ya kichwa cha Kasisi Branham.

U C H U U N G U Z I

Uchunguzi nkubwa na wa kithadubini na utafiti wa bande zote mbili za filamu hiyo ulitayawa ambayo ilikuwa ni Filamu ya Eastman Safety Pande zote mbili za filamu iliyozilchinguzwa katika nuru iliyochuijwa ya urupujani na picha za miali isiyoonekana zilipigwa za filamu hiyo.

Hakukuuwa na kitu kilichoonekana ambacho kingeonyesha ya kwamba mwali wa nuru unsonena habari zake ulikuwa umeekeezewa wakati wa kusafisivu kwake. Wala hakukuuwa na kitu chochotekipatikana ambacho kingeonyesha ya kwamba hakusafisivu kwa njia ya kawaida na inayokbalika Hakukuuwa na kitu kilichopatikana katika densiti lilingantu za vitu muhimu ambavyo havukiuwa katika

M A O N I

Kwa mujibu wa uchunguzi na utafiti ulioelezewa hapo juu naomni yangu dhahiri ni kwamba negativu iliyotolewa kwa ajili ya uchunguzi huu, haikurekebishiwa wala haikuuwa negativu yeye sehemu mbili wala iliyopiga mama mbili.

Juu ya hayo, maoni yangu dhahiri ni kwamba mwali wa nuru unaooonetaka juu ya kichwa katika duara ulisababishiwa na nuru ilijoing'a kwenye negativu. Yanevasili shwa kwa beshima,

Ripoti na Maoni -uk 2- Januari 29, 1950
Uchunguzi wa kihabubini ulishinwa kuoynesha kurekebishiwa kwa filamu hiyo mahali popote pale kwa njia zozote zinazotunuuwa katika urekebishihi wa kibashara Pia, uchunguzi wa darubini ulishindwa kuonyesha koguswa kokote kwa emalshani ndani au kuuzungukua mwali wa nuru tunayonera habari zake. Uchunguzi wa nuru ya urupuanu ulishindwa athari yoyote ya kemikali kwenye pande zote mbili za negativu hipo, ambapo huenda ungallutanya mwali wa nuru hiyo, baada ya kusafisivu kwa negativu hiyo. Picha ya nuru isiyonekana ilishindwa kuonyesha kitu chochotekipatikana ambacho kingeonyesha ya kwamba kuna urekebishihi wovwote uliopanyiwa filamu hiyo. Uchunguzi pia ulishindwa kuonyesha kitu chochotekipatikana ambacho kingeonyesha ya kwamba negativu inayopadihilia ni negativu yeye sehemu zaidi ya moja au ni negativu iliyofidhilia wa maradhi.

3. Jamii ya familia ya Branham. Upande wa kulia ni Billy Paul, Becky na mke wa Ndugu Branham, Meda Marie.

4. Kijumba cha magogo ambamo William Branham alizaliwa, tarehe 6 Aprili, 1909. Kijumba chenyewe kiko karibu na Burkesville, Kentucky. Ilikuwa ni mahali hapa ambapo mama na mtoto wake nusura waangamie katika dhoruba mbaya sana ya theluji ya mwishoni mwa majira ya kupukutika majani ya mwaka wa 1909. (Angalia Mlango wa 11.)

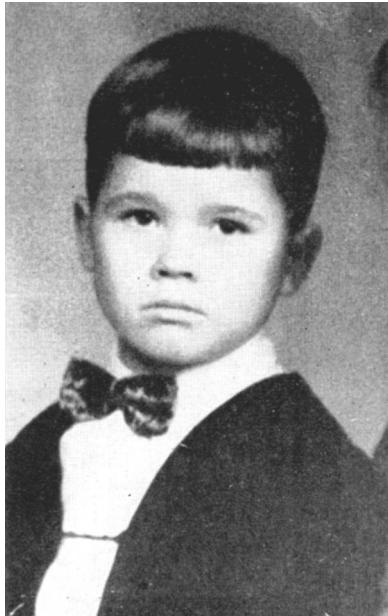
PICHA MBILI ZA KIHISTORIA KATIKA MAISHA YA WILLIAM BRANHAM

5. Tukio la mtoni. Ibada ya ubatizo iliyotukia katika mwezi wa Juni, 1933 kwenvye kingo za Mto Ohio huko Jeffersonville, Indiana. Alikuwa akijiandaa kumbatiza mtu wa kumi na saba, na papo hapo nyota ikatokea juu yake ambayo ilishuhudiwa na watu wengi na ambayo taarifa yake ilitokea kwenvye gazeti la mahali hapo wakati huo.

6. Hema huko Ornskoldsvik. Si kambi ya majira ya kiangazi huko Marekani—Uamsho wa Uponyaji wa Branham karibu na eneo la Akitiki la Sweden Kaskazini. Angalia mlolongo wa mabasi upande wa nyuma.

7. Mvulana aliyekufa afufuliwa. Mvulana huyu mdogo aliokotwa na Kikosi cha Branham baada ya kugongwa akauawa na gari.

8. Msichana aponywa na kuwekwa huru na magango. Huku akipigwa picha kwa kamera katika moja ya ibada zake huko Finland, Ndugu Branham amesimama karibu na mmoja wa watoto wengi ambao uponyaji wao ultokana na maombi yake. Msichana huyu mdogo ni Veera Ihalainen, yatima wa vita, aliyewekwa huru kiajabu sana kutokana na kuvaan magango na mikongojo mikatili.

9. Kwenye kaburi la John Wesley huko London, Gordon Lindsay na Jack Moore wamesimama upande wa kulia wa Ndugu Branham.

10. William Branham kwenye kaburi la John Alexander Dowie. F. F. Bosworth amesimama upande wa kulia.

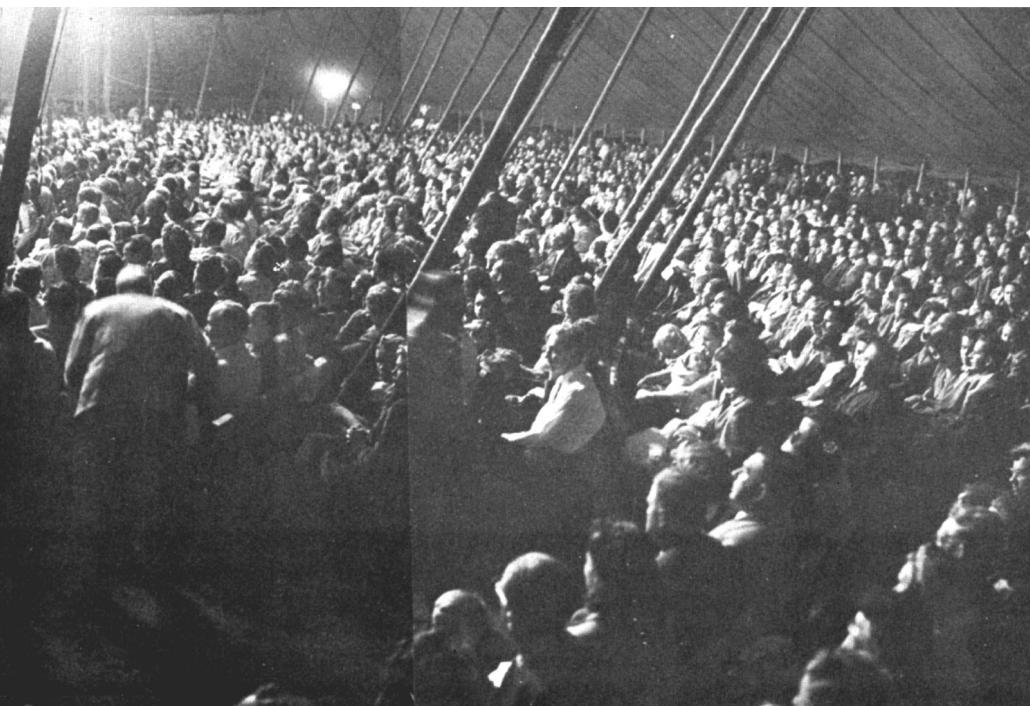
11. Picha hii inaonyesha sehemu ya kusanyiko kubwa lililohudhuria

12. Uamsho wa hema wa Branham

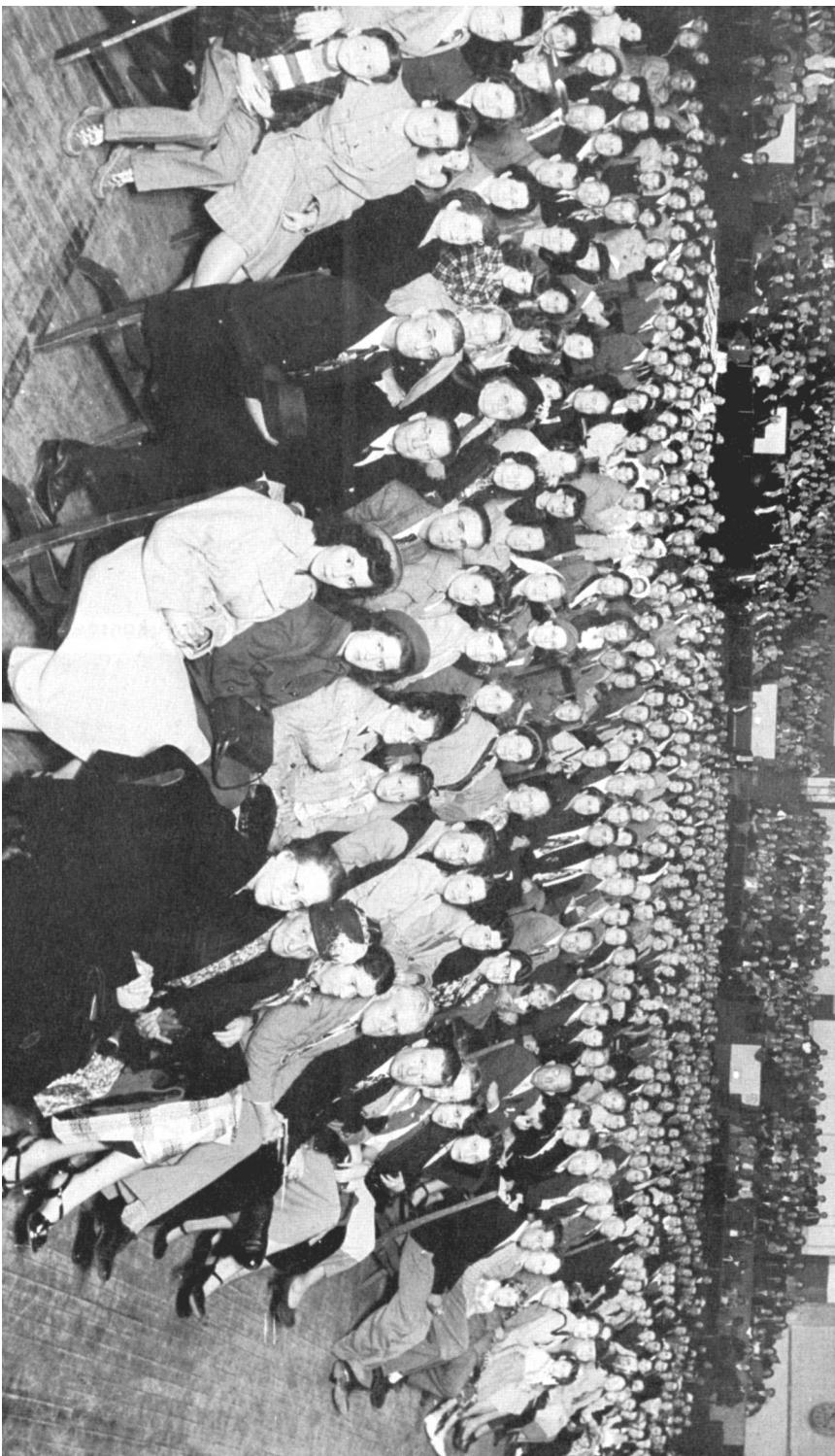
uamsho wa uponyaji wa Branham kwenye Jiji la Kansas.

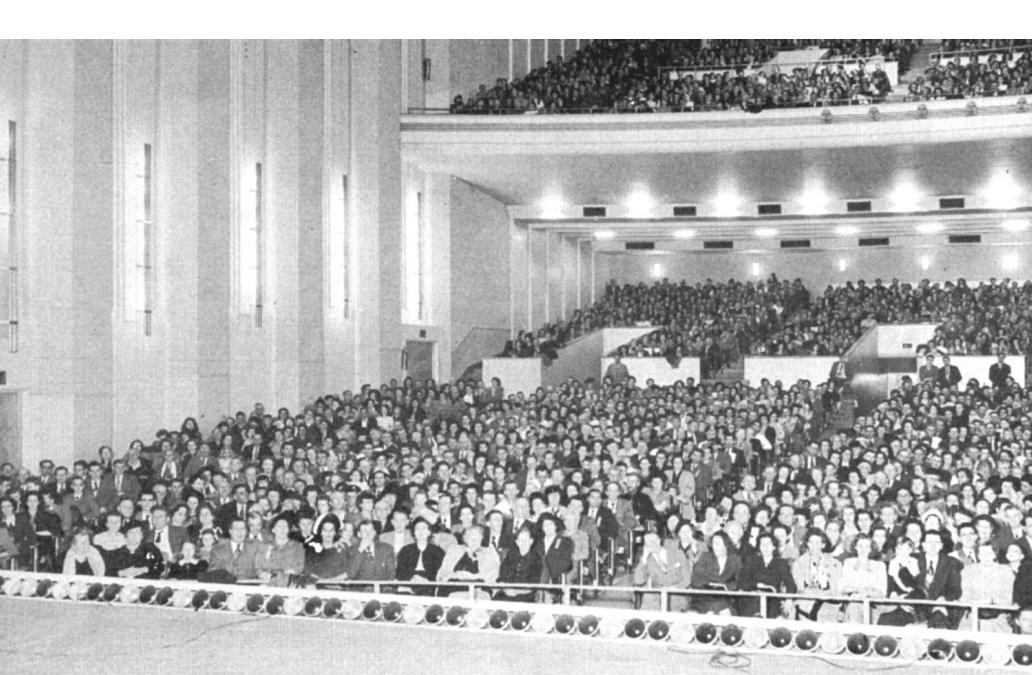
huko San Bernardino, Calif., Novemba, 1950.

13. Dhifa huko Minneapolis ambako wahudumu walioshiriki katika mkutano wa Branham walihudhuria.

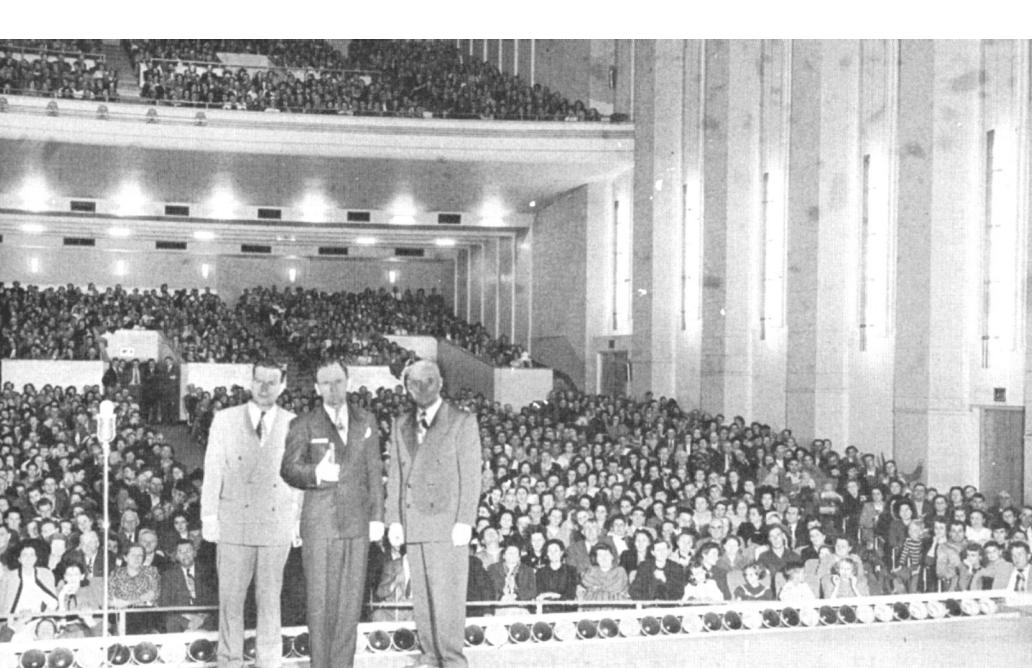
14. Mkutano wa Branham huko Houston, Texas. Picha inaonyesha nusu tu yra roshani. Usiku uliofutia mukutano ulienda kwenye Jumba Kubwa la Mikutano la Sam Houston, ambako 8,000 walihudhuria.

15. Kusanyiko huko Little Rock, Arkansas. Gordon Lindsay

16. Kusanyiko huko kwenye Jumba Kubwa la

na Jack Moore wamesimama pande zote mbili za Ndugu Branham.

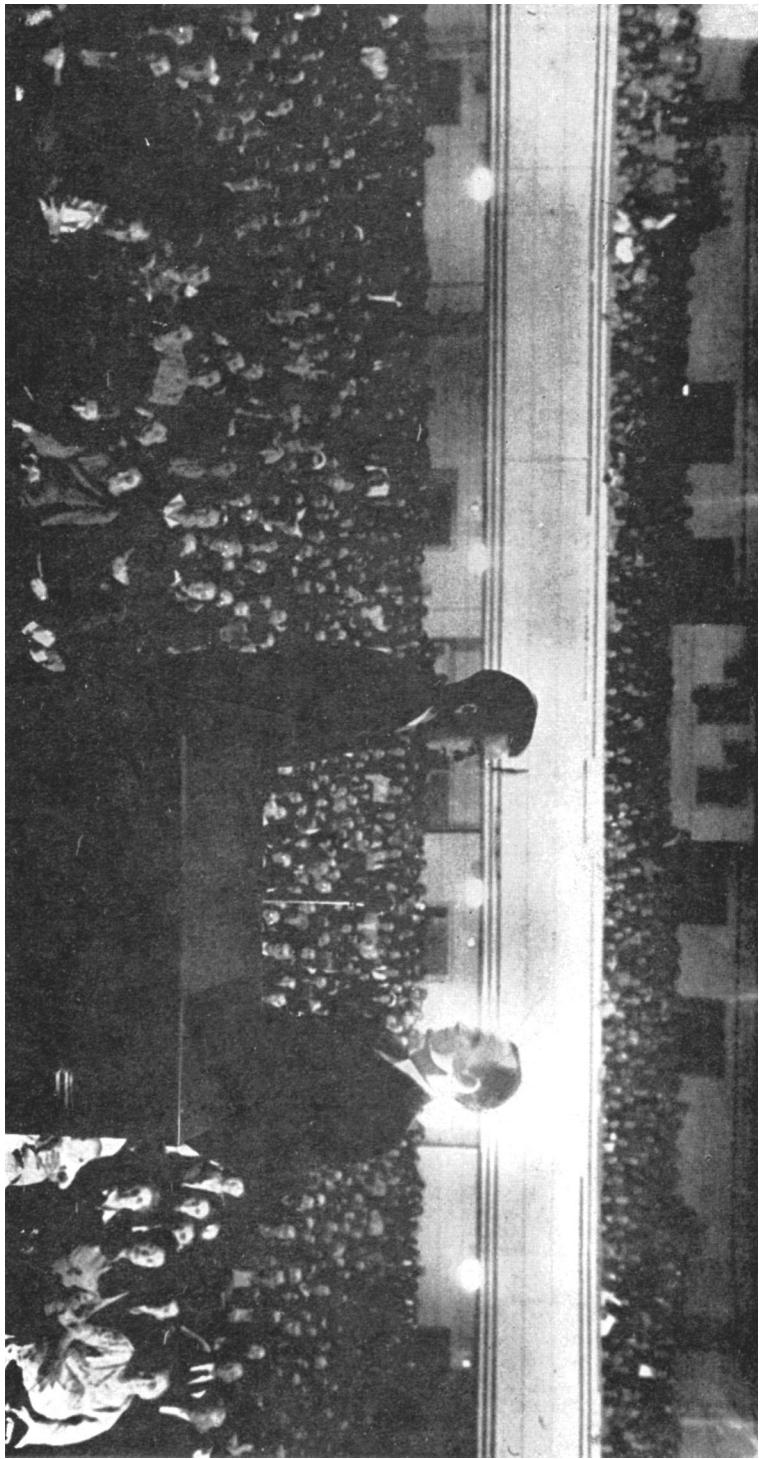
Mikutano la Sam Houston, Houston, Texas.

17. Picha ya ule mkutano mkubwa sana wa Tacoma, Washington, katika mwezi wa Aprili, mwaka wa 1948.

18. Picha ya kusanyiko kwenye Jumba la Mikutano la Jiji huko Seattle, Washington mwezi wa Novemba, mwaka wa 1948.

19. Nuru inamzunguka Ndugu Branham. Duara ya nuru inakizunguka kichwa cha Kasisi William Branham wakati picha hii ilipopigwa. Mpiga pitcha alielezea ya kwamba hakukuwako na nuru katika ya Kasisi Branham na upande wa nyuma wa jumba hilo la mikutano.

WILLIAM BRANHAM

MTU ALIYETUMWA
KUTOKA KWA MUNGU

kimehaririwa na

Gordon Lindsay

Mhariri wa SAUTI YA UPONYAJI
akishirikiana na
William Branham

Kimechapishwa na

WILLIAM BRANHAM
Jeffersonville, Indiana

Yaliyomo

Ukurasa

Utangulizi

i

Mlango

1. Changamoto Ya Ajabu	1
2. Kuzaliwa Kwa Ajabu Na Ujana	9
3. Dhiki na Umaskini Nyumbani Mwao Branham	13
4. Kuongoka Kwa William Branham	17
5. Ndoa Yenye Furaha Na Uamuzi Wa Kufisha	23
6. Mafuriko Makubwa Ya Mto Ohio Ya Mwaka Wa 1937	31
7. Kukata Tamaa—Kisha Ndoto Ya Mbinguni	35
8. Matukio Ya Ajabu Yaliyotangulia Kuzuriwa Na Malaika	45
9. Malaika Kutoka Uweponi Mwa Mungu	49
10. Mwanzo Wa Huduma Mpya	55
11. Kampeni Yake Ya Kwanza Ya Uponyaji Huko St. Louis, Missouri	61
12. Matukio ya Ajabu Katika Huduma ya Ndugu Branham Baada ya Kuzuriwa na Malaika	65
13. Mihitasari Kutoka Kwenye Mikutano Ya Branham	71
14. Mwandishi Anaingilia Hadithi Ya Branham	85
15. Branham Katika Kaskazini-magharibi	93
16. “Sauti Ya Uponyaji” Inazaliwa	97
17. Kikosi cha Branham Kinalekea Kaskazini	107
18. Picha Ya Kushangaza Sana Ya Uwanja Mduara Wa Houston	115
19. Magazeti Ya Marekani Yanaripoti Mikutano Ya Branham	125
20. Karama Za Uponyaji Na Zaidi	133
21. Taarifa ya Maono Yaliyoshuhudiwa na Ndugu Branham	143
22. Safari Ya Ng’ambo Kwenda Skandinavia	165

Utangulizi

Hadithi ya maisha ya William Branham iko nje kabisa ya maisha ya dunia hii na haina kifani na maisha ya kawaida hivi kwamba kusingalikuwako na wingi wa mathibitisho yasiyokanushika ambayo yanathibitisha na kushuhudia ukweli wake, mtu angeweza kabisa kusamehewa kwa kuyahesabu kwamba hayaaminiki wala hayawezekani. Lakini kweli hizo zinajulikana vizuri sana mahali pote, na ni za namna ambayo kwamba zinaweza kuhakikishwa kwa urahisi sana na mchunguzi ye yote mwaminifu, hivi kwamba hazina budi kusimama kama shahidi wa uradhi na kusudi la Mungu la kujifunua Mwenyewe tena kwa wanadamu kama alivyofanya hapo awali katika siku za manabii na mitume. Hadithi ya maisha ya nabii huyu—kwa kuwa yeye ni nabii, ingawa neno hilo tunalitumia kwa nadra—kwa kweli inashuhudia ukweli kwamba siku za Biblia zipo hapa tena.

Mwandishi huyu anafahamu vyema sana ukosefu wake wa ustadi wa uandishi wa kuonyesha na kusimulia vizuri hadithi ya huduma hii kuu. Hata hivyo, yeye anasaidiwa sana kwa kuwa sehemu kubwa sana ya masimilizi haya imesimuliwa katika maneno ya Ndugu Branham mwenyewe, pamoja na baadhi ya wengine ambaao wamehusika katika huduma hii. Mtindo wazi, rahisi wa Kasisi Branham una mvuto wa kipekee, na ingawa yeye mwenyewe hajivunii majaliwa yoyote ya elimu, staili hii, ingawa wakati mwingine ni ya kishamba, daima inasisimua na ina sifa ya kipekee.

Kumfahamu Ndugu Branham ni kumpenda. Tabia yake ni ya upole na ya utu wema na wepesi wa kuhisi kwake huguswa kindani sana na mateso na maumivu ya wengine. Huruma yake imekuwa ni kubwa sana kwa wagonjwa na wanaoteseka, hata aliachilia afya yake mwenyewe iathirike wakati akiombea kwa muda wa saa nyingi sana mistari mirefu mno ya wagonjwa. Kwa muda fulani alibeba, kwa namna fulani, mzigo wa ulimwengu unaoteseka juu ya mabega yake manyonge, mpaka Mungu alipomjulisha ya kwamba jukumu hili linapaswa lishirikishwe wengine. Tangu arudi kwenye huduma, amepokea maombi ya wale wanaofanya kazi pamoja naye kwamba alinde nguvu zake, wala asizidi kile mwili wake utakachostahimili. Uponyaji wa Kiungu haumfanyi mtu kuwa asiyekufa katika maisha haya, na hata Yesu alibeba mzigo wa uchovu.

Ni kweli kwamba Ndugu Branham anaishi katika ulimwengu wa tofauti mbali na ule wa Mkristo wa kawaida. Katika mambo ya ulimwengu huu kusema kweli yeye si mtu mwenye makuu na wala hayuko tayari kushindana hekima na

wale ambao mara nyingi sana wanamtumia wapate mambo ya binafsi na ya kijanja. Kwa upande mwininge, katika ulimwengu ule ambao ye ye anaishi hasa, hisi zake za kiroho zimehuishwa kufikia mahali ambapo amewezeshwa kuingia ndani zaidi kwa Mungu, na zimemfanya ajue zaidi kweli za kimbunguni, kuliko labda mtu ye yote anayeishi leo hii. Ni kiwango hiki cha hisi hii ya kiroho inayoshangaza sana ambayo imeifanya huduma yake kuwa ya kimapinduzi sana. Kwa kweli ye ye haleti fundisho jipya kwa kanisa, bali hasa analeta ufunuo mpya wa ukweli wa nguvu za Mungu na kweli halisi za mambo ya kimiujiza katika Maandiko.

Pamoja na utambuzi huu wa kiroho, kuna namna nyingine ya huduma yake inayomfanya kupendwa mno na halaiki ya watu wanaomsikia—ni unyenyekevu wake usio na hila. Hakuna mtu anayeyaonea wivu mafanikio ya mtu huyu mnyonge ambaye kwa miaka mingi sana alipigana vita vy a kushindwa na maisha—mtu ambaye katika sehemu kubwa ya maisha yake hajajua kitu ila uchungu wa umaskini, taabu na huzuni zinazolemea, mtu ambaye alipokonywa hata machache ya jinsi ya kuyamudu maisha, mpaka nafsi yake yenyewe ikaachwa ukiwa, na ilionekana kana kwamba mbingu yenyewe ilikuwa imemfanya njama. Tunawenza tukamshukuru Mungu kwa fidia ambazo Majaliwa ya Mungu yalimkirima tangu wakati huo, na kufurahi pamoja naye katika ushindi wake. Labda hakuna huduma ya mtu mwininge ye yote ambapo mauti katika maisha haya yamewakilishwa kwa udhahiri sana, jambo hili, bila shaka, ni kwa kusudi kwamba Mungu aweze kuwaonyesha watu Wake, uzima mpya ama maisha ya kufufuka.

Ndugu Branham anafahamu kabisa upungufu wake, na mara nyingi anawaomba radhi wasikilizaji wake kwa ukosefu wake wa sifa za kistaarabu. Yeye husimulia juu ya uzawa wake maskini bila kusitasita, kupambana kwake na umaskini kwa siku nyingi. Hakuna kujifanyafanya. Ila tu inapofikia mambo yanayohusu wito wake mwenyewe hakuna shaka wala kusitasita. Hana budi kuzungumza juu ya jambo hili ili kutimiza agizo ambalo amepewa. Ujumbe wake na kutenda kazi kwa karama yake hapana budi kujulishwe kwa ulimwengu.

Inapofikia kwenye kuzingatia mambo muhimu ya mafundisho, ni jambo la tofauti. Yeye hajichukulii kama mwanathiolojia au msuluuhishi wa mabishano ya kithiolojia. Licha ya ushawishi wake mkubwa kwa umati wa watu, hatumii ushawishi huo kuingiza maoni yake mwenyewe kwenye mambo muhimu ya mafundisho. Wengine wamejaribu bila ruhusa kutumia jina lake kama chombo cha kuendeleza maoni yao binafsi. Amelazimika kukanusha kwa upole bali kwa uthabiti majaribio kama hayo. Jukumu lake ni

kuwaunganisha watu wa Mungu, si kuwatenganisha zaidi katika ubishi wa mafundisho. “Ujuzi huleta majivuno bali upendo hujenga.”

Unyenyekevu huu rahisi ndio ambaو umewavutia wasikilizaji wake po pote alipokuwa. Ingawa kutimizwa kwa wito wake kunahitaji kwamba ahudumie makundi makubwa ya watu, shauku yake ya moyo ni kudumisha urahisi wa maisha yake. Anajua vizuri sana ya kwamba watu wakuu wa Mungu wakati uliopita wamekuta kwamba nguvu zao za Mungu na upako wao vilikosekana wakati walipoupoteza unyofu wa maisha yao ya Kikristo na roho ya unyenyekevu waliiyokuwa nayo huko nyuma.

Kujiondosha kwake kwenye msongamano wa watu si kwa sababu yeye anajitenga na watu, bali hasa ni kwa sababu anakuta kwamba hiyo ndiyo njia pekee anayoweza yamkini kuendeleza huduma yake. Ameona kwamba wakati wake wote na zaidi muda si muda yangeishia kwa watu wengi mno wanaotaka kumwona, kubarizi naye, kumpa ushauri, au kutafuta ushauri wake. Kusingebakia wakati wa kumngojea Mungu, na yeye anajua vyema ya kwamba yeye, kati ya watu wote, ndiye anayetegemea zaidi upako wa Roho. Bila ya upako huo yeye hajiwezi. Hana vipaji vya kibinadamu anavyoweza kutegemea kama kitu hicho muhimu sana kisingekuwapo. Watu wengine, bila shaka, wanafahamu jambo hili vibaya na wanaudhika sana wasiporuhusiwa kuwa na mazungumzo binafsi ya faragha. Ni vigumu siku kupita ambapo hakutatokea baadhi ya wanaojisikia ya kwamba wana ujumbe wa dharura wa kumpa, ambaو wao tu ndio wanaoweza kumpa.

Lakini hata ingawa hana budi kuishi katika ulimwengu mwingine, ili kwamba apate kuleta uvuvio na baraka kwa wanadamu wenzake, hakuna mtu ye yote mwenye utu zaidi na mwelewa zaidi kuliko Ndugu Branham. Yeye hupenda sana kuwafurahisha watu wote, na huwa na shauku sana ya kutenda fadhila yo yote anayoiweza. Kweli, kuhusu jambo hili yeye hawezi kujiamini, kwa kuwa anajua ya kwamba shauku yake ya kuwafurahisha watu huenda ikamwongoza kwenye kuijingiza katika kufanya ahadi ambazo hazitimiliki. Hakuna kitu kingeweza kumhuzunisha zaidi kuliko kujua ya kwamba hakuweza kutimiza neno lake. Hivyo basi ameweka mipangilio ya shughuli zake mikononi mwa watenda kazi wenzi, wapate kutekeleza katika namna ya utendaji mzuri maafikiano ya mwafaka katika kuendeleza mikutano yake.

Kumfahamu Ndugu Branham, mtu anapaswa kujua kitu fulani juu ya maisha yake ya nyuma. Kama vile yeye mwenyewe anavyoisimulia hadithi hiyo, familia yake ilikuwa fukara kupindukia. Wakati alipofunga ndoa yake, maisha yake yalikuwa duni sana. Kwa muda mrefu asingeweza kununua

hata vyombo vidogo sana vya nyumbani vinavyohitajika. Wakati mmoja alinyang'anywa kiti cha starehe na kampuni moja ya fedha, kwa kushindwa kuendeleza malipo. Alihubiri kwenye maskani yake mwenyewe kwa miaka kadhaa, pasipo kukubali malipo yo yote, akiamini ya kwamba kusanyiko lake lilikuwa ni maskini mno kuweza kumudu matumizi ya kanisa na ya familia yake pia. Ili alipie matumizi alifanya kazi kama bwana nyama huko Indiana, bali alikuwa mwenyewe huruma mno kutoza faini, ingawa hilo lilikuwa ndilo tegemeo pekee la mapato yake kama bwana nyama. Baadaye (na linasikika lisilosadikika, bali ni kweli) ilibidi afanye kazi nyingine tena, ile ya kufanya doria ya nyaya zenye umeme mkubwa—kazi ambayo angeweza kufanya pamoja na kazi yake ya ulinzi wa wanyama pori—kusudi apate riziki kwa ajili ya familia yake. Lakini katika vita vyake mwenyewe alisogezwa kwenye uhusiano wa karibu sana na mateso na huzuni ya wanadamu. Na katika wadhifa wa heshima ambaao Mungu sasa amemwitia, angali anaweza kuwahurumia sana wale ambaao hawana budi kupitia aliyopitia, njia ya majonzi na ya upweke wa huzuni.

Kulikuwa na sababu nyingine kwa nini Mungu alimchagua William Branham kwa ajili ya ile kazi kubwa ya kuwaita watu Wake kwenye umoja wa roho. Bwana alijua ya kwamba yeye asingeweza kamwe kujaribu kuanzisha dhehebu lake mwenyewe. Jambo hili angeweza kulifanya. Lakini kuhusu mwelekeo wa mapendekezo kama hayo yeye kamwe hakuyatia mawazoni kabisa. Ujumbe wake haukuwa ni wa kuleta jambo fulani jipya kwa Kanisa, jambo ambalo lingehusisha kuanzishwa kwa dhehebu jipya. Hilo halikuwa ni ono lake wala shauku yake—hasa ilikuwa ni kwamba watu wa Mungu ambaao walikuwa wamejitenga mmoja kwa mwingine, wangeweza sasa kutambua ukweli kwamba walikuwa ni wa mwili mmoja na waungane katika *roho* wakitarajia kurudi kwa Bwana wao Yesu Kristo. Yeye hakutaka tu kuponywa kwa miili ya kawaida ya waaminio, bali pia uponyaji wa Mwili wa Kisiri wa Kristo—ambao ndilo Kanisa Lake. Mtu unakumbushwa juu ya Mtume Paulo ambaye alisema ya kwamba chanzo cha magonjwa mengi sana na kifo cha mapema katika Kanisa kilikuwa ni kwa sababu ya “kutokuupambanua kwao mwili wa Bwana. Kwa sababu hii wako wengi walio hawawezi na dhaifu mionganoni mwenu na watu kadhaa wamelala.” Tunajua ya kwamba andiko hili linazungumza zaidi sana kimsingi juu ya Mwili wa kawaida wa Kristo, unaoonyeshwa kwa mfano katika Mkate Uliovunjwa wa Meza ya Bwana. Lakini kifungu hiki hakina budi pia kinazungumza juu ya Mwili wa Siri wa Kristo, kwa kuwa papo hapo Paulo anaanza kuzungumza juu ya somo hili, na kwa kweli undani wa somo hilo unachukua mlango mzima wa 12 wa I Wakorintho. Anamalizia hoja hii kwa kuonyesha

umuhimu mzito wa washiriki wa mwili wa Kristo kutambua vizuri mahali pa mmoja kwa mwingine katika mwili huo. “*Na kiungo kimoja kikiumia, viungo vyote huumia nacho; au kiungo kimoja kikitukuzwa, viungo vyote hufurahi pamoja nacho.* Basi ninyi mmekuwa mwili wa Kristo, na viungo hasa.” Kanisa, ama Mwili wa Kristo, ni mgonjwa kwa sababu viungo vyake havipatani vyenyewe kwa vyenyewe.

Sasa tukizungumza kifupi kuhusu huduma ya William Branham—yeye hajaribu tena kuwaombea wote wanaosongamana kwenye mikutano yake; amekuta kwamba mipaka ya nguvu zake za kimwili inafanya jambo hili lisiwezekane. Inambidi kuwekea huduma yake kipimo cha kuihudumia idadi fulani ya watu kila usiku. Lakini hiyo haimaanishi ya kwamba wote hawawezi kupokea uponyaji katika mikutano yake. Wagonjwa walioko miongoni mwa wasikilizaji wanatiwa moyo kujitokeza kwa imani na kupokea uponyaji wao wakali kwenye viti vyao. Na kwa kweli, kutokana na ushauri huu, idadi ya shuhuda zinazopokelewa za wale ambao wanaponywa namna hiyo ni ya kushangaza sana. Uponyaji kama huo hauhusu tu magonjwa madogo, bali ukombozi vivyo hivyo unapatikana wa athari za magonjwa ya ogani kama vile kansa, uvimbe, kifua kikuu na kadhalika. Tena na tena Ndugu Branham ametenda hivyo, kwa kutenda kazi kwa kipawa chake, ameyatambua magonjwa kama hayo na kutangaza uponyaji, ingawa mtu anayepata uponyaji huo huenda ameketi huko nyuma kabisa kwa wasikilizaji.

Kusudi lingine kubwa la mikutano ya Branham ni kuleta uvuvio kwenye huduma, si kuwatia moyo watu wengi kujaribu kufanya mikutano mikubwa mno, bali kwamba wengi watarudi kwenye makanisa yao wenyewe wakiwa na uvuvio mpya na kuanza huduma halisi ya ukombozi. Kwa muda mrefu sana vibadala vimetumiwa kuwavuta watu kanisani, mpaka ibada katika makusanyiko yetu mengi imemezwa ikafikia kiwango cha kimwili kabisa huku ukweli wa mambo ya kimbunguni umetoweka kabisa. Huduma ya uponyaji ndiyo njia ya Biblia hatimaye ya kuufikia umati wa watu kwa ajili ya Mungu. Ni huduma za ajabu jinsi gani zimezaliwa katika maisha ya baadhi ya watu tunaowajua, ambao, baada ya kuhudhuria mikutano ya Branham na kurudi nyumbani, wamefunga milango yao na kukataa kujitokeza mpaka waliposikia kutoka mbinguni!

Na kuhusu Wakristo wenyewe, jinsi ambavyo maisha yao yamenufaishwa wakati wameona mbele ya macho yao wenyewe, mara nyingi kwa mara ya kwanza, kutendeka kwa muujiza! Jinsi ambavyo mashaka na kutokuamini kumepewa changamoto na kutimuliwa! Mungu si Mungu asiyeh dhahiri tena na aliye mbali, bali ni Mungu aliye karibu na yu tayari kujifunua Mwenyewe kwa wana wa wanadamu! Wakati

Usasa na kutokuamini kwake kunakofisha unapokabiliana na changamoto hii, mara moja hayo yanaangamizwa kabisa. Hakuna maneno matamu ama ujanja wa ufasaha wa kuongea unaoweza kumpumbaza mtu wa kawaida ambaye tayari amemwona Mungu akitenda kazi mbele ya macho yake. Watu wanatambua kwamba Biblia ni kweli kuliko ilivyokuwa huko nyuma, nguvu za Mungu ni halisi, Mbinguni na kuzimu ni halisi!

Kwa namna fulani mikutano hii mikubwa ina mtindo wa kimishenari. Idadi kubwa ya wananchi nchini ambao ni shida kwao kuguswa na mikutano ya Full Gospel wanafikiwa katika mikutano ya Branham. Miito ya madhabahuni imejaa wengi wa watu hawa. Ingawa hawarudi kuongezea idadi ya makanisa ya mitaa mbalimbali, wao, hata hivyo, ni nyongeza yenye thamani isiyopimika kwa ufalme wa Mungu. Ni dhahiri kwamba, kwa kweli, kwamba wengi kutoka mijini wanaokoka pia na wanakuwa wateuliwa wa kuongezea makusanyiko ya wachungaji wajasiri ambao wana ari ya kuwafuatilia na kuwatia moyo waongofu hawa. Mchungaji mmoja alitwambia ya kwamba mara baada ya mikutano wa Branham katika mji wake mwenyewe alipokea wafuasi mia moja wapya kanisani mwake. Kusema kweli, uamsho wote ni ushuhuda mkuu kwa jamii nzima juu ya ukweli na uhalisi wa ujumbe wa Full Gospel.

Ushuhuda wa kibiniasi wa mwandishi huyu ni kwamba huduma ya William Branham imekuwa na matokeo makubwa sana kwa huduma yake. Ingawa alifanya huduma ya uponyaji na kanisa lake mwenyewe lilifurahia manufaa ya ukweli huu wa ajabu sana kwa kiwango kikubwa, hata hivyo ilikuwa tu ni baada ya yeye kushuhudia huduma ya Ndugu Branham ndipo alipopokea imani ya kuwahudumia viziwi, bubu, na vipofu, na kuona matokeo ya mara moja. Katika mikutano kama hiyo ambayo amefanya, amefurahishwa na ufanisi mkubwa aliokwisha kupata, na bila shaka angekuwa akijishughulisha katika mikutano yake mwenyewe kwa wakati huu, kwa kuwa amepigwa simu nyingi, isingalikuwa ni ukweli kwamba katika Majaliwa ya Mungu, yeye kama mhariri wa SAUTI YA UPONYAJI, inaonekana wakati wake na nguvu zake zinahitajika katika kuratibu na kuwatia moyo hao wanaohusika katika kuzuriwa huku kukuu ambako kumeingia nchini. Kwamba katika kazi hii yeye ana majaliwa ya kushirikiana na William Branham, analihesabu hilo lenyewe kwamba ni tunu.

Tukiangalia nyuma mwanzoni mwa kuzuriwa huku, tunaweza kuelekeza kidole kwenye tarehe 7 Mei, 1946, wakati malaika wa Bwana akizungumza na William Branham uso kwa uso alipomwambia ya kwamba kama angedumu mwaminifu, uamsho huu mkuu wa kiroho ungeutikisa ulimwengu.

Tunaona utabiri huo ukitimizwa. Lakini tukizungumza kwa niaba yetu sote, pamoja na mpPENDWA wetu Ndugu Branham, na tukiangalia hatua moja mbele zaidi ya chombo kidhaifu cha kibinadamu, tunaona kusudi la siri la Mwenyezi, ambaye aliupenda ulimwengu sana hata akamtoa Mwanawewe pekee. Jinsi hukumu Zake zisivyoweza kuchunguzika na njia zake hazitafutikani! Utukufu wote na apewe Yeye.

Gordon Lindsay
Februari 1950

Mlango Wa 1

Changamoto Ya Ajabu

Milango ya ukumbi mkubwa wa manispaa ya Jiji la Portland, Oregon, ilifunguliwa mapema jioni hiyo ya Novemba mwaka wa 1947. Mnamo saa kumi na mbili watu wengi walikuwa tayari wamejipanga mstarini kwa muda mrefu wakingojea fursa ya kuingia na kujichagulia kiti kizuri. Wakati mwangalizi katika wakati uliopangwa aliposhika zamu aende akaifungue milango, kwa namna fulani alishangaa sana kuona kundi kubwa kama hilo likimngojea. Aliona jambo hilo lilikuwa kidogo si la kawaida, kwa kuwa hakukuwako na matangazo yasiyo ya kawaida, na ibada za kidini, hata wakati zinapotangazwa sana, kadiri alivyokumbuka yeye, ni mara chache sana ziliwavututu watu wa kutosha kujaza zaidi ya sehemu ndogo ya ukumbi huo.

Iliwezekana kwamba msimamizi huyo alikuwa ameoona pia ya kwamba watu hawakuufata desturi ya kawaida katika ibada za kanisa ya kujaza viti vya katikati na vya nyuma kwanza, bali walipendelea kukimbilia mbele wapate viti vilivyo karibu sana na mbele. Lakini mara hivi vilijaa, na vile vya kuelekea upande wa nyuma na kwenye roshani pia vyote vilikaliwa. Mara nyingine tena bawabu alikuwa na sababu ya kuangalia kwa makini, kwa kuwa zimamoto waliokuwa wamepeewa jukumu la kawaida la kila siku la kuona kwamba sheria zinazohusu usalama wa jamii jijini zilizingatiwa walimpelekea habari kwamba jengo hilo lilikuwa limejaa na ya kwamba hana budi kufunga milango mara moja na kuchunga kwamba hakuna mtu mwingine aliyeingia.

Kulikuwako, labda, na zaidi ya jambo fulani moja lisilo la kawaida kwenye mkutano huu. Wahudumu wa kutoka katika nyadhifa nyingi za madhehebu walijaa kwenye sehemu kubwa ya viti jukwaani. Kama wote waliokuwa katika jumba hilo la mikutano wangalihesabiwa, bila shaka wangalifikia mamia kadhaa. Mkusanyiko kama huo wa wahudumu wa mahali hapo na hao wanaotoka nje ya mji kuhudhuria ibada ya uamsho lilikuwa ni tukio adimu mjini, na hapana shaka haujawahi kushuhudiwa katika kiwango kama hicho hapo nyuma.

Ni mvuto gani uliokuwa umeukusanya mkutano huu mkubwa wa watu? Haikuwa ni kule kuimba wala ule muziki maalum. Kwani ingawa mambo yote mawili yalikuwa ni mambo mazuri sana na ya kuvuvvia, hata hivyo lilikuwa ni jambo la wazi kwamba watu walikuwa wakingojea kwa hamu kubwa mpaka huo muziki unaotangulia uishe wakingojea kwa hamu jambo lililokuwa lifuate.

Kilichosababisha kusanyiko hili kubwa kingeweza kuelezweta katika maneno machache. Ilikuwa imetangazwa mjini ya kwamba mtu anayeyitwa William Branham alikuwa anakuja hapo mjini na angezungumza kwenye Ukumbi wa Manispaa. Kuhusu mtu huyu, ilisemwa ya kwamba malaika alikuwa amemtokea katika kuzuriwa maalum, na vipawa vya uponyaji vilikuwa vikidhihirishwa katika huduma yake. Kwa kuwa, amini usiamini, licha ya mwelekeo wa mawazo ya kupenda mali ambao umewameza wasomi na shule za wasomi wa siku zetu, ni dhahiri kwamba chini kabisa kwenye kilindi cha moyo wa mwanadamu ipo na daima itakuwapo shauku ya dhihirisho la nguvu za kimbunguni. Mwanadamu anaishi maisha manyonge na yapitayo mbio katika ulimwengu unaodhihirisha kila mahali kuharibika, kusambaratika na mauti. Kupenda mali na thiolojia ya kisasa, ambavyo havina kitu cha kumpa mwanadamu mara tu baada ya kifo chake, haviwezi kuridhisha shauku ya asili ya nafsi ya mwanadamu ya kuishi. Katika ulimwengu unaotatanishwa na sauti elfu zinazopingana, kila moja ikidai mamlaka na ikigombania kutambuliwa, si jambo lisilo la kawaida kwamba mwanadamu angetamani madhihirisho dhahiri ya nguvu za Mungu kuthibitisha na kushuhudia ukweli wa ujumbe wa hao wanaohubiri. Yesu hakumkataza mtu shauku hii kubwa ya kimsingi na matamanio ya nafsi ya mwanadamu, kwa kuwa Yeye alitangaza, . . . “Mimi ni Mwana wa Mungu. Kama sizitendi kazi za Baba yangu, msiniamini. Lakini kama nikizitenda, ijapokuwa hamniamini mimi, ziaminini zile kazi; mpate kujua, na kuamini, ya kuwa Baba yu ndani yangu, nami ni ndani Yake.” (Yn. 10:36-38)

Ibada za siku mbili za kwanza usiku zilivutia sana; na sasa katika siku ya tatu usiku jengo hilo lilijaa watu waliokuwa wakingojea tena msemaji huyo ajitokeze. Mwandishi huyu, ambaye alikuwa akiongoza uamscho huu mfupi, wakati akijitayarisha kumwachia mwinjilisti huyo ibada aliwaomba watu wasimame kwa miguu yao na kuimba lile pambio la, “Amini tu, amini tu, yote yanawezekana, amini tu.” Wakati hilo kusanyiko kubwa lilipokuwa likiimba, mtu mmoja mdogo sana mnyenyeketu na mwenye tabasamu la ukarimu akaingia, basi akaja na akasimama nyuma ya mimbara. Kuimba kukakoma, na ukimya ukashuka juu ya wasikilizaji wakisikiliza kwa makini alipoanza kunena. Wakati alipokuwa akiendelea, ilikuwa dhahiri kwamba wasikilizaji walifurahishwa na neema ya mnenaji pamoja na uaminifu wake dhahiri na unyenyekevu. Mwinjilisti huyo, akichukua wazo la imani iliyojuviwa na pambio lililokuwa limeimbwa, akaanzisha kiini cha ujumbe wake. “Naam,” akasema, “Mambo yote yanawezekana kwake aaminiye. Hakuna kitu kinachoweza kusimama mbele ya imani katika Mungu, na endapo watu hapa usiku wa leo

watamwamini Mungu pamoja na mimi, tutaona ya kwamba Mungu atakubali imani hiyo na kuithibitisha mbele ya macho ya kusanyiko hili zima.”

Wasikilizaji walipokuwa wakimsikiliza kwa furaha nyingi sana mtu huyu mwenye umbo dogo sana aliyekuwa jukwaani, labda ni mtu mmoja tu aliyetarajia tamasha la kushangaza sana lililokuwa karibu kutukia. Hakika mkurugenzi huyu hakuwa na fununu ya namna hiyo, na kukatizwa ambako kulikuwa karibu kutukia kusingefurahiwa kabisa. Kwa kuwa mara moja usikivu wetu ulielekezwa kwa mtu mmoja huko nyuma kabisa ya jengo ambaye alikuwa akipiga hatua za haraka, waziwazi akielekeea jukwaani. Kwanza tulidhani ya kwamba jambo fulani la dharura lilikuwa limetokea; labda mtu fulani alikuwa amezirai ama alikuwa yuko mahututi kwenye jumba hilo la mikutano. Lakini alipokaribia, tuliona bila shaka lolote kuwa uso wake ulipagawa na tabasamu la kipepo, ikionyesha ya kwamba mtu huyo alikuwa ana kichaa, ama ni mwenda wazimu mbaya sana, na ilionekana dhahiri alikuwa amewatoroka wale waliokuwa wakimlinda. Tulikuja kujua baadaye jambo ambalo kweli lingetusumbua sana kama tulilijua wakati huo, ya kwamba mtu huyo hakuwa mwenda wazimu, kwa sababu hakujua alilokuwa akifanya, bali alikuwa ni mtu mwenye sifa mbaya sana na katili sana ambaye hapo awali alikuwa amevunja sheria kwa kuvuruga na kuvunja ibada za kidini. Vifungo vya jela havikuwa vimemfundisha kitu, na sasa alipoona nafasi yake ya kusababisha vurugu kubwa na tena kuvunja ibada, alikuwa amekuja mbele kwa kusudi hilo.

Moja kwa moja alipanda kwenye vipandio bila kusimama. Sasa alikuwa jukwaani akichukua mwelekeo wa kutisha ambao hadi wakati huu ulikuwa ukivutia macho ya kusanyiko zima. Polisi wawili shupavu waliokuwa wamesimama pembeni, walipoona vurugu hiyo, walikuwa tayari kusonga mbele na kumkamata mvurugaji huyu, bali tuliweza kuona ya kwamba jambo hili lingesababisha fujo na tataruki hiyo ambayo ingeanzishwa ingeweza kabisa kuharibu ibada. Isitoshe, huyo mwinjilisti alikuwa dhahiri amejiingiza kwenye matatizo kwa maana alikuwa ndiyo kwanza atangaze ya kwamba mambo yote yalikuwa yanawezekana kwake yeye aliyeamini, na kwamba Mungu daima angewaunga mkono watumishi Wake wanaomtumaini. Kwa kweli, mkutano ulikuwa umefikia kiwango kikubwa sana cha matarajio, hivi kwamba kuwategemea maafisa wa sheria, ingawa labda linakubalika kabisa kwa wakati huu, halikuonekana kuwa ni la utaratibu wa Kiungu. Hatukujua jambo lo lote lingine la kufanya ila kuwapungia tu mkono hao maafisa warudi, na kumwonyesha mwinjilisti kile kilichokuwa kikitukia. Lakini yeye mwenyewe alikuwa tayari amejuja ya kwamba

kulikuwa na tatizo. Akiwazungumzia wasikilizaji polepole na akiwaomba watu kwamba wajunge pamoja naye katika maombi ya kimya, aligeuka kukabiliana na changamoto ya kushangaza ya adui huyu mwovu.

Alipokuwa akifanya hivyo, mtu huyo aliye kuwa akiwaka moto kwa uovu usoni, jambo ambalo lilimkumbusha mtu juu ya tabasamu la kutisha makafiri wanalochora kwenye nyuso za vinyago vyao, alianza kwa ufidhuli kumlaani msemaji huyo kijeuri. "Wewe ni mtu wa ibilisi, na unawadanganya watu," alisema kwa sauti kuu, "tapeli, nyoka, mnafiki, nami nitawaonyesha watu hawa kwamba wewe uko hivyo!" Ilikuwa ni changamoto ya kijasiri na kila mtu katika wasikilizaji hao aliweza kuona ya kwamba halikuwa ni tishio la maneno matupu. Mvamizi huyo alipoendelea kumtukana mwinjilisti huyo, akimfyonya na kumtemea mate, alijiandaa kutimiza tishio lake. Kwa wasikilizaji ilione kana kana kwamba ni wakati wa msiba mkuu kwa maskini mtu huyo mdogo aliye kuwa jukwaani, na karibu wote hapana budi walimsikitikia sana. Maafisa walijaribu tena kuja kumsaidia bali waliashiriwa warudi, na sasa katika kukataa usa idizi wao msemaji alikuwa amekubali kabisa changamoto ya adui huyu mwovu ambaye kimo chake na ukali wake ni mambo yaliyokuwa yamewashawishi wasikilizaji ya kwamba alikuwa anaweza kabisa kutekeleza majivuno yake. Hapana shaka, wakinzani waliokuwa wamejiingiza kisiri kwenye chumba hicho cha mikutano kwa suala la kudadisi walitarajia hatima ya maamuzi ya haraka na ya kuhuzunisha ya tukio hili lisilotarajia lilikokuwa sasa likifikia upeo wake. Kwa kweli waliweza kuona kwamba hapakuwapo na nafasi ya udanganyifu. Mtu huyo aliye kuwa jukwaani ililazimu awe na anachoaminia au vinginevyo ajute.

Katika muda mfupi wa wasiwasi uliofuata, mtu asingeweza kujizuia kukumbushwa juu ya hadithi ya ile changamoto ya zamani za kale, wakati shujaa Goliathii alipomlaani maskini Daudi katika jina la miungu yake, na akajidai kwamba angemrarua kiungo kimoja baada ya kingine. Kusanyiko liliopatwa na hofu sana, kama vile yale majeshi ya Israeli hapana budi vile yaliyokuwa katika siku yao, waliangalia sokomoko hilo kwa mshangao na fadhaa, bila kujua hata kidogo la kutarajia baadaye, bali wakihofu matokeo mabaya sana. Kusanyiko la wahudumu hapo jukwaani liliwazia hali ya namna hiyo kwa hofu kubwa, wakijua ya kwamba Mungu asipofanya jambo lisilo la kawa ida sana na kumsaidia mnenaji huyo katika njia ya kimbunguni, huyo mvamizi mwovu, ambaye alikuwa amefanikiwa kusambaratisha ibada za dini hapo siku za nyuma, sasa angefanya hivyo tena. Baadhi ya watu walisumbuka sana kwamba polisi hawakuruhusiwa kudhibiti hali hiyo nao

waliyamin ya kwamba kosa hili la uamuji litamwacha mtu huyu aliye pagawa na pepo sio tu kuuharibu mukutano na hivyo kuleta fedheha katika huduma ya Kristo, lakini pia huenda kwa kweli jambo hili likasababisha madhara ya mwili kwa mnenaji.

Sekunde zikapita, hata hivyo, bila ya hatima ya mambo iliyotazamiwa kutukia. Kwa wakati huo sasa ilione kana ya kwamba kitu fulani kilikuwa kikimzuia mpinzani kutekeleza azima zake katili. Kwa sababu fulani hakuwa akiendelea kutekeleza majigambo yake ya nguvu za kimwili, bali alikuwa zaidi akijiridhisha kwa kumfyonya na kutema mate na kutamka laana za kutisha sana. Sauti ya mwinjilisti sasa ingesikika kwa utulivu bali kikakamavu ikitembeza nguvu hizo potovu zilizomtawala mtu huyo. Maneno yake, yaliyonenwa kwa sauti ndogo hivi kwamba yangeweza tu kusikiwa umbali wa hatua chache tu, yalikuwa yakisema, "Shetani, kwa kuwa umempa changamoto mtumishi wa Mungu mbele ya kusanyiko hili kubwa, lazima unisujudie. Katika Jina la Yesu Kristo, utaanguka miguuni pangu." Maneno hayo yalirudiwa mara kadhaa. Mpinzani alikoma kuongea, na ilikuwa dhahiri sana kwamba ye ye ndiye aliye kuwa sasa akitaabika kwa kukakamka. Ingawa ye ye pamoja na nguvu za pepo zilizokuwa zikimtawala, zikitiwa nguvu na kila pepo mchafu jengoni, dhahiri walikuwa pole pole wakitiishwa na Mamlaka nyininge iliyokuwa kubwa kuliko wao, Mamlaka ambayo iliitikia kunong'onezwa kwa Jina la Yesu! Punde ilikuwa dhahiri ya kwamba mtu huyo alitambua alikuwa anashindwa, bali ilione kana dhahiri asingeweza kufanya lo lote la kugeuza hali ya mambo. Vita vikali vya majeshi ya kiroho sasa vilikusanya kila chembe ya nguvu alizokuwa nazo ndani yake. Matone ya jasho yalimtoka usoni huku akijaribu kufanya jitihada ya mwisho kabisa apate kushinda. Bali yote hayo hayaku faa kitu. Ghafla ye ye ambaye dakika chache hapo nyuma alikuwa amemsai mtu wa Mungu kwa ujasiri wa vitisho na shutuma, alikoroma vya kutisha na akaanguka ghafla sakafuni akilia kwa mpagao. Kwa kitambo kirefu alilala hapo akigaagaa mavumbini, wakati mwinjilisti akiendelea na ibada kwa utulivu kana kwamba hakuna kitu kilichokuwa kimetukia.

Ni wazi kwamba, kusanyiko hilo kubwa lilitishwa na tamasha hilo lililokuwa limetokea mbele yao, ambapo Mungu alimthibitisha mtumishi Wake kwa dhahiri sana, na sauti kubwa za kumsifu Mungu zikalijaza jumba hilo pana la mikutano. Wale polisi pia, wakiwa wameshangazwa na yale waliiyokuwa wameshuhudia, walikubali waziwazi kwamba Mungu alikuwa mionganii mwao. Hatuna budi kuandika kwamba katika ibada ya uponyaji iliyofuata, wimbi la utukufu lilidhihirika ambalo kamwe halitasahauliwa na wale

waliokuwapo. Miujiza mingi ya uponyaji ilitukia usiku huo wakati umati wa watu ulipohudumiwa kwenye mstari wa maombi.

Lakini mtu huyu mdogo aliyenena kwa maneno yenye mamlaka sana na ambaye huduma yake ilikuwa imethibitishwa kwa dhihirisho kubwa sana namna hiyo la nguvu za Kiungu alikuwa ni nani? Jina lake lilikuwa ni William Branham, wa Jeffersonville, Indiana, na huduma yake ilikuwa ivume zaidi na zaidi mpaka, kufikia wakati wa kuandika huku, matokeo yake yamefika ulimwenguni kote. Wengi katika Jiji la Portland usiku huo walimtukuza Mungu, kwa kuwa walijua ya kwamba Yeye alikuwa amewazuru watu wake tena. Wahudumu wengi pia, walitambua ya kwamba Mungu alikuwa amekuja katikati yao katika nguvu maalum. Waliamini ya kwamba kile walichokuwa wameshuhudia kilikuwa ni ishara ya mambo makuu zaidi ambayo Mungu alikuwa akiandaa kuwafanya watu Wake. Wengine, kwa kweli, huduma zao zilibadilishwa kabisa. Miongoni mwa hawa alikuwamo mhubiri kijana, ambaye mke wake alikuwa ameshuhudia ile changamoto jasiri ya yule mtu aliyepagawa na pepo. Alimshawishi mumewe kuhudhuria usiku wa mwisho. Alipokuwa ameketi na kuangalia maskio ya mtoto mdogo kiziwi na bubu yakifunguliwa hivi kwamba aliweza kusikia na kurudia maneno, Mungu alinena naye, na kusema, "Hii ndiyo kazi ambayo nimekuitia wewe pia kufanya." Kesho yake alishaachia baadhi ya wafuasi wa kusanyiko lake majukumu ya kanisa lake na akajifungia chumbani mwake, akiyakinia kubaki mle mpaka alipokuwa na hakika alikuwa amefunuliwa mapenzi ya Mungu. Kutoka katika kipindi cha kujichunguza nafsi kwa bidii ilizaliwa huduma ambayo ililetu matokeo ya wokovu kwa maelfu ya nafsi na ilikuwa iambatane na ishara nydingi sana, maajabu na miujiza. Kijana mwanamume huyu alikuwa ni Mwinjilisti T. L. Osborn.

Ajabu ni kwamba, uamsho ulipokwisha, tulisikia ya kwamba wachache walitilia shaka. Kwa nini Mungu amchague mtu wa uzawa wa hadhi ndogo namna hiyo, aliyekuwa na elimu haba sana ya hekima ya ulimwengu huu? Wala hawakuweza kufahamu kanuni ambayo Paulo alinena habari zake katika I Kor. 1:26-29, ambapo alisema, "Maana, ndugu zangu, angalieni mwito wenu, ya kwamba si wengi wenye hekima ya mwilini, si wengi wenye nguvu, si wengi wenye cheo walioitwa: bali Mungu aliyachagua mambo mapumbavu ya dunia awaaabishe wenye hekima; tena Mungu alivichagua vitu dhaifu vya dunia ili aviaabishe vyenye nguvu; tena Mungu alivichagua vitu vinyonge vya dunia na vilivyodharauliwa, naam, vitu ambavyo haviko, ili avibatilishe vile vilivyoko: mwenye mwili awaye yote asije akajisifu mbele za Mungu."

Lakini zaidi sana, walio wengi sana waliamini na kufurahi. Ingawa isingewezekana kimwili kwa huyo mwinjilisti kuhudumu, ila kwa ufupi sana, kwa maelfu ya miili iliyokumbwa na magonjwa ambayo ilitaka kuponywa, hata hivyo shuhuda nydingi na kubwa zilizotokana na mkutano huo zilikuwa ni za ajabu sana. Na kama hao walioruhusu mashaka yaingie niani mwao hawakufaidika kama hao wengine walivyofaidika kutokana na mkutano huo, hao wengi walioamini hata leo wanaelekezea kidole uamsho huo mfupi katika Jiji la Portland wakati wa kuzuriwa usiweza kusahaulika.

Lakini labda ni wakati wetu wa kuulizia zaidi ya kwamba mtu huyu, William Branham, ni nani, umewadia. Alitokea wapi? Kuzuriwa kwake maalmu na Mungu na agizo lake la kuwaponya wagonjwa kulikuwaje? Sasa tutaelekeza usikuvu wa msomaji kwenye jibu la maswali haya.

Mlango Wa 2

Kuzaliwa Kwa Ajabu Na Ujana

Yalikuwa ni mapambazuko ya asubuhi ya kupendeza ya Aprili katika mwaka wa 1909 katika nchi yenye vilima ya Kentucky si mbali na mahali alipozaliwa Abraham Lincoln karibu miaka mia moja kamili iliyopita. Katika kibanda duni hiyo nuru ilianza kuingia kupitia dirishani moja kwa moja ikaning'inia juu ya kitanda kidogo duni, wakati sauti ya mtoto mchanga iliposikika. Mikono miwili midogo ya mtoto mchanga wa ratili tano ilikuwa ikiyapapasa mashavu ya mama yake mwenye umri wa miaka kumi na tano. Babaye kijana, Charles Branham, alikuwa amesimama karibu na kitanda, huku amekunja mikono yake ndani ya bibu ya ovaroli yake mpya, amevaa vizuri kidogo, kwa mtu wa mlimani kwa ajili ya tukio hili maalum. Siku ilipokuwa ikipambazuka, ndege tayari walikuwa wameanza kuimba kwao, na ilionekana kwa baba yake ya kwamba nyota ya asubuhi kidogo iling'aa kwa wangavu zaidi. Mtoto huyo mchanga alilia tena wakati mkono wake mdogo ulipokuwa ukiupapasa uso wa mamaye.

"Tutamwita jina lake William," babaye alisema, akiwa ameinama na kumtazama kwa furaha mwanawewe aliyezaliwa karibuni. "Hilo litakuwa ni sawa," mama yake akasema, "kwa kuwa basi atajulikana kwa jina la Billy." Mamaye hakujuu hata ya kwamba mikono ya mtoto huyu mchanga, iliyokuwa ikiyagusa mashavu yake ingekuja kutumiwa na Mwenyezi Mungu kwa ajili ya kuwakomboa watu Wake kutoka katika magonjwa na utumwa. Hakuna mtu katika sehemu hiyo ya nchi angaliweza kamwe kuwazia ya kwamba mtoto huyu mdogo wa mlimani aliyezaliwa kimaskini angeuchukua ujumbe wa Injili aupeleke kote ulimwenguni. Katika watu wote wa mlimani, familia ya Branham ndiyo iliyokuwa fukara kupindukia. Hata hivyo, njia za Mungu hazifahamiki! Watu hawa wangeaminije jambo hilo, kama mtu fulani alikuwa amewaambia ya kwamba Mungu, kupitia mikono hiyo siku moja angewafanya pepo watoke, vipofu waone, viziwi wasikie, kansa zitoweke, na maelfu kwa maelfu waanguke kifudifudi madhabahuni katika machozi ya toba? Wala wasingeweza kuamini ya kwamba ndege zikivuka bara kwa kasi zingewaleta wagonjwa kwake. Ama kwamba magari moshi na mabasi yaliyojaa wagonjwa yangeletwa kwake wapate kuponywa. Kwamba wangekuja kutoka Mashariki na Magharibi, Kaskazini na Kusini, kumsikiliza yeye akielezea hadithi ya Yesu Kristo Mwokozi katika njia yake iliyo rahisi, nyenyeketu.

Imeelezewa kwamba huku majirani wakikusanyika kumwona mtoto mchanga aliyezaliwa karibuni, ilionekana kuwa kulikuwako na hisia ya ajabu yenye kicho humo chumbani. Ni nani anayeweza kusema kuwa haukuwa uwepo wa malaika yule ambaye, chini ya agizo la Mungu, amemwongoza William Branham katika matukio mengi ya maisha yake, na ambaye baadaye alikuwa aseme naye ana kwa ana?

Ilikuwa ni majuma mawili tu baadaye ambapo baba na mama walimchukua mtoto wao mchanga wakashuka kwenye kijito wakaenda kwenye nyumba ya mikutano ya Nyota Pweke—Kanisa dogo la mtindo wa kale la Baptisti ya Kimishenari lililojengwa kwa magogo na mbaao za kuezekeea, lenye sakafu ya udongo na benchi za mbaao zilizolazwa juu ya magogo. Hii ilikuwa ndiyo mara ya kwanza ya mtoto William Branham kwenda kanisani!

MTOTO NA MAMA WANUSURIKA KIFO KWA UWEZO WA MUNGU

Kwa kuwa baba alikuwa ni mkata miti ya mbaao, ilimlazimu kuwa mbali na nyumbani karibu siku zote, hasa katika miezi ya msimu wa kupukutika majani na wa baridi kali wakati hali ya hewa ingekuwa si nzuri kwa kusafiri. Katika nyakati hizi mama na mtoto huyo mchanga wangeachwa peke yao. Ilikuwa ni kwenye moja ya nyakati hizi ambapo hali ya mambo zilichangia nusura kuyachukua maisha ya mama na mwana pia.

Kwa hiyo ilitokea ya kwamba kwenye wakati huu ambapo mtoto huyo alikuwa karibu na umri wa miezi sita, na babaye alikuwa hayuko nyumbani, dhoruba mbaya sana ilikuja, na nchi nzima ilijaa theluji kwa siku kadhaa. Kulikuwako na chakula kidogo sana kibandani na mara mama aliishiwa na chakula pamoja na kuni. Aliviringa miguu yake kwa magunia ya turubai, akaingia msituni, na kukata miti midogo michanga, kisha akaikokota kibandani, akijaribu kuwasha moto. Hatimaye akadhoofika na kudhoofika na ilibidi akate tamaa. Akiwa hana chakula wala moto huyo mama alichukua matandiko yote ya kitanda, akajifunga nayo pamoja na mtoto kitandani, kisha akangojea kifo. Hapo ndipo Mungu akamtuma malaika Wake mlinzi na kuyaokoa maisha yao.

Jirani mmoja aliishi umbali fulani kutoka kwao, lakini aliweza kukiona kibanda cha Branham. Kwa sababu fulani alishikwa na hofu ya ajabu kuhusu hali ya mambo kwenye makazi hayo madogo ya kimaskini. Mara kwa mara angeyatupia jicho, na kila wakati angeingiwa na wasiwasi zaidi, zaidi sana kwa kuwa alishindwa kuona moshi wo wote ukitokea kwenye dohani. Baada ya siku kadhaa kupita, alizidi kusadiki moyoni

mwake ya kwamba kulikuwa na kasoro hata akaamua kufanya uchunguzi, ingawa ilimaanisha kupidia kwenye vyungu nya theluji kwa shida kwa masafa mrefu kiasi.

Alipofika mlangoni, aliyohofu yalithibitishwa, kwa kuwa hao waliokuwa ndani hawakujibu, ingawa alama za nje zilionyesha hakuna mtu aliyeondoka mahali hapo, na mlango ulikuwa umefungwa kwa ndani. Aliamua avunje aingie ndani ya kibanda hicho na alipofanya hivyo, alishangazwa sana na hali ya mambo iliyokuwa mbele yake. Mama na mtoto waliojizungushia nguo zao za kitandani walikuwa karibu ya kufa kutokana na njaa na baridi. Jirani huyo mwenye moyo wa huruma upesi aliokota kuni na kuwasho moto mkubwa ambao mara ulipasha moto kile kibanda. Kisha akarudi nyumbani kwake kuchukua chakula. Tendo lake la rehema lilikamilishwa katika wakati sahihi. Mama na mtoto wake waliamka tena na punde si punde walianza kupata afya tena.

Si muda mrefu baada ya haya familia hii ilitoka katika mkoa wa Kentucky ikahamia Indiana, ambako baba alienda kufanya kazi kwa mkulima mmoja karibu na Utica, Indiana. Halafu mwaka mmoja baadaye wakahama tena wakaenda mbele zaidi chini bondeni karibu na Jeffersonville, Indiana, mji mkubwa kiasi, ambao ulikuwa uwe ndio mji wa nyumbani wa William Branham.

UJUMBE WA KWANZA WA MUNGU KWA MVULANA HUYU

Miaka kadhaa ilipita na mvulana huyo alikuwa na umri wa kama miaka saba, akiwa ndiyo kwanza aingie shule katika sehemu ya mashambani maili chache kaskazini mwa Jeffersonville. Ilikuwa ni wakati huu ambapo Mungu alinena na mvulana huyu kwa mara ya kwanza. Tutamwacha Ndugu Branham asimulie hadithi ya kuzuriwa huku kwa kipekee kwa maneno yake mwenywewe:

* * * * *

Nilikuwa nikienda zangu alasiri moja kupeleka maji nyumbani kutoka kwenye banda la shambani, ambalo lilikuwa umbali wa kama urefu wa jengo la mji. Karibu katikati ya nyumba na banda hilo kulikuwa na mti wa miaka mingi wa popla. Ndio kwanza nifike nyumbani kutoka shulenii na hao vijana wengine walikuwa wakitoka kwenda kwenye dimbwi kuvua samaki. Nilikuwa nikilia nipate kwenda bali baba alisema ya kwamba ilinipasa kubeba maji. Nilisimama chini ya mti huo kupumzika wakati kwa ghafla nilisikia sauti kama ya upopo ukivuma kwenye majani. Nilijua ya kwamba haukuwa ukivuma kwenye sehemu nyingine yo yote. Ilionekana kuwa ni alasiri iliyyotulia sana. Nilirudi nyuma kutoka kwenye mti huo

na nikaona ya kwamba katika mahali fulani yapata ukubwa wa pipa, upepo ulionekana ukivuma kupitia kwenye majani ya huo mti. Ndipo ikaja sauti ikitisema, *"Usinywe pombe kamwe, kuvuta sigara, wala kuuchafua mwili wako kwa njia yo yote, kwa kuwa nina kazi utakayofanya utakapokuwa na umri wa kutosha."*

Iinitisha hivi kwamba nilikimbilia nyumbani, lakini wakati huo sikumwambia mtu ye yote kabisa juu ya hilo. Huko nikilia na kukimbilia nyumbani, niliangukia kwenye mikono ya mama yangu, ambaye alidhani nilikuwa nimeumwa na nyoka. Nilimwambia ya kwamba nilikuwa ninaogopa tu, kwa hiyo akanilaza kitandani, na alikuwa anaenda kumwita daktari, akidhani nilikuwa nimepatwa na mshtuko wa neva. Sikupitia karibu na mti huo tena. Ningechukua njia ya mzunguko upande mwingine wa shamba kuuepa. Ninaamini ya kwamba malaika wa Mungu alikuwa katika mti huo, na katika miaka ya baadaye nililazimika kukutana naye uso kwa uso na kuzungumza naye.

Kwa sababu ya Mungu kushughulika nami kwa njia ya ajabu nisingeweza kunywa pombe wala kuvuta sigara hata. Siku moja nilikuwa nikienda mtoni pamoja na baba yangu na mtu mwagine. Waliniipa kinywaji cha wiski, na kwa sababu nilitaka kufanya urafiki na mtu huyo ili aniruhusu kutumia mashua yake, nilianza kuchukua hiyo pombe niinywe. Lakini waziwazi kama ninavyozungumza leo, niliisikia sauti hiyo kama kule kuvuma kwa upopo kwenye yale majani ya ule mti. Nilipoangalia pande zote, wala nisione dalili yo yote ya upopo ukivuma, niliiweka chupa hiyo mdomoni mwangu tena, ndipo niliposikia sauti ile ile, ila tu ikiwa kubwa zaidi. Nilikumbwa na hofu kama ilivyokuwa hapo awali. Niliangusha hiyo chupa na kutimua mbio, huku baba yangu mwenyewe akiniita “dondoadume.” Lo jinsi hilo lilivyoniumiza! Baadaye niliitwa “dondoadume” na rafiki yangu msichana wa ujanani wakati nilipomwambia sikuvuta sigara. Nikiwa nimekasirishwa na dhihaka yake, niliichukua sigara hiyo na nilikuwa ninaenda kuivuta haidhuru, wakati ambapo nilizuiwa na sauti ile ile niliyojua ikanifanya nitupe chini ile sigara na kuondoka mahali hapo nikilia kwa sababu nisingeweza kuwa kama watu wengine, huku kicheko cha kundi la hao marafiki kikisikika masikioni mwangu.

Daima kulikuwako na ile hisi ya ajabu, kana kwamba mtu fulani amesimama karibu na mimi, akijaribu kuniambia jambo fulani, na zaidi sana wakati nilipokuwa peke yangu. Hakuna mtu aliyeonekana kunielewa hata kidogo. Wavulana nilioshirikiana nao wakaachana na mimi, kwa sababu sikupenda kunywa pombe wala kuvuta sigara, na wasichana wote walienda kuchenza dansi, mambo ambayo pia mimi nisingependa kuyashiriki, kwa hiyo ilionekana kana kwamba maishani mwangu mwote nilikuwa tu mtu anayetia aibu nikiwa sijui mtu ye yote ambaye alinielewa, na hata mimi mwenyewe sikujielewa.

Mlango Wa 3

Dhiki na Umaskini

Nyumbani Mwao Branham

Kila mara imeonekana kuwa katika Majaliwa ya Mungu, kwamba vyombo vyake alivyochagua vimekusudiwa kuishi maisha yao ya mwanzoni katika hali za shida, na wakati mwingine katika upeo wa umaskini mtupu. Mara nyingine vimeachiliwa vionje bila huruma kikombe cha huzuni. Hakuna mtu anayejua kumhurumia mwingine katika dhiki ama mateso asipokuwa amepitia katika majaribio kama hayo yeye mwenyewe. Mara chache sana ambapo hao ambao wamepokea wito usio wa kawaida kutoka kwa Mungu wamelelewa katika nyumba za matajiri, ama wametoka katika familia za malodi. Mwokozi Mwenyewe alilazwa katika hori la ng'ombe. Kwenye siku ya nane wakati alipotahiriwa, familia ingweza tu kugharimia njiwa tu kwa ajili ya dhabihu, ambao walikuwa watolewe tu kama wazazi walikuwa ni maskini sana kuweza kununua mwana-kondoo. (Wal. 12:8) Wakosoaji katika wakati wa huduma ya Kristo walihoji mamlaka ya mtangulizi Wake, Yohana Mbatizaji, kwa sababu alijitokeza katika mavazi ya kishenzi sana, na mahubiri yake yalikuwa ni ya kishamba, yasiyo na ufasaha na usanifu wa shule za kidini za elimu ya siku zake. Lakini Yesu alisema habari za Yohana, ya kwamba hajaondokea mtu katika wazao wa mwanamke aliyejewa mkuu kuliko yeye. Naye aliwaauliza wakosoaji kwa dhahiri sana, "Lakini mlitoka kwenda kuona nini? Mtu aliyejewa mavazi mororo? Tazama, watu wavaao mavazi mororo wamo katika nyumba za wafalme." Kwa maneno mengine Bwana alikuwa akiwaonyesha ya kwamba hawapaswi kuwatafuta manabii wa hadhi ya Yohana kutoka katika mazingira ambayo walikuwa wamedekezwa na kulindwa na dhiki za maisha. Unyenyekevu na ushupavu wa tabia vinakuzwa vizuri sana katikati ya maisha magumu yanayotokana na taabu na mara nyingine mateso na umaskini. Lakini hatuna budi sasa kumwacha Ndugu Branham asimulie jambo fulani kuhusu nyumbani mwake, siku za ujana wake, na juhudzi za baba yake dhidi ya umaskini.

* * * * *

Kwa namna fulani nilikuwa mvulana wa baba—Wakati nilipoona hiyo misuli mikubwa wakati alipokunja mikono ya shati lake, nilisema, "Loo jamani! Baba ataishi kufikia umri wa miaka mia moja." Baba yangu alikuwa na misuli mikubwa

kutokana na kusukuma magogo mwituni. Haikuonekana kwangu ya kwamba angaliweza kuja kufa. Bali alikuwa tu na umri wa miaka hamsini na miwili, bado ni mtu mwenye nywele za kipilipili zisizo na mvi, wakati kichwa chake cha thamani kilipolala mabegani mwangu na Mungu akamchukua akampeleka nyumbani.

Nimemwona baba akitoka kwenye misitu ya magogo amebambuka sana kwa jua hivi kwamba mama angechukua makasi na kulikata shati lake liachane na mgongo wake. Alifanya kazi kwa bidii kwa senti sabini na tano kwa siku ili atupatие riziki. Nilimpenda baba yangu, hata ingawa alikunywa pombe. Mara kwa mara alinicharaza viboko, bali sikupata kimoja bila ya kuhitaji kingine. Alikuwa akitundika zile Amri Kumi ukutani pamoja na kiboko kikubwa cha hikori juu yake. Nilipata elimu yangu huko nje kwenye banda la magogo nilipofanya kosa. Bali nilimpenda baba yangu. Miaka kadhaa baadaye aliutoa moyo wake kwa Kristo na akaokolewa, masaa machache tu kabla hajafia mikononi mwangu.

UMASKINI HAPO NYUMBANI

Ninakumbuka jinsi ilivyombidi baba kufanya kazi kulipia bili zake. Si aibu kuwa maskini. Lakini mara nyingine mambo ni magumu. Ninakumbuka ya kwamba sikuwa na nguo zinazopasa kwa ajili ya shule. Nilimaliza mwaka mzima bila ya kuwa hata na shati la kuвая. Kulikuwako na mwanamke tajiri jirani aliyenipa koti lenye nembo ya mwanamaji mkononi. Ningefunga vifungo na kungekuwa na hali ya joto sana. Mwalimu angesema, "William." Ningesema, "Naam, mama." "Vema, mbona usivue koti hilo." Lakini nisingeweza kulivua; sikuwa nimevaa shati lo lote. Kwa hiyo ningedanganya na kusema, "Ninasikia baridi sana." Yeye angesema, "Vema, keti pale karibu na moto." Nami ningeketi pale huku jasho linanitiririka. Ndipo angesema, "Je! hivi huwapata joto bado?" Ingenilazimu kusema, "La, mama."

Vema, mambo yalikuwa ni magumu sana. Vidole vyangu vingejitokeza kwenye viatu vyangu kama vichwa vyaa kasa. Ndipo baadaye kidogo nikapata shati.

Nitawaambia lilikuwa ni shati la aina gani. Lilikuwa ni gauni la msichana ambalo kwanza lilikuwa la binamu yangu, na lilikuwa na vitu vingi vyaa kunyoshea nywele juu yake. Nilikatilia mbali hiyo sehemu ya sketi, na baada ya kuвая, laiti ungaliniona nikienda kwa mkogo shulenii. Ndipo watoto wakaanza kunicheka, nami nikasema, "Mnanicheka nini?" Wakasema, "Umevaa gauni la msichana." Ilinibidi kudanganya tena. Nikasema, "La, si kweli; hiyo ni suti yangu ya Kihindi." Bali hawakuniamini nami nikaondoka nikilia.

Kulikuwa na mvulana aliyeishi jirani yetu, aliyekuwa akiuza yale magazeti madogo ya MTANGULIZI. Kwa kufanya hivyo, alipewa zawadi ya suti ya Skauti wa Kiume. Jamani, jinsi nilivyoipenda suti hiyo. Wakati huo ulikuwa ni wakati wa vita na kila mtu aliyekuwa mkubwa wa kutosha katika siku hizo alikuwa akivaa nguo rasmi. Daima nilitaka kuwa mwanajeshi. Nilikuwa mdogo sana wakati huo. Hata katika vita hivi vilivyopita sikuwa mkubwa wa kutosha kwenda. Nina ndugu wanne waliokwenda. Lakini Mungu amenipa mimi nguo rasmi hata hivyo—dereya ya Mungu—kusudi niweze kutoka na kushambulia magonjwa na maradhi yanayowafunga watu.

Lakini jinsi nilivyoipenda hiyo suti ya Skauti, pamoja na kofia yake na soksi ndefu. Nikasema, "Lloyd, utakapoivaa suti hiyo mpaka ichakae je! utanipa mimi?" Akasema, "Naam, nitakupa, Billy." Lakini jamani, suti hiyo ilidumu muda mrefu zaidi kuliko cho chote nilichowahi kuona. Ilionekana kwangu kana kwamba hatakichakaza kitu hicho kamwe. Ndipo sikuiona kwa muda na kwa hiyo nikamwendea na kusema, "Lloyd, ulifanya nini na ile suti ya Skauti wa Kiume?" Akasema, "Billy, nitaitafuta nyumbani na nione kama nitaipata." Lakini wakati alipoitafuta alikuta kwamba mama yake alikuwa ameikatakata kuifanya viraka vya nguo za babaye. Alinijia na kusema, "Siwezi kupata cho chote cha hiyo ila soksi moja." Nikasema, "Niletee hiyo." Kwa hiyo nikaichukua hadi nyumbani na kuivaa. Ilikuwa na kamba ya kuvutia, nami nikaivuta juu, nami nikafikiri ya kwamba nilikuwa mwanajeshi halisi. Nilitaka kuivaa nikienda shulenii na sikujuu kabisa jinsi ya kufanya hivyo. Kwa hiyo nikajifanya ya kwamba mmoja wa miguu yangu ulikuwa umeumia nami nikaivaa soksi hiyo kana kwamba nilikuwa nikiulinda mguu wangu uliojeruhiwa. Lakini shulenii mwalimu aliniambia niende ubaoni. Nilijaribu kuficha mguu wangu usiokuwa na soksi, na watoto wote wakaanza kunicheka. Nilianza kulia na mwaliimu akanilazimisha niende nyumbani.

Ninakumbuka wakati tulipotoka kama mara mbili hivi kwa mwezi tumepanda mkokotenii wa mbaao uliochakaa kulipa bili ya vyakula. Mwuza duka angetupa peremende kijiti. Sisi sote wavulana wadogo tukiwa tumeketi kwenye mablanketi kule nje, tungeangalia hizo peremende wakati baba alipozileta, na kila jicho la bluu lingeangalia kwa makini kuona ya kwamba kila moja ya peremende kijiti hizo ilivunjwa sawa, kwamba kila mtu angepata kiasi kilicho sawa. Ningeweza kutoka nje alasiri ya leo na kununua kasha zima la chokoleti za maziwa, bali zisingekuwa tamu kama zile peremende zilivyokuwa. Hizo zilikuwa ni peremende tamu kwelikweli. Wakati mwininge ningenyonya kipande chake, kisha nikakifunga kwa karatasi na kukiweka mfukoni mwangu. Ningengoja mpaka kwenye Jumatatu hivi halafu nikinyonye

tena kidogo. Ndugu zangu wangekuwa wamekwisha kula peremende zao wakati huo, nao wangetaka kunyonya peremende yangu pia. Wakati mwингine tungepatana nao malipo na ningewaruhusu wairambe mara chache, kama wangeahidi kunisaidia kazi zinazochosha.

Mlango Wa 4

Kuongoka Kwa William Branham

William Branham, mvulana, ingawa alikuwa amepokea madhihirisho haya makubwa ya majaliwa ya Kiungu maishani mwake, hata hivyo hakuwa ameongoka. Kwa kitambo fulani bado alipinga wito huo. Akiwa na umri wa miaka kumi na minne alijeruhiwa vibaya sana wakati alipokuwa akiwinda na ilibidi akae miezi saba hospitalini. Mungu alishughulika naye bali hata hivyo hakutilia maanani. Hata hivyo, umuhimu wa wito huo uliendelea kuwa dhahiri zaidi na zaidi kwake. Kwa kuwa wazazi wake hawakuwa ni Wakristo hakutiwa moyo hata kidogo nao, na alipokuwa mtu mzima kidogo adui alijaribu kumfanya aizimishe hiyo sauti ndogo tulivu iliyokuwa ikizungumza na moyo wake daima.

ANAHAMIA MAGHARIBI

Kijana huyo alipofikia umri wa miaka 19, aliamua ya kwamba angeenda Magharibi kufanya kazi katika ranchi moja. Asubuhi moja ya Septemba katika mwaka wa 1927, alimwambia mama yake ya kwamba alikuwa anaenda kwenye ziara ya kupiga kambi huko Tunnel Mill, sehemu fulani umbali wa kama maili kumi na nne kaskazini mwa Jeffersonville. Alisema jambo hili kwa sababu alitambua ya kwamba kama mama yake angejua mipango yake ya kwenda Magharibi, angemsihii asifanye safari hiyo. Lakini wakati mama yake aliposikia kutoka kwake tena, badala ya kuwa huko Tunnel Mill, alikuwa huko mbali Phoenix, Arizona. Kwa kweli, ndani ya moyo wake alijua ya kwamba alikuwa akimkimbia Mungu. Aliyafurahia maisha ya ranchi kwa muda na maisha mapya ya Magharibi, lakini kama zilivyo anasa zingine zote za ulimwenguni, mara zilichujuka.

Kuhusu maisha yake huko Magharibi na wito wa Mungu ambao daima ulikuwa kwenye moyo wake ye ye anasema:

“Mara nyingi nilisikia upopo ukivuma katika misonobari mirefu. Ilionekana kana kwamba ningeweza kusikia sauti Yake ikiita huko mwituni, ikisema, ‘Adamu, uko wapi?’ Nyota zilionekana zikiwa karibu sana mtu angaliweza kuzichuma kwa mikono yake. Mungu alionekana kuwa yuko karibu sana.

“Jambo moja ninalokumbuka vizuri sana kuhusu nchi hiyo ni zile barabara jangwani. Mtu akitoka

kwenye barabara anapotea kwa urahisi. Mara nyingine watalii wanaona maua madogo ya jangwani nao wanatoka kwenye barabara kuu wanaenda kuyachuma. Wanazurura jangwani na wanapotea na mara nyingine wanakufa kwa kiu. Ndivyo ilivyo katika njia ya Mkristo—Mungu ana njia kuu. Anazungumza juu yake katika Isaya, mlango wa 35. Inaitwa “Njia Kuu ya Utakatifu.” Mara nyingi anasa ndogo za ulimwengu humvuta mtu zikamtoa kwenye njia kuu. Ndipo amepoteza mawasiliiano yake na Mungu. Jangwani wakati mtu amepotea huko mara nyingine kunatokea mazigazi. Kwa wale wanaokufa kwa kiu, mazigazi hayo yatakuwa ni mto ama ziwa. Watu huyakimbilia na kutumbukia ndani, wakikuta tu kwamba wanaogelea kwenye changarawe moto. Mara nyingine ibilisi anakuonyesha jambo fulani ambalo anasema ni wakati wa kujifurahisha. Hayo ni mazigazi tu; ni kitu ambacho si halisi. Ukisikiliza utajikuta ukijilundikia huzuni nyingi kichwani mwako. Usiyatilie maanani, ewe rafiki mpandwa. Mwamini Yesu ambaye huwapa maji yaliyo hai hao wenye njaa na kiu.”

UJUMBE WA HUZUNI

Siku moja kijana huyu mwanamume alipokea barua kutoka nyumbani ikimjulisha ya kwamba mmoja wa ndugu zake alikuwa ni mgonjwa sana. Ilikuwa ni Edward, aliyemfuata kwa umri. Hakufikiria ugonjwa huo mtu alikuwa ni mahututi na aliamini kila kitu kitakuwa shwari. Walakini, jioni moja siku chache baadaye, alirudi kwenye ranchi kutoka mjini, na wakati alipokuwa akipitia kwenye bwalo la chakula, alipewa ujumbe uliosomeka, “Bill, njoo huku kwenye malisho ya kaskazini. Muhimu sana.” Mara akatoka akaenda malishoni na mtu wa kwanza aliyekutana naye alikuwa ni Mteksasi waliyemwita “Pop.” Alikuwa na uso wenye huzuni naye alisema, “Billy Jamani, nina habari za kuhuzunisha kwako.” Wakati uo huo mnyapara akaja. Wakamwambia ya kwamba ndugu yake, Edward, alikwisha kufa.

Unaweza kuwazia jinsi jambo hili lilivyomshtusha kijana huyu wakati alipotambua ya kwamba kamwe hatamwona ndugu yake tena akiwa hai humu duniani. Matukio yalianza kupita mbio tangu wakati huo. Kila wakati alipompinga Mungu, maafa ama huzuni ya namna fulani ingemjia. Wakati alipojisalimisha na akamtii Mungu, Bwana angembariki na kumfanikisha. Bila shaka, somo lilo hilo halina budi kujifunzwa na kila mtu aliye hai. Laiti sisi sote tungalijifunza kwa yale yaliyowatesa wengine, badala ya kujifunza kwa njia ya kupata ujuzi wetu kwa machungu.

Mara nyingine tena tunamgeukia Ndugu Branham anapoelezea matokeo ya habari hii juu yake, kuhusu safari yake yenye huzuni ya kwenda nyumbani, na matukio yaliyofuata, ambayo hatimaye yaliishia kwenye kuongoka kwake kwa Kristo:

* * * * *

Wakati nilipopata habari za kifo cha ndugu yangu, kwa kitambo kidogo nisingeweza kusogea. Kilikuwa ni kifo cha kwanza katika familia yetu. Lakini ninataka kusema ya kwamba jambo la kwanza nililowazia lilikuwa, endapo alikuwa amejiandaa kufa. Nilipogeuka na kuangalia mbuga hiyo pana ya majani ya manjano, machozi yaliitiririka mashavuni mwangu. Nilikumbuka jinsi tulivyopambana kwa pamoja tulipokuwa watoto wadogo na jinsi tulivyopata shida nyingi. Tulienda shulen pasipokuwa na chakula cha kutosha. Vidole vya miguu vilikuwa vimetokeza kwenye viatu vyetu, na ilitulazimu kuvaa makoti yaliyochakaa yaliyofungwa shingoni kwa pini kwa kuwa hatukuwa na mashati. Jinsi nilikumbuka pia ya kwamba siku moja mama alikuwa ameweka bisi kidogo katika ndoo ndogo kwa ajili ya chakula chetu cha mchana. Hatukula pamoja na watoto wengine. Tusingejiweza kupata chakula kama walichokuwa nacho. Daima tungechurupukia kilimani tupate kula. Ninakumbuka ya kwamba ile siku tuliyokuwa na bisi tulifikiri tulikuwa na tafrija hasa. Kwa hiyo ili kuhakikisha nilipata fungu langu la hizo, nilitoka kabla ya adhuhuri na kuchota konzi nzima kabla ndugu hajapata fungu lake.

Nikisimama hapo nikiangalia mbuga pana iliyokaushwa na jua niliwazia juu ya mambo hayo yote na kujiuliza iwapo Mungu alikuwa amempeleka mahali pazuri zaidi. Ndipo mara nyingine tena Mungu akanita, lakini kama kawaida nilijaribu kulizuia kwa nguvu.

Nilijiandaa kuja nyumbani kwa ajili ya mazishi. Wakati Kasisi McKinney wa Kanisa la Port Fulton, mtu ambaye ni kama tu baba kwangu mimi, alipohubiri mazishi yake, alitamka ya kwamba “Huenda ikawa kuna wengine hapa wasiomjua Mungu; kama wapo, mkubalini sasa.” Loo, jinsi niliviyoshikilia kiti changu; Mungu alikuwa akinishughulikia tena. Msomaji mpendwa, Yeye anapoita, mwitikie.

Sitasahau kamwe jinsi ambavyo maskini baba yangu na mama walivyolila baada ya yale mazishi. Nilitaka kurudi Magharibi bali mama akanisihi sana nikae hata hatimaye nikakubali kukaa kama ningaliweza kupata ajira. Mara nikapata ajira kwenye Kampuni ya Utumishi wa Umma ya Indiana.

UGONJWA

Yapata miaka miwili baadaye, nilipokuwa nikipima mita katika duka la mita kwenye Mtambo wa Gesi huko New Albany,

niliathiriwa na gesi, na kwa majuma kadhaa niliteseka kutokana nayo. Niliwaendea madaktari wote niliowajua. Sikuweza kupata nafuu. Niliumwa na tumbo lenye asidi iliyosababishwa na athari ya gesi. Hali ilizidi kuwa mbaya wakati wote. Nilipelekwa kwa mabingwa huko Louisville, Kentucky. Hatimaye walisema ni kidole tumbo changu na wakasema ilibidi nifanyiwe upasuaji. Sikuweza kuamini jambo hilo kwa kuwa kamwe sikuwa na maumivu ndani ya ubavu wangu. Madaktari walisema wasingeweza kunifanyia jambo lingine lo lote mpaka nifanyiwe upasuaji. Hatimaye nilikubali ufanywe, bali nilisisitiza ya kwamba watumie nusukaputi ya kawaida ili kwamba niweze kuuangalia huo upasuaji.

Nilitaka mtu fulani asimame kando yangu ambaye alimjua Mungu. Niliamini katika maombi bali sikuweza kuomba. Kwa hiyo mhudumu kutoka kwenye Kanisa la Kwanza la Kibaptisti aliambatana nami kwenye chumba cha kufanyiwa upasuaji. Waliponichukua kutoka mezani wakanipeleka kwenye kitanda changu nilijisikia nikiendelea kuwa dhaifu zaidi na zaidi wakati wote. Moyo wangu ulikuwa ukidunda kwa shida. Nilihisi kifo kikiwa juu yangu. Kupumua kwangu kulikuwa kukipungua wakati wote. Nilijua nilikuwa nimefikia mwisho wa safari yangu. Loo, ewe rafiki, ngoja mpaka utakapofika hapo, ndipo utakapofikiria juu ya mambo mengi uliyofanya. Nilijua kamwe sikuwahi kuvuta sigara, kunywa pombe, wala kuwa na tabia chafu zo zote, bali nilijua sikuwa tayari kukutana na Mungu wangu.

Kama wewe ni mfuasi baridi na wa kawaida tu wa kanisa utajua wakati utakapofikia mwisho ya kwamba huko tayari. Kwa hiyo kama hayo tu ndiyo unayojuua kumhusu Mungu, ninakuomba papa hapa upige magoti na kumwomba Yesu akupe tukio lile la kuzaliwa mara ya pili, kama vile alivyomwambia Nikodemo katika Yohana, mlango wa 3, na loo, jinsi ambavyo kengele za furaha zitakavyolia—Jina Lake na lisifiwe.

MUNGU ANAZUNGUMZA KATIKA CHUMBA CHA HOSPITALI

Kulianza kuwa na giza kwenye chumba hicho cha hospitali, kana kwamba kilikuwa ni msitu mkubwa. Niliweza kusikia upepo ukivuma katika majani, hata hivyo ilionekana ni huko mbali sana mwituni. Huenda umesikia kishindo cha upepo ukivumia majani, ukikaribia Zaidi na zaidi. Niliwazia, “Vema, hiki ni kifo kikija kunichukua.” Loo! nafsi yangu ilikuwa ikutane na Mungu; nilajaribu kuomba bali sikuweza.

Upopo ulisonga karibu na kwa nguvu, zaidi na zaidi. Majani yakachakacha na ghafla nikazimia. Ilionekana

basi kana kwamba nilirudia tena kuwa mvulana mdogo pekupeku, nimesimama kwenye kile kijia chini ya mti ule ule. Nikasikia sauti ile ile iliyosema, "Usinywe pombe kamwe wala kuvuta sigara." Na majani niliyosikia yalikuwa ni yale yale yaliyovuma katika ule mti siku ile. Lakini wakati huu ile sauti ilisema, "Nilikuita nawe hukukubali kwenda." Maneno hayo yalirudiwa kwa mara ya tatu. Ndipo nikasema, "Bwana, kama huyo ni wewe, nijalie nirudi tena duniani nami nitaihubiri Injili Yako hadharani na pembedi mwa barabara. Nitamwambia kila mtu habari zake!"

Wakati ono hili lilipopita, nilikuta ya kwamba niljisikia vizuri zaidi. Daktari wangu mpasuaji alikuwa angali yumo humo jengoni. Alikuja na akaniangalia na akashangaa. Alionekana kana kwamba alifikiri ningekuwa nimekuwa; ndipo akasema, "Mimi si mtu anayeenda kanisani, kazi yangu ni kubwa mno, bali ninajua Mungu amemzuru mvulana huyu." Kwa nini yeye alisema hivyo mimi sijui. Hakuna mtu aliyekuwa amesema jambo lo lote kuhusu jambo hilo. Kama ningalikuwa nimejua wakati huo ninachojua sasa, ningalitoka kwenye kitanda hicho nikipiga makelele kulisifu Jina Lake. Baada ya siku chache niliruhusiwa kurudi nyumbani, bali nilikuwa ningali mgonjwa na nililazimika kuвая miwani kwa sababu ya dosari katika jicho. Kichwa changu kilitikiska nilipoangalia kitu cho chote kwa muda wa kupepesa macho.

WONGOFU NA WITO

Nilianza kumwomba na kumtafuta Mungu. Nilienda toka kanisa moja hadi lingine nikijaribu kupata mahali fulani ambapo palikuwa na wito wa madhabahuni wa mtindo wa kale. Jambo la kuhuzunisha likikuwa kwamba sikuweza kupata po pote.

Usiku mmoja nilimwonea Mungu njaa sana na kuonea njaa tukio halisi hata nilitoka nikaenda nje kwenye kibanda cha zamani nyuma ya nyumba na kujaribu kuomba. Sikujuu jinsi ya kuomba wakati huo kwa hiyo nilianza tu kuongea Naye kama vile ambavyo ningeongea na mtu ye yote yule. Mara kukatokea nuru huko bandani na ikafanya msalaba, na hiyo sauti iliyotoka msalabani ikasema nami katika lugha ambayo sikuweza kuifahamu. Kisha ikaondoka ikaenda zake. Nilipigwa na bumbuazi. Nilipojirudia tena, niliomba, "Bwana, kama huyo ni wewe, naomba uje uzungumze nami tena." Nilikuwa nikisoma Biblia yangu tangu niliporudi nyumbani toka hospitali na nilikuwa nimesoma katika I Yohana wa 4, "Wapenzi, msiamini kila roho, bali zifaribuni hizo roho, kwamba zimetokana na Mungu."

Nilijua ya kwamba kitu fulani kilikuwa kimenitokea, na nilipoomba kilitokea tena. Ndipo ilionekana kana kwamba

kulikuwako na ratili elfu moja zilizonyanyuliwa toka kwenye nafsi yangu. Niliruka juu na kukimbilia nyumbani na ilionekana kana kwamba nilikuwa nikikimbia hewani. Mama akaniuliza, "Bill, umepatwa na kitu gani?" Nikajibu, "Sijui bali kwa kweli ninajisikia vizuri na mwepesi." Sikuweza kukaa hapo nyumbani tena. Ilibidi nitoke nje na kutimua mbio.

Nilijua basi ya kwamba kama Mungu alinitaka nihubiri angeniponya, kwa hiyo nilienda kwenye kanisa lililoamini katika kupaka mafuta, nami nikaponywa papo hapo. Niliona basi ya kwamba wale wanafunzi walikuwa na kitu fulani ambacho wahudumu karibu wote siku hizi hawanacho. Wanafunzi walikuwa wamebatizwa kwa Roho Mtakatifu na kwa hiyo waliweza kuponya wagonjwa na kufanya miujiza mikubwa katika Jina Lake. Kwa hiyo nikaanza kuomba kwa ajili ya ubatizo wa Roho Mtakatifu. Siku moja yapata miezi sita baadaye Mungu alinipa shauku ya moyo wangu. Alizungumza nami katika nuru kuu akiniambia nihubiri na kuwaombea wagonjwa Naye angewaponya bila kujali walikuwa na ugonjwa wa namna gani. Ndipo nikaanza kuhubiri na kufanya yale ambayo Yeye aliniambia nifanye.

Mara kwa mara watu wameniuliza kama nimepokea ubatizo wa Roho Mtakatifu. Hili siku zote limenigusa kama swalii geni. Kwa maana haiwezekani kwamba karama yo yote ya Roho Mtakatifu ingetenda kazi vizuri, isipokuwa mtu huyo aliye na karama hiyo amekwisha kumpokea pia na Mpaji.

Mlango Wa 5

Ndoa Yenye Furaha Na Uamuzi Wa Kufisha

Baada ya kuongoka kwake na kuitwa kwake kwenye huduma kilianza kipindi cha furaha cha maisha yake wakati baraka za Mungu zilipokuwa ziko juu ya kijana huyu, na kila kitu kilionekana kikienda vizuri kabisa. Alianza mukutano wa hema katika mji wake mwenyewe wa nyumbani huko Jeffersonville, na kwa mhubiri kijana mwenye umri wa miaka ishirini na minne ambaye ndiyo tu anaingia kwenye huduma, uamsho huo ulifanikiwa sana. Ilikadiriwa ya kwamba umati wa watu waliofikia elfu tatu walihudhuria ibada moja na idadi kubwa ya watu iliongolewa. Kwenye ibada ya ubatizo iliyofuata ufufuo huo, watu 130 walibatizwa kwenye maji. Ilikuwa ni wakati huu ambapo nuru ya kimbunguni ilitokea juu yake alipokuwa anakaribia kumbatiza mtu wa kumi na saba. Jambo hili lilishuhudiwa na kusanyiko kubwa mno lililosimama likiangalia, kwenye kingo za Mto Ohio.

Kwenye msimu huo wa kupukutika majani watu wa Jeffersonville waliokuwa wamehudhuria mukutano wake walimjengea maskani, ambayo mpaka sasa ingali inaitwa “Maskani ya Branham.” Miaka michache iliyofuata ilikuwa ni wakati wa mafanikio ambapo baraka za Mungu zilikuwa juu yake, naye alipokea maono mengi ya vitu ambavyo hakuvifahamu vizuri mpaka miaka mingi baadaye, wakati alipofahamishwa ufunuo mkamilifu zaidi wa mapenzi ya Mungu kwa ajili ya maisha yake.

NDOA

Ilikuwa ni katika miaka hii ambapo alikutana na msichana mzuri sana Mkristo, ambaye jina lake lilikuwa ni Hope Brumback. Baada ya miezi kadhaa ya uchumba, msichana huyo alikubali posa ya William Branham na hao wawili wakafunga ndoa. Tutamwacha aeleze katika staili rahisi, bali daima ya kuvutia ambayo ametumia mimbarani, hadithi ya kuona kwake haya, hiyo posa ya barua, ndoa yake, na matukio yalifi:

* * * * *

Nilikuwa tu mvulana mdogo wa kijiji na nilikuwa mwenye haya sana. Ukiwazia jinsi nilivyokuwa na soni, labda unashangaa jinsi nilivyopata kuoa.

Nilikutana na msichana mzuri Mkristo. Niliona alikuwa ni mzuri sana. Kipimo changu cha mwanamke kilihitaji mmoja asiyekunywa pombe wala kuvuta sigara. Ilikuwa ni vigumu kumpata msichana kama huyo wakati huo na sasa ni vigumu zaidi kuliko ilivyowahi kuwa. Nilimpenda msichana huyu mwenye tabia nzuri nami nilitaka kumwoa, bali sikuwa na ujasiri wa kutosha kumwambia. Bali nilijua ilibidi nimwambie hivi punde—alikuwa ni mwanamke mzuri mno kupoteza muda na mimi—ingepaswa apate mtu mwingine. Nilizalisha tu senti ishirini kwa saa na baba yake alipata mamia ya dola kwa mwezi. Kila usiku ambapo ningemwona, ningesema, “Nitamwambia usiku wa leo.” Na ndipo msongo mkubwa mno wa moyo ungepanda kooni mwangu nami nisingeweza kamwe tu kufanya hivyo. Sikujua la kufanya. Unajua kile nilichofanya hatimaye? Nilimwandikia barua na kumwambia.

Vema, barua hiyo ilikuwa na mapenzi zaidi ndani yake kuliko “Dada mpenzi.” Nilijitahidi sana kuandika barua nzuri, ingawa nina hakika ilikuwa haitoshelezi. Kwa hiyo asubuhi yake nilijiandaa kuiweka katika sanduku la barua. Lakini papo hapo wazo likanijia juu ya yale yangetukia kama mama yake angeliipata. Lakini niliogopa kumpa kwa mkono. Hatimaye nilipata ujasiri wa kutosha wa kuitumbukiza kwenye sanduku la barua Jumatatu asubuhi. Jumatano usiku nilipaswa kukutana naye na kumchukua kwenda kanisani. Juma lote hilo kabla ya Jumatano nilikuwa na wasiwasi kweli. Jumatano usiku nilienda kumwona. Na nilipokuwa nikienda niliwazia kile kingetukia kama mama yake angalitokea na kusema, “*William Branham!*” Nilijua ningeweza kuelewana vema na msichana huyo, bali sikuwa na hakika sana juu ya mama yake.

Hatimaye nilienda mlangoni na kumwita Hope, jina la msichana huyo. Alikuja mlangoni na kusema, “Waweza kuingia ndani tafadhali?” Nikasema, “Kama hujali nitaketi tu barazani.” Nilihakikisha ya kwamba hawataniingiza ndani. Akasema, “Vema, nitakuwa tayari mnamo dakika chache tu.”

Nilikuwa na Ford ya zamani ya muundo wa T, bali ye ye akasema, “Kanisani si mbali, hebu na tutembee kwa miguu.” Jambo hili lilinishtusha sana na nilikuwa na hakika jambo fulani lilikuwa limetukia. Tulienda kanisani bali hakusema kitu. Nilikuwa na wasiwasi sana usiku huo sikusikia yale mhubiri aliyosema hata kidogo. Unajua mwanamke anaweza kukuweka katika hali ya wasiwasi.

Baada ya kuondoka kanisani, tulianza kushuka kwenda barabarani—ulikuwa usiku wa mbalamwezi. Bali angali hakusema kitu. Hatimaye nikaamua ya kwamba hakuwa ameipata ile barua. Hili lilinifanya kujisikia

afadhali. Nilidhani ya kwamba labda barua hiyo ilikuwa imetumbukizwa mahali pengine na mtu wa posta, na mara nikajirudia kuwa nilivyokuwa zamani. Ndipo akanigeukia na kusema, "Billy, nilipata barua yako." Nikasema moyoni, "Loo, nitafanya nini sasa?" Hatimaye nikauliza, "Je! u-u-uliisoma?" Akasema, "Aha." Nikawa na wasiwasi mwiningi kuliko nilivywahidi kuwa. Tulikuwa tukikaribia hapo nyumbani. Nikasema, "Je! uliisoma yote?" Akasema, "Aha." Sasa tulikuwa kwenye vipandio. Nilishikwa na jakamoyo kama ataniongoza anipeleke mahali mama yake alikokuwa. Nikasema upesi, "Uliwazia nini juu yake?" Akajibu, "Ilikuwa sawa."

Vema, sikumwambia mama yake, bali nilijua ya kwamba ingenilazimu kwenda kumwambia mmoja wa wazazi wake. Kwa hiyo niliwazia kwamba ningemwambia baba yake, kwa kuwa tulielewana vizuri sana. Usiku mmoja nilienda mpaka mahali alipokuwa ameketi katika Buiki yake. Mnakumbuka nilikuwa na Ford muundo wa T. Kwa hiyo nikamwambia, "Da, gari lako ni zuri." Akajibu, "Ndiyo, una Ford nzuri pia." Kwa hiyo nikasema, "Vema—vema—" Akaniangalia na kusema, "Ndiyo, Billy, unawenza kumchukua." Afadhali, hiyo ilikuwa ni faraja. Ila nikasema, "Lakini unajua siwezi kumpa maisha unayowenza kumpa wewe. Unajua ya kwamba mimi ninapata tu senti ishirini kwa saa, nikichimba mitaro. Bali nitafanya kila niwezacho kwa ajili yake, nitakuwa mwaminifu kwake na kumpenda kwa moyo wangu wote." Ndipo akaweka mkono wake juu ya kichwa changu na kusema, "Billy, ningependa umchukue wewe kuliko mtu ye yote yule nimjuaye, kwa maana ninajua utakuwa mwema kwake, na utampenda."

Tulifunga ndoa na siamini kulikuwa na mahali po pote duniani palipokuwa na furaha zaidi kuliko kwenye nyumba yetu ndogo. Palikuwa ni makazi ya furaha sana. Hatukuwa na fanicha ya kutosha katika nyumba hiyo—kitanda cha kukunja, zulia la zamani na seti ya kiamshakinywa, jiko la zamani nililokuwa nimenunua kutoka kwa mwuza vikorokoro na kuweka viwekeo vipyta vya chuma ndani yake. Lakini, enyi wapendwa, palikuwa ni nyumbani kweli kweli, na ni afadhali niishi katika kibanda na nipendwe na Mungu kuliko niishi katika nyumba nzuri sana iliyopo.

Kila kitu kiliendelea vizuri sana. Mke wangu aliweka akiba hela zake apate kujinunulia gauni la ging'amu. Niljisikia vizuri sana wakati ningeweza kumfanyia jambo fulani. Baada ya miaka miwili mvulana mdogo akazaliwa nyumbani mwetu—Billy Paulo mchanga. Wakati nilipomsikia akilia kwa mara ya kwanza hospitalini ilionekana nilijua alikuwa ni mvulana, nami nikamtolea Mungu kabla hata sijamwona.

ANAHUDHURIA MKUTANO WA FULL GOSPEL

Baadaye kidogo nilikuwa nimeweka akiba pesa za kutosha kununulia zana za kuvulia samaki na nikaenda mpaka kwenye Ziwa Pawpaw Michigan kwa siku chache. Pesa zangu hazikudumu muda mrefu sana, na ilinibidi kurudi. Katika safari yangu ya kurudi nilipokuwa nikivuka Mto Mishawaka niliona watu wengi sana wakikutanika kwa ajili ya mkutano. Nilishangaa wao walikuwa ni watu wa namna gani na nikaamua ya kwamba ningehudhuria mkutano huo. Hapo ndipo nilipofahamiana na Pentekoste.

Nilikuta kwamba watu hao walikuwa wamekusanyika kwa ajili ya mkutano. Walikuwa wachangamfu sana, na haya yote yalikuwa kidogo ni mapya kwangu. Lakini walianza kuimba, "Ninajua ilikuwa ni damu, ninajua ilikuwa ni damu." Kila mtu alianza kupiga makofi nami nikasema, "Sijui hawa ni watu wa aina gani." Punde si punde askofu mmoja akasimama na akaanza kuhubiri juu ya Ubatizo wa Roho Mtakatifu. Kadiri alivyoendelea kuhubiri ndivyo nilivyoendelea kushawishika zaidi ya kwamba pengine palikuwa na jambo hapa. Nikaamua ya kwamba ningekaa mpaka kesho yake. Sikuwa na fedha za chumba cha hoteli, kwa hiyo nilienda huko kijijini na kuegesha kwenye shamba la mahindi usiku huo kisha nikalala. Kesho yake asubuhi niliamka mapema na kurudi kanisani. Nilikuwa nimenunu skonzi chache na maziwa, kusudi pesa zangu zisiishe upesi. Niliporudi kule kanisani, watu kadhaa walikuwa wamekwisha kukusanyika tayari kwa ajili ya ibada ya asubuhi.

Usiku huo kulikuwako na wahubiri wengi sana walioketi jukwaani. Huyo kiongozi akasema, "Hatuna wakati wa kuwasikiliza ninyi nyote mkihubiri kwa hiyo tutawaomba kila mmoja wenu asimame tu na utwambie jina lako." Kwa hiyo wakati walipofikia kwangu nilisimama na kusema, "Mwinjilisti William Branham," kisha nikaketi.

Kesho yake alasiri, walimwomba mzee mmoja mweusi asimame na kuhubiri. Alikuwa kidogo mkongwe nami nilishangaa kidogo kuwaona wakimchagua mtu kama huyo kuhubiri mbele ya kusanyiko hilo kubwa. Alihubiri kutoka kwenye somo, "Ulikuwa wapi nilipoeweka misingi ya nchi, hapo nyota za asubuhi zilipoimba pamoja?" Vema, mzee huyo alichukua kama miaka milioni kumi kabla ulimwengu haujapata kuumbwa. Karibu amalize kila kitu mbinguni, akashuka kwenye mlalo wa upinde wa mvua na akahubiri juu ya kila kitu duniani mpaka akafikia Kuja kwa Pili kwa Kristo. Hata kufikia wakati alipomaliza alikuwa mchangamfu na mwepesi kama mvulana. Kusema kweli alisema, alipokuwa akishuka kutoka jukwaani, "Hamna nafasi ya kutosha kwa mimi kuhubiria." Nilitambua ya kwamba Mungu alikuwa

amemfanyia mtu huyo jambo fulani ambalo hakuwa amenifanyia mimi. Alipoanza kuhubiri nilimsikitikia, bali wakati alipomaliza nilijisikitikia mimi mwenyewe. Watu hawa walikuwa na kitu ambacho sikuwa nacho, nami nilikitaka.

Usiku huo nilienda huko nje kwenye shamba la mahindi tena na kulala. Asubuhi yake, kwa kuwa nilifikiri hakuna mtu aliyenijua, niliamua ya kwamba ningevaa suruali chakavu yenye milia. Suruali yangu ile nytingine ilikuwa imejikunja kidogo kutokana na kuitumia kama mto. Hii ilikuwa ndiyo siku ya mwisho ambapo ningaliweza kukaa kwa kuwa nilikuwa na fedha za kutosha tu zlizosalia kununulia petroli ya kwenda nyumbani. Nilirudi kanisani na wakati nilipofika watu hao walikuwa wakiimba na kupaza sauti. Nilitaka Ubatizo wa Roho Mtakatifu kama Mungu angalinipa huo.

ANAOMBWA KUHUBIRI MKUTANONI

Mhudumu kiongozi aliamka na kusema, “Ndio kwanza tumalize ibada ya ushuhuda iliyooongozwa na mhubiri aliye mdogo sana hapa. Mhudumu mdogo kuliko wote anayefuata ni William Branham wa Jeffersonville.” Akasema, “Njoo huku, Kasisi Branham, kama uko jengoni.” Unaweza kuwa na hakika jambo hili lilinishtusha sana. Niliangalia chini kuaona suruali yangu ya milia. Kwa hiyo niliketi tu kimya kabisa. Kusema kweli, sijawahi kuona vipaza sauti kabla ya hapo, na hakika, sikutaka kusimama pale na kuhubiri mbele ya wahubiri wote hao hodari. Wakaita tena, “Je! kuna mtu ye yote anayejua mahali alipo Kasisi Branham?” Lakini niliinama tu chini kwenye kiti changu zaidi ya nilivyokuwa nimekwishainama. Wito huo ulirudiwa tena. Mtu mweusi aliye kuwa ameketi karibu nami aligeuka na kusema, “Je! unajua yeye ni nani?” Nisingeweza kusema uongo, kwa hiyo nikasema, “Naam, bwana, ninamjua.” Akasema, “Nenda kamlete.” Nikasema, “Sikiliza, mimi ni Ndugu Branham, bali nimevaa suruali hii yenye milia na siwezi kwenda kwenye lile jukwaa.” Lakini huyo mtu mweusi akasema, “Watu hawa hawajali jinsi ulivyovaa. Wanajali yaliyo moyoni mwako.” Vema nikasema, “Tafadhalii usiseme kitu kuhusu hilo.” Lakini huyo mtu mweusi hakungojea tena. Akapaaza sauti, “Yule pale! Yule pale!” Moyo wangu ulilegea; sikujua la kufanya. Lakini usiku uliotangulia huko kwenye shamba la mahindi nilikuwa nimeomba, “Bwana, kama hawa ndio wale watu ambaa daima nimetaka kuwapata, ambaa wanaonekana wana furaha sana na ni huru, naomba unipe kibali mbele yao.” Vema, Bwana alinipa kibali kwao, bali nilichukia kupanda kwenda mbele ya umati huo katika suruali yenye milia. Lakini kila mtu alikuwa akiniangalia na ilibidi nifanye jambo fulani. Kwa hiyo nikapanda kwenda jukwaani. Uso wangu ulikuwa

mwekundu, na nilipogeuka niliona vile vipaza sauti na nikawazia moyoni, "Vitu hivyo ni nini?" Nikaomba, "Bwana, kama ulipata kumsaidia mtu ye yote, nisaidie sasa."

Nikaifungua Biblia yangu na macho yangu yakaangukia kwenye kile kifungu, "Yule tajiri akafungua macho yake katika kuzimu." Nami nikahubiri juu ya somo hilo, "Na kwa hiyo akalia." "Hakukuwako na Wakristo kule, na kwa hiyo akalia. Hakukuwako na kanisa kule, na kwa hiyo akalia. Hakukuwako na Mungu kule, na kwa hiyo akalia." Nilikuwa kwa namna fulani mhubiri wa kidesturi, lakinii nilipokuwa nikihubiri kitu fulani kilinishika na nguvu za Mungu zikashuka juu ya kusanyiko hilo.

NDUGU WANAMWOMBA AENDESHE MIAMSHO

Baada ya ibada kwisha—iliendelea kwa kama saa mbili—nilitoka nje. Mhubiri mmoja akanijia. Alikuwa ni pande la mtu amevaa buti za kaoboi, naye alikuja na akajitambulisha kwangu. Akasema, "Nimetoka Texas nami nina kanisa zuri kule, pipi kuhusu kunifanyia mkutano wa majuma mawili?" Mhubiri mwingine kutoka Florida alinijia na kusema, "Vipi kuhusu kuja kule na kunifanyia mkutano?" Nikachukua kipande cha karatasi na kuandika majina na anwani, na katika dakika chache nilikuwa na mikutano ya miamscho ya kutosha iliyoorodheshwa ya kunichukua mwaka mzima. Vema, nilifurahi. Niliruka kwenye maskini Ford yangu ya muundo wa "T" na nikashuka kwenda kupitia Indiana. Nilipofika nyumbani, mke wangu alitoka akaja mbio na kunikumbatia kwa mikono yake; aliponiangalia aliuliza, "Kitu gani kimekfurahisha hivyo?" Nikasema, "Nimekutana na kundi la watu walio na furaha sana niliopata kuona maishani mwangu. Wao wana furaha kweli, wala hawaionei haya dini yao. Kusema kweli, jambo fulani limenipata tangu wakati huo. Watu hawa walinishika nihubiri kwenye mkutano wao, na zaidi ya hayo, nimepata mialiko mingi ya kuhubiri kwenye makanisa yao." Sasa nikasema, "Je! utakwenda pamoja nami?" Akajibu, "Mpenzi, nimeahidi kwenda pamoja nawe mahali po pote mpaka kifo kitakapotutenganisha." Mungu na aubariki moyo wake mwaminifu.

Kwa hiyo nikaamua kwenda kumwambia mama. Nilipofika kule nilisema, "Mama, nina jambo fulani la kukwambia." Ndipo nikamwambia juu ya ile mialiko. Akauliza, "Utafanya nini kwa suala la pesa?" Tulikuwa na dola kumi na saba tu kati yetu, bali tuliona ya kwamba Bwana angeruzuku. Alinikumbatia na kunibariki. Angali ananiombea. Akasema, "Mwanangu, tulikuwa na dini ya aina hiyo kanisani mwetu miaka kadhaa iliyopita, nami ninajua ni ya kweli."

UAMUZI WA BALAA

Na enyi wapenzi, kile ninachosema sasa, hebu na kiwe funzo kwenu. Hebu makosa yangu yawe ni baraka kwenu. Marafiki na jamaa zangu walinionya dhidi ya kukubali niliojua ulikuwa ni wito wa Mungu kwangu. Wengine walisema ya kwamba watu hao niliokuwa nimekutana nao kule kwenye ule mukutano walikuwa ni takataka ya watu. Baadaye nilikuta kwamba, nami ninasema hilo kwa kicho, ya kwamba wale walioitwa "takataka," walikuwa ndio "watu bora kuliko hao wengine." Niliambiwa ya kwamba mke wangu asingepata chakula cha kutosha, kwamba angekula siku moja na kufa kwa njaa siku ya pili. Wengine waliniambia ya kwamba kazi yangu ilikuwa ni kukaa hapo na kushughulikia kazi ya hapo Jeffersonville. Niliwasikiliza na hatimaye nikaamua nisiondoke. Mimi wala marafiki zangu hatukujua wakati huo hata kidogo ya kwamba katika miezi minane ijayo Mto Ohio ungefurika juu ya kingo zake na familia yangu ingenaswa katika maafa ya mafuriko hayo mabaya sana.

Ilikuwa ni kwenye wakati huu ambapo upako wa Mungu uliokuwa umekuja juu yangu uliponiacha. Kwa kweli haukurudi tena mpaka miaka mitano baadaye. Kanisa langu, mpaka kufikia wakati huo lilikuwa kanisa lililokua na kufanikiwa, bali sasa lilianza kushuka. Kila kitu kilienda mrاما. Huku kanisa langu likishuka, sikujua la kufanya. Ndipo kipindi cha giza cha maisha yangu kikaanza wakati mafuriko ya Mto Ohio yaliyochukua uhai wa watu wengi, yalipokuja, na yalihusika kwa mauti ya watu wawili kati ya wale niliowapenda kuliko wote duniani.

Mlango Wa 6

Mafuriko Makubwa Ya Mto Ohio Ya Mwaka Wa 1937

Majira ya baridi kali ya mwaka wa 1937 yalikuwa ni mabaya sana kote nchini. Theluji isiyo ya kawaida ilianguka Kaskazini-magharibi na kuifunika nchi kwa siku nyingi. Lakini Mashariki ndiko maafa yalikopiga kweli kweli. Mvua kubwa na zilizoendelea zilianguka bila kukoma kwa majuma kadhaa, ikijaza vijito vingi viliviyotiririkia katika Mto mkuu wa Ohio ambao hutokea kwenye eneo kubwa magharibi mwa Appalachians. Polepole usawa wa mto ulipita kiwango cha mafuriko. Wengi sana walioishi kwenye ufuko wa Ohio waliangalia jambo hili kwa wasiwasi mkubwa na hofu kuu, hata hivyo hawakuona dalili yo yote ya kupunguka kwa mafuriko hayo ya maji yaliyotafuta mahali pa kutokea huko bondeni. Siku baada ya siku maji yaliendelea kupanda. Maboma pamoja na kingo za udongo za kuzuia mafuriko ziliimariswa, lakini watu walijua ya kwamba kubomoka kunapaswa kutukia kwenye mahali pamoja tu kuachilia maji yatiririke na kufunika maeneo hayo makubwa sana ya mashamba na hata miji iliyokuwa imejengwa karibu na mto.

Kwenye ukingo wa kaskazini wa Ohio, ng'ambo ya Louisville, Kentucky, upo mji wa Jeffersonville, Indiana. Kati ya wote walioishi kwenye mji huo, labda hakuna mtu ambaye tishio hilo la kisirani cha mafuriko lilitokea katika wakati usiofaa kama huo, kuliko kwa William Branham. Mke wake alikuwa amepatwa na ugonjwa hatari wa mapafu alipokuwa akinunua vitu ng'ambo ya mto huko Louisville. Kwa sababu ya hali hii, uangalizi wake wote na shauku yake ilikuwa imeelekezwa kwenye kupona kwake. Lakini sasa habari ziliwafikia, pamoja na wakazi wengine wa mji, ya kwamba kishungi cha mafuriko kilikuwa kikisogea polepole chini ya mto, na kwa hali ilivyokuwa maboma ya udongo yaliyokuwa tepwetepwe yasingeweza kustahimili zaidi. Ilionekana kwamba Jeffersonville utaangamizwa; hata hivyo watu wengi waliendelea kukaa humo.

Usiku ulipoingia, William Branham alikuwa kwenye zamu, akifanya kazi pamoja na kundi la waokoaji walipokuwa wakifuatilia maji yenye hasira ya mto uliokuwa ukifurika. Mnamo usiku wa manane waliyohofu sana yalitimia. Filimbi zilianza kulia, zikimwonya kila mtu aondoke mjini.

Ving'ora kwenye vituo vya zimamoto vililia kwa sauti kuu hadi usiku. Familia ya Branham, na maelfu ya wengine walilazimika kukimbia wayaokoe maisha yao. Mkewe, akiwa ni mgonjwa mahututi na akiwa katika hali asiyoweza kutolewa nje kwenye dhoruba, ilibidi aondolewe apelekwe kwenye hospitali ya muda iliyowekwa na serikali, iliyokuwa kwenye ardhi ya mwinuko wa juu zaidi. Huko kutolewa nje kulisababisha watoto wao wawili kuwa wagonjwa mahututi kwa nimonia. Baba aliwapeleka hospitalini pia, ambako waliangaliwa wakiwa katika vitanda vya kujisetiri kwa muda, ambako mamia ya wagonjwa wengine walikuwa wakingojea kushughulikiwa na watumishi waliochoka sana. Palikuwa ni mahali duni sana kwa matumizi ya kupafanya hospitali, na vibaya zaidi milango iliendelea kufungwa na kufunguliwa, watu walikuwa wakiingia upesi sana na kutoka, wakilia kama wenda wazimu, kwa kuwa nyumba zao zilikuwa zimekwisha kuzolewa katika mkondo wa maji wenye nguvu.

Ingawa alitaka sana kukaa karibu na wapenzi wake, mhudumu kijana huyo alitambua ya kwamba alikuwa na jukumu la kurudi na kusaidia katika kundi la waokoaji lililokuwa likifanya kazi kiwendawazimu usiku na mchana. Maafa yalikuwa yakinoteka katika sehemu nyingi maji yalipokuwa yakibubujika bila huruma kupitia injini na kutoka kupitia mashambani. Aliambiwa aende kwenye mtaa fulani ambako maji yalikuwa yamezitikisa nyumba kuzing'oa kwenye misingi yao. Akiendesha boti yake kwa ustadi mkuu kupitia kwenye maji ya eneo hili yaliyokuwa na hasira kali, uangalifu wa mhudumu huyu kijana ulielekezwa kwenye tukio la kuhuzunisha. Mama mmoja na watoto wake, wakiwa wamesimama kwenye baraza la orofa ya juu ya nyumba fulani, walikuwa wakipunga mikono kiwendawazimu, nao wakimwita kumwomba msaada. Kwenye wakati huu wa pilikapilika sana wa simulizi hili, tutamwacha Ndugu Branham aeleze kwa maneno yake mwenyewe mambo yalijotukia:

* * * * *

Nilimsikia mtu fulani akipiga kiyowe, na nilipoangalia juu, nilimwona mama mmoja pamoja na watoto wake wamesimama kwenye baraza la orofa ya juu ya nyumba iliyokuwa ikiyumbayumba, mawimbi makubwa yakiipiga kwa nguvu. Nilikuwa nimeishi hapo mtoni karibu maishani mwangu mwote, nami nilidhani labda ningeweza kusaidia kumwokoa mwanamke huyo, hata kama ilimaanisha kuyahatarisha maisha yangu mwenyewe kwa ajili yake na ya watoto wake wadogo, kwa hiyo nikaanza kuelekea kwenye hiyo nyumba. Baada ya kuwaingiza wote kwenye hiyo mashua, bibi huyo nusura azimie... Aliendelea kuomboleza kitu fulani kuhusu mtoto wake mchanga nami nikafikiria labda alikuwa

amemwacha mtoto wake mchanga ndani ya nyumba. Kwa hiyo baada ya kuwapeleka wakawa salama kwenye ardhi yenye mwinuko, nilijaribu kurudi. Lakini nilikuwa nimechelewa sana, maji yalikuwa yakija kwa kasi sana sasa, nami nilinaswa kwenye mkondo huo wa maji. Loo, kamwe sitasahau jinsi nilivyojisikia wakati huo. Mambo mengi sana yalipitia mawazoni mwangu; jinsi nilivyojaribu kuishi maisha mema ya Kikristo, kuhubiri neno, kufanya vizuri kabisa nilivyojua, bali ilionekana kana kwamba kila kitu kilikuwa dhidi yangu sasa.

Wakati hatimaye nilipoweza kuidhibiti boti yangu na kuifikisha kwenye nchi kavu, nilijaribu kwenda zangu kwenye hospitali ya serikali (saa nne zilikuwa zimepita tangu nilipoondoka), bali nilipofika nilikuta ya kwamba maji yalikuwa yamebomoa huko nyuma na ilibidi watu wote kuhamishwa. Sikujuwa mahali mke wangu alikokuwa wala hakuna mtu angaliweza kuniambia. Loo, jinsi nilivyojuzunika katika saa hiyo. Niliendelea kuulizia na hatimaye nikaambiya na afisa mmoja ya kwamba walikuwa wamesafirishwa kwa garimoshi lililokuwa likielekeea Charlestown, mji uliokuwa yapata maili 12 juu ya Jeffersonville, ambako niliharakisha kwenda upesi kuona kama ningeweza kuwapata. Kijito kidogo kilichokuwa hapo juu yetu tu kilikuwa kimefurika juu ya kingo zake, kikisababisha kama maili tano za maji yaliyokuwa yakienda kasi katikati ya hapo na Charlestown; yakizolea mbali nyumba za wakulima, nami nilijua kwamba garimoshi hilo lingepaswa kupitia moja kwa moja kwenye eneo hili. Sikuwa na njia ya kujua kama lilikuwa limevuka kabla ya maji kubomoa ama kama lilikuwa limefagiliwa mbali na reli yake....

Kwa muda fulani sikuweza kujua lo lote, lakini baadaye nilisikia ya kwamba hilo garimoshi liliweza kuvuka. Nikachukua mashua iendayo kasi na kujaribu kwenda dhidi ya maji, bali yalisidi mno nguvu. Maji hayo yalinizongomeza na nikatelekezwa mahali palipoitwa Fort Fulton pamoja na marafiki kadhaa kwa karibu majuma mawili. Akiba yetu ya chakula ilikuwa inaenda kwisha kabisa nami nilikuwa ningali niko gizani kuhusu habari za mke na watoto wangu.

Mara maji yalipopungua vya kutosha kwa mimi kupata lori la kutokea, nilitoka kwenda kumtafuta. Sikujuwa kama mke wangu, watoto, mama na ndugu walikuwa wamekuwa ama walikuwa wako hai. Hapo Mungu aliendelea kuzungumzia moyo wangu, nami ningeweza tu kuwazia jinsi ilivyobidi kuwa kwa hao wasio na matumaini katika saa kama hiyo. Kesho yake nilivuka hayo maji na nikaanza kutafuta humo Charlestown. Hakuna mtu humo aliyejua jambo lo lote kuhusu suala la garimoshi kuja, wala aliyejua amemsikia mtu ye yote anayeitwa Branham. Nilipokuwa nikitembea mtaani huku nimekata tamaa, nilikutana na rafiki yangu wa zamani, Bw.

Hay. Allinikumbatia na kusema, "Billy, tutawapata mahali fulani!" Nilishuka nikaenda kwenye ofisi ya msimamizi wa usafirishaji na kuulizia muda ambapo garimoshi liliifika pale, na wapi lilienda; lakini yeye pia hakuwa na msaada wo wote. Ilikuwa majuma mawili yaliyopita, na kulikuwa na bomoabomoa za maji zaidi na zaidi, naye alifikiri liliendelea mbele huko Indiana mahali fulani. Mhandisi mmoja aliyejewa amesimama hapo karibu alizungumza akasema, "Ee, ninakumbuka jambo hilo. Mama mmoja aliyejewa na watoto wawili wagonjwa. Tuliwashusha Columbus." Akasema, "Kijana, huwezi kamwe kufika huko, kwa kuwa maji yamezuia magarimoshi yote." Kwa hiyo kulikuwa na habari zaidi za kuhuzunisha.

Lakini nilikuwa ninaenda kumpata hata hivyo. Nilianza tu kutembea barabarani, nikilia, huku nimeshika kofia yangu mkononi mwangu. Loo, jamani! Jambo hili linarejesha kumbukumbu tena kuliwazia. Mara gari dogo likaja likasimama karibu nami, na sauti ya rafiki yangu mpendwa ikatamka ghafla, "Billy Branham! Ingia. Ninajua unayemtafuta, mke wako na watoto wako!" Nikajibu, "Naam." Akasema, "Wako huko Columbus hospitalini. Mke wako yuko karibu na kufa." "Kuna namna yo yote tunaweza kufika kule?" Nikauliza kwa kiwewe. Akajibu, "Ninaweza kukupeleka kule; nimepata njia ya kisiri kupita kwenye vijia fulani, kuyaepa maji." Tulifika Columbus usiku huo.

DAKTARI ANAKATA TAMAA

Nilishuka kwenda mbio kwenye Kanisa la Kibaptisti, ambalo lilikuwa likitumiwa kama hospitali, nikimwita jina lake kwa nguvu. Nilimpata. Loo, jamani! Alikuwa karibu amekufa! Niliuliza juu ya watoto, wote wawili walikuwa mahututi, wakiwa wamesitiriwa nyumbani kwa mama mkwe. Nilipiga magoti karibu na kitanda hicho kidogo ambamo Hope alikuwa amelala. Macho meusi, yaliyoonyesha mateso makali, yaliniangalia nilipoushika mkono wake uliopauka na kukonda nami nikaomba vizuri kabisa nilivyojua. Bali ilioneckana haikufaa kitu, kwa namna fulani hapakuwapo na jibu. Akawa mahututi zaidi. Daktari mkufunzi aliniuliza; "Hivi wewe siye rafiki wa Dk. Sam Adair?" "Naam." "Sina budi kukwambia, Kasisi; mke wako anaaga dunia." Nikamsihi, "Kwa kweli hafi." "Naam," akajibu kwa huzuni sana, kisha akaondoka.

Mlango Wa 7

Kukata Tamaa—Kisha Ndoto Ya Mbinguni

Nilirudi nyumbani, na kujaribu kuifagia vizuri kabisa nilivyoweza kutokana na matokeo ya mafuriko. Dk. Adair alisema ningeweza kumleta mke wangu na watoto nyumbani, kwa hiyo nilijaribu kupafanya mahali hapo kuwa pazuri iwezekanavyo kwa ajili yao. Nilipigana vita vikali kuwaokoa, niliita mtaalamu huko Louisville...Ilikuwa ni kazi bure tu; walikuwa wamezidiwa sana. Lakini nina hakika mke wangu hakujua jambo hili wakati huo. Alikuwa jasiri wakati wote. Tulimrudisha hospitalini kusudi aweze kupata matibabu halisi. Hakuna kitu kingaliweza kusaidia. Tulipiga Eksi-rei tukakuta kifua kikuu kikiendelea kupenya ndani zaidi na Zaidi mapafuni mwake.

AITWA KANDO YA KITANDA CHA MKE WAKE ANAYEKUFA

Siku moja waliniita kutoka kazini... (Nilikuwa nikifanya kazi, nikijaribu kulipia deni. Ilibidi niingie kwenye deni la mamia ya dola)... Niliambiwa, "Kama unataka kumwona mke wako akiwa angali hai, afadhali uje sasa!" Nikaingia kwenye gari na kuharakisha kwenda mjini upesi nilivyoweza. Nilipanda haraka juu ghorofani kisha nikashuka mbio kwenye ukumbi huo, na mtu wa kwanza niliyemwona alikuwa ni maskini rafiki yangu, Dk. Adair. Tulikuwa tu kama ndugu, maishani mwetu mwote. Nilijua nilipomwangalia ya kwamba alikuwa na habari mbaya. Akasema, "Nasikitika ameaga dunia sasa." Akafunika uso wake na kuingia katika chumba kidogo cha kungojea. Nilijitahidi kujikaza; nikamsihi, "Njoo, tuingie pamoja, Dak." "Siwezi," akajibu, "yeye alikuwa tu kama dada kwangu. Siwezi kurudi huko ndani, Bill."

Nikaanza kuingia peke yangu, naye akamwita nesi fulani aingie pamoja nami. Nilipomwona nilijisikia, pia, ya kwamba alikuwa ameaga dunia. Alikuwa amefunikwa mashuka usoni mwake. Alikuwa ni mifupa mitupu tu kulinganisha na vile alivyokuwa kwanza... amekonda sana na kupauka sana... Loo, jamani! Nikamshika mkononi mwangu na kuanza kumtikisa. Nikalia, "Mpenzi, nijibu!... Mungu, jalia anizungumzie mara nytingine tena." Alikuwa tayari anauvuka

ule mstari...Lakini kwa ghafla aligeuka akaniangalia. Akafungua yale macho makubwa, ya kupendeza, mororo na ya hudhurungi. Akaanza kuinua mikono yake kunipokea, bali alikuwa mnyonge sana; kwa hiyo nikasogea nikapiga magoti karibu naye. Nilijua alitaka kuniambia jambo fulani. Enyi marafiki, hivi ndivyo alivyoniambia (kwa sehemu). Nitayakumbuka mpaka siku nitakayokutana naye.

HOPE ANASIMULIA PARADISO KULIVYO

Akasema, "Nilikuwa karibu na kufika nyumbani. Kwa nini uliniita?" Nikamwambia sikujua nilikuwa nikikatiza kitu cho chote. Akaanza kunielezea kuhusu paradiso ambako nilimwita atoke, jinsi kulivyokuwa...miti ya kupendeza na maua, ndege wakiimba, hamna hata chembe ya uchungu mwilini mwake. Kwa muda kidogo nilifikiri ya kwamba labda nisingemwita... (Lakini, namtakia heri...amekuwa akifurahia mahali hapo kwa muda mrefu sasa.) Alifufuka kwa dakika chache na kuniambia jinsi alivyokuwa akipelekwa nyumbani na viumbe fulani vyta kimalaika. Alinisikia kwa mbali sana nikimwita. Enyi wapenzi, kuna nchi iliyo ng'ambo ya mto, mahali fulani mbali sana. Labda umbali wa mamilioni ya miaka ya mwendo wa nuru, bali ipo...nasi tunasafiri kuelekea huko.

ANAKUMBUKA MATUKIO MADOGO KATIKA SAA ZA MWISHO

Alielezea jinsi kulivyokuwa kuzuri. Akasema, "Mpenzi, umehubiri habari zake, umenena habari zake, bali huwezi kujuwa jinsi kulivyo na raha." Alitaka kurudi. Akatafakari kidogo kisha akasema, "Kuna mambo mawili ama matatu ninayokutaka ujue." Nikauliza, "Ni yapi hayo?"

"Unakumbuka, Bill," akaanza, "wakati mmoja ulienda kuninunulia jozi ya soksi ndefu?" (Niliukumbuka huo wakati. Alikuwa akivaa nguo aende Fort Wayne kwa ajili ya ibada usiku huo naye alitaka jozi ya soksi ndefu. Aliniambia nimnunulie namna fulani ya "saizi kamili" ama "saizi kubwa" "rayoni" ama "chifoni" ama kitu kama hicho. Ilionekana nisingeweza kukumbuka cho chote kuhusu nguo za akina mama, kwa hiyo nilishuka nikaenda barabarani nikiongea peke yangu, "Chifoni, chifoni, chifoni." Mtu fulani akaita, "Haloo Bill." ... Nikasema, "Haloo, chifoni, chifoni, chifoni." Kisha nikakutana na mtu mwingine aliyeanza kuniambia jinsi samaki walivyokuwa wakila chambo vizuri, na nikasahau aina niliyopaswa kununua. Nilikuwa nikazinunue kwa Penney, lakini nilijua msichana aliyefanya kazi kwenye duka la hela moja na nilijua angeweza kunisaidia kama ningemwambia vile ilivyokuwa. Nikaharakisha kwenda kule...(jina lake lilikuwa ni Thelma Ford; ye ye ni jirani yangu sasa)...Nikasema, "Thelma,

ninataka kununua jozi ya soksi kwa ajili ya Hope.” Akacheka, “Loo, Hope havai soksi, anavaa soksi ndefu.” “Vema, jozi ya soksi ndefu basi.” Akauliza, “Anataka za aina gani?” “Wewe una za aina gani?” nikitumainia atalitaja lile jina nililopaswa kukumbuka. Akasema, “Rayoni, chifoni, nk.” Vema, kwa bahati mbaya, alitaja kwanza lingine, bali lilisikika kama jina linalofaa kwangu mimi kwa hiyo nikasema, “Ndizo hizo!”

“Unataka kusema Hope anataka soksi ndefu za rayoni?”

“Hivyo ndivyo alivyosema,” nikajibu, kwa hiyo akaanza kuzifunga. Lakini nilipoenda kuzilipia nilikuta kwamba zilikuwa na gharama ya kama senti 39 tu, kwa hiyo nikanunua jozi mbili.

Nilipofika nyumbani kumpa hizo soksi ndefu nilianza kumtania. (Mnajua jinsi wanaume wanavyopenda kuwatania wake zao kuhusu uhoodari wao wa kupiga bei.) Nikamwambia mimi ndiye niliyepiga bei wakati huu, kisha nikampa zile soksi ndefu. Hakusema kitu, bali nilifikiri alioneekana kutoridhika kidogo, na wakati alipofika huko Fort Wayne niliona kwamba alinunua zingine. Alikuwa ni mwanamke mwenye busara vyta kutosha kutoniambia kuhusu kosa hilo wakati huo, bali alikuwa akiwazia juu ya mambo madogo kama hayo katika saa ya kufa kwake.

AWEKA AKIBA YA FEDHA KUMNUNULIA MUMEWE BUNDUKI

Uhai wake ulikuwa ukififia polepole, bali aliendelea. “Unakumbuka ile bunduki uliyotaka kununua huko Louisville nasi tusingweza kuinunua?” (Jinsi nilivyokumbuka vizuri... Daima nimekuwa mwindaji, na wakati nilipoona bunduki hiyo nzuri nilifikiria jinsi gani ningependa kuwa nayo.)

“Naam.” Nilikuwa nikijaribu kuficha machozi yangu asije akayaona.

“Nimekuwa nikiweka akiba hela zangu na mapeni yangu nipaye kukununulia hiyo. Mambo yangu karibu yamekwisha, bali utakapofika nyumbani utakuta fedha hizo zimewekwa chini ya karatasi juu ya lile kabati la zamani la vyombo.”

Kamwe hamtajua jinsi nilivyojisikia wakati nilipoziona hizo dola sita ama saba alizokuwa akiweka akiba wakati huo wote kwa ajili ya bunduki hiyo. Niliinunua na ningali ninayo, na ninakusudia kuiweka muda mrefu niwezavyo, kisha nimpe mvulana wangu mdogo.

MANENO YAKE YA MWISHO

Ninakumbuka ya kwamba wakati huo ndipo aliponiomba nisiishi peke yangu, nimwoe msichana mzuri Mkristo aliyejazwa na Roho wa Mungu na angewalea watoto. Sikutaka

kuahidi jambo hilo, bali hatimaye nilimwahidi nipaye kumfurahisha. Dakika chache baada ya hayo akasema kwa unyonge, "Vema, ninaondoka sasa."

"Usizungumze namna hiyo," nikamsihi.

"Sijali kwenda sasa," akasema, "kwa kuwa niliona jinsi kulivyo kuzuri."

"Kweli unaondoka sasa, mpenzi?" nikauliza kwa machozi.

"Naam." Akanikazia macho na kusema, "Je! utaniahidi kuhubiri daima Injili hii ya ajabu?" Nikaahidi. Akasema, "Bill, Mungu atakutumia." (Namtakia heri...Mara nyingi nimejiuliza kama Mungu asingeweza kumruhusu kuangalia chini huku tunapoenda huku na huko toka mahali hadi mahali katika huduma yetu, tukijaribu kutii ule wito aliojisikia ya kwamba Mungu atatutuma.)

Aliendelea kuzungumza, "Umekuwa mume mzuri." Maskini nesi mmoja alikuwa amesimama hapo karibu, naye akamwambia, "Natumaini huenda utapata mume mzuri kama ambaye nimekuwa naye." Bila shaka, hilo karibu liurarue moyo wangu, bali nilijua ilinipasa kujikaza kwa ajili yake. Nilijaribu kutabasamu na kusema, "Mpenzi, ukiondoka tutakuzika kwenye Walnut Ridge mpaka Yesu atakapokuja. Na nikilala mauti kabla ya wakati huo labda nitakuwa karibu nawe." Kwa hiyo nikasema, "Kama sivyo, nitakuwa huko nje kwenye uwanja wa vita mahali fulani." Wakati hayo macho mororo ya hudhurungi yalipokuwa yakizima niliendelea, "Utakapofika katika Yerusalemu Mpya... angalia upande wa mashariki wa hilo lango na uanze kuliita jina langu... Utakapomwona Ibrahim, Isaka, Yakobo, Paulo na Stefano na hao wote wakija, nitakuwa pale, Mpenzi." Alinivuta kwake na kunibusu kwaheri... Ndipo akaenda kuwa pamoja na Mungu.

Niko hapa...ningali nikipambana, nikifanya kazi, nikijaribu sana kutimiza ahadi hiyo.

INARIPOTIWA MTOTO MCHANGA YUAFA

Baada ya kuondoka kwake, nilianza kwenda nyumbani kuwashughulikia watoto. Jinsi nilivyoitafuta amani ya moyoni kwa bidii sana. Nilienda nyumbani kwa mama yangu... Nilienda kwenye nyumba yetu, nyumba ya Hope na mimi, kila mahali, hakuna kitu kilichoniridhisha. Sikuweza kutulia. Wengi wenu ninyi watu mnajua ninachomaanisha. Usiku huo hatimaye nilienda kitandani na kujaribu kulala. Mtu fulani akabisha mlangoni. Nikawazia, "Inaweza kuwa ni kitu gani sasa?"... Sauti ikaita, "Billy, mtoto wako mchanga anaaga dunia sasa."

Kamwe sitasahau usiku huo alipokuja kuniambia. Niliwazia, “Loo, jamani! Ni kitu gani hiki?” wakati alipobisha mlangoni. Kana kwamba haikutosha ya kwamba nilikuwa nimempoteza mke wangu siku hiyo, rafiki huyo alikuwa amekuja na habari kwamba mtoto wangu mchanga wa kike alikuwa anaaga dunia. Tulipoingia kwenye pikapu yake ndogo kwenda kwa mtoto huyo, nilifikiria maisha yalikuwa yamefikia mwisho wake kabisa. Mambo haya yangewezezanaje! Tulipofika tulimkuta mtoto anakaribia kabisa kuaga dunia. Dk. Sam Adair alikuwa amekuja na kumfanyia uchunguzi. Aliniambia ya kwamba hakuna jambo lingaliweza kufanywa alilojua, lakini tulimkimbiza hospitalini hata hivyo. Huko bingwa mmoja kutoka Louisville aliamua pia ya kwamba matumaini yalikuwa haba. Walinipeleka kwenye maabara ya hospitali na kunionyesha kirusi kutoka kwenye uti wa mgongo wa mtoto huyo mchanga. Alikuwa na homa ya uti wa mgongo ambayo alikuwa ameambukizwa na mamaye. Hapakuwapo na uwezekano kwake kuwa mzima kamwe. Mara atakuwa amekufa. Siwezi kuelezea kwa midomo ya kibinadamu jinsi jambo hilo lilivyonyunja moyo kabisa. Kila kitu kilikuwa kimeenda mrama na halafu jambo hilo likitukia. Inaonyesha tu ya kwamba mtu hujui mambo ya usoni.

Ndipo nikaenda kumwona mtoto wangu mchanga mahali ambapo wagonjwa wenyе magonjwa ya kuambukiza waliwekwa kwenye orofa ya chini ya ardhi. Nilikiona maskini kipenzi changu kimelala pale. Ninapowazia jambo hilo sasa linauvunja tu moyo wangu. Ilikuwa ni kwenye majira ya kiangazi na wafanyakazi wa hospitali, wakiwa na shughuli nydingi sana, hawakuwa wakimpa uangalizi unaofaa. Nilipoingia ndani nilimwangalia naye akajaribu kuniangalia. Alikuwa tu ni mkubwa vya kutosha akiwa mnene na wa kupendeza. Maskini mtoto huyo hakuwa kamwe ametoka kwenye lile degedege lililosababishwa na hiyo homa ya uti wa mgongo. Mmoja wa miguu yake ulikuwa umejikunja na mmoja wa mikono yake ulikuwa unajikunja. Maskini mguu wake mdogo ulikuwa ukiinuka na kushuka. Loo! Ni tamasha la kusikitisha jinsi gani.

Nilipiga magoti karibu na kitanda na nikaanza kuomba. Nikalia kwa sauti kuu “Mungu, naomba sana usimchukue mtoto wangu mchanga.” Nilijua nilikuwa nimefanya kosa baya kwa kutoachilia kila kitu na kuingia katika kazi ya uinjilisti. Ninaamini ile karama ilikuwa tayari kudhihirishwa wakati huo, bali nilikuwa nimepuuza kwenda. Nilijitupa chini na kuanza kuomba na kumlilia na kumsihi Mungu ayahifadhi maisha yake. Ilionekana kana kwamba pazia jeusi lilining’inia katikati naye alikuwa akififia. Niliamka na kumwangalia na kusema, “Sharon, hivi humjui baba?” Hakika ninasadiki

ye ye alijua nilikuwa pale. Ilionekana kana kwamba alikuwa akijaribu kunipungia mkono wake mdogo na midomo yake ilikuwa ikitetemeka kana kwamba alikuwa akitaka kulia. Lilikuwa jambo la huzuni—maumivu yalikuwa ni makali sana hata macho yake madogo yakageuka upande. Loo! Ninapoona mtoto mwenye makengeza ninawazia juu ya wakati ule—macho ya mtoto wangu mchanga yakigeuka upande kutokana na uchungu mkali sana. Ninyi mlion na watoto mnajua nilivyojisikia.

MAMA NA MTOTO MCHANGA WANAZIKWA PAMOJA

Niliomba na kumwekea mikono. Lakini malaika walikuja baadaye kidogo na kukichukua maskini kipenzi hicho kipate kuwa pamoja na mamaye. Nilirudi nyumbani, mkiwa na mchovu. Siku mbili baadaye tulimzika katika mikono ya mamaye. Ninakumbuka nikiwa nimesimama nimevunjika moyo na mwenye fadhaa sana karibu na kaburi. Ndugu Smith, yule mhudumu wa Kimethodisti pale mjini, alihubiri mahubiri ya wote wawili. Loo! Jinsi nilivyojisikia! Ilikuwa haivumiliki. Kwa namna fulani majani yaliyokuwa yakisukwasukwa mtini na upepo yalinikumbusha juu ya ule wimbo wa zamani:

Kuna nchi ng'ambo ya mto wanayoita
yapendeza milele,
Na tunafikia tu kwenye pwani hiyo kwa
sheria ya imani.
Mmoja mmoja tunalifikia lile langa, tukaishi
kule pamoja na wasiopatikana na mauti,
Watakaposipiga zile kengele za furaha kwa
ajili yako na yangu.

Ninajua ya kwamba siku moja kaburi litafunguka mara moja, kwa maana kuna kaburi wazi huko Yerusalem. Ninajua ya kwamba siku moja litafunguliwa pia kwa maana walimwamini Yesu Kristo Mkombozi wao aliyefufuka.

Nilirudi kwenda kazini, nikijaribu kufanya yote niliyoweza ili kulipia zile bili kubwa na madeni niliyowiwa. Kamwe sitasahau asubuhi moja wakati nilipokuwa nikisoma mita ya nguzo kwenye barabara kuu ya 150 karibu na New Albany. Nilikuwa nikiimba mwenyewe, "Kwenye kilima huko mbali sana kulisimama msalaba wa kale unaoparuza, ishara ya mateso na aibu." Jua lilikuwa likiwaka sana asubuhi hiyo na nguzo hiyo ikatupa kivuli kilimani mbele yangu. Ilikuwa kwenye pembe moja ambapo kwamba mwamba na mwili wangu mwenyewe ulioning'inia kwenye mkanda wake wa usalama pia vilifanya hicho kivuli.

Huo hapo msalaba kila mahali mara nyingine tena!

KUKATA TAMAA NA KUFA MOYO KWA VIFO VYA WAPENDWA

Nilitaka kwenda na kuwa pamoja na familia yangu. Maisha duniani hayakuwa na faida yoyote kwangu tena. Yote yaliyonibidi kuyaishia yalikuwa katika ulimwengu ujao; bila ya hao moyo wangu uliovunjika usingepata ujasiri wa kuendeleza mapambano. Bali yalikuwa ni mapenzi ya Mungu, nadhani, katika kushikilia Karama Yake... Alikuwa na mpango fulani na ni lazima utekelezwe. Nina hakika ililazimu kila msiba na huzuni kubwa iliyonibidi kupitia kunileta mahali ambapo Yeye angeweza kunitumia. Mungu anajua kilicho bora kabisa.

Nilishuka haraka kwenye nguzo hiyo; jasho likikuwa likitiririka mwilini mwangu mwote; nilikuwa nikitetemeka. Nilivua tu vichokoo vyangu, nikaondoka na kwenda nyumbani. Niliingia nyumbani, nikitumainia sana kupata kitu ambacho kingeayaondo mawazo yangu kutoka kwenye huzuni yangu. Lakini nyumba tupu ingefanya nini?... nyumba ambamo kila kitu kilikuwa kimewekwa vile vile hasa mke wangu alivyokuwa amekiacha. Kila nilichotazama kilinikumbusha juu yake. Nilipokuwa nikitembea nimekata tamaa nikizunguka hapa na pale humo nyumbani, macho yangu yaliangukia kwenye barua ambazo zilikuwa zimeingia. Kwenye bahasha moja nilisoma maneno haya: "Bi. Sharon Rose Branham." Moyo wangu ukavunjika upya. Ilikuwa ni barua kutoka benki na hundi ndogo iliyokuwa imetumiwa mtoto wangu mchanga... Akiba yake ndogo ya Krismasi ilikuwa imerudishwa; nafikiri ilikuwa ni jumla ya \$1.80. Loo jamani! Nilianza kulia na nikapiga magoti sakafuni. Nilikuwa na moyo mzito sana; kila kitu kilionekana kigumu sana kuvumilia. Nilipokuwa nimepiga magoti pale, niliwazia, "Bwana, usiponisaidia, sijui nitafanya nini!"

ANALALA USINGIZI MZITO, ANAOTA YA MBINGUNI

Kwa ghafla niliingia katika usingizi wa uchovu... (hi ikuwa ni faraja ya furaha). Nilipokuwa nimelala, niliota ya kwamba nilikuwa huko Magharibi (daima nilipenda kwenda Magharibi); nilikuwa nikitembea nimevaa pea ya buti na moja ya zile kofia kubwa za kimaghari. Nilipitia karibu na mkokotenii wa kale uliokuwa umefunikwa; gurudumu moja likikuwa limevunjika, nami nilikuwa nikipiga mluzi nikiimba ule wimbo, "Gurudumu la Mkokotenii Limevunjika." Nilishangazwa na kujitoneza kwa kijana msichana mzuri sana mwenye umri wa miaka kama 17 ama 18 hivi. Alionekana kama malaika amesimama pale amevaa nguo nyeupe, nywele zake zinazopendeza za rangi ya shaba na kimanjano zikipeperushwa, macho yake ya bluu yakimetameta.

Nikasema, "Habari za asubuhi, Binti," na nikaanza kupita, bali akasema, "Aloo, Baba." Nikageuka kwa mshangao na wasiwasi mkubwa, naye akarudia, "Haloo, Baba."

Nikasema, "Samahani... Samahani, bali sielewi. Ningeweza je kuwa baba yako? Mbona, wewe u karibu ni wa rika yangu. Bila shaka pana kosa fulani."

"Hujui kamwe uliko, Baba," akajibu. "Huko duniani nilikuwa mtoto wako mchanga Sharon."

Nikasema, "Sio wewe."

Akasema, "Ndiyo, kule chini duniani nilikuwa Sharon wako."

"Lakini ulikuwa u mtoto mchanga tu," nikasema.

Ndipo akanikumbusha, "Baba, hivi hukumbuki mahubiri yako juu ya kutopatikana na mauti?"

Nikasema, "Naam, ninakumbuka mafundisho yangu juu ya jambo hilo. Hiyo ndiyo sababu uko hapa namna hii?"

"Baba, yuko wapi Billy Paul?" akauliza. (Huyo ni mvulana wangu mdogo.)

Nikamwambia nilikuwa naye muda mfupi tu uliopita.

Akasema, "Mama anakutafuta, Baba, kwa hiyo nitakaa tu hapa na kumngojea Billy Paul aje huku."

"Yuko wapi Mama?" nikauliza

Akajibu, "Angalia kuume kwako, Baba," na ndipo nikaangalia kuume kwangu. Loo, ilionekana kama miali ya nuru tukufu ikiangaza juu ya mlima fulani, majumba mazuri sana kwenye vilima vya kijanikibichi, maua na miti. Ulimi usingeweza kuelezea kamwe niliyoona katika tamasha hilo. Sharon alinielekezea kidole kwenye moja ya majumba hayo makubwa na kuniambia nipande niende kule; hayo yalikuwa ndiyo makazi yangu na Mama alikuwa akiningojea kule.

"Ati makazi yangu?" Nikauliza, nikiwa nimeduwa. "Mbona sijapata kuwa na makazi."

"Vema, Baba, una moja sasa. Nenda sasa, nami nitamngojea kaka yangu hapa."

ANAKUTANA NA MKE WAKE TENA

Nilianza kupanda katika njia ndogo iliyoelekea huko nyumbani; na nilipofika kwenye mahali hapa panapopendeza, nilimwona mke wangu akitoka kuja kunilaki, amevalia nguo nzuri sana nyeupe, nywele zake ndefu nyeusi zikining'inia mgongoni mwake. Siwezi kuweka katika maneno hisia niliyokuwa nayo nilipomwona tena. Nilimwomba anielezee mambo yote haya, nisingeweza kuelewa jinsi ambavyo ingeweza kuwa hivyo. Tulizungumza pamoa kama

tulivyofanya kila wakati, mimi nikizungumza vile msichana wetu mdogo alivyokua akawa msichana mzuri, naye akiafiki. Bali sikuweza kuelewa kabisa.

Akasema, "Ninajua huwezi kuelewa na jambo hili, kwa sababu mambo ya duniani hayako kama mambo haya hapa. Huku ni mbinguni."

"Lakini sielewi kuhusu nyumba hii nzuri. Je! ni yako?"

"Ndiyo," akajibu, "ni nyumba yetu ya milele."

"Lakini sielewi ni vipi nipate fursa ya kuwa na mahali kama hapa."

Akasema nami kwa huruma: "Baada ya kazi zote nyingi na kazi za sulubu, na jitihada ngumu ulizopitia duniani, umekuja nyumbani kupumzika sasa. Je! waonaje ukiketi?"

Niligeuka nipate kuketi na kulikuwa na kiti kikubwa kwa ajili yangu...kiti cha Morris. Niliangalia kiti hicho, kisha nikamwangalia Hope. Alitabasamu na kusema, "Ninajua unachowazia."

Mambo yalikuwa hivi: Wakati kwanza tulipofunga ndoa, hatukuwa na fanicha yo yote wala wingi wa cho chote kile katika nyumba yetu ndogo...ila kitanda cha zamani cha kukunja tulichopewa na mtu fulani, jiko nililokuwa nimelipia kama dola moja na robo na halafu ikanibidi niinunulie chanja, kiti kikuukuu cha watu wawili cha ngozi kilichokwuwa kimechakaa na kilikuwa na matobo mengi ndani yake, na zulia moja la mpira kweneye sakafu ya chumba cha mbele... Bali tulifurahia na tulikuwa na furaha pamoja, kwa kuwa tulikuwa na upendo wa kweli.

Lakini kitu kimoja nilichotaka daima kilikuwa ni kiti cha Morris. Nilifanya kazi sana mchana kutwa na kisha ningehubiri wakati wa usiku na kurudi usiku sana, na ilionekana ningewazia juu ya kuwa na kiti kikubwa cha Morris nipate kuja na kupumzikia mle. Siku moja tuliamua kwamba tulikuwa na uwezo wa kununua kimoja; kwa hiyo tulienda mjini ng'ambo ya mto na kuangalia baadhi ya hivyo. Kile tulichonunua kilikuwa ni cha kijani. Kamwe sitakisahau. Kiligharimu kama dola kumi na tano, ilibidi nikilipie dola tatu kama malipo ya kwanza na dola moja kwa juma. Vema, niliweza kukilipia mpaka tulipofikia dola nane ama kumi zilizolipwa, nami nisingeweza kukilipia. Nilishindwa kulipia majuma mawili ama matatu kwa maana tusingeweza kuziweka akiba kamwe. Nyote mnajua vyema kwamba hiyo ina maana gani wakati mtu huwezi kuishi kulingana na kipato chako. Siku moja nikamwambia, "Mpenzi, itakubidi uwaite waje wakichukue kwa sababu tayari kimepitiliza muda mara mbili ama tatu; wametutumia madai ya deni lake, wala siwezi kutoa malipo mengine juu yake sasa. Unajua

inatubidi kulipia madeni yetu mengine, kwa hiyo itatulazimu tu tukikose.” Akasema, “Vema, sitaki kufanya jambo hilo.” Kwa hiyo tukakiweka siku moja ama mbili zaidi. Ndipo ninakumbuka ule usiku nilipokuja nyumbani kutoka kazini, na kilikuwa kimeenda. Alikuwa mwenye faraja sana kwangu; na akanipikia sambusa ya cheri na alikuwa akifanya kila kitu alichojuja jinsi ya kufanya apate kuondoa mawazo yangu kwenye hicho na kuninusuru na huzuni zangu. Ninakumbuka jinsi ambavyo wakati nilipoingia chumbani kuketi na kilikuwa hakipo kwamba sote wawili ilibidi tulie kidogo. Alikuwa ni mwenye kunifariji sana.

Kwa hiyo nikiwa nimesimama pale kwenye ndoto yangu, yeye akasema, “Nadhani unakumbuka yote kuhusu kiti chetu... Vema hutanyang’anywa hiki... Kimelipiwa. Keti na upumzike.”

Ni wazi kwamba, Mungu alinipa nguvu zilizohitajika kuendelea. Nilihubiri na kufanya kazi mbalimbali, hatimaye nikawa mlinzi wa wanyama pori wa mkoa wa Indiana, kazi ambayo ndiyo niliyokuwa nikifanya wakati ile Karama iliponijia katika mwaka wa 1946. Mungu amenibariki na kunikirimia kwa neema, jambo ambalo kwalo kwa kunyenyeklea ninamshukuru. Kwa miaka kadhaa, ilibidi niwe mama na baba wa mvulana wangu mdogo, lakini baadaye Bwana alinipa mke mnyenyeklevu, mpendwa, na sasa tuna msichana mdogo.

Mlango Wa 8

Matukio Ya Ajabu Yaliyotangulia Kuzuriwa Na Malaika

Wakati ulikuwa sasa unakaribia ambapo Mungu alikuwa ajifunue kwa William Branham katika njia ambayo isingebadilisha tu huduma yake mwenyewe kabisa, bali hatima yake ingekuwa na matokeo makubwa sana kwa ulimwengu wa Kikristo. Ingekuwa ni ishara ambayo ingepingwa na wengine, bali kwa maelfu kadhaa ya wengine ingekuwa ni sababu ya kumsifu na kumshukuru Mungu, na kwa wengine ilikuwa itoe uvuvio ambao ungesababisha ongezeko la mara mia katika huduma yao.

Tayari tumeona mambo mengi yaliyotangulia kutembelewa kwa William Branham na malaika, na kuna mengine ambayo yangetuwa ni ya mvuto wa kipekee sana kuyasimulia, ingawa wakati na nafasi vinaturuhusu kutaja machache tu ya hayo. Baadhi ya mengine yamesimuliwa katika maono yaliyorekodiwa katika sehemu ya baadaye ya kitabu hiki. Hata hivyo, tukio moja lililotukia lilikuwa ni la namna isiyo ya kawaida sana, na kwa kuwa limekwisha kusimuliwa na Ndugu Branham mara kwa mara, tutaliangalia wakati huu. Ni jambo linalojulikana katika simulizi za Biblia ya kwamba wakati ambapo viongozi wa kidini wamekuwa bayana ni wazito sana kuwatambua wale ambao wametumwa kwa dhahiri na Mungu, ajabu ni kwamba pepo Mara nyingi wametambua jambo hili bila kukawia. Mwujiza wa kwanza uliohusika katika huduma ya Kristo, kama ulivyoandikwa katika kitabu cha Marko, unahusu ushuhuda wa ajabu, unaotokana na pepo mchafu. Yesu alikuwa amerudi kwenye Mji wa Nazareti kuhubiri Injili kwa wale watu wa mji wake wa nyumbani. Watu wa mji ule, hata hivyo, wakiwa mbali na kutambua upkee wa Mtu huyu wa ajabu ambaye alikuwa mionganoni mwao, walisononeka vikali na kubadilisha Kwake kazi kutoka kuwa seremala akawa nabii. Bali ule utambulisho walioukaidi, upesi ultambuliwa na pepo aliyempagaa mtu aliye kuwa kwenye sinagogi lao, na ambaye alipiga makelele mbele ya Kristo, "Ninajua wewe ni nani, ewe Mtakatifu wa Mungu." Vivyo hivyo, lile jeshi la pepo katika yule mwenda wazimu wa Gadara, Yeye alipokuwa akikaribia, aliyepagawa alipaaza sauti, "Nina nini nawe, wewe Yesu, mwana wa Mungu aliye Juu Sana?"

Tena Mtume Paulo, alipoanza huduma yake ya umishenari huko Ulaya, katika Jiji la Filipi, badala ya kupewa makaribisho ya nabii, alichukuliwa na mikono yenye fujo na kutupwa katika mikatale ya ndani ya gereza. Lakini roho ya uaguzi katika msichana mdogo ilikuwa nyepesi kutambua kwamba Paulo na Sila walikuwa ni akina nani, nayo ikalia kwa sauti kuu ikisema, "Watuhawa ni watumishi wa Mungu aliye Juu Sana, amba wanatuonyesha njia ya wokovu."

Si ajabu basi kwamba karama hiyo ambayo ilikuwa imekusudiwa kwa ajili ya huduma ya William Branham, ilibidi itambuliwe na roho za uaguzi hata kabla ya yeze mwenyewe kufahamu kabisa kusudi la karama hiyo. Wakati mmoja alipokuwa akipita karibu na mnajimu, mwanamke huyo alipomwona, alimpungia mkono amkaribie, kwa kuwa alitaka kuzungumza naye. Alipokaribia alisema, "Samahani, je! unajua ya kwamba ulizaliwa chini ya ishara fulani na una karama inayotoka kwa Mungu?" Matukio mengine ya namna hiyo yalitukia na yakamsumbuwa kwa muda, bali baadaye alielewa. Kwa kuwa wala Paulo hakukubali kutilia maanani ushuhuda wa pepo, na badala yake akawaamuru kutulia, vivyo hivyo na Ndugu Branham, bila shaka, haungi mkono kwa hali yo yote hao wanaoitwa wanasayansi wa uongo wa unajimu ama kupiga ramli kwa namna yoyote, hata ingawa mara kwa mara ushuhuda wao huthibitisha karama ya Mungu. Bwana ana njia nydingi sana za kuyakinisha na kuthibitisha huduma za watumishi Wake bila ya kutegemea thibitisho linalotolewa na pepo. Na, bila shaka, Maandiko yanapinga vikali kwa watoto wa Mungu kutaka ushauri kutoka kwa asili kama hizo. (Isa. 47:13-14)

Mahali pengine tumesema ya kwamba baada ya wongofu wake, Ndugu Branham alikuwa mhubiri wa Kibaptisti, akawekwa wakfu na Dk. Roy Davis wa Jeffersonville, kisha akaingia katika shughuli za huduma katika mji huo. Mwishoni mwa mkutano mkubwa wa hema, alikuwa akibatiza watu wengi sana katika Mto Ohio, kati ya umati wa watu waliokuwa wamekusanyika kingoni kuangalia ibada hiyo. Kulikuwako na watu kama 130 wa kubatizwa na ilikuwa ni siku yenye joto ya Juni. Wakati Ndugu Branham alipokuwa karibu ya kumbatiza mtu wa kumi na saba, alisikia sauti ndogo tulivu iliyosema, "Angalia juu." Maneno hayo yalirudiwa mara tatu. Aliangalia juu na huko kutoka mbinguni kulitokea nyota yenye mwanga mkali. Baada ya sekunde chache kupita, watu waliangalia juu na wengi wa watu hao wakaiona nyota hiyo pia. Wengine walizimia na wengine wakapiga makelele na hata hivyo wengine walikimbia. Ndipo waziwazi nyota hiyo ilirudishwa mbinguni. Tukio hilo lilisababisha mvuto mkubwa hivi kwamba taarifa yake ilitokea kwenye gazeti la mahali hapo.

Kwenye wakati mwingine Ndugu Branham alikuwa katika mji mkubwa kwa muda wa siku tatu usiku za ibada. Wa kwanza kuombewa alikuwa ni mtoto mdogo, ambaye miguu yake ilikuwa imekunjamana kwa polio, ikimfanya alazimike kutembea kwa vidole gumba vyta miguu yake. Kwa ghafla ilionekana kana kwamba alikuwa akimulikwa na nuru ing'arayo. Akishangazwa na ujeuri wa msimamizi kummulika kwa tochi, alifungua macho yake, na loo, nyota inayoangaza ilisimama mbele yake. Akikumbuka tukio hili yeeye anasema, "Nilimwangusha mvulana huyo mdogo au ama aliruka akatoka mikononi mwangu... Sikujuu lililotukia, kwa kuwa ilionekana kana kwamba kila mshipa wa fahamu mwilini mwangu uliganda. Wakati alipogonga sakafuni miguu yake ikawa mizima, na kwa mara ya kwanza maishani mwake alitembea kama kawaida toka jukwaani. Mambo mengine ya ajabu yalitukia, na watu wengi waliitoa miyo yao kwa Kristo usiku huo."

Matukio kama hayo mara mara mara yalitukia katika maisha ya William Branham. Kwa kipindi fulani alikuwa ameshindwa kutii wito wa Mungu kusonga mbele katika huduma hii ya ukombozi. Ndipo kikaja kipindi hicho chenye giza cha maisha yake ambacho tumekielezea wakati alipompoteza mke wake na mtoto wake, na huzuni ikaongezwa juu ya huzuni. Hatimaye, hata hivyo, alifikia mahali ambapo alikusudia ya kwamba maisha yake yangesalimishwa kabisa kwa Mungu, na kwamba angefanya lo lote ambalo Mungu alimtaka afanye. Wakati huo ndipo ambapo kuzuriwa kwa ajabu sana maishani mwake kulitukia, ambapo malaika binafsi alipomzuru na kumpa agizo zito kutoka kwa Aliye Juu sana. Hadithi ya tukio hili la hali ya juu kabisa litasimuliwa katika mlango ufuatao na Ndugu Branham mwenyewe.

Mlango Wa 9

Malaika Kutoka

Uweponi Mwa Mungu

Kutembelewa kwa ajabu na malaika kulikopokelewa na Ndugu Branham kumesababisha mshangao mkubwa sana miongoni mwa watu wengi wa Mungu na pia mionganoni mwa wasiookoka. Wakati wachache wanaikataa huduma ya mambo ya mbinguni, kama hata na vile tu wengine walivyofanya katika siku za Kristo, wengi wa umati mkubwa sana wa watu wanaohuduria mikutano ya Branham wanashawishika kabisa juu ya uhakika wa kuzuriwa na malaika.

Hivyo imekuwa kwamba Mungu amechagua njia mbalimbali na mara nyingine za kimiujiza sana za kujifunua Mwenyewe kwa watumishi Wake walioitwa hasa kwa ajili ya huduma fulani muhimu. Kwa Musa, mkombozi wa Israeli, Yeye alitokea katika Kichaka Kilichowaka Moto. Kwa wana wa Israeli Yeye alipatikana katika ile Nguzo ya Moto usiku na Wingu mchana. Samweli alimsikia kama Sauti iliyokuwa ikimwita usiku. Kwa Eliya Yeye alikuwa ni Sauti Ndogo Tulivu. Kwa Ibrahimu alitokea katika Thiofania ama katika umbo la kibinadamu, naye Paulo alimwona Yeye katika utukufu wa kufufuka Kwake kama pia vile alivyomwona Yohana, yule Aliyependwa sana. Labda, hata hivyo, kuzuriwa kwa kawaida kabisa kwa kimbinguni katika nyakati za Biblia kulikuwa ni kwa mgeni wa kimalaika. Hivyo basi malaika waliwatokea Ibrahimu, Musa, Yoshua, Gidioni, Daudi, kwa hao manabii, kwa Zekaria, kwa Mariamu, kwa wale wachungaji, kwa mitume, na wengine. Karibu katika matukio mengi kuzuriwa kwingi kwa kimbinguni hakukuwa ni maono peke yake tu, bali kulikuwa ni kutokewa dhahiri na kiumbe cha kimalaika. Hivyo basi hadithi ya malaika kumtokea William Branham haikosi utangulizi ulio waziwazi wa Biblia.

Kusema kweli ukweli wa huduma ya kimalaika kwa wanadamu kunaambatana kabisa na Neno la Mungu. Imetambulikana kwa jumla ya kwamba angalau kwa kiasi fulani karama za Roho zimerudishwa kanisani. Lakini vipi kuhusu karama ya kupambanua roho? Wengi wamesadiki ya kwamba karama hii inahusu tu kuwatambua pepo wachafu. Ingawa karama hiyo sharti bila shaka ihusu kutambua nguvu za pepo wachafu, **HATUNA BUDI KUKUMBUKA YA KWAMBA KUNA ROHO WAZURI WENGI KULIKO WALIO WABAYA**. Na malaika nao je? Wao wanahudumu

katika milki gani? Jibu limetolewa katika Ebr. 1:14: "Je! hao wote si roho watumikao, wakitumwa kuwahudumu wale watakaorithi wokovu?"

MALAIKA WANAWATUMIKIA WATU WA MUNGU

Ingawa kwa hali ya kawaida hatuwezi kuwaona malaika, ni dhahiri kutokana na Maandiko ya kwamba wao wanaambatana na watoto wa Mungu muda mwingi. Hapana shaka, kama tungalitambua kabisa ya kwamba kulikuwa na viumbe yya mbinguni karibu yetu ambao kila siku huangalia mienendo yetu na labda mawazo yetu, hilo lingekuwa na matokeo makubwa sana juu ya maisha yetu. Ingawaje hivyo ndivyo ilivyo (Mat. 18:10); pia Zab. 34:7: "Malaika wa Bwana hufanya kituo, akiwazungukia wamchao na kuwakomboa." Tungeweza kutaja Maandiko mengi sana ambayo yanahu su huduma ya duniani ya malaika, bali hilo si jambo la lazima. Ukweli ni kwamba karibu waalimu wote wa Biblia wanaamini na kufundisha uhalisi wa huduma kama hiyo. Ni kwa nini basi malaika hawaonekani mara nyingi sana? Ni dhahiri kwamba tunahitaji kutenda kazi kwa karama hii iliyotajwa hapo juu kuziwezesha hisia zetu butu za kibinadamu kupenya ng'ambo ya pazia na kuwaona viumbe walio safi sana kama malaika. Ni wazi kwamba Elisha alikuwa na karama hii na tuna taarifa ya maombi yake ambapo aliomba ya kwamba macho ya mtumishi wake yaweze kufumbuliwa ili kwamba yeye, pia, apate kuona jeshi la mbinguni la Bwana.

"Eliya akaomba, akasema, Ee Bwana, nakusih, mfumbue macho yake, apate kuona. Bwana akafumbua macho yake mtumishi: naye akaona; na tazama, kile kilima kilikuwa kimejaa farasi na magari ya moto yaliyomzunguka Elisha pande zote." (II Wafalme 6:17)

Kuna matukio mengi sana yaliyorekodiwa ambapo watu kabla tu ya kuondoka katika ulimwengu huu, wameshuhudia malaika wanaotumika. Ni dhahiri kutokana na maneno ya Yesu, ni moja ya majukumu ya malaika kubeba roho ya binadamu, wakati ikiondoka kwenye makao yake yanayoporomoka ya udongo, kuipeleka Paradiso (Luka 16:22). Inaonekana ya kwamba wakati hisi butu za kibinadamu zinapokoma, hisi za roho zinahuishwa na zinaweza kushuhudia mambo ambayo watu wa kawaida hawawezi kushuhudia.

UJUMBE WA MALAIKA KWA NDUGU BRANHAM

Malaika alizungumza na Ndugu Branham wakati wa kuzuru kwa kwanza kwa labda nusu saa. Tunaingia

katika siku za Biblia tena, na hapana shaka kutakuwako na mafunuo zaidi kama hayo ya mbinguni wakati unapoendelea. Kuhusu kuzuru kwingi kama huko kuna jambo moja ambalo ni la msingi. Malaika wa Bwana kamwe hatafunua jambo lo lote ila lile linalokubaliana kabisa na Maandiko. Kwa kweli tumeagizwa kuweka Neno la Mungu juu ya mafunuo ya hao malaika, kwa kuwa Shetani amejulikana kujitokeza kama malaika wa nuru. Lakini roho wa uongo anatambulikana upesi kwa walio na nia ya kiroho. Shetani ni baba wa uongo, mwenye tabia ya kudanganya, wala hawezи kuisionyesha kwa muda mrefu bila ya kusema uongo ama kutoa matamshi yanayogeza, yapotoshayo, kukanusha, kuondoa ama kuyaongeza Maandiko. Mazungumzo yake ya kwanza na mmoja wa jamii ya kibinadamu, Hawa, yalihusu kusema uongo ulio dhahiri. Hata hivyo, matokeo ya kuzuriwa kwa William Branham na malaika yamekuwa ni mawimbi ya ufufuo unaoendelea kuinuka taratibu ambayo yametangazwa ulimwenguni kote, na mwisho ungali bado. Sasa tutamwacha Ndugu Branham asimulie hadithi hiyo katika maneno yake mwenyewe kuhusu jinsi huyo malaika alivyokutana naye, akazungumza naye, na kumwambia mambo yanayohusu kazi ambayo Mungu alikuwa amemwitia kufanya:

* * * *

Sina budi kuwaambia juu ya malaika na kule kuja kwa kile Kipawa. Kamwe sitasahau ule wakati, tarehe 7 Mei, 1946, msimu mzuri sana wa mwaka Indiana, ambako nilikuwa ningali nikifanya kazi kama mlinzi wa wanyama pori. Nilikuwa nimekuja nyumbani kwa ajili ya chakula cha mchana, na nilikuwa tu nikizunguka nyumba nikivua bunduki yangu, wakati rafiki yangu msiri sana Prod Wiseman, ndugu wa mpiga piano wangu kanisani, aliponijia na kuniomba niende Madison pamoja naye alasiri hiyo. Nilimwambia isingwezekana kwa kuwa nilipaswa nifanye doria, na wakati nilipokuwa nikitembea kuzunguka nyumba chini ya mti wa mmepo, ilionekana kana kwamba sehemu yote nzima ya juu ya mti huo ilitibuka. Ilionekana kana kwamba kitu fulani kilishuka katika mti huo kama upepo wenye nguvu sana ukienda kasi... wakanikimbilia... Mke wangu alitoka ndani ya nyumba ameogopa sana, na akaniuliza kulikuwa na tatizo gani. Huku nikijaribu kujikaza, niliketi chini na kumwambia ya kwamba baada ya miaka yote hii ishirini na kitu ya kujiwa na hisi hii ngeni, wakati ulikuwa umewadia ambapo ilinibidi kujuwa haya yote yana maana gani. Mambo yalikuwa yamefikia kilele chake! Nilimwaga yeye pamoja na mtoto wangu, na nikamhadharisha ya kwamba endapo sikurudi katika siku chache, huenda nisirudi kamwe.

Alasiri hiyo nilienda mahali papalipojificha kuomba na kusoma Biblia. Nilizama sana katika maombi; ilionekana kana kwamba nafsi yangu yote ingetengana nami. Nililia mbele za Mungu... Niliinamisha uso wangu ardhini... Niliangalia juu kwa Mungu na kulia, "Kama utanisamehe kwa ajili ya yale nimefanya, nitajaribu kufanya vizuri zaidi... Ninaskitika ya kwamba nimekuwa nikipuuza miaka hii yote kufanya kazi uliyonitaka nifanye... Mungu, wawea kuzungumza nami kwa njia fulani? Usiponisaidia, siwezi kuendelea."

Ndipo wakati fulani usiku, yapata saa tano, nilikuwa nimeacha kuomba na nilikuwa nimeketi nilipoona nuru ikimulika hapo ndani. Nikifikiri mtu fulani alikuwa akija na tochi, niliangalia nje ya dirisha, bali hakukuwa na mtu ye yote, na nilipoangalia nyuma, nuru hiyo ilikuwa ikisambaa ardhini, ikizidi kupanuka. Sasa ninajua jambo hili linaonekana ni la kushangaza sana kwenu, kama nilivyoonekana kwangu pia. Wakati nuru hiyo ilipokuwa ikipanuka, kweli nilishikwa na kiwewe na nikaanza kutoka kwenye kiti, bali nilipoangalia juu, hiyo hapo ile nyota kuu imening'inia. Walakini, haikuwa na ncha tano kama nyota, bali ilionekana zaidi kama mpira wa moto ama nuru ikimulika hapo chini ardhini. Mara baadaye nikasikia mtu akitembea ardhini, jambo ambalo lilinishtusha sana tena, kwa kuwa sikujua mtu ye yote ambaye angekuwa anakuja pale zaidi ya mimi. Sasa, kutoka kwenye nuru hiyo niliona miguu ya mtu ikitokea ikija kwangu, kwa maumbile ya kawaida tu kama vile wewe ungalitembea ukija kwangu. Alionekana kuwa ni mtu ambaye, kwa uzito wa kibinadamu, angekuwa na uzito wa ratili mia mbili, amevikwa vazi jeupe. Alikuwa na uso mwororo, hana ndeve, nywele nyeusi zilizofika mabegani mwake, kwa namna fulani ni mweusi, akiwa na uso wa kupendeza sana, na alipokaribia zaidi, macho Yake yaliangaliana na yangu. Alipoona jinsi nilivyoogopa, alianza kuzungumza. "Usiogope. Nimetumwa kutoka katika uwepo wa Mwenyezi Mungu kukwambia ya kwamba maisha yako yasiyo ya kawaida na njia zako zinazoleweka vibaya zimekuwa ni kwa kusudi la kuonyesha ya kwamba Mungu amekutuma upate kupeleka karama ya uponyaji wa klungu kwa watu wa ulimwengu. **KAMA UTAKUWA MWAMINIFU, NA UWEZE KUWAFANYA WATU KUKUAMINI, HAKUNA KITU KITAKACHOSIMAMA MBELE YA MAOMBI YAKO, WALA HATA KANSA.**" Maneno hayawesi kuelezea jinsi nilivyojisikia. Aliniambia mambo mengi ambayo sina nafasi ya kuyaandika hapa. Aliniambia jinsi ambavyo ningeweza kutambua magonjwa kwa mitetemo kwenye mkono wangu. Akaondoka akaenda zake, lakini nimewona mara nyingi tangu wakati huo. Amenitokea labda mara moja ama mara

mbili katika kipindi cha miezi sita na ameongea nami. Mara chache ametokea wazi mbele ya wengine. Sijui yeye ni nani. Ninajua tu ya kwamba yeye ni mjumbe wa Mungu kwangu.

Ni wazi kwamba, nilianza kuwaombea wagonjwa. Sidai kupachukua mahali pa daktari....Ninajua ya kwamba madaktari wanaweza kuyasaidia maumbile, bali wao ni wanadamu tu....Mungu ni Mwenyezi. Mambo makuu ambayo yametukia katika miezi hii ni mengi mno hayawesi kurekodiwa, bali Mungu ameyathibitisha maneno ya malaika huyo wakati baada ya wakati. Viziwi, bubu, vipofu, magonjwa ya kila namna yameponywa, na maelfu ya shuhuda yamerekodiwa kufikia sasa. Mimi sina nguvu zangu mwenyewe za kufanya haya....Mimi ni mwanadamu asiyi na nguvu mpaka ninapohisi uwepo Wake. Watu wengi ambao wamehudhuria mikutano hii wanajua ya kwamba wameambiwa magonjwa yao na dhambi zao moja kwa moja kutoka jukwaani. Msomaji mpendwa, tafadhalii usielewe vibaya njia yangu duni na ya kijinga ya kujaribu kuwaelezea haya yote. Ninasema jambo hili mpate kuwa na ufahamu wa hakika zaidi wa jinsi ya kufaidi karama ya Mungu. Aliniambia niwe mwaminifu na niwafanye watu waamini, na hivyo ndivyo ninavyojaribu kufanya. Mungu daima ana kitu fulani ama mtu wa kumtumia kufanya naye kazi, na mimi ni chombo tu kinachotumiwa Naye. Hakuna mwanadamu anayeweza kujisifia kwa kufanya mwujiza, nami ni mwanadamu tu. Sijui ni muda gani zaidi Mungu ataniruhusu kufanya jambo hili, bali kwa neema Yake, ninakusudia kumtumikia vizuri kabisa nijuavyo kwa kuwatumikia watu Wake kadiri tu anavyoniacha kuishi.

* * * * *

Kulikuwa na mambo mengine ambayo malaika alimwambia Ndugu Branham katika wakati huu wa kuzuriwa kwa ajabu sana ambayo yameelezewa mara kwa mara katika mahubiri yake. Moja ya mambo hayo yalihu ishara mbili ambazo alikuwa apewe. Kama ilivyokwisha kutajwa tayari, ishara ya kwanza, si kwa ajili ya uponyaji, ilikuwa iwe ni karama katika mkono wake wa kushoto; kwa nguvu za Mungu, kwa karama hii angeyatambua ama kuyagundua magonjwa ambayo watu walikuwa nayo. Ishara hii ya kimbunguni ingeleta matokeo ya kujengwa kwa imani ya kusanyiko zima. Kisha kulikuwa na kutolewa ishara ya pili, ili kwamba kama watu hawakuamini hiyo ya kwanza, wangeamini ya pili. Hii inatukumbusha juu ya hadithi ya Musa, ambaye pia alipewa ishara mbili, ili kwamba kama watu hawakuamini ile ya kwanza, wangeamini ile ya pili. (Kut. 4:1-8)

Sasa ishara hii ya pili, kulingana na malaika huyo, ingekuwa ni kipawa ambacho kingemwezesha Ndugu

Branham kutambua mawazo na matendo ya mtu katika maisha yaliyopita. Mara nyingine ufunuo ungetokea wa tukio fulani katika maisha ya mtu huyo ambayo ni mtu huyo mwenyewe tu aliyejua habari zake, na kufunuliwa kwake kungeimarisha sana imani ya mtu huyo. Tungeweza kuongezea ya kwamba *dhambi yo yote iliyo chini ya Damu haifunuliwi kamwe, bali kama jambo hilo lilitunikwa na halijatubiwa, lingewekwa wazi kupitia karama hii*, hivyo kwa kawaida kumleta mtu huyo kwenye toba ya mara moja. Tumeangalia matumizi ya ishara hizi mbili, na tunaweza kusema kwa uhakika mkuu ya kwamba kudhihirishwa kwa ishara hizi ni kukamilifu kama yo yote ile iliyopata kutumiwa na mwanadamu. Ishara ya kwanza ilitolewa mara baada ya kule kuzuriwa. Ishara ya pili imedhihirishwa katika huduma ya Ndugu Branham takriban hivi karibuni tu.

Kuhusu ishara hii, yule malaika alitoa tamshi hili muhimu—ya kwamba mawazo ya binadamu yanaongea kwa sauti kuu zaidi mbinguni kuliko maneno yao duniani. Jinsi usia huu ulivyo wa kicho, na jinsi lilitivyo jambo muhimu sana kwetu sisi wote kuwa waaminifu kabisa mbele za Mungu, na kuishi maisha matulivu na ya uaminifu katika kumcha Mungu.

Jambo lingine zaidi ambalo malaika alisema lilikuwa ni kwamba Yesu anakuja hivi karibuni, na ya kwamba agizo hili lilikuwa ni moja ya ishara za kukaribia kwa kuja Kwake; kwamba endapo Ndugu Branham angekuwa mwaminifu kwa wito huu, matokeo yake yangefika ulimwenguni kote na yangeyatikisa mataifa. Hatimaye, malaika huyo alionyesha ya kwamba kwa ishara hizi Mungu alikuwa akiwaita watu Wake wote pamoja katika umoja wa Roho, kwamba wanapaswa kuwa na moyo mmoja na nia moja.

Mengi zaidi yatasemwa kuhusu kuzuriwa huku kwa malaika na matokeo yake ya baadaye katika mlango ufuatao, tunaposikiliza ushuhuda unaotoka kwa watu wa kusanyiko la Ndugu Branham mwenyewe.

Mlango Wa 10

Mwanzo Wa Huduma Mpya

Baada ya kuzuriwa na malaika, Ndugu Branham alirudi nyumbani kwake. Jumapili jioni alihubiri katika maskani yake huko Jeffersonville. Watu wa kanisa lake walimwamini na kumpenda. Ndio tunaowaendea wakati huu kwa ajili ya mwendeleo wa hadithi yetu ya matukio ambayo yalikuwa sasa yakinikia upesi sana na hivi mara yangemwingiza Ndugu Branham kwenye jukwaa la huduma ya taifa zima.

* * * * *

Ndugu Branham alikuwa amepewa maono mengi katika mwaka wa mwisho aliokuwa pamoja nasi, na yote yalithibitishwa kwamba ni kweli mbele ya macho yetu wenyewe. Bali ile Karama maalum ya Uponyaji, ambayo alikuwa ameipokea wakati wa kuzuriwa na malaika, yeye alii tangaza waziwazi siku chache tu kabla hajatuacha kwenda St. Louis. Sisi wakazi wa Jeffersonville tunaamini ya kwamba William Branham ni nabii aliyetumwa kutoka kwa Mungu. Moja ya mambo ya ajabu kuhusu ndugu yetu ni kwamba yeye ni mnyenyekemu. Tumemjua tangu alipokuwa mvulana wa shule, na ni kweli ya kwamba daima ameishi maisha safi, maadilifu, ya utulivu, na daima ameonekana kuwa ni wa tofauti kidogo. Wengi hapa wameangalia matukio haya ambapo Mungu amekuwa akifunua siri Zake, ambazo baadhi yake kwa namna fulani zilikuwa zimefichwa takriban tangu siku za Kimitume.

Baada ya kuongoka kwake wakati alipoanza kuhubiri hapa, tulimpigia hema kubwa na watu walikuja kutoka mbali na karibu. Kwenye mkutano wake wa kwanza kabisa watu elfu tatu walihudhuria kusikia hadithi aliyotangaza ya Yesu wa Nazareti. Tulitambua wakati huo ya kwamba Mungu alimpa matukio maalum ya ajabu sana, bali hatukujua kabisa kwamba yangetuwa ni nini. Ishara nyingi na maajabu yalifuatana naye katika siku za mwanzoni za huduma yake, ambazo zingefahamika tu na watu waliojazwa na roho. Tungali hatujui matokeo yatakuwa ni nini wakati mambo haya yakisambaa ulimwenguni kote, yakizidi kuwa makubwa zaidi na zaidi kadiri siku zinavyopita.

Ilikuwa mnamo usiku wa Jumapili ya Ukumbusho katika mwaka wa 1946, akizungumza hapo maskanini, ambapo alizungumza juu ya kukutana kwake na malaika, na jinsi ambavyo malaika alimwambia juu ya hiyo Karama

ya Uponyaji ambayo alikuwa awafikishie watu wa duniani, kwamba maelfu mengi ya watu watakuwa wakimjia kwa ajili ya uponyaji, na kwamba atakuwa akisimama mbele ya maelfu katika majumba ya mikutano yaliyojaa watu.

Sasa kwa mtu wa mwilini jambo hili lilionekana lisilowezekana kabisa, kwa kuwa mvulana huyu alikuwa ni mfanyakazi duni, wa tabaka la maskini sana, na asiyé na elimu. Bali tulikwisha ona maono mengine yake yakinimia, naye alitamka jambo hili kwa uhakika kabisa, na akalitangaza waziwazi kwa kila mtu, hata tulikuwa na hakika jambo hili lingitimia pia. Pia alisema kwamba malaika huyo alikuwa amemwambia ya kwamba angeweza kutambua ugonjwa kwa nguvu za kimbunguni, na halafu iwapo kwamba angedumu mnyenyeketu angeweza kuyatambua mawazo ya mioyo ya watu na kuwaambia juu ya maisha yao ya wakati uliopita, na kwamba wengi wangemwelewa vibaya. Malaika alimwambia pia ya kwamba hii ilikuwa ni Roho ya Kristo ikitenda kazi kupitia kwake, kwamba alikuwa ameitwa tangu kuzaliwa kwake kwa kusudi hili, pia kwamba siku za mwisho zilikuwa zimewadia; kwamba hii ilikuwa ni ishara ya siku za mwisho, na kwa karama hii Mungu alikuwa akiwakusanya watu Wake wote pamoja katika umoja wa Roho.

Tulijua ya kwamba ishara hizi zilikuwa ni za kimaandiko na tulikumbuka jinsi ambavyo Yesu Kristo, wakati Roho alipokuwa juu yake, alivyomwambia Nathanaeli kwamba alimwona chini ya mtini kabla Filipo hajamwita, na kwa ishara hii Nathanaeli alimjua Yesu kuwa ni Mwana wa Mungu, Masihi wa Israeli. Pia wakati yule Mwanamke wa Samaria alipoambiwa na Kristo juu ya waume wake watano alikimbilia mjini akisema, "Njoni, mwone mtu, aliyeniambia mambo yote niliyopata kufanya: je! haimkini huyu kuwa ndiye Kristo?" Na pia Musa, yule mkombozi mashuhuri wa Wana wa Israeli, alichaguliwa na Mungu na alizaliwa katika mazingira ya kipekee. Shetani alijaribu kumwangamiza na baadaye alipewa ishara mbili kwenye mwanzo wa ule ukombozi kusudi watu waweze kumtambua kama mtu aliyetumwa kutoka kwa Mungu kwa ajili ya ukombozi huu. Sasa tena malaika alisema ya kwamba alipewa ishara hizi kusudi watu wamwamini Yesu Kristo, yule aliyempenda. Pia zilitolewa kwa kusudi la kulikusanya kanisa lote kusudi watu wasitenganishwe tena na kanuni za imani na madhehebu. Hakika moyo wa Ndugu Branham unawapenda sana ndugu zake wote ambao wametengana mmoja kwa mwingine. Anaamini ya kwamba Mungu atawakusanya wote walio wa kanisa Lake wawe katika umoja wa Roho na ndipo Yesu atakuja kwa ajili ya kanisa Lake.

Tunaamini ya kwamba maisha ya ndugu yetu yangeweza kulinganishwa na ya Musa wa kale. Ndugu yetu ni

mnyenyeketu sana wala hadai kuwa mtu mkuu. Hajitwalii utukufu wo wote, bali anampa sifa zote Yesu Kristo aliywokoa na kumwita.

TELEGRAMU INAFIKA WAKATI IBADA IKIENDELEA

Kwenye Jumapili hii usiku baada ya malaika kumtokea Ndugu Branham, wakati alipokuwa akihubiri maskanini huko Jeffersonville, mtu fulani aliingia na kumpa telegramu. Ilikuwa imetoka St. Louis na ilimwomba aje akamwombee msichana fulani, ambaye jina lake aliitwa Betty Daugherty, aliyekuwa akifa. Habari za yaliyotokea zilikuwa zimefika mpaka St. Louis, na sasa aliombwa aende kwenye wito huu. Alikuwa akifanya kazi kila siku apate riziki, wala hakuwa na pesa za kuendelea kuishi, kwa hiyo tulichukua sadaka kwa ajili ya kusudi hili. Tulipata fedha za kutosha kulpia nauhi yake ya kwenda na kurudi kwa behewa la gari moshi. Aliazima suti kutoka mmoja wa ndugu zake, na koti kutoka kwa ndugu mwingine, na karibu na usiku wa manane tulimwingiza kwenye garimoshi huko Louisville, Kentucky, ambako alitoka kuelekea St. Louis.

KUPONYWA KWA BETTY DAUGHERTY

Alipokuwa akienda kule alionekana ametulia sana, akijua ya kwamba Mungu asingempungukia. Alipofika kwenye stesheni huko St. Louis alilakiwa na Kasisi Daugherty, mchungaji mmoja hapo mjini, aliyekuwa amemwita apate kuja kumhudumia maskini binti yake mdogo, aliyekuwa amelala akifa kwa shida isiyojulikana. Madaktari walio bora sana wa mjini walikuwa wameitwa nao walishindwa kabisa kuutambua ugonjwa wake. Ndugu Daugherty alisema kwa sauti iliyochoha, “Tumefanya yote tujuayo kufanya; madaktari wetu wamefanya vivyo hivyo. Tumeomba na kuomba, na wahudumu wengi na makusanyiko ya mjini wamefunga na kuomba, bali inaonekana haifai kitu.” Ndipo Ndugu Branham akatembea pamoja na baba huyo kwenda nyumbani kwake ambako mtoto huyo aliyekuwa akifa alikuwa amelala. Alilakiwa na mama na babu wa mtoto huyo. Marafiki wengi walikuwa ndani ya nyumba wakiomba wakati huo. Aliangalia tamasha hilo la kusikitisha sana, na wazazi hao waliochoha walimwangalia kwa bidii sana kana kwamba kusema, “Hivi huwezi kutusaidia?” Machozi yalitiririka chini ya mashavu ya ndugu yetu wakati akienda polepole kuelekea kwenye hicho kitanda. Ni tamasha la kuhuzunisha jinsi gani kumwona maskini msichana mdogo mwenye nywele za kipilipili, si cho chote ila ngozi na mifupa, akijikuna usoni kama mnyama. Alikuwa akipiga mayowe kwa sauti yake yote, ambayo kufikia wakati huo ilikuwa imepwelea sana kwa kuwa

jambo hili lilikuwa limeendelea kwa muda wa miezi mitatu. Ndugu Branham alipiga magoti humo chumbani na kuomba pamoa na hao wengine. Lakini baada ya maombi kufanyika ilionekana kwamba mtoto huyo hakupata nafuu hata kidogo.

Ndugu Branham basi aliomba apewe mahali patulivu apate kuomba peke yake, ili aone vile Yesu Kristo angemtaka afanye. Alitambua ya kwamba kwa nafsi yake asingeweza kufanya jambo lo lote. Utakumbuka ukisoma katika mlango wa Tano wa Yohana wakati Yesu alipomponya yule mwanamume kilema kwenye Birika la Bethsaida na kuuacha umati wa viwete na vipofu na vilema bila kuwaponya, Yeye aliwaambia Wayahudi, “Amin, amin, nawaambia, Mwana hawezi kufanya kitu kwa nafsi yake bali kile anachomwona Baba akifanya, kwa maana kila afanyayo, ndiyo afanyayo Mwana.” Hili ni kweli katika huduma ya ndugu yetu. Mara nyingi yeye huona jambo lenyewe kwa ono. Mungu kwanza humwonyesha na kisha yeye anafanya tu tukio ambalo ameona.

UKOMBOZI UNAKUJA!

Walimchukua wakampeleka kanisani. Kwa saa tatu, Kasisi Daugherty, baba yake na Ndugu Branham waliomba. Baada ya jambo hili walirudi nyumbani wakakuta hali ya mambo ilikuwa ni kama tu hapo awali. Ndugu Branham basi akaingia kwenye chumba peke yake apate kumwombea mtoto huyo. Ndipo angetembea huku na huko barabarani, na hatimaye akaketi ndani ya gari la huyo mchungaji lililokuwa limeegeshwa hapo karibu. Baada ya kitambo kidogo mlango wa gari ulifunguka na Ndugu Branham akatoka akaelekea kwenye hiyo nyumba, wakati huu akiwa na uso wenye mamlaka. Jambo fulani lilikuwa limetukia! Alilakiwa mlangoni na baba na babu, ambao, walipomtupia jicho usoni mara moja, walijua jambo fulani lilikuwa limetukia. Akawauliza, “Je! mnaamini kwamba mimi ni mtumishi wa Mungu?” “Ndiyo,” ndicho kilichokuwa kilio cha familia hiyo. “Basi fanyeni ninavyowaambia, bila kutilia shaka lo lote.” Akamwambia mama, “Nileteeni karai la maji safi, na kitambaa cheupe. Mtoto wako ataishi kwa kuwa Mungu amemtuma malaika wake kwangu na kuniambia ya kwamba mtoto wako ataishi.”

Wakati huyo mama alipokuwa akienda kuleta maji, baba na babu waliombwa kupiga magoti, mmoja mkono wa kulia na mwagine mkono wa kushoto wa Ndugu Branham kwenye mguu wa kitanda. Mama aliporudi aliombwa kumsugua usoni na kitambaa hicho kilicholowa maji, kisha mikono, halafu miguuni wakati Ndugu Branham akiwa katika maombi. Ndipo akasema, “Baba, kama ulivyonyesha mambo haya ndivyo

nimeyafanya kulingana na ono ambalo umenipa. Katika Jina la Yesu Kristo, Mwanaao, ninamtangaza mtoto huyu kwamba ameponywa.” Pepo mchafu alimwacha msichana huyo mara moja. Yeye yuko kawaida, mtoto mwenye afya anayeishi katika jamii ile ile ya watu siku hizi. Watu wa mjini walimjia Ndugu Branham kwa wengi bali alijitenga, akiahidi atarudi baadaye, jambo ambalo alifanya, katika muda wa majuma machache.

USHUHUDA WA BABA—KASISI ROBERT DAUGHERTY

“Maskini msichana wetu, Betty, alikuwa mgonjwa kwa muda wa miezi mitatu. Tulikuwa na madaktari wawili mashuhuri mjini, bali inavyoonekana hawakuweza kupata kiini cha ugonjwa wake. Pia tulikuwa na wahudumu wengi wazuri sana wa hapo mjini na wa karibu na mji, wakimwombea. Aliendelea kuwa na hali mbaya zaidi. Ndipo tukatuma mtu Jeffersonville, Indiana, kwa mtu jina lake Kasisi William Branham, ambaye ana karama ya uponyaji wa Kiungu. Ndugu Bill, kama anavyoitwa, alikuja kwetu mara moja. Baada ya kuomba kwa saa kadhaa, aliingia na kutwambia ya kwamba Bwana alikuwa amemwonyesha ono jinsi atakavyomfanyia mtoto wetu Betty. Alikuwa ni ngozi tu na mifupa mitupu na alitetemeka wakati wote kana kwamba alikuwa na kifafa. Ndugu Bill alituuliza kama tungewmamini Mungu na tungetii yale atakayosema tufanye. Baada ya yeye kuomba na kuliitia juu yake Jina la Yesu, maskini msichana wetu aliponywa mara moja. Hilo limekuwa ni kama miezi 10 iliyopita. Maskini Betty wetu sasa yuko katika afya kamili na amenenepa sana awezavyo kuwa. Nitafurahia kumwandikia mtu ye yote aliye na swali kuhusu kuponywa kwake, ama uponyaji wo wote uliofanyika katika uamsho ambao Ndugu Branham aliufanya kule St. Louis katika mwaka wa 1946.”

Kasisi Robert Daugherty,
2009 Gano Ave.
St. Louis, Missouri

Mlango Wa 11

Kampeni Yake Ya Kwanza Ya Uponyaji Huko St. Louis, Missouri

Mnamo tarehe 14 mwezi wa Juni, mwaka wa 1946, Ndugu Branham, familia yake, na dada wawili kutoka kwenye kanisa lake waliondoka Jeffersonville kwenda St. Louis ambako alikuwa aanze uamsho wake wa kwanza wa uponyaji. Ilikuwa ni asubuhi njema nao waliimba nyimbo za injili walipokuwa safarini.

Kwenye saa kumi walifika katika Jiji la St. Louis, ambako kikosi hiki kilikuwa kimekwisha panga awali kukutana na Kasisi Daugherty mwishoni mwa Daraja kubwa la McArthur ambalo liko kwenye Mto Mississippi. Gari lake lilikuwa pale, limebandikwa matangazo ya uamsho ujao. Ndugu Daugherty aliwalaki na kuwapeleka nyumbani kwake. Kikosi hicho kililakiwa na familia hiyo, ikiwa ni pamoja na maskini Betty, ambaye alikuwa ameponywa siku chache kabla. Jioni hiyo wote walikwenda kwenye hilo hema kubwa ambapo Ndugu Branham alikuwa ahubiri. Alipokuwa akilielezea kusanyiko yale Mungu aliyokuwa amemtendea, watu walisikiliza kwa moyo mkunjufu na wa usikivu. Watu kumi na wanane waliombewa usiku huo. Miongoni mwa hawa kulikuwako na mtu aliyekuwa kiwete kwa miaka mingi. Baada ya maombi kufanywa katika Jina la Yesu, aliamka akipiga makofi na kutembea bila msaada. Kipofu aliponywa na wengi walifunguliwa masikio yasiyosikia.

Kesho yake asubuhi Ndugu Branham aliombwa akawatembelee wagonjwa katika wodi ya wagonjwa wa akili ya Hospitali ya St. Louis. Mwanamke mwenda wazimu aliponywa akarudia hali ya kawaida na baadaye akapewa ruhusa ya kuondoka. Walisafiri kwa motokaa hadi kwenye Mji wa Granite, Illinois, na kumkuta mwanamke mwenye uzito wa ratili 83 akiumwa kansa. Baada ya maombi Mungu aliugusa mwili wake na basi akaombwa kuvaa nguo aende nyumbani. Kwenye nyumba nyingine walijotembelea kulikuwako na bibi mmoja aliyekuwa amepooza upande wake wa kulia kwa mwaka mmoja hivi. Ndugu Branham alimwombea kisha akamwamuru kusimama katika Jina la Yesu Kristo. Alitii na mara moja akainua mkono wake wa kuume juu ya kichwa

chake na akasimama peke yake. Kisha akatembea huku na huko chumbani, akipiga makofi. Sauti yake, ambayo ilikuwa imepotea, ilirudishwa, naye aliweza kuzungumza.

Wakati kikosi hicho kiliporudi kwenye hema jioni hiyo kililikuta limejaa watu. Wengi walismama nje kwenye mvua na wengine walikuwa kwenye magari yaliyoegeshwa hapo karibu. Mara nyine tena ibada ilibarikiwa, na idadi kubwa ya uponyaji wa ajabu ukutukia.

Mikutano ilipokuwa ikiendelea usiku mmoja hadi mwingine miujiza ya namna ya ajabu zaidi ilitendeka. Mvua kubwa zisizo za msimu zilikuwa zikinyesha, bali hazikuwazua watu kuhudhuria. Walileta magazeti ya zamani na kuyatumia kufunika viti viliviyolowa maji. Viti zaidi viliandaliwa, navyo hivi vilijazwa upesi huku wengi wakiachwa wamesimama.

Jumapili jioni mhudumu mweusi, aliyekuwa kipofu kabisa macho yote mawili na aliyejulikana na wengi katika kusanyiko hilo, alijitokeza mbele kuja kuombewa. Baada ya maombi Ndugu Branham alimnyoshea mkono wake, naye huyo mtu mweusi akasema kwa sauti kuu, "Kasisi, ninaona mkono wako." Kisha akaangalia juu na akaona taa. Akapaza sauti, "Bwana asifiwe, ninaweza kuhesabu taa mahali hapa na ninaweza kuona mikono iliyopishana ambamo zinaning'inia." Watu walimtukuza Mungu kwa ajili ya muujiza huu mkuu, kwa kuwa wengi wao walikuwa wamemjua mhudumu huyu mweusi kwamba ni kipofu kwa karibu miaka ishirini.

Mwanamke mmoja usiku huo aliyeukataa wito wa Roho aliondoka mukutanoni, bali alikuwa amepiga hatua chache tu wakati aliposhikwa na ugonjwa wa moyo na kuzimia kando ya njia karibu na kilabu cha pombe. Ndugu Branham alitoka akaenda akawombea, ambapo baada ya maombi hayo aliamka na kukiri jinsi alivyokuwa ameukataa wito wa Mungu moyoni mwake.

Ibada zilikuwa zimepangiwa tu siku chache, lakini sasa wahudumu wengi wa jiji hilo waliingia chumbani alimokuwa, wakimsihi aendelee na mukutano kwa muda mrefu kuliko alivyokuwa amepanga. Baada ya kupiga magoti na kumwomba Mungu apate uongozi wa Kiungu, Ndugu Branham alisema ya kwamba Bwana akipenda ataendelea. Shauku katika mikutano hii iliongezeka usiku baada ya usiku, na polisi walionekana kuhakikisha kwamba kila kitu kilikuwa katika utaratibu.

Shuhuda za uponyaji sasa zilikuwa zikiingia. Mmoja wa kwanza kuombewa katika kampeni hiyo alikuwa ni maskini bibi mmoja mwenye umri wa miaka sabini hivi, ambaye kikosi hicho kilikuwa kimeona kwamba alikuwa na kansa yenye ukubwa wa yai dogo kwenye pua yake. Sasa, kabla ya juma moja kwisha baadaye, alirudi kusema ya kwamba ilikuwa

imeondoka. Shuhuda zingine nyingi zilitolewa. Kwa kweli ushuhuda wa maskini Betty Daugherty, aliyeonyesha wazi ya kwamba sasa alikuwa mzima na mwenye afya, uliwavutia watu sana. Mhudumu mmoja ambaye asingeweza kuinua mikono yake aliombewa. Ndipo basi akainua mikono yake hewani na kumsifu Mungu. Viziwi wengi na bubu waliponywa mikutanoni na wakadhihirisha ya kwamba waliweza kusikia kwa kurudia maneno kwa kusanyiko. Mwanamke aliyeweza kutembea bila mikongojo alimsifu Bwana. Mwanamke aliyeugua pepopunda na yabisi kavu aliponywa papo hapo. Aliweza kufungua na kufunga kinywa chake kwa urahisi. Na kwa hiyo uponyaji uliongezeka hata usinghesabika.

Huku idadi kubwa ya waliokuwa waombewe ikiongezeka kila usiku, Ndugu Branham mara nyingi angeomba mpaka saa 8 usiku. Jambo hili likawa ndiyo kawaida yake tangu wakati huo na kuendelea kwa miezi mingi. Huruma yake kwa wagonjwa ilikuwa kubwa sana hivi kwamba ilikuwa ni vigumu kwa mwinjilisti huyo kuwaacha hao watu.

Kampeni hiyo iliendelea mpaka tarehe 25 Juni. Kesho yake asubuhi alirudi Jeffersonville, Indiana. Alikuwa amepokea barua ya simu kutoka kwa wazazi wa msichana mmoja mdogo, ambao walisema ya kwamba binti yao alikuwa mahututi. Wakati Ndugu Branham alipoingia katika chumba cha hospitali hiyo alimwombea na Yesu akaugusa mwili wake. Ndipo basi akavaa nguo na akaenda nyumbani, akiwa mzima na mwenye afya.

Wakati fulani baadaye Ndugu Branham alirudi St. Louis kuhubiri katika Jumba la Mikutano la Kiel kwa mkutano wa usiku mmoja. Watu 12,000 walijazana katika jengo hilo kubwa sana wapate kumsikia wakati huo.

Mlango Wa 12

Matukio ya Ajabu Katika Huduma ya Ndugu Branham Baada ya Kuzuriwa na Malaika

Mara baada ya matukio ya sura iliyopita ishara kuu na kazi kubwa sana za Mungu zilianza kuifuata huduma ya Ndugu Branham. Katika kipindi cha miezi mitatu mambo mengi sana yalitukia kwa upande wa mambo ya kustaajabisha sana hivi kwamba kuyasimulia tena kungejaza vitabu vingi. Jinsi ambavyo jambo hilo lilivyosambaa sana katika muda mfupi kama huo lingali ni gumu kufahamu. Mnamo kipindi cha miezi sita watu walikuwa wakija ama kuandika kutoka ng'ambo ya mipaka ya nchi. Wengine walimwona katika ono na wakaja Jeffersonville kutaka kujuua kama kulikuwako na mtu ye yote mwenye jina hilo kule. Wakazi wa mjini waliwaelekeza kwenye maskani. Ndipo hao watu waliohudhuria kule wangewasimulia hadithi hiyo kwa miyo michangamfu. Tutasimulia machache ya matukio haya ya ajabu ambayo yalitukia katika miezi michache iliyofuata.

KUFUFUA WAFU

Kwenye msimu wa kiangazi, Ndugu Branham alialikwa huko Jonesboro, Arkansas, kwenye Maskani ya Majira ya Biblia, ambayo mchungaji wake ni Richard Reed. Watu walikuwa wamekusanyika kwenye mji huo mdogo kutoka mikoa ishirini na nane pamoja na Mexico, na watu wapatao 25,000, ilikadiriwa, walihudhuria mkutano huo. Walikuwa wakiishi katika mahema, malori, na matrela, na wengine walikuwa wakilala kwenye magari yao. Ilisemekana ya kwamba kwa urefu wa maili 50 mzunguko hakukuwapo na nafasi kwenye hoteli. Kwenye usiku wa mwisho wa ibada hizo, mara tu huyo mwinjilisti alipokuja jukwaani, huku maelfu wamejazana ndani na nje ya maskani hiyo, dereva wa ambalanzi aliyekuwa amesimama kulia alipiga makelele na kuashiria apate kuvutia usikivu wake. Akasema, "Ndugu Branham, mgonjwa wangu amekufa; hivi huwezi kuja kwake?" Mtu mmoja akasema: "Kuna kama watu 2,000 wamesimama kati yake na safu iliyotengwa kwa ajili ya ambalanzi; hawezi kwenda." Ndipo watu wanne wanene wenye nguvu

wakajitokeza na walipoanza kumchukua kumpeleka lilikuwa ni tamasha la kusisimua kuwaona watu wakisukumana, wakijaribu kumkaribia.

Mwinjilisti huyo alipelekwa kwenye safu ya ambalanzi, na ndani ya ambalanzi moja alimwona mzee mmoja amepiga magoti sakafuni, overoli yake imetiwa viraka mahali pengi. Mkononi mwake alishikilia kofia ambayo imechakaa na kupasuka iliyoshonwa kwa uzi wa kitani, naye akasema, "Ndugu Branham, mama ameaga dunia." Huyo mtu wa Mungu alikikaribia kile kiwiliwili kisicho na uhai na kumshika mwanamke huyo mkono. Macho yake yalikuwa hayapepesi naye alilala akiwa mfu na hapumui. Ndugu Branham, alipokuwa akisoma ubainishi wa ugonjwa, aligeuka akamwangalia mumewe na kusema, "Ana kansa." Mtu huyo akajibu, "Hiyo ni kweli," na akiwa amepiga magoti sakafuni alianza kupaaaza sauti, "Ee Mungu, nirudishie mama." Ndipo kila kitu kikawa kimya katika ambalanzi hiyo kwa dakika chache.

Halafu sauti ya Ndugu Branham ilisikika ikiomba, "Mwenyezi Mungu, Mwanzilishi wa uzima wa milele, Mpaji wa karama zote njema, ninakusihi katika Jina la Mwanaao mpendwa, Yesu Kristo, mrudishie mwanamke huyu uhai wake tena." Kwa ghafla viungo viliyvokuwa legelege vilikaza kwenye mkono wa Ndugu Branham, na ngozi iliyokaza kwenye paji la uso wake ilianza kufanya makunyanzi. Ndipo kwa msaada kidogo kutoka kwa Ndugu Branham akaketi. Huyo mume aliyeshangaa sana aliona yaliyotukia na ndipo akamkumbatia na kusema kwa sauti kuu, "Mama, Mungu ashukuriwe, uko pamoja nami tena." Ndugu Branham aliponyoka kuitia katika mlango wa ambalanzi kurudi jukwaani. Dereva wa hiyo ambalanzi akasema, "Bwana, kuna watu wengi sana waliosimama wakiuegemea mlango hivi kwamba hauwezi kufunguka." Ndipo akampitisha kwa njia nyingine, wakati uo huo akishikilia koti lake kwenye dirisha asije mtu akamwona akitoka.

MSICHANA KIPOFU ALIYEKUWA AMEMPOTEZA BABA YAKE

Alipofika kwenye uwanja huo ulikuwa umejaa watu waliosimama katika mvua ya rasharasha. Alianza kупеня kwenye umati huo. Hakuna hata mmoja wao aliyemjali kwa kuwa hawakuwa wamewahi kumwona. Usiku na mchana maskani ilijaa watu, na ni wachache walioondoka kwenye jengo hilo ila tu ilikuwa kwenda kujinunulia sambusa ama kwa sababu fulani muhimu. Mara alisikia sauti ya kusikitisha sana, "Baba, baba," mtu fulani alikuwa akiita. Alipoangalia juu aliona msichana mweusi kipofu akijipenyeza katika

umati huo. Alikuwa amempoteza baba yake wala hakuna mtu aliyejikuwa akijaribu kumsaidia kumtafuta. Tamasha hili la kusikitisha liliugusa moyo wa mwinjilisti huyo, naye akaingia kwenye njia anayopita msichana huyo ili kwamba ingembidi kumgusa. "Tafadhali niwie radhi," kasema msichana huyo mweusi alipotambua ya kwamba alikuwa amemgonga mtu fulani. "Mimi ni kipofu na nimempoteza baba yangu wala siwezi kupata njia ya kurudi kwenye basi." "Umetoka wapi?" Ndugu Branham akauliza. "Kutoka Memphis," akasemia. "Unafanya nini hapa?" akauliza. "Nilikuja kumwona mbonyachi," akajibu. "Ulisikiaje habari zake?" "Asubuhi ya leo nilikuwa nikisikiliza kwenye redio ndipo nikasikia watu wakizungumza waliokuwa wamezaliwa viziwi na bubu. Nilimsikia mtu mmoja aliyesema alikuwa ametoka Missouri; akasemia alikuwa akipata malipo ya vipofu kwa muda wa miaka kumi na miwili na sasa aliweza kuisoma Biblia. Pwana, nimekuwa kipofu tangu nilipokuwa msichana mchanga; watoto wa jicho walinipofusha. Taktari anasema wamejizugushia kwenye neva ya kuona ya jicho langu. Kama angejaribu kunifanyia upasuaji ningepatwa na hali mbaya zaidi na tumaini langu pekee ni kumpata yule mponyachi, na ndipo Mungu ataniponya. Nimeambiwa huu ndio usiku wake wa mwisho apa. Nao wanasesma ata nisingeweza kufika karibu na lile chengo. Na sasa nimempoteza baba yangu katika umati, waweza kunisaidia kufika kwenye basi pwana?"

Bila shaka msichana huyo akiwa kipofu asingeweza kuona ni nani aliyejikuwa akisema naye na wala hakuna mmoja wa hao watu waliokuwa karibu naye aliyejikuwa amekwisha kumwona, nao walikuwa wakishangaa kwamba mtu huyu aliyejikuwa akimpa usikivu msichana huyu mweusi alikuwa ni nani. Ndipo Ndugu Branham akasemia kuijaribu imani yake, "Hivi unaamini mambo hayo ambayo umesikia, hasa sana wakati tukiwa na madaktari wengi wazuri sana siku hizi?" Akajibu, "Ndio-pwana, madaktari wameshindwa kunifanyia lo lote. Ninaamini ile hadithi ya malaika aliyemzuru Ndugu Branham ni ya kweli. Laiti ungalinisaidia kufikia mahali alipo mtu huyu, ndipo nitaweza kumpata baba yangu."

Hili lilimzidi nguvu Ndugu Branham. Aliinamisha kichwa chake huku machozi yakiniririka mashavuni mwake. Ndipo, akiinua kichwa chake, alisema, "Bibi, labda mimi ndiye unayemtafuta." Ndipo akamshika upesi kwenye mkunjo wa koti lake. "Ati wewe ndiye mponyachi?" akasemia kwa sauti kuu. Huku machozi yakiniririka mashavuni mwake, alisihi, "Usinipite, pwana. Nihurumie, mimi mwanamke kipofu."

Mtu angeweza kukumbushwa juu ya kipofu Fanny Crosby aliyeandika, "Usinipite, Ee Mwokozi Mnyenyeketu, Kisikie kilio changu kinyenyeketu; unapoita wengine, usinipite." Bila shaka alikuwa amesikia juu ya vipofu wengine wakiponywa,

naye alikuja akiamini ya kwamba yeye pia angepata kuona kama angeweza kufika kwa Ndugu Branham. Bali huyo mwinjilisti alisema, "Mimi si mponyaji, mimi ni Ndugu Branham; Yesu Kristo ndiye Mponya wako." Ndipo baada ya kumwambia msichana huyo kipofu ainamishe kichwa chake, alianza kuomba:

"Bwana, miaka 1900 iliyopita, Msalaba wa kale Unaoparuza ulikuwa ukikokotwa kwenye barabara za Yerusalem, ukizikokota alama za miguu zenye damu ya huyo Mwenye Kuubeba. Akienda Zake Kalvari, mwili Wake mdhaifu ulianguka chini ya uzito wa Msalaba. Ndipo moja kwa moja akaja Simon Mkirene, na akamsaidia kuubeba. Sasa, Bwana, mmoja wa watoto wa Simoni amesimama hapa akiyumbayumba gizani. Nina hakika unafahamu."

Kwenye wakati huo msichana huyo alipiga makelele. "Wakati mmoja nilikuwa kipofu; sasa ninaweza kuona." Watu waliokuwa wakija kumchukua Ndugu Branham walikuwa wakikaribia. Watu wote waliokuwa chini ya nuru ya taa kubwa basi wakamtambua kijana mwanamume huyu kwamba ni Ndugu Branham. Walipokuwa wakimkimbilia jambo lingine la kugusa moyo lilitukia. Mzee mwenye miguu iliyopindana, aliyekuwa akiegemea kwenye mkongojo, alikuwa akitazama tamasha hili, naye akalia kwa sauti kuu, "Ndugu Branham, ninakuju; nimekuwa nikisimama katika mvua hii kwa muda wa saa nane, naomba unirehemu!"

"Je! unaniamini na kunikubali kama mtumishi wa Mungu?" aliulizwa. "Ndio." Akajibu, "Basi katika Jina la Yesu Kristo, Mwana wa Mungu, umeponywa! Unaweza kutupilia mbali mikongojo yako." Na papo hapo miguu yake iliyopindana ikanyoka. Kurukaruka kwake na kupiga makelele kulivutia usikivu wa umati huo wote nao wakaanza kusukumana mbele wapate kuyagusa mavazi yake.

Hadi kufikia wakati huu Ndugu Branham alikuwa amepokea ujira mdogo sana. Ni mara chache sana ambapo matoleo yalikuwa yametolewa kwa ajili yake katika maskani yake mwenyewe. Alikuwa amefanya kazi kama mlinzi wa wanyama pori apate kuitunza familia yake. Ile suti chakavu aliyokuwa amevaa usiku huo ilikuwa imeraruka na kuwekwa kiraka. Alikuwa amegundua ya kwamba mmoja wa mifuko yake ulikuwa umeraruka vibaya sana na jitihada zake za kuushona zilikuwa si za kistadi sana. Kwa hiyo aliweka mkono wake wa kuume juu ya mfuko huo, huku akiwaamkia wahudumu wengine kwa mkono wake wa kushoto alipokutana nao. Ila watu hawakuona koti hilo lililochanika usiku huo. Walikuwa wakililia na kusukumana na kujaribu kuligusa vazi hilo lililochakaa, na walipofanya hivyo waliponywa.

Ilimkumbusha mtu juu ya siku za Yesu, wakati imani ilipokuwa ni kuu na kila mtu aliyegusa upindo wa vazi la Mwokozi aliponywa.

TUKIO LA AJABU HUKO CAMDEN, ARKANSAS

Siku chache baada ya mkutano huu Ndugu Branham alienda Camden, Arkansas, kufanya mkutano kwenye jumba la mikutano la jiji hilo. Alipokuwa akiwaelezea watu wito wake na huduma yake nuru kubwa mno iliingia humo jengoni na ikakaa juu ya kichwa chake. Ikawa kwamba mpiga picha aliyekuwa hapo aliipiga picha, na loo, hiyo nuru ilionyeshwa kwenye picha hiyo! Huenda wengine walidhani ya kwamba picha hiyo ilikuwa imerekebishwa, kama isingalikuwa ya kwamba mamia mengi ya watu waliokuwapo, walishuhudia tamasha hili la ajabu sana wenyewe. Wengi waliponywa na kuongozwa kwa Kristo katika mkutano huo. (Picha hii iko sehemu nyingine kwenye kitabu hiki.)

Kesho yake asubuhi, alipokuwa akipelekwa na kundi la wanaume kutoka kwenye jengo hilo kwenda kuingia ndani ya gari lake huku mamia wakisukumana kwenda mbele wapate kumgusa, sauti moja ilisikika ikisema, "Nirehemu, ewe mtu wa Mungu." Mzee mweusi kipofu mwenye mvi alikuwa amesimama mbali na umati huo wa watu, akiwa amefuatana na mkewe. Kofia yake ilikuwa mkononi mwake kwa kicho. Ndugu Branham akasimama. "Nipelekeni kwake," akasema. Mmoja wa hao watu akasema, "Ndugu Branham, wewe uko Kusini; usiwaache wazungu ukawaendee watu weusi." Ndugu Branham akajibu ya kwamba Roho wa Mungu alikuwa akisema naye amwendee mtu huyo. Alipokaribia mahali alipokuwa huyo mtu mweusi, watu hao walimfanyia duara ya mikono apate kupita. Mke wake alikuwa akisema, "Mchungachi anakucha kwako; nyamaza."

Mtu huyo mweusi aliinua mikono miwili midhaifu iliyokuwa ikitetemeka, akaupapasa uso wa Ndugu Branham na kusema, "Uyu ndiwe, Mchungachi Branham? Sijabata kusikia habari zako maishani mwangu mwote mpaka jana usiku. Nilikuwa na maskini Mama mzuri ambaye ameondoka miaka mingi iliyopita. Alikuwa na tini ya moyoni pia. Kamwe akuniampia uongo maishani mwake mwote, mchungachi. Sasa imekuwa kipofu miaka mingi, na chana usiku ilionekana yeye alisimama karibu na kitanda changu, mchungachi, na kusema, 'Kipenzi-mwanaku, hebu na uende Camden, Arkansas; kule utampata mtumishi wa Pwana; jina lake ni Branham nawe utapata kuona.' Mchungachi, mara liamka na kuвая nguo zangu, nikapanda basi, nami na mke wangu tumekuja zaidi ya maili mia moja."

Ndugu Branham alisikiliza hadithi hiyo, akainua macho yake ambayo sasa yamejaa machozi na kusema, "Baba, ninakushukuru kwa kumrehemu kipofu huyu." Ndipo akayagusa macho ya mtu huyo mweusi kipofu kwa mikono yake akisema, "Yafungue macho yako, Yesu Kristo amekuponya." Na loo, huyo mtu mweusi aliweza kuona!

Mambo mengine mengi yalitukia ya aina hiyo hiyo. Mara nyingi Roho wa Mungu angesema naye kuhusu mtu fulani mgonjwa aliyekuwa katika kitanda cha macheila kwa miaka kadhaa. Wakati jambo hili lilipotukia, kila wakati alipowaendea wangewekwa huru. Wengi wa watu hawa wanajitokeza katika mikutano yake mahali mahali, wakishuhudia sasa ya kwamba wana afya na nguvu.

Wakati mmoja akiwa huko Santa Rosa, California, mtu mmoja aliingia humo jengoni, na akimtafuta Ndugu Branham alimwomba aendeleze jina lake. Alipomaliza kufanya jambo hili mtu huyo alishika kipande cha karatasi ya manjano mkononi mwake na kusema, "Ndilo hilo, mama." Alisema ya kwamba alikuwa ametoka kwenye Kanisa la Kipentekoste, na alidai ya kwamba miaka 22 iliyopita, wakati ye ye na mke wake walipokuwa wakiomba, Roho Mtakatifu alinena kupitia kwake akisema, "Mtumishi wangu, William Branham, atakuja kwenye pwani hii ya Magharibi akiwa na karama ya uponyaji wa Kiungu katika nyakati za mwisho." Waliamini ya kwamba ulikuwa ni unabii uliokuwa umetolewa. Na baada ya kusikia jina la Ndugu Branham waliutafuta huo unabii wa siku nyingi na huo hapo umeandikwa.

Hivyo basi simulizi lilitotolewa kwenye taarifa iliyotolewa na wale wa kusanyiko la Ndugu Branham huko Jeffersonville linakamilika. Tunaweza pia kuongeza ya kwamba katika hiyo miezi ya mwanzoni vijana wanaume wawili wanaoitwa O. L. Jaggers na Gayle Jackson walihudhuria baadhi ya ibada hizi. Hivi karibuni kwenye mkutano maalum huko Dallas hao vijana wanaume wawili walimwuliza Ndugu Branham kama aliwakumbuka. Aliwakumbuka, bali alishangaa sana ya kwamba ndugu hawa, ambao tangu wakati huo wamebarikiwa na ufanisi wa ajabu sana, na ambao huduma zao zimewfikia maelfu kumi kwa ajili ya Kristo, na wamefuatwa na ishara kuu nyingi na maajabu, walikuwa ndio wale vijana wanaume ambao walikuwa wamehudhuria mikutano yake katika uamsho wake wa mwanzoni.

Mlango ufuatao ulioandikwa na Kasisi Jack Moore, Mhariri Mshiriki wa SAUTI YA UPONYAJI, ni taarifa fafanuzi ya mihitasari ya mambo muhimu katika mikutano ya Ndugu Branham katika miezi michache iliyofoata wakati masimulizi yanapoendelea.

Mlango Wa 13

Mihitasari Kutoka Kwenye Mikutano Ya Branham

Imeandikwa na JACK MOORE

*“Mungu hufanya kazi katika njia za ajabu kutenda maajabu
Yake, Yeye hukanyaga miguu Ÿake juu ya bahari na kusafiri
juu ya tufani.”*

—Cooper

Kutoka katika nchi hii inayopendeza ya Louisiana, ambapo siku moja kulikuwa na msitu baada ya msitu wa misonobari mizuri sana mirefu—labda isiyolingana na yo yote mahali po pote ulimwenguni—mwinjilisti Mpetentekoste mmoja wa zamani aliandika kitabu kinachoitwa “Kuja kwa Yesu na ile Hukumu ya Kiti Cheupe cha Enzi.” Katika kitabu hiki anasimulia jinsi ambavyo mdundo wa kimziki wa miti hii isiyokauka majani ulivyosikika kwa sikio linalosikiliza kama sauti tamu mno za nyimbo za zaburi zinazoimbwa... na ni wale tu ambao wamejaliwa kusikia muziki wa namna hii watakaofahamu kabisa jinsi ambavyo ilionekana kwake kana kwamba inaimba, “Yeye yuaja karibuni... Yeye yuaja karibuni.”

Sasa maskini askari huyu mzee, pamoja na wengine wengi wa jana, ameweuka chini silaha zake. Mungu na azipe raha nafsi zao hodari. Miti hiyo, pia, karibu yote imetoweka; sauti zao zote hata hivyo zimenyamaza kabisa. Lakini ujumbe wa wimbo wao unaendelea kuishi. Kuja Kwake kumekaribia zaidi kuliko wakati tulipoamini kwanza. Upepo mwingine unavuma nchini...

“Upo upepo unaovuma uliojaa neema na
nguvu,
Kama katika ile saa ya ajabu sana ya
Uumbaji,
Wakati Mungu alipopolizia polepole umbo
fulani la udongo
Ndipo mtu wa kwanza akaishi kwa Pumzi ya
Mungu.”

Upopo ni ishara ya Roho Mtakatifu. Ilipofika Pentekoste ulikuja kama upopo wa nguvu ukienda kasi. (Watuhawa waliishi tena kwa pumzi ya Mungu.) Ni hivyo tu, wengi siku hizi wanaamshwa kutoka katika usingizi wa mauti kwa kuburudishwa na huyu Roho Mtakatifu.

“Mtu ni nani hata umjali?” alisema mtunga Zaburi. Kwa kipindi fulani, kwa sababu ya dhambi, mwanadamu alishushwa akawa katika hali ya ufukara wa umaskini wa kiroho, bila tumaini lo lote la ukombozi...mpaka Yesu alipokuja. Na sasa Yeye ndiye Tumaini la watu Wake na nguvu za Israeli. Katika kurudishwa kwake kukamilifu, mwanadamu atakuwa juu zaidi ya malaika na malaika wakuu. Hata hivi sasa, kupitia kwa Roho Mtakatifu, wengine wanatumiwa katika njia maalumu sana hivi kwamba wanaifanya miji iliyojaa ulevi wa Marekani yetu inayositawi kujuu habari za Mungu. Na hilo linatuongoza kwenye kiini cha matamshi yetu juu ya mtu aliyependwa sana na kutumiwa na Mungu kiajabu sana, William Branham.

MARA YA KWANZA KWA NDUGU MOORE KUKUTANA NA KASISI BRANHAM

Hatuna maneno ya kuelezea tunapoangalia nyuma, sasa karibu miaka mitatu iliyopita, katika mara yetu ya kwanza kukutana na ndugu yetu mpendwa. Ingawa tulikuwa tumewazia kuhusu kuona kitu kama hiki siku moja, ilionekana kana kwamba tulikuwa tungali tumelala wala hatukujua juu ya maajabu ya kusimua ya Biblia yaliyokuwa yakinukia katika mkoaa uliokuwa tu kaskazini mwetu mpaka wakati baadhi ya ndugu zetu walipohudhuria mikutano ya Branham huko Arkansas na kutuletea taarifa za kushangaza sana za yale waliyoona. Hili lilisikika ni jambo zuri, bali hatukuwa tumesimuliwa nusu ya hayo; tulikuwa tumekusudiwa kuona baadhi ya matukio ya thamani sana katika maisha yetu. Kwa majaliwa ya Mungu mwinjilisti huyu alitumwa kutubariki na kiasi kidogo cha huduma yake ya kupendeza sana.

Anga zilikuwa zimejaa taarifa za kusimua sana kuhusu maskini mtu huyu mdogo asiye wa kawaida na “karama” yake. Tungeweza je kuwazia taarifa hizo zote? Mmoja alibubujisha maneno kuhusu “mitetemeko” mkononi mwake ambayo kwayo angeweza kumwambia mtu ye yote kama walikuwa au hawakuwa na “viini vya maradhi” na kwamba yalikuwa ni maradhi gani; mwingine alisimulia juu ya mahubiri yenye upako aliyoweza kuhubiri, na hata hivyo alitangaza kwamba “si mhubiri”; wengine hata walidai kuona kansa zilizokuwa zimetoka kwenye mili ya wagonjwa saa kadhaa baada ya maombi, na hata hivyo wengine walisimulia matukio ya kusimua juu ya watoto viziwi na bubu wakizungumza kwenye maikrofoni, viwete wakipiga makelele na kucheza, mistari mirefu mno ya maombi iliyopungua tu baada ya mwinjilisti huyo mchovu kuanguka chini kwa uchovu na kuondolewa kutoka kwenye zogo la umati wa watu; umati wa wasikilizaji wakiinamisha vichwa vyao kwa kicho kwa saa nyingi wakati hakuna sauti iliyopenya hewani

ila maombolezo yaliyozongwa ya wanaoteseka, sauti pole, ya bidii ya mwinjilisti huyo anayeomba, nyimbo tulivu za "Amini Tu" na milipuko ya mara kwa mara ya sifa wakati uponyaji ulipotukia. Bibi mmoja aliyeifuatilia mikutano yake kwa mamia ya maili, katika kujaribu kufanya jitihada zilizojaa machozi kuelezea unyenyekevu, huruma, na upole wa sampuli hii ya mtu wa ajabu sana, alisema ya kwamba wakati alipomwangalia asingeweza kuona mwanadamu hata kidogo, bali Yesu. Kila mtu alikubali ya kwamba "usingeweza kubaki ulivyokuwa baada ya kumwona yeye." Hata hivyo kwa haya yote hatukuwa tayari kabisa kwa yale ambayo kweli yalitukia kwetu. Hivi hayo yote hayakuonekana kuwa ni ya ajabu sana kuwa ni ya kweli?....Bali yalikuwa ni kweli, na zaidi, kama vile tulivyokuwa tujue baadaye kidogo.

Mshangao na kiwewe vilikuwa mionganoni mwa mihemko yetu iliyochanganyika Jumapili hiyo ya kwanza jioni ya kutembelewa kwetu na Ndugu Branham wakati tulipofika mapema kwenye maskani yetu kubwa ya mbaa na tukakuta jengo hilo lina msongamano mkubwa sana wa watu hata ilikuwa ni vigumu kwetu kuingia ndani. Jambo hili halikuwa limewahi kutukia hapo awali kwenye usiku wa kwanza wa mikutano wo wote....ila huu ulikuwa ni mikutano wa Branham! Mlolongo mtulivu wa magari ulikuwa umezunguka kupidia kwenye vilima vya Arkansas na katika mabonde ya Louisiana siku hiyo, kwa uchaji ukifuata njia ya nabii huyu wa karne ya 20, ambaye maombi yake yangeweza kusababisha magonjwa kulaaniwa, nyumba zilizunjika kupatana tena, baba walevi kutubu, wana wapotevu kurudi, makanisa yanayogombana kushikana mikono na kupatana, na Wakristo vuguvugu kuwashwa na moto wa upendo wao wa kwanza. Tuliweza kupata jumba kubwa la mikutano la sekondari ya juu, lakini tulilazimika kurudi kanisani baada ya siku mbili tu usiku, kutokana na msongamano mkubwa wa umati wa watu ambaa uliivamia shule hiyo, hata katika saa za shule. Tulijaliwa kudumisha siku tano tu za furaha sana mchana na usiku za mkesha huu wa kimbunguni, lakini matokeo ya siku hizo zisizoweza kusahaulika yangali yapo hata sasa. Watu waliachwa wamefanywa wanyenyekevu na wapole, kwa kuwa walijua ya kwamba Yesu wa Nazareti alikuwa amepitia kwetu katika mtumishi Wake. Kwa kutua huko kutakatifu ilionekana kwamba tulifungua kurasa za wakati na kujiunga na jeshi la wafuasi washangiliasi waliokokota miguu kupidia kwenye mikondo yenye mavumbi ya Galilaya katika ibada ya uaminifu ya Seremala mnyenyekevu aliyedai kwamba ndiye Masihi wa Israeli. Katika njozi ya maandamano yetu tulikuwa tumepitia karibu na mahali pa makaburi ambapo kwa ghafla kulitokea mwenda wazimu aliyekuwa uchi, akipiga makelele na kulia kama nyoka akipinga uwepo wa Kristo, bali aliketi

kimya miguuni Pake muda mfupi baadaye amevaa nguo na akiwa na akili timamu;... Tulikuwa mionganoni mwa umati mkubwa unaosongamana uliomzunguka Yesu alipouliza lile swalii la ghafla, "Ni nani aliyenigusa?" na tukaona maskini mwanamke mdogo aliyekuwa akitetemeka akijitupa miguuni Pake na kutamka mbele ya watu wote kwamba ni kwa sababu gani alikuwa amevuta upindo wa vazi Lake na jinsi ambavyo aliponywa mara moja; na halafu tulifuatilia hadi kwenye nyumba ya Yairo na kuona kufufuliwa kwa binti yake... Tulisikia maneno dhahiri ya mtoto kiziwi na bubu baada ya ulimi wake kufunguliwa na mguso wa Bwana, na tukachecha tulipoona yule kiwete akiruka kwa furaha...Tulisongamana tupate kiti kwenye ufuwa bahari pamoja na wanaume wengine elfu tano ambaao walikuwa wameacha fuawe na nyundo na wakafunga milango ya maduka yao wapate kutumia saa za mchana katika kusikiliza kwa kipeo cha furaha mafundisho ya ajabu ya Mwanafalsafa huyu wa Kiungu... Tulilia pamoja na hao wanawake tulipouangalia uso Wake wa kupendeza na kutambua huzuni na masikitiko kule ambayo yalionyesha habari za moyo uliovunjika, na tukahisi ule mhemuko mtamu sana na wa kutupasha moto ambaao mtazamo mmoja kutoka kwenye macho Yake ya huruma ungeweza kuleta kwenye nafsi. Naam, siku za Biblia zilikuwa zimerudi hapa tena. Hapa palikuwa na mtu *aliyetekeleza tuliyohubiri*.

Ninasema jambo hili, si kumwinua mwanadamu ye yote, bali ni kutilia tu mkazo ya kwamba kumthamini ndugu yetu kwa moyo kulitokana na ukweli kwamba huduma yake ilionekana inamleta Bwana wetu Mpenzi karibu zaidi na sisi, na kutufahamisha vizuri zaidi kazi Zake zilizo hai, tabia Yake, na uungu Wake kuliko jambo lingine lo lote lilivyowahi kufanya hapo nyuma...na ni jambo gani bora zaidi lingaliweza kusemwa juu ya mwanadamu?

TUKIO JIPYA

Hisia hiyo ya uchaji iliyokuja juu yetu tulipoona ushindi mwangi wa ajabu wa imaniilitufanya kuwa na shauku ya kusaidia katika njia yo yote tuliyoweza.... (Ni nani aliyepata kuona mtoto mdogo mlemau ama anayeteseka akiletwa kwenye mstari wa maombi bila ya kuhuzunika na kuwa tayari kwenda mpaka miisho ya dunia kuwasaidia watoto hawa wadogo ikiwezekana?)

Kwa hiyo toka kanisani, marafiki, wapendwa na nyumbani tulitoka kwenda kutoa msaada wetu mdogo kuisaidia huduma hii ya ajabu sana, kituo cha kwanza kikiwa ni San Antonio, Texas. Mamia waliombewa na kuokolewa katika siku hizi nzuri mno katika Nyumba ya Michezo ya San Pedro, watakatifu walihuishwa na wenye dhambi wakaongoka.

Kamwe hatuwezi kusahau baadhi ya matukio haya ya kuvutia sana. Bila ya kubadilika Ndugu Branham huivutia miyo ya watu po pote aendapo, na kama tulivyokuja kujuu baadaye, matukio haya ya kuvutia ya kuagana yangerudiwa vivyo hivyo mara nyingi mbele ya macho yetu. Tusingewasahau wanafunzi wa Chuo cha Biblia cha Kimataifa, ambao pamoja na kiongozi wao, Ndugu Coote, walimsaidia mchungaji mdhamini, Ndugu yetu mpendwa Stribling na wote walimpenda sana mwinjilisti huyo. Kuwaona wakiaga kulihuzunisha moyo. Hili ni moja ya matukio ya huzuni ambayo hayatakuwako mbinguni... kuachana na kuagana.

UJUMBE MUHIMU UKITOLEWA KATIKA ROHO

Matukio mawili yanajitokeza tunaporejea nyuma kuangalia kwenye mkutano huu. Picha isiyofutika niani mwangu inamkumbuka mwanamume wa makamu akipapasa-papasa kwenye mstari wa maombi akitafuta njia, kipofu kabisa kwa muda wa miaka 30. Anapomkaribia huyo mwinjilisiti ninamsikia akisema, "Ninasikia macho yangu yakipata joto!" Alipoombewa aliambiwa kuangalia juu, na kwa mara ya kwanza tangu alipokuwa mtoto, anasema, "Ninaona mwanga!" Siwezi kusahau kwa haraka sura yake ilivyokuwa alipokuwa amesimama na kutazama kwa mshangao kwa dakika kadhaa akiwa na tabasamu la furaha usoni mwake.

Tukio lililofuatia lilikuwa ni ujumbe wa kusisimua uliotolewa katika Roho na kufasiriwa, uliokuwa karibu unafanana sana na zingine mbili ambazo zilitokuwa zitatolewa katika mikutano mingine ya Branham katika sehemu mbalimbali, ushuhuda wa hakika wa huduma hii iliyoitiwa mafuta. Ulitolewa kwa nguvu za kusisimua sana hata karibu uonekane kana kwamba si wa duniani, na hiki ndicho kiini cha ujumbe huo...ya kwamba kama vile Yohana Mbatizaji alivyotumwa kama mtangulizi wa kuja kwa Bwana mara ya kwanza, vivyo hivyo Yeye alikuwa akimtuma mwinjilisti huyu na wengine kama yeye kuwaamsha watu na kuwatayarisha kwa ajili ya kuja Kwake mara ya pili. Miezi kadhaa baadaye tulisikia ujumbe uu huu ukifasiriwa mionganoni mwa kundi kubwa la watu waliokuwa wakihudhuria Mkutano wa Branham huko Tulsa, Oklahoma, na Dada Anna Schrader ambaye baadaye tulikuja kumpenda sana. Hakika, maneno haya yalipenya ndani ya miyo yetu.

MWINJILISTI ANAKWENDA MAGHARIBI HADI PWANI

Mkutano mwingine tuliohudhuria ulikuwa ni huko Phoenix, Arizona. Hapa tulikutana kwa mara ya kwanza na rafiki na ndugu yetu, ambaye baadaye angekuwa memba wa kikosi cha Mwinjilisti huyu, Ndugu John Sharritt, ndugu

mzuri sana na mfanyabiashara mashuhuri. Mkutano wa Phoenix ulihudhuriwa na watu wengi na ishara nyingi na maajabu yalitendeka katika Jina la Yesu. Tuliporudi toka pwani tulisimama tena huko Phoenix pamoja na ndugu zetu wa Kihispaniola, ambako mstari wa maombi ulionekana kana kwamba hauishi. Jamani! Jinsi watu hao waliofunzwa kuushikilia Ukatoliki walivyoikubali huduma ya ndugu yetu! Aliwaombea bila kupumzika kwa kama saa nane.

Kutoka kwenye Mji Mkuu wa Arizona, tulienda magharibi mpaka Los Angeles na Long Beach. Ibada hizo zilianza huko Monterrey Park katika kanisa zuri ambalo lilikuwa limejaa watu tangu mwanzo. Kutoka hapa tulienda kwenye Ukumbi wa Manispaa ya Long Beach. Ibada ilikuwa imetangazwa kwamba ni ya saa 1 usiku, lakini mwishoni mwa alasiri, katikati ya ibada ya kundi lingine, wagonjwa, vilema, wenda wazimu (wengine katika jaketi la wendawazimu), walianza kumiminika kwa wingi. Msemaji wa Saa ya Ufufuo wa Mtindo wa Kale alihisi jambo hili na akafurahi, ilivyoonekana kwa mwandishi huyu, ya kwamba ilikuwa ni imani ya mtu mwingine iliyokuwa ikipewa changamoto wala si yake. Wengi walikombolewa na kuokolewa.

Muda mfupi tuliokaa Oakland ulifuatiwa na mkutano mzuri sana katika mji mkuu wa jimbo kubwa la California, Sacramento, na hapa sura mpya katika usimuliasi huu inapaswa kuanza, kwa kuwa wakati kundi hilo lingine liliposafiri kwa gari kutoka Oakland hadi Sacramento, mimi nilipanda ndege kwenda Ashland, Oregon, kumwona rafiki yetu mwenye sifa njema wa miaka mingi, Gordon Lindsay, na kumwambia juu ya yale Mungu aliyokuwa akifanya. Yeye alikuwa katika ufufuo wa kawaida kanisani mwake huko Ashland.... Lakini ungewazia nini?... Yeye aliamini taarifa hii ya kweli, akafunga mkutano kwa wakati huo na akasafiri kwa gari pamoja na mke wake, kikosi chake cha kiinjilisti pamoja na mimi mwenyewe kupitia California ya kaskazini yenye miamba hadi Sacramento apate kuhudhuria mkutano wa Branham. Ninasema hili bila ya kusita ya kwamba hii ilikuwa ndiyo hatua ya kwanza katika mchakato wa mambo ambayo yalibadilisha mwelekeo wa maisha yake kabisa, na hivyo basi, labda, maisha ya wengine wengi, kwa kuwa yeye sasa ndiye mhariri wa gazeti la SAUTI YA UPONYAJI, linalowafikia watu makumi elfu, ambapo wakati mmoja aliyagusa maisha ya kusanyiko moja tu.

Ule mji mdogo mzuri wa Santa Rosa ulikuwa ndio kituo chetu kilichofuata, ambapo tulikaribishwa kama malaika.

Mungu na awabariki hao watakatifu wazuri sana na wanyenyekevu ambao majina yao yamo katika Kitabu cha Uzima.

Taarifa ya mkutano wa huko Fresno ingeweza kujaza kurasa kadhaa. Tungewezaje kusahau lile tamasha la halaiki ya watu walioketi kwa siku nzima wakingojea kuwasili kwa Ndugu Branham. Tulikuwa tuweko huko kwa usiku mmoja tu na ibada ilikuwa imetangazwa mapema siku kadhaa. Wakati siku hiyo hatimaye ilipofika watu walianza kuingia kanisani kwa ajili ya ibada ya usiku. Jengo hilo lilijaa watu kabla ya adhuhuri, na ilipofikia wakati wa ibada usiku huo mahema mawili yalikuwa yamepigwa na watu walikuwa kila mahali. Jambo hilo lilimkumbusha mtu juu ya kusoma kitabu cha Marko ama Luka ambapo watu walikanyagana, msongamano ulikuwa ni mkubwa mno. Hatimaye, wagonjwa walihudumiwa, na sisi kwenye saa 9 usiku tulikuwa nyumbani pamoja na marafiki wapendwa waliokuwa wametuandalia chakula cha jioni...ila tu kwamba tulikuwa tumechelewa kidogo!

Kutoka Fresno tulisafiri mashariki tukarudi Phoenix na kwenye Ardhi Iliyotengwa kwa Wahindi. "Ardhi Iliyotengwa kwa Wahindi"...kutamkwa kwa maneno hayo kunarejesha kumbukumbu la tamasha za ajabu na matukio yaliyoanzishwa na kabilia la wananchi hawa washirikina ambayo yangejaza kitabu. Laiti wasomaji wangu wote wangaliweza kusimama pamoja nami mbele ya kusanyiko hili lenye makelele mengi usiku huo na kuangalia mabadiliko ya jumla ya bahari ya nyuso za ngozi mbalimbali za hudhurungi toka kwenye udadisi wenye mashaka kufikia msisimko na matumaini makuu. Nawatakia heri. Hata hivyo, wao ndio Wamarekani asilia, bali nachelea wametelekezwa vibaya na kutupwa kando, na sasa karibu wote wamezama katika umaskini na magonjwa na ukafiri.

Ukarimu mzuri sana wa maskini mmishenari mzuri sana hapa hausahauliki. Mama huyo ni askari hodari, kweli, katika jitihada zake za kishujaa kuvunjilia mbali ushirikina wa mila za ibada za kishetani na mganga wa kienyeji na kuwatolea Kristo aliye hai, anayewapenda, yule Mponyaji Mkuu, kwa ajili ya matatizo mengi ya watu hawa wahitaji. Ilikuwa ni furaha kumpa msaada kwa kumleta mtu ambaye imani yake inayohuisha katika Mungu ingeweza kusababisha miujiza ambayo Mhindi angeweza kujionea mwenywewe...kwa kuwa yeye hana budi kuona apate kuamini...na hivyo ndivyo hasa ilivyotukia.

Kanisa lilikuwa limejaa kabisa na wengi walismama nje kwa hiyo huyo mwinjilisti alihubiri kupitia kwa mkalimani kutoka kwenye vipandio vya kanisa kwa wasikilizaji ambao hawakuwa na uhakika sana, lakini mara mstasri wa maombi ulifanywa na nguvu za Bwana zilikuwapo kuponya.

Hapa sisi pamoja na wao tulipata heri ya kuona onyesho halisi la imani...mwujiza baada ya mwujiza ulitendeka moja kwa moja mbele ya macho yetu. Dhihirisho la hii miujiza michache tu ndilo tu hao Wahindi walilohitaji kuwashawishi. Papo hapo, tukaona vurugu kidogo wakati wengi wao walipoanza kusimama na kuondoka mara moja...kisha tukafahamu maelezo ya jambo hili baadaye kidogo wakati walipoanza kurudi wameandamana, wakiwaleta wengine. Kuona kulikuwa kumemaanisha kuamini kwa huyu Mtu Mwekundu, na alikuwa ameondoka penye tukio la miujiza ya ajabu aende na kuwaleta wagonjwa wake na wapenzi wake walemavu waliokuwa wameachwa kwenye nyumba za nyasi.

Ningemtaja mwanamke mmoja mzee aliyekuwa akichechemea katika mstari wa maombi kwa mikongojo ya kujitengenezea ya mipini ya vifagio. Wakati alipokutana na mwinjilisti huyo, hakumngoea ndugu yetu kumwombea, bali alimpa tu mikongojo yake, akanyooka na kuondoka. Imani rahisi kama hiyo, kama ya mtoto!

CANADA YAZURIWA

Baada ya majuma machache nyumbani, kukutana kwetu kulikofuata kulikuwa ni huko Saskatoon, Saskatchewan, ambako tulifurahia ushirika wa ndugu zetu wa Canada wenye imani moja ya thamani kama sisi.

Kwa kuptitia Prince Albert, ambako tulitua kwa ibada moja, tulisafiri hadi Edmonton, Alberta, lile jiji kubwa kusini mwishoni mwa Barabara Kuu ya Alcan. Hapa tulipangiwa siku kadhaa katika Uwanja wa Barafu wa Michezo, ambao huketi watu elfu tano ama sita. Umilele pekee ndio utakaofunua yote yaliyotendeka. Kutoka hapo tulienda Calgary kwa njia ya Hifadhi ya Kitifa ya Wanyama ya Jasper Banff, ambako tuliona baadhi ya tamasha za kupendezza sana, zisizo na kifani popote barani tujuavyo sisi. Mkutano wa Calgary ulibarikiwa sana na Bwana. Hapa tulikuta kila kitu kimetayarishwa kwa ajili ya mkutano mkuu. Jengo hilo lilikuwa ni moja la majengo yaliyo makubwa sana jijini na lilijaa watu katika kila ibada ya uponyaji. Ishara nyingi na maajabu yalifanyika katika Jina la Yesu.

Ninakumbuka tukio moja ambapo mstari wa maombi wa mamia kadhaa ulipokuwa ukisogea karibu na huyo mwinjilisti wapate kuombewa. Nilimwona mwanamke mmoja ambaye alikuwa na macho yenye makengeza mabaya sana. Wakati ndugu yetu alipomwekea mikono na kuomba, yeche, huku macho yake yangali yamefungwa, aliliambia kusanyiko liinue vichwa vyao na kumwangalia mwanamke huyo, ambaye alijua macho yake yalikuwa yamerudia kawaida kabla yeche ndugu

mwenyewe hata hajayaangalia. Je! hivi Yakobo hakusema ya kwamba maombi ya *imani* yatamwokoa mgonjwa... *si maombi peke yake*.

HADI PWANI YA FLORIDA

Januari ya mwaka wa 1948 ilitukuta tukiondoka kwenye mikoa ya uenyeji wetu yenye baridi kali na kushika safari ya utume ya kuelekea kwenye bustani za burudani za msimu wa baridi kali za Miami, Florida. Hata hivyo, kusudi letu halikuwa ni likizo ya kipupwe, kama liliyoyokuwa la umati huo wa anasa uliozamisha fedha zake kwenye mbio za farasi, mbio za mbwa, anasa za ufukoni na ulevi wa aina mbalimbali za dhambi, bali ilikuwa ni kuuhudumia umati wa watu wahitaji, naam, hata ingawa hii ilikuwa ni Edeni ya kupendeza sana ya Maumbile. Walikuja kwa makundi-makundi, wakifanyiza wasikilizaji wa aina mbalimbali kwa kweli, wakiwakilisha karibu kila mkoaa katika shirikisho hili, na nchi kadhaa za kigeni, na wakileta baadhi ya mifano ya kusikitisha sana ya mateso ya kibinadamu tuliyopata kuona. Sio wote, kwa kweli, bali wengi wao waliondoka wakiwa wazima.

Hapa tulijaliwa kukutana na Avak, yule kijana Mkristo Mwamenia, aliyekuwa ameitwa na kutiwa mafuta katika nchi ya uenyeji wake akiwa na tukio kama la Ndugu Branham. Tulitunukiwa baraka za Mbingu usiku mmoja wakati wa uamsho huu hapo tulipopata majaliwa ya kukutana na Kasisi F. F. Bosworth, shujaa mkongwe wa huduma ya uponyaji katika siku za mwanzoni, ambaye tulikuwa timesikia habari zake na kuzisoma kwa muda wa miaka kadhaa. Ilikuwa ni "upendo wa kuonana mara ya kwanza" kwa Ndugu Bosworth na Ndugu Branham, pamoja pia na sisi wengine, na ilikuwa ni furaha yetu ya baadaye kumchukua afanye kazi pamoja nasi katika kikosi hiki cha kiinjilisti.

Mandhari za tamasha za kupendeza zinafunuka ninapotafakari kipindi hiki cha ajabu sana niani mwangu... *si uzuri tu wa maumbile ambao tulifurahia katika nchi hii yenye sura nzuri sana, bali ni zile saa za kufurahisha mno tulizotumia katika kusafiri mpaka pwani na kupitia Mkondo wa Tamiami, tukiwa pamoja na mpendwa Ndugu yetu Branham, mke wangu na binti yangu, Anna Jeanne na rafiki yake mpendwa, Juanita. Malimbuko ya mbinguni!*... Tulisherehekeea Neno wakati ndugu yetu akielezea wema wake kwetu; hao dada walilia wakati akilinganisha siri na masumbuko ya maisha ya duniani na utukufu wa mbinguni, ndipo naye akalia walipokuwa wakiimba nyimbo zao nzuri za Yesu na mbinguni. Huyu hapa mtu aliyeishi duniani na mbinguni pia... Alikuwa na hazina ng'ambo ya pili ambazo mara nyingi ziliyahamisha mawazo yake kutoka kwenye

mazingira madogo sana ya hapa duniani na kuyapeleka kwenye milki kamilifu za kimbunguni, na ilionekana kana kwamba maneno yake yaliweza kuwahamisha wenzake waliokuwa pamoja naye hadi kwenye milki za kimbunguni pamoja naye. Mbingu kamwe haikuwa karibu zaidi kuliko wakati walipoimba kwa machozi . . .

“Yaningojea kesho yenye furaha,
 Ambako malango ya lulu hufunguliwa wazi
 upesi,
 Na wakati nimevuka bonde hili la huzuni,
 Nitaishi kwenye ng’ambo ya pili.
 Siku moja, wasikoweza kufikia wanadamu,
 Siku moja, Mungu tu ndiye pekee ajuaye ni
 wapi na ni lini,
 Magurudumu ya uhai wa kibinadamu yote
 yatasimama kimya,
 Nami nitaenda kuishi juu ya kilima cha
 Sayuni.
 Siku moja taabu zangu zitakoma,
 Na kutangatanga kwangu kote kutakwisha,
 Na vifungo vyote vya duniani vilivyovunjika
 vitarekebishwa,

Nami sitaomboleza wala kulia tena.” . . . Wala tusingeweza kuhihi kwa shauku nyingi upendo mkuu sana wa Mungu kuliko wakati, huku tukiandamana na uwiano wa mdundo wa mawimbi ya Atlantiki kuu, tulizosizikia zikiimba kwa sauti tamu . . .

“Tungalijaza bahari kwa wino,
 Na mbingu zikawa zimetengenezwa kwa
 karatasi;
 Kama kila shina duniani lingalikuwa ni
 kalamu,
 Na kila mtu kazi yake iwe ni ya uandishi,
 Kuandika upendo wa Mungu aliye juu,
 Kungeikausha bahari,
 Wala gombo hilo lisingeenea lote,
 Hata likitandazwa mbingu hadi mbingu.
 Loo, upendo wa Mungu! Ni mzuri na safi jinsi
 gani,
 Jinsi usivyopimika na ulivyo na nguvu,
 Utadumu milele,
 Wimbo wa watakatifu na malaika.”

Tungeojuaje ya kwamba hivi karibuni sana ndugu yetu angeitwa atoke kwetu apate kupitia kwenye vivuli vyeusi vya bonde la mauti, asiweze tena kuubeba mzigo uliokuwa umeuchosha uwezo wake wa kimwili, na ya kwamba hata kumbukumbu za siku hizi zingemfariji katika miezi mirefu

ya kupambana na uchovu wa neva na akili. Baadaye jioni hiyo, tulipoangalia wazi huo mpana wa mawimbi hayo meupe yaliyojaa chumvi kuelekea miali ya mwisho ya jua limekalo lililokuwa likitua, na upepo mwanana wa jioni ulibeba upatano mtamu wa sauti za hao wasichana katika maneno kama haya...

“Nikiangalia kuelekea kwenye machweo ya
jua, Maisha yanaonekana kufifia,
Vivuli vyaa usiku nyuma yangu, vikingojea
kuimalizia siku.
Mahali fulani ng’ambo ya bluu idumuyo,
Tumaini hupata njia ya kuendelea kunawiri
Imani inaangalia *ng’ambo* ya machweo ya jua,
ambako siku ya milele inapambazuka.”

...je! angeweza kuhisi ya kwamba wakati ulikuwa umekaribia ambapo taarifa ingetoka kuwaendea wapendwa wake na marafiki wengi ya kwamba jua la maisha yake mafupi lilikuwa likitua haraka? Kwa namna fulani ninafikiri hapana shaka alijua, kwa kuwa mara nyingi alizungumza juu ya kuondoka kwake.

MKUTANO MKUU WA PENSACOLA

Msimu wa kuchipua majani wa 1948 ulivunja rekodi ya baadhi ya mikutano mikubwa kabisa hadi wakati huo, mionganii mwa hiyo ilikuwa ni ufufuo wa Pensacola, na wa Florida. Tunapenda kuwazia juu ya wakati huu. Maandalizi makubwa yalikwisha kufanywa. Makundi mengi yalikuwa yameungana pamoja kwa ajili ya uamsho huo, yakiwa ni pamoja na makanisa yote ya Full Gospel tunayoyajua katika sehemu hiyo, chini ya uongozi wa ndugu yetu mpendwa Welch. Hema kubwa lilikuwa limepigwa mahali pazuri, umati mkubwa ulikusanyika kutoka jamii nyingi na majimbo ya karibu, hadi kufikia Michigan. Licha ya dhoruba ambapo hilo hema liliporomoka, na hali mbaya ya hewa ya dhoruba kali, umati huo mkubwa na roho nzuri sana ilitiisha hayo ikaleta siku tano za kimbunguni.

Moja ya tamasha hizo za ajabu sana ilitokea Jumapili alasiri. Tulikuwa tumetangaza ya kwamba hii ingekuwa ni ibada hasa sana kwa wasiookoka. Wakati mwinjilisti alipokuwa amemaliza hadithi ya maisha yake, watu mia kadhaa, waliokadirwa kuwa 1500, wakiwa na miyo iliyoyeyuka na nyuso zilizojaa machozi waliitikia wito ule wa wale wote waliotaka kuwa Wakristo. Malaika wa Kuandika orodha tu ndiye anayejua tamasha linalolingana na hili. Wengi walipokea uponyaji katika mkutano huu ambao kamwe hawakumkaribia mwinjilisiti. Imani ilipanda juu sana, na hata muda mrefu baada ya mwinjilisti huyo mchovu

kuchukuliwa akatolewa nje, mstari wa wahudumu 20 ama 25 wa mahali hapo, wakiwa wamesahau tofauti zao na ubaguzi wao, waliuombea mstari huo mrefu sana wa mamia waliotaka kuponywa. Siku Kuu!

Kabla hatujaondoka kwenye mkutano wa Pensacola tukiwa na kumbukumbu zake zote nzuri, tungetaja tukio lingine moja katika asubuhi hiyo tulioondoka. Mtu mmoja alinijia akiomba msaada kwa ajili ya binti yake mdogo... (Kwa miezi mingi, ilionekana wazi kwamba huyo mwinjilisti angelazimika kusimama kidogo apate kupumzika na kupata nguvu, na kuepushwa na uchovu wa kusikiliza shida ya kila mtu binafsi)... Lakini tuliona haja hii ilistahili na basi tukamleta kwa ndugu yetu. Kamwe hatutasahau hadithi yake... Huku machozi yakiniririka mashavuni mwake, ye ye anasimulia jinsi ambavyo msichana huyu mrembo mwenye umri wa kama miaka saba alifanywa mtoto wa kuasiliwa akiwa mchanga, na ni kwamba akili zake hazikuwa zimekua kama kawaida na hazikuwa timamu. Nilipoona huruma ya baba huyu na upendo aliokuwa nao kwa mtoto wake wa kuasiliwa, niliwazia juu ya tukio jingine... Jinsi ambavyo tumefanywa wana wenyewe mamlaka katika familia ya Baba wa Mbinguni, na sisi pia hatuna akili timamu (kiroho). Kwa sababu ya jambo hili Yeye ana huruma isiyo na mwisho na kite kwetu.

Baada ya kipindi kifupi cha wakati, tulikutana huko Kansas City, Kansas, kwa ajili ya uamsho katika ukumbi wa jiji. Hapa tunakutana kwa mara yetu ya kwanza na Ndugu Oral Roberts, ambaye sasa ana bidii sana na anatumia sana katika kuwaombea wagonjwa.

Kutoka Kansas City, tulikwenda Sedalia, Missouri kwa siku chache. Licha ya mwinjilisti kuwa karibu na kuzimia, Mungu aliubariki umati wa wagonjwa na wanaoteseka.

Mkutano uliopangwa katika Jumba la Mikutano la Masonic, Elgin, Illinois, ulidumu kwa siku nyingi, ukileta uamsho kwa Fox River Valley ambao labda haujawahi kutokea hapo kabla. Wakati mkutano ulipokuwa ukimalizika, tuliona ya kwamba huo uchovu ulikuwa ni mkubwa mno, na inabidi muda wa kupumzika upatikane la sivyo tutampoteza mwinjilisti katika vita kwa ajili ya Yesu. Tuliliaga kundi hilo huko Elgin na tukageuka kuelekea kusini kwa watu wenyewe miyo mikunjufu na wakarimu, bila kujua kwamba hatutamwona tena mwinjilisti wetu mpendwa kwa miezi kadhaa katika kipindi ambapo maisha yake na huduma yake ya thamani karibu kukatizwa kabisa.

Lakini Mungu ashukuriwe, tuna furaha kusema ya kwamba katika kuandika huku ndio kwanza tumalize ufuluo ulio mkuu sana katika historia ya kanisa letu, pamoja na

Mwinjilisti William Branham akiwa hajambo kabisa, mwenye afya nzuri zaidi na mwenye nguvu zaidi na mwinjilisti mwenye kipaji kikubwa kuliko alivyyowahi kuwa, akiwa na ongezeko la imani na aliyetiwa mafuta kuihubiri Injili. Mungu na amdumishe akiwa na nguvu na mwenye kujaa imani mpaka jua lake la kibinadamu litakapotua ama Jua la Haki litakapozuka juu ya Marekani ambayo imeamshwa kutoka kwenye ugoigoi wake wa kulalalala.

Mlango Wa 14

Mwandishi Anaingilia Hadithi Ya Branham

Linaonekana ni jambo muhimu hadi mahali tulipofikia, kwa ajili ya mtiririko, kuelezea jinsi ambavyo mwandishi alikuja kuingia katika hadithi ya Branham. Miaka kadhaa hapo nyuma, tulifahamiana na Ndugu Jack Moore (aliyeandika mlango uliotangulia) tulipokuwa tukiendesha ufufuo kwa ajili ya baba mkwe wake, Kasisi G. C. Lout, ambaye wakati huo alikuwa ni mchungaji wa kanisa moja huko Shreveport, Louisiana. Wakati huo tulikuja kuuthamini sana urafiki wa Ndugu Moore. Katika miaka iliyofuata, biashara ya Ndugu Moore kama kontrakta mjenzi ilifanikiwa sana mpaka ikawa ni moja ya zile zilizo maarufu kabisa katika eneo hilo. Hata hivyo, pamoja na ufanisi huu, hakuwa na shughuli nyingi kupita kiasi asiweze kusikia haja kubwa ya kiroho ya mji wake. (Katika kipindi kile cha Kuzorota kwa Uchumi kanisa alilohudhuria lilipoteza jengo lake na kusanyiko likatawanyika.) Mwishowe ye ye na wenzi wake waliyakinia kuanzisha huduma ya kujitegemea katika kitongoji kimoja cha wakazi wa mahali hapo. Walilipa kanisa hili jina jipya la kupendeza sana la Maskani ya Uzima. Katika miaka ya nyuma tangu wakati huo, kazi hii imepanuka kiajabu sana, na hivi karibuni Maskani nzuri sana mpya ya Uzima imejengwa karibu na katikati ya mji huo, na aliyeiweka wakfu si mwingine tena ila ni Ndugu Branham.

Wakati ule ule, katika jiji la Ashland, Oregon, nikawa mchungaji wa kanisa moja, ambalo tulikuwa na majaliwa ya kuliona likikua kuwa kusanyiko lenye kustawi sana na lenye mafanikio. Iilitokea hivi kwamba katika wakati ambao sasa tunaandika habari zake tulikuwa katikati ya uamsho pamoja na Mwinjili J. E. Stiles, ambapo watu hamsini walipokea Ubatizo wa Roho Mtakatifu. Katika wakati huo, tulishawishika kabisa ya kwamba Mungu karibu angelifunulia kanisa—kwamba ni karibu jinsi gani tusingeweza kusema—huduma mpya ya nguvu ambayo kwayo ishara kuu na maajabu na miujiza ingetukia. Kwa kweli, katika miaka iliyotangulia Mungu alikuwa amekwisha tuonyesha kwa roho ya unabii ya kwamba jambo hili lingetukia.

Kwa hiyo ilikuja kutukia katika Majaliwa ya Mungu, wakati mkutano wa Stiles ulipokuwa unamalizika, ya kwamba mnamo tarehe 24 mwezi wa Machi, mwaka wa 1947, tulipokea barua kutoka kwa Ndugu Jack Moore ambayo ilisema hivi:

Mpendwa Ndugu Gordon:

Ninajua utashangaa kusikia kutoka kwangu hapa Oakland, California, lakini jambo hili ndilo lililotukia. Tulikuwa na Ndugu mmoja aitwaye Branham wa Jeffersonville, Indiana, mhudumu wa Kibaptisti ambaye amempokea Roho Mtakatifu, na ana mafanikio makubwa katika kuwaombea wagonjwa kwa kiwango ambacho sijapata kuona kabla. Tulikuwa na mukutano huko Shreveport, ambao mfano wake haujawahi kuwapo. Kwa hiyo mimi na Ndugu Young Brown tulikuja pamoja naye hapa kutimiza ahadi alizokuwa amefanya. Hatujapata jengo kubwa la kutosha kuenea umati wa watu. Jana usiku ilikuwa ndio usiku wetu wa kwanza hapa, na jengo hilo lilifurika umati tele na sehemu zote za kusimama zilijaa. Tutakuwapo hapa hadi tarehe 25 na kisha twende Sacramento kwa siku tatu usiku. Kwa hiyo tutakuwa humu nchini kwa siku kadhaa na hakika ningependa kukuona na ningekutaka uone yale ndugu huyu anayofanya...

Kwa heshima kubwa,
Jack Moore

Tuliisoma barua hiyo polepole mara nyingi tukiwa na mihemko iliyochanganyika, na hatimaye tukaichukua na kumsomea Ndugu Stiles. Roho yake mwenyewe ilishuhudia pamoja na sisi juu ya jambo hili na sote tukayakinia kufanya safari hiyo kwenda Sacramento na kuangalia huduma hiyo isiyo ya kawaida ya mwinjilisti huyo ambaye rafiki yangu alikuwa ameandika habari zake. Yapata kesho yake ama kitu kama hicho Ndugu Jack Moore aliruka kwa ndege mpaka Ashland kututembelea, na kesho yake sisi sote tulisafiri kwa gari mpaka Sacramento, umbali wa kama maili 300. Tulipofika, tulikuta kanisa ambamo mukutano huo ulikuwa ufaniyiwe, ingawa lilikuwa mpakani mwa mji, lilikuwa tayari limejaa watu.

Kwa kweli ibada tuliyoshuhudia usiku huo ilikuwa ni ya tofauti na yo yote tuliyopata kuhudhuria hapo nyuma. Hatujawahi kamwe kumjua mhubiri ye yote kuwaita watu walio viziwi na bubu na vipofu awaombee, na kisha kuona watu hao wakiponywa papo hapo. Wa mwisho aliyeombewa usiku huo alikuwa ni mtoto mdogo mwenye makengeza. Nilimwona mama na msichana huyo wameketi upande mmoja wakiwa na huzuni—kulikuwako na wengi sana wa kuombewa, na ilionekana kama kwamba mwinjilisti huyo asingeweza kuwafikia. Wakati ulifika wa kufunga ibada, kukiweko na wengi bado waliohitaji maombi. Mwinjilisti huyo alikuwa akijiandaa kuondoka na alikuwa amefika kwenye vipandio

vyaa jukwaa, wakati ilipotokea kwamba aliangalia nyuma na kumwona mtoto huyo. Mara moja huruma yake ikamwenda, naye akamchukua, akaweka mikono yake juu ya macho yake na kuomba maombi mafupi. Wakati mtoto huyo alipoangalia juu, loo, macho yake yalikuwa yamekuwa sawa kabisa!

TUNAKUTANA NA WILLIAM BRANHAM

Kesho yake asubuhi tulifurahi kukutana na Ndugu Branham. Yale tuliyokuwa tumesikia na kuona usiku uliotangulia, na picha tuliyopata tulipokutana naye, vilitushawishi ya kwamba hapa alikuwapo mtu, ambaye, ingawa ni mnyenyekevu na asiyejitakia makuu, alikuwa amemfikia Mungu na kupokea huduma ambayo ilikuwa imeshinda yo yote tuliyokuwa tumeshuhudia hapo awali. Hapa ilikuwapo imani rahisi ambayo ilileta matokeo na ilionekana kama ile tuliyokuwa tumewazia kwa muda mrefu kwamba inahitajika kwa kuleta ufufuo amba tulikuwa tuna hakika Mungu alikuwa amekusudia unapaswa kutukia kabla ya Kuja kwa Kristo.

Katika kukutana na Ndugu yetu tulikuta ya kwamba Ndugu Moore alikuwa tayari amezungumza na Kasisi Branham juu yangu, na kwamba alikuwa akitarajia kukutana nami. Kwa kweli Ndugu Moore, baada ya kushuhudia nguvu hizi zisizo za kawaida za huduma ya mwinjilisti huyu, aliona manufaa ya uvuvio wa huduma kama hiyo ikitumiwa kwa ajili ya watu wote wa Mungu. Kwa maana hakika wakati malaika alipompa Ndugu Branham lile agizo, papo hapo alimwambia ya kwamba huduma yake itakuwa ni kwa *watu wote*. Kwa kuwa ushirika wetu ulikuwa katika yale mashirika makuu zaidi ya Full Gospel, ilionekana kwa Ndugu Branham na kwa Ndugu Moore, ya kwamba labda huenda nikawa ndimi nitakayemjulisha kwa wahudumu wa makundi haya. Hivyo basi ikawa kwamba tulikuta Ndugu Branham mara moja alikuwa yu tayari kufikiria mwaliko wetu kwa ye ye kuja kaskazini na kufanya miamsho kadhaa kwenye msimu ufuataao wa kupukutika majani huko Oregon na majimbo jirani.

Tulirudi Ashland, tumeshawishika ya kwamba Mungu alikuwa katika safari yetu na ya kwamba hii ilikuwa ndiyo huduma ambayo ingefikia halaiki ya watu. Tulianza kutazamia uwezekano wa kutayarisha miamsho mifupi kadhaa kwa ajili ya Ndugu Branham katika eneo la Kaskazini-magharibi.

Tulikuwa na shauku, hata hivyo, kufanya mikutano michache ya nyongeza pamoja na Ndugu Branham kabla ya miamsho ya Kaskazini-magharibi. Kanisa letu lilitupa ruhusa ya kutembelea uamsho ujao huko Tulsa, Oklahoma. Kibali cha kusanyiko kilikuwa cha kauli moja, lakini wote walikuwa na

uzito sana asubuhi hiyo kana kwamba walikuwa na hofu sana kwamba huenda tusiwe mchungaji wao muda mrefu zaidi. Katika mwezi wa Juni, 1947, tuliondoka kuelekea Shreveport, Louisiana. Ndugu Moore alikuwa tayari wakati tulipofika na tukiwa pamoja na wengine wengi tulisafiri kwa gari Kaskazini hadi Tulsa. Jioni hiyo tulikuwa na wasaa tena wa kuona huduma ya mtu huyu. Ukumbi mkubwa wa kanisa ulijaa watu mpaka kwenye milango na mambo mengi ya ajabu yalitendeka usiku huo. Kulikuwako na watu wengi sana wa kuombewa hivi kwamba ibada hiyo iliendelea mpaka saa nane usiku. Hivyo ndivyo ilivyokuwa kwa mwaka mmoja uliopita. Ni aibu jinsi gani, tuliwazia, ya kwamba kukiweko na mamilioni ya wagonjwa, ni wachache sana waliokuwa wakitumia mamlaka juu ya pepo na maradhi, na ya kwamba ilimbidi maskini ndugu huyu kuwaombea wagonjwa mpaka akawa amechoka sana kimwili.

Hadi wakati huu, ni mikutano michache sana ya muungano wa Full Gospel iliyokuwa imefanywa. Tofauti za mafundisho na sababu zingine ziliikuwa zimelifanya kundi moja lisiwe na imani na lingine. Iwapo wote walikuwa wapate faida ya ibada hizi kuu, tuliona lingekuwa ni jambo muhimu kwa mikutano hii kufanywa baina ya misingi ya kiinjilisti, ambapo wahusika wote wangekubali kutoanzisha majadiliano juu ya mambo wasiyokubaliana, bali wangeungana pamoja katika jithada za pamoja kuuleta ujumbe huu wa ukombozi kwa watu wote. Je! jambo hili lingeweza kutekelezwa? Tulifikiri lingeweza. Ndugu Branham alifurahia wazo hili sana, kwa maana kweli kuungana kwa waamini kulikuwa ndio mzigo wa moyo wake tangu wakati ambapo malaika alikuwa amemzuru. Kabla hatujaondoka Tulsa, mipango thabiti ilifanywa kwa ajili ya mfululizo wa mikutano itakayofanyika huko Magharibi kwenye msimu huo wa kupukutika majani.

Miezi miwili baadaye, tulipokuwa safarini kwenda kwenye Halmashauri Kuu huko Grand Rapids, Michigan, tulisimama huko Calgary, Canada, ambako Ndugu Branham alikuwa akifanya mkuutano wa siku saba. Tulikuwa na fursa ya kusaidia katika mstari wa maombi, na hapo tuliangalia kwa karibu huduma ya ndugu yetu. Katika tukio moja, tuliangalia wakati akizungumza na mtu fulani aliylalala kwenye machela. Mwanzoni hakukuwako na ishara yo yote ya jibu la kueleweka kutoka kwa mtu huyo. Maelezo basi yalitoka kwa mkewe aliyekuwa amesimama hapo karibu, ya kwamba mtu huyo hakuwa tu akifa kwa kansa, bali alikuwa ni kiziwi wala asingeweza kusikia yaliyokuwa yakisemwa. Ndugu Branham basi alisema ya kwamba ingefaa mtu huyo kupokea kusikia kwake ili kwamba aweze kumwelezea kuhusu kuponywa kwa kansa yake. Kulikuwa na muda mfupi wa maombi. Mara moja mtu huyo aliweza kusikia! Machozi makubwa makubwa

yalitiririka mashavuni mwa mtu huyo ambaye uso wake jioni nzima ulikuwa haushiriki kitu kabisa na haukuonyesha kuhisi ko kote. Alisikiliza kwa shauku toka moyoni alipokuwa akiambiwa juu ya ukombozi wake kutokana na kansa.

Tukio lingine lilikuwa ni la kuponywa kwa mtoto bubukiziwi. Baada ya maombi ilikuwa dhahiri kwamba mvulana huyo aliweza kusikia. Sura ya mshtuko usoni mwake aliposikia sauti iliyotolewa ilidhihirisha kwa kila mtu ya kwamba pepo wa uziwi alikuwa ametolewa. Kesho yake usiku nilimwona mama huyo tena, na kwa furaha alitwambia ya kwamba tayari mvulana wake alikuwa amejifunza maneno mengi. (Mahali pengine katika kitabu hiki kuna taarifa ya gazeti kuhusu mukutano wa Calgary.)

KUSUDI LA MUNGU KATIKA KUMWINUA WILLIAM BRANHAM

Tuliondoka Calgary pamoja na baadhi ya marafiki wengine waliokuwa wakisafiri pamoja nasi, na tukaendelea na safari yetu kuelekea Mashariki. Siku chache baadaye tulismama Oberlin, Ohio, palipo na Chuo cha Oberlin, kilichoanzishwa na Charles G. Finney. Mtu huyu mashuhuri wa Mungu amezikwa katika eneo la makaburi karibu na Oberlin, ambapo kifo chake kilitukia hapo miaka 75 iliyopita, baada ya huduma iliyofanikiwa sana ambayo haina kifani ila mara chache tu katika historia ya uinjili. Ingekuwa ni vigumu kwa Finney kukitambua Chuo cha Oberlin kwa hivi sasa. Kweli, majengo mazuri ya chuo hicho yalidhihirisha ufanisi wa mali, bali Injili ambayo Finney alikuwa ameitangaza kwa bidii sana vizazi viwili vilivyopita ilikuwa na wafuasi wachache hapo sasa. Balaa la pepo kisirani wa mambo ya kisasa na injili ya kijamii vilikwisha kumiliki. Kusingekuwa na furaha hapo Oberlin, kama Finney angalirudi na kuhubiri jumbe zake zenye nguvu sana katika kumbi za chuo hicho kikuu cha kisasa sana.

Tulijiuliza kulitukia nini. Ni kwa nini katika kipindi cha vizazi viwili mkengeuko kabisa jinsi hiyo ulitukia. Ndipo tulikumbushwa juu ya siku za Yoshua. Israeli walimtumikia Mungu katika siku za maisha ya Yoshua na pia katika siku za maisha za hao walioishi baada ya Yoshua, na “HAO WALIOKUWA WAMEIONA HIYO KAZI KUBWA YA BWANA YOTE, ALIYOKUWA AMEITENDA KWA AJILI YA WANA WA ISRAELI... KIKAINUKA KIZAZI KINGINE NYUMA YAO AMBACHO HAKIKUMJUA BWANA, WALA HAWAKUIJUA HIYO KAZI AMBAYO ALIKUWA AMEITENDA KWA AJILI YA ISRAEL. WANA WA ISRAELI WALIFANYA YALIYOKUWA NI MAOVU MBELE ZA MACHO YA BWANA, NAO WAKAWATUMIKIA MABAALI.” (Waamuzi 2:7-11)

HUDUMA YAKE IKILINGANISHWA NA ILE YA GIDEONI

Hivyo ndivyo ilivyokuwa. Ilikuwa ni dhahiri ya kwamba imani katika Mungu haiwezi kuhamishwa kutoka kizazi kimoja hadi kingine bila ya madhihirisho mapya ya nguvu za Mungu. Kizazi kilichomfuata Yoshua kingali kilikuwa na makuhani wake, bali ni wazi kwamba hawa hawakujua kitu cho chote kuhusu nguvu za Mungu. Matokeo muhimu ya huduma yao dhaifu yalikuwa kwamba “kila mtu alifanya yale yaliyokuwa sawa machoni pake.” Lakini wakati huo kama vile ilivyuo sasa daima kutakuwako na wale, kama vile akina Gideoni, ambao hawatakubali maelezo yenye kushawishi ya ibilisi ya kwamba siku za miujiza zimepita. Malaika alimtokea na kusema, “Bwana yu pamoja nawe, Ee shujaa.” Lakini Gideoni akajibu na kusema, “Ikiwa Bwana yu pamoja nasi, mbona mambo haya yote yametupata? Pia yako wapi matendo yake ya ajabu, walijotuhadithia baba zetu, wakisema, Je! siye Bwana, aliyetuleta huku kutoka Misri? Ila sasa Bwana ametutupa, naye ametutia katika mikono ya Midiani.” (Waamuzi 6:12-13) Gideoni hakuwa kama mtu wa dini wa siku yetu, ambaye ameridhishwa kabisa na injili isiyo na miujiza, naye huelezea kwa werevu kutokuwako kwa miujiza katika huduma yake akisema ya kwamba “siku za miujiza zimepita,” na ya kwamba ni mapenzi ya Mungu sasa hivi kwa Wakristo kuteswa na magonjwa. Gideoni alikataa kujipumbaza; alikabiliana na ukweli wa mambo. Ikiwa Mungu yu pamoja nasi, matendo yake ya ajabu yalikuwa yako wapi, ye ye alitaka kujua. Angalia ya kwamba malaika huyo hakusema, “Gideoni, una msisimko; siku za miujiza zimepita.” Yeye alipendezewa na imani ya Gideoni kwa kufanya mwujiza papo hapo. Alipoigusa hiyo dhabihu ambayo Gideoni alikuwa ameiandaa, “moto ukatokea mwambani, ukaiteketeza ile nyama na mikate isiyotiwa chachu.”

Kwa kweli malaika wa Bwana alimwambia Gideoni kuwa “enenda kwa uwezo wako huu, nawe utawaokoa Israeli na mkono wa Midiani. Je! Si mimi niliyekutuma?” Wakati Roho wa Mungu aliposhuka juu ya mtu huyu wa imani alikuwa mtu wa tofauti, na Israeli yote ilikuwa ishuhudie mara moja ukombozi mkuu uliofanywa kwa nguvu za mbinguni.

Ni jambo la kuvutia kuona ya kwamba ingawa Gideoni aliamini ya kwamba ikiwa Mungu alikuwa ni kweli yuko katikati yao, basi siku za miujiza hazikuwa zimepita, bali alishangaa kabisa wakati malaika alipomwagiza *yeye* aende kama kiongozi wa Israeli. Ilikuwa ni vigumu kwake kuona ya kwamba hili lingekuwa ni chaguo zuri. Si kwamba tu familia yake ilikuwa ni maskini, bali ye ye alikuwa ndiye mdogo sana katika nyumba ya baba yake. Hata hivyo,

kwamba wa kwanza atakuwa wa mwisho na wa mwisho atakuwa wa kwanza inaonekana mara nyingi kuwa ndiyo njia ya Mungu. Baada ya Mungu kumbariki Gideoni kwa ushindi alibaki bado ni mnyenyekevu, na alikataa kukubali mwaliko wa kuwa mtawala juu ya Israeli. Aliwaambia watu, "Bwana atawatawala." Alirudisha uelewano mionganoni mwa ndugu zake wenye vivu, na katika miaka mingi iliyofuata kulikuwako na amani na utulivu nchini.

Hadithi inayoenda sambamba na ya Gideoni iko wazi katika maisha ya William Branham. Wanaume wote wawili walizaliwa katika familia maskini sana, wala hakuna ye yote wao aliyekuwa na tamaa ya kuwa mkubwa. Kila mmoja wao alizuriwa na kuagizwa na malaika wa Bwana. Kila mmoja aliamini ya kwamba ikiwa Mungu alikuwa yu pamoja na watu Wake basi siku za miujiza zisingeweza kuwa zimekwisha. Wote hawa watu wawili walipokea majaliwa maalumu ya Roho. Wote wawili walidharau kuwa mtawala juu ya urithi wa Mungu, na wote wawili walijitahidi kuleta uelewano mionganoni mwa watu wa Mungu. Akiwa na jeshi dogo sana Mungu alimpa Gideoni ushindi juu ya jeshi la adui. Pasipo kusaidiwa na shirika la kibinadamu na akiwa na sifa chache sana za kibinadamu, William Branham alitii wito wa kuhudumu karama aliyopewa na Mungu, na halaiki ya watu ilisongamana kuja kumsikiliza, wengi wakikombolewa na mateso ya adui. Gideoni alisumbuliwa na upinzani wa ndugu zake wenye vivu na wenye nia za kimwili. Hivyo pia ndivyo imekuwa kwa William Branham. Kila mmoja wa watu hawa aliwajibu hao waliompinga kwa uvumilivu na saburi, na Mungu akawathhibitisha wote wawili katika wakati Wake mwenywewe.

Hali za mambo yaliyokuwako katika siku za Gideoni ni dhahiri zinaenda sambamba na za siku zetu pia. Kizazi kimoja kilichopita uamsho wa Full Gospel ulizuka, ukiambatana na ishara nyingi na maajabu. Lakini sasa kizazi kipyka kimezuka, na wengi wa vijana, ingawa wamesikia juu ya kazi zilizofanywa katika siku zilizopita, wao wenywewe hawajawahi kushuhudia mwujiza kamwe. Katika makanisa mengi mwelekeo umekuwa ni kutafuta vibadala vya nguvu za Mungu na kuelekea kwenye kiwango cha ibada za kibinadamu tupu.

Tuliporudi Oregon tulishawishika kwa nguvu nyingi ya kwamba dhihirisho la nguvu za Mungu lilikuwa ndilo jibu pekee kwa lile swali, "Tunawezaje kukififikia kizazi hiki kwa ujumbe wa Injili katika muda mfupi uliosalia kabla ya kuja kwa Kristo?"

Mlango Wa 15

Branham Katika

Kaskazini-magharibi

Wakati uliwadia mara wa kuanza kwa mikutano ya Kaskazini-magharibi. Tulikuwa tungali na jukumu la uchungaji huko Ashland. Kwa bahati njema kikosi cha Kiinjilisti cha Lorne Fox kilikuja kanisani kwetu wakati huo na mikutano huo ulithibitika kuwa mmoja wa mikutano iliyo mizuri sana ambayo Ashland iliwhahi kuwa nayo. Ule wakati mdogo uliopatikana, tuliu tumia katika kukamilisha mipango kwa ajili ya miamsho ya Branham, ambayo ilikuwa ianzie kwanza huko Vancouver, B.C., na kisha twende kusini mpaka Marekani. Wale wachungaji watatu wa makanisa yaliyo makubwa sana hapo mjini, walioidhamini mikutano hiyo walikuwa ni pamoja na Kasisi Walter McAllister, Kasisi W. J. Ern Baxter, na Kasisi Clarence Hall. Ufanisi mkubwa wa mikutano huu ulikuwa ni kwa sababu ya kazi nzuri ya maandalizi iliyofanywa na kamati hii ya mahali hapo. Kasisi Baxter, ambaye baadaye alikuwa awe memba wa kikosi cha Branham, aliuelezea mikutano huo kwa maneno yafuatayo:

“Matukio ya utukufu usioweza kuelezewa yalishuhudiwa wakati wa uamsho mfupi sana, siku nne pamoja na Kasisi William Branham ulioenea kote jijini. Kama ilivyokuwa katika majiji mengine, ndivyo ilivyokuwa huko Vancouver, majumba ya mikutano yaliyo makubwa sana yaliyokuwapo hayakutosha kupatia nafasi umati wa watu uliomiminika kungojea huduma ya ndugu yetu. Miji ya jirani pamoja na vijiji ilionekana kwa kweli ikimiminikia Vancouver, mpaka jiji zima likawa na habaro ya mvuto wa kiroho wa maelfu ya waaminio wanaoomba. Ujumbe wa wahudumu kutoka miji mbalimbali walihudhuria wakiwa na nia ya kumwalika wapate huduma ya Ndugu Branham kwa ajili ya mikutano kama hiyo katika maeneo mbalimbali ya kazi zao. Maelfu walishindwa kuingia kwenye mikutano hii, na hii ni licha ya mgomo wa usafiri uliohusu magari yote ya mitaani na mabasi yake.

“Mikutano ya Vancouver ilitanguliwa na mikutano mitatu ya maombi ya idadi kubwa ya watu, na ibada tatu kuu za maandalizi siku moja kabla ya mikutano hiyo kuanza. Moja kwa moja tangu mwanzo wa kushauriana kwa ajili ya kuja kwa Ndugu Branham Vancouver, roho nzuri ya utangulizi ya umoja na ushirikiano ilitawala mionganoni mwa wahudumu wa Vancouver. Roho hii nzuri sana iliendelea, na kwa kweli

iliongezeka mpaka mwisho katika mikutano hiyo, na roho hiyo ingali bado ipo katika uhalisi, ikijidhihirisha katika makundi ya ushirika na mikutano. Tumeona jambo hili kuwa ni moja ya mambo maalumu yanayovutia sana ya huduma ya Ndugu Branham katika miji mingine, pia. Na jinsi gani jambo hilo limehitajika sana.

“Shuhuda nyindi za uponyaji zimeendelea kuwafikia wachungaji wa mitaa mbalimbali, na kazi nyindi za ajabu zilifanywa na tendo la papo kwa papo la Roho Mtakatifu wakati wa maombi. Kuandaa taarifa ya namna yo yote ya uponyaji uliofanyika ingekuwa ni kazi isiyowezekana, kwa kuwa je! mtu angezungumzia juu ya macho yenye makengeza yaliyonyosha, ama walemaru waliolazwa vitandani wakiinuliwa, ama viziwi kusikia, ama bubu kusema? Ama mtu angetaka kusimulia shuhuda za kusisimua za hao walioponywa kansa, vivimbe na tezi? Kazi hiyo ni kubwa sana, na wakati ikionekana kana kwamba imemalizika, ni kwamba tu ndio kwanza imeanza. Taarifa za mwisho zitasomwa tu tutakaposimama mbele za Mpaji wa kila karama njema na ilio kamilifu.”

Licha ya kukwama kwa usafiri, jumba kubwa linalokaa maelfu kadhaa lilijaa kila usiku—kwa kweli katika siku ya mwisho milango ilifungwa saa kumi na moja. Ilikuwa ni dhahiri kwamba ni watu wachache sana waliopata kufanya mengi sana mema kama hayo katika muda wa siku nne kama vile Ndugu Branham alivyofanya huko Vancouver. Wahudumu wengi walihudhuria na kurudi makanisani mwao wakiwa na shauku na waliovuviwa juu ya dhihirisho la kustaajabisha la nguvu za Mungu ambalo walikuwa wameshuhudia.

Mkutano uliofuata ulikuwa huko Portland, Oregon, nao ulianza kwenye Siku ya Mapatano ya Kusimamisha Vita. Ibada zilifanywa katika kumbi mbalimbali za mikutano, lakini hakuna jengo lilopatikana lilitolewa kuyapatia nafasi tosha hayo makundi ya watu. Kwa siku tatu usiku za mwisho Ukumbi wa Manispaa ultumika, bali katika usiku wa mwisho hata mahali hapa pakubwa palijazwa kabisa. Mamia ya wahudumu walihudhuria, na ibada za kidini katika mashirika ya Full Gospel zilikoma kabisa isipokuwa tu kwenye ukumbi huu wa mikutano ambamo ibada zilikuwa zikiendelea. Taarifa ya changamoto ya kusisimua ya yule mtu aliyepagawa na pepo ambayo ilitokea katika mkutano huu imetolewa katika mlango wa kwanza wa kitabu hiki.

Kutoka Portland tulienda Salem. Ukumbi huo mkubwa wa kuhifadhi silaha ulifurika kabisa na vivyo hivyo vyumba vyake vingine vyaya chini ambavyo viliwekwa vipaza sauti. Kasisi Walter Fredrick, mwenye kiti wa kamati ya mahali hapo, alikuwa na haya ya kusema:

“Kutoka Salem, Oregon, sisi pia tunataka kutoa maneno machache ya kumsifu Mungu kwa ajili ya kuzuriwa kukuu kutoka kwa Mungu wakati wa mikutano ya Branham. Watu walitoka Marekani na Canada. Kamwe katika historia ya mji huu umati kama huo haujawahi kusongamana mahali pa kukutania kwa ajili ya mikutano ya dini. Salem iliamshwa na kuzinduliwa kumjua Mungu. Miujiza ya uponyaji ilikuwa mingi, na mtu angali anasikia shuhuda za kuponywa.”

Kutoka Salem, Ndugu Branham alienda kwenye Jiji letu sisi la Ashland ambako ukumbi wa mahali hapo wa kuhifadhi silaha unaoenea watu 1200 ulijaa tele tele. Juma lililofuta kikosi hicho kilisafiri kwa gari mpaka Boise ambako uamsho wenyewe nguvu wa siku tatu ulijaza jumba lililo kabisa la mikutano la hapo mjini. Katika siku hizo 14 za ibada, kukiweko kwa kisio na matangazo machache sana kwa njia ya magazeti, watu 70,000 walikuwa wamesikia Injili ya uponyaji na kati ya hawa angalau 1000 walikuwa ni wahudumu.

Katika mikutano hii tungeweza kusema ya kwamba nguvu za Ndugu Branham zilikuwa zimepungua sana kuliko kawaida. Alijaribu kila mara kwenda Phoenix, Arizona, Jumapili na kufanya ibada za alasiri katika Jumba la Mikutano la Shrine. Wakati mwingine ilimbidi kuwa macho usiku kucha. Wakati mmoja ndege yake ilizunguka kwa saa kadhaa ikitaka kutua, wakati ukungu mzito uliufunika uwanja katika karibu uzito usiopenyeka. Matokeo ya mikutano hii yalikuwa ni ya ajabu sana kabisa tunapowazia jinsi mwinjili huyu alivyokuwa akihudumu zaidi ya nguvu zake na kupungukiwa na nguvu za kimwili. Katika siku za usoni tulikuwa waangalifu kuona ya kwamba hatajishughulisha katika ibada zaidi ya zile ambazo mtu angaliweza kumudu vizuri. Lakini hata wakati huo ilikuwa ni wazi kwetu kwamba Ndugu Branham alikuwa amevuka nguvu zake na hakika alihitaji likizo ndefu.

Mlango Wa 16

“Sauti Ya Uponyaji” Inazaliwa

Wakati uamsho wa Boise ulipomalizika, Ndugu Branham alijieleza ya kwamba alifurahiwa sana na matokeo ya mikutano iliyoendeshwa huko Kaskazini-magharibi, na akasema aliona yalikuwa ni mapenzi ya Mungu ya kwamba katika siku za usoni mikutano yake iendelee kuendeshwa kwa msingi wa baina ya makanisa yote ya kiinjilisti. Aliniuliza kama ningeweza kwenda Shreveport, Louisiana, kuzungumza na Ndugu Moore kuhusu uwezekano wa kutayarisha miamsho mingine kwa msingi huu. Nilikubali kwenda, kwa kuwa nisingethubutu kutoa jibu lingine kwa jambo hili ila kukubali. Kanisa langu tena lilikuwa lenye wema sana kuniruhusu kwenda. Kusanyiko lilikuwa na bahati ya kupata utumishi wa Mwinjilisti Velmer Gardner kipindi nilipokuwa sipo na kanisa lilisonga kwenye kiwango cha juu. Hakika, Ndugu Gardner alikuwa apokee uvuvio mkuu kutokana na uamsho tuliofanya baadaye huko Eugene. Muda mfupi baada ya hapo huduma mpya ya uponyaji na miujiza ilianza kufuata miamsho iliyoendeshwa na mwinjilisti huyu.

Kama ni kuliacha kanisa langu kabisa, na kuifuata kazi ambayo ilionekana ikifunuliwa kiungu, lilikuwa ni suala lililozidi kunipa wasiwasi. Haikuwa ni rahisi kufanya maamuzi ya kuwaacha hao mtu aliowapenda, hasa sana kanisa ambalo umeliona likikua kutoka kundi dogo linalopambana sana hadi kufikia kusanyiko lenye nguvu na bidii. Ilionekana kuwa Mungu anaongoza, bado nilisitasita. Hatimaye katika maombi, Mungu alinena moja kwa moja na kuniambia niendelee, pasipo kutilia shaka, na Yeye ataona ya kwamba nitaongozwa hatua kwa hatua katika sehemu yangu ya kazi kubwa aliyokuwa akianza kufanya juu ya nchi. Mara uamuzi ulipofanywa, hata kwa dakika moja sijakuwa na sababu ya kutilia shaka ya kwamba Mungu alioniongoza katika kuufanya.

Muda mfupi baada ya mwanzoni mwa mwaka nilifikasi Shreveport, Louisiana, na kuzungumza jambo hilo lote pamoja na rafiki yangu, Ndugu Jack Moore. Tukasafiri pamoja na Young Brown kwa gari hadi Jeffersonville, Indiana, ambako Ndugu Branham alikuwa akipumzika nyumbani mwake kwa muda wa siku chache. Alionekana amefurahia kutuona, nasi tulikuwa na wakati uliovuvia sana wa ushirika. Kulikuwako na matatizo fulani ya kutatuliwa. Hapo awali, mikutano ya Ndugu Branham

ilikuwa ikiandikwa kwenye gazeti lililohaririwa na ndugu Mkristo mzuri kutoka Texas. Tatizo lililokuwa limejitokeza ilikuwa ni hili: Ndugu Branham aliona kwamba tangu kuwapo kwa ile mikutano huko Kaskazini-magharibi miamsho yake ilikuwa imefikia kiwango ambacho waamini kutoka makundi yote mbalimbali walikuwa sasa wakiihudhuria. Gazeti lo lote ambalo lingetumiwa katika mikutano lingeingia katika nyumba za makundi haya yote. Kama hiyo miamsho ilikuwa ipangwe juu ya msingi wa kiinjilisti baina ya makanisa, ilikuwa ni dhahiri kwamba gazeti hilo halina budi pia liwe la mtindo wa aina hiyo hiyo. Hivyo basi iliamuliwa ya kwamba ujumbe unapaswa kutumwa kwa ndugu aliyetajwa hapo juu, akiombwa kama alijisikia huru kuweka gazeti lake kwenye msingi wa kiinjilisti baina ya makanisa, na, kama hivyo ndivyoo ilivyo, basi Ndugu Branham angeendelea kulitumia gazeti hilo kama gazeti lake rasmi.

Tuliachana jioni na sisi sote tuliweka jambo hilo moja kwa moja katika mikono ya Bwana. Asubuhi yake tulikutana na Ndugu Branham tena, naye alioneckana amepokea hakikisho la amani. Alisema ya kwamba alikuwa amesikia kutoka mbinguni usiku huo. Tulisikiliza yale aliyotwambia kwa makini, na katika miezi iliyoofuata kweli tulishuhudia kutimizwa kukamilifu kwa maneno hayo.

Matukio sasa yalienda haraka sana. Ndugu aliyekwisha kutajwa hapo awali alitupasha habari kwamba hakujisikia yuko tayari kulifanya gazeti lake kuwa la kiinjilisti baina ya makanisa, kama ilivyokuwa imeshauriwa. Hivyo basi SAUTI YA UPONYAJI ilizaliwa, na ilimwangukia mwandishi huyu awe ndiye mhariri wake. Ilikubaliwa wakati wa kuanzishwa kwake ya kwamba katika kurasa zake kusingekuwako na hoja za mambo madogo madogo ya mafundisho ambayo huenda yakaanzisha ubishi na mchafuko mionganoni mwa watu wa Full Gospel, bali likikuwa ni la kutangaza ujumbe wa lile Agizo Kuu, kutangazwa kwa wito wa mwisho wa Mungu kwa wasiookoka, uponyaji wa watu wa Mungu, kwa kusudi la kuwaunganisha katika roho, na kuwatayarisha kwa ajili ya Kuja kwa Kristo. Sera hii ilikuwa na ingali itatekelezwa daima mpaka Yesu atakapokuja.

Katika wakati huo, SAUTI YA UPONYAJI ilihesabiwa tu kama chombo cha mikutano ya Ndugu Branham mwenywewe. Baadaye, kwa sababu ya hali yake ya udhaifu, alilazimika kuondoka hudumanı kwa muda mrefu, na katika Majaliwa ya Mungu, pamoja na kibali cha Ndugu Branham, gazeti hilo ndipo likawa chombo rasmi cha huduma kuu za uponyaji Marekani, ingawa bila shaka ziliandika makala ya huduma ya Ndugu Branham. Ni jambo la kuvutia kuona kwamba wengi wa ndugu wapendwa ambao sasa waliwakilishwa

humo, wanashuhudia ukweli kwamba chanzo cha uvuvio na wito wao kwenye huduma kama hiyo kilikuwa ni wakati walipohudhuria baadhi ya miamsho ya Branham. Mungu apewe utukufu wote.

MIAMSHO YA FLORIDA

Mipango ilikuwa imekamilishwa kwa ajili ya washirika wa kikosi cha Branham kuungana huko Miami, Florida, kwa ajili ya uamsho wa siku sita katika kipindi cha mwanzoni cha mwaka wa 1948. Wakati huo huo, uvumi wa kizushi ulienezwa ya kwamba Ndugu Branham alikuwa amekufa. Uvumi huo ulisikika kwa mara ya kwanza mara baada ya mwanzo wa mwaka mpya, na usingekufa. Hadithi hiyo ilisimuliwa na kusimuliwa tena huku na huko kwenye maeneo yote ya nchi. Tulifanya kila jithada ya kuwahakikishia watu ya kwamba taarifa hiyo ilikuwa si ya kweli. Hata hivyo, watu wenye kutaharuki wangeandika, kupiga simu na kututumia barua ya simu wakitafuta uthibitisho. Uvumi huo uliendelea kuwa thabiti (huku tarehe ya kifo cha kuwaziwa cha mwinjilisti ikitolewa baadaye) mpaka toleo la kwanza la SAUTI YA UPONYAJI lilipotokea katika mwezi wa Aprili, mwaka wa 1948. Ulikuwa ni mfano wa kushangaza sana wa nguvu za kueneza udanganyifu, nasi tulishindwa kabisa hata kufuatilia chanzo chake. Uvumi huo, tofauti na mwingine mwingi, haukuwa na asili ya nia mbaya. Chanzo chake hapana shaka kilitokana na jambo kwamba kazi za mfululizo za ndugu yetu, zilivyoendelea kwa saa kadhaa za usiku, akiwaombea wagonjwa, zilikuwa zimenyonya nguvu zake vibaya sana hadi kufikia mahali ambapo ilikuwa ni dhahiri sasa kwa wasikilizaji wake. Hata hivyo, Mungu alikuwa bado hajamaliza na mtumishi Wake. Na ingawa ilikuwa ni kweli ya kwamba Ndugu Branham alikuwa apitie miezi kadhaa ya jaribu kali la kimwili, alikuwa amekusudiwa kuibuka mshindi, akiwa na huduma kubwa zaidi kuliko ilivowahi kuwa.

Huko Miami, hema lilikuwa limepigwa huko nje mbali kwenye viunga vyta mji. Hakuna matayarisho yaliyokuwa yamefanywa ya kupata mshikamano wa pamoja wa makanisa, kwa kuwa uamsho huo ulikuwa umepangwa haraka sana. Kwa kawaida mkutano mwingine wo wote kama huo katika hali hizo usingefaulu kabisa. Hata hivyo, mara neno lilisambaa, na hema hiyo ilijaa kabisa katika siku chache. Miujiza mingi ya ajabu ilitendeka, na wito wa madhabahuni Jumapili alasiri ulishuhudia wanaume na wanawake kwa mamia wakija mbele kuyatoa maisha yao kwa Kristo.

Ilikuwa wakati tulipokuwa Miami ndipo Ndugu Branham alipokutana na mwinjilisti mashuhuri F. F. Bosworth. Ndugu Bosworth, huko nyuma katika miaka ya Ishirini na kitu,

alifanya miamsho ya uponyaji iliyohudhuriwa na wasikilizaji wengi sana. Kundi kubwa sana lilopata kukusanyika chini ya paa moja huko Ottawa, Canada, lilohudhuria mukutano wa Bosworth kule na watu 12,000 walimtafuta Bwana kwa ajili ya wokovu. Mikutano mingi kama hiyo ilifanyika Marekani na Canada na magazeti mara kwa mara yaliandika hadithi za miujiza ya ajabu iliyotokea humo. Kusema kweli, kukutana na Ndugu Bosworth kulikuwa ni tukio la kuvutia kwa hicho kikosi kizima. Wote walivutiwa sana na roho nzuri sana ya kiungu ya ndugu huyu ambaye alikuwa ametumiwa kwa namna ya kipekee sana na Bwana. Baada ya Ndugu Bosworth kuhudhuria ibada chache, alitoa tamshi ya kwamba ingawa Mungu alikuwa amempa mikutano mikubwa ya ajabu, hajawahi kamwe kushuhudia miujiza ikitendeka kwa uthabiti wa jinsi hii mapema hivi katika uamsho. Ambapo yeze mara nyingi ilimbidi kujitahidi kwa majuma kadhaa, kabla imani haijaimarika vya kutosha kwa miujiza ya ajabu kufanyika, katika mikutano ya Ndugu Branham miujiza ya namna hiyo ilikuwa ikitendeka usiku wa kwanza. Ndugu Bosworth alialikwa kuhubiri katika moja ya ibada za jioni hapo Miami na baadaye aliona inawezekana kuambatana na kikosi hicho mpaka Pensacola na hadi kwenye miji mingine ya kaskazini ambako Ndugu Branham alikuwa amepangia kuja.

Mbali na kufanikiwa kwa uamsho huo, Ndugu Branham alifurahia sana kukaa kwake huko Miami, ambako katika msimu wa baridi kali hali yake ya hewa inayokaribia ya tropiki inapendeza sana. Utajiri, fahari na anasa zilionekana kila mahali, ingawa hadithi ya kuhuzunisha ya magonjwa na mateso, yaliyoyakumba makazi ya matajiri na maskini vile vile, yalikuwa ni yale yale katika mji huo kama ilivyo kwenye mji mwengine wo wote. Tukiondoka Miami tulisafiri uelekeo wa kaskazini kwa gari. Joto zuri la Florida ya Kusini kidogokidogo liliponyoka nyuma yetu, na ndipo tena tukakutana na Mfalme Baridi Kali aliyekuwa wakati huo akitawala kwa nguvu sana juu ya sehemu kubwa sana ya nchi kubwa na pana ya Marekani.

PENSACOLA

Tulikuwa tumefanya mipango ya kufanya uamsho mwengine hapo Pensacola. Makanisa mbalimbali ya Full Gospel yalikuwa yamekubali kushirikiana katika uamsho huu ambaao ulipangwa kuanza katika sehemu ya mwisho ya Machi. Wakati huo huo, Ndugu Branham alikuwa achukue likizo ya majuma machache ambayo ilikuwa ni pamoja na ziara ya kwenda Phoenix, Arizona. Sehemu iliyosalia ya kikosi hicho walikuwa na kazi mbalimbali za kutimiza, ambazo zingehitaji muda fulani mdogo. Katika siku iliyopangwa, kama mwezi

mmoja hivi baadaye, kikosi hicho kiliwasili huko Pensacola pamoja na Ndugu Branham kuanza mukutano huo. Huu uliishia kuwa uamsho wa kupendeza sana. Haukukosa balaa, kwa kuwa upopo mkubwa uliotokea kwenye ghuba ulilipiga lile hemu na kusababisha uharibifu mdogo. Ilibidi ibada moja ifanyike kwenye uwanja wa michezo wa mahali hapo wakati hemu hilo likiwa linatengenezwa. Hata hivyo, chini ya uongozi stadi wa Kasisi D. L. Welch, mmoja wa wachungaji washiriki, hemu hilo lilitengenezwa na kupigwa tena na uamsho ukaendelea katika Kanisa Kuu la Turubai, bila ya kukatizwa kwingine kokote.

IBADA ISIYOSAHAULIKA KAMWE

Ibada ya kumalizia na isiyosahaulika kamwe ilikuwa ni ya Jumapili alasiri. Hema hilo kubwa halikuwa tu limejazwa bali wengi walikuwa wamesimama nje wakati Ndugu Branham alipoanza kusimulia hadithi ya maisha yake. Wakati ndugu yetu anaposimulia hadithi hii haisimulii tu, bali anaiishi tena. Wala si yeye peke yake bali na wale walio wasikilizaji wake pia wanajikuta wakiishi tena pamoja naye. Kwa kitambo cha saa moja na nusu, kusanyiko hilo kubwa la watu ni kama kwamba walishikwa mateka, walipokuwa wakisikiliza kwa shauku kuu hiyo hadithi ya siku zake za mwanzoni za umaskini na ufukara, kuongoka kwake na Mungu akishughulika naye, na tena maafa katika maisha yake na hatimaye mafanikio. Lakini kamwe mnjenaji huyu hajapata kusimulia hadithi hii katika njia ya kuvutia zaidi ya vile alivyofanya alasiri hiyo. Tulipowaangalia wasikilizaji, tuliona wanaume wenye nguvu wakitumia leso zao huku wingi wa machozi ukitiririka bila aibu mashavuni mwao. Mwandishi huyu kamwe hajapata kuona wasikilizaji waliosisimkwa zaidi ya jinsi hii. Hatimaye, wakati mwinjilisti huyu alipomaliza ujumbe wake na wito wa madhabahuni ukatolewa kwa ajili ya wenye dhambi, tamasha la ajabu sana lilitokea. Ilionekana wazi kuwa karibu kila mwenye dhambi katika kusanyiko hili kubwa mno alisimama kwa miguu yake akiomba dua apate kuokoka. Makadirio mbalimbali ya idadi ya watu walioitikia wito huu mmoja wa madhabahuni yalikuwa ni kati ya watu 1500 hadi 2000. Ulikuwa ni mwitikio mkubwa sana katika ibada moja tuliopata kuona, na bila shaka hauna kifani ila mara chache sana katika historia ya uinjilisti. Ilikuwa wazi mara moja ya kwamba hakukuwako na mahali pa kuiweka idadi kubwa kama hiyo ya wenye haja wala hakukuwako na jambo lingine la kufanya ila kuwaacha waombee mahali walipokuwa wamesimama. Je! yupo mtu aliyekuwako alasiri hiyo anayeweza kusahau picha hiyo? Watu walilia walipokuwa wakitubu dhambi zao, na wakamlilia Mungu azirehemu nafsi zao. Muda ulipokuwa ukiisha, hapa na pale, machozi hayo

ya toba yaligeuka kuwa machozi ya furaha na mara makelele mengi ya ushindi yalipigwa kote hemani. Kwamba ni majina mangapi yaliandikwa katika Kitabu cha Uzima cha Mwana-Kondoo alasiri hiyo, ni malaika wa mbinguni tu wanaojua, bali hapana budi ilikuwa ni hesabu kubwa.

Thibitisho la kazi kubwa sana iliyofanyika katika uamsho huo mfupi, lilidirikika katika matokeo ya baadaye ya mkutano huo. Mmoja wa wachungaji washiriki, mwaka mmoja baadaye, alitwambia ya kwamba kanisa lake lilikuwa limevuna mavuno mengi mno kutoka kwenye uamsho huo, na makanisa mengine ya mitaa mbalimbali yalikuwa yamenufaika kwa uwiano uo huo. Tulijisikia kwamba moja ya picha muhimu sana ya mkutano huo, na jambo moja ambalo tuna hakika lilichangia katika kiwango kikubwa kwa ufanisi wake, lilikuwa ni ukweli wa kupenda kufanya kazi pamoja wa makanisa mbalimbali, na kusahau tofauti za mafundisho, ambayo kwa kweli yalikuwa ni madogo ukilinganisha na zile kweli kuu ambazo wote walikuwa wamekubaliana nazo kabisa.

Miujiza kadhaa ya kushangaza ilifanyika wakati wa uamsho huu mfupi, bali hakuna nafasi ya kuielezea hii. Hata hivyo, hali ya mambo yanayohusu kuponywa kwa mwenda wazimu aliyekuwa na nguvu sana ilikuwa ni ya ajabu sana hivi kwamba hatuna budi kutoa nafasi ya utondoni mdogo kuihusu. Kama ilivyokwisha kutajwa, kwa sababu upepo mkali ulikuwa umelisukuma hema kuanguka, ibada moja ya uamsho huo ilifanyika katika uwanja wa michezo wa mahali hapo. Kijana mwanamume huyu mwenda wazimu alikuwa ameletwa mkutanoni usiku huo kutoka kwenye hospitali ya taifa, apate kuombewa. Mwishoni mwa ibada, wale waliokuwa wamemleta walijaribu kumwongoza kutoka jengoni, bali alikataa kwenda. Wakati tulipopashwa habari juu ya hili, tulijipatia msaada wa nusu dazani ya watu na tukamtoa humo jengoni kwa nguvu. Nguvu zilizompaga zilikuwa na uwezo sana, hivi kwamba ilibidi nguvu kubwa kutimiza jambo hili, bali baada ya muda mrefu tulimfanya aketi salama katika motokaa, ndivyo tulivyodhania, kisha tukamwacha, tukidhania ya kwamba hakutakuwako na shida tena. Hebu wazia fadhaa yetu, wakati dakika chache baadaye kulisikika kilio cha sauti iliyopwelewa, na tulipogeuka tulimwona akitimua mbio kutoka kwenye gari akielekeea kwenye kundi la wanawake na watoto waliokuwa wamesimama na kuzungumza karibu na mlango wa uwanja huo wa michezo.

Mbio zake za mori kasi zilitukia kwa ghafla sana na bila ya kutazamiwa hivi kwamba ilituwia vigumu kujua la kufanya. Kwa bahati nzuri, hao watu waliokuwa mlangoni walitimua mbio kwenda kila upande kabla hajawafikia. Ndipo kwa hasira aligeuka na kushambulia, huku mikono ikipepea, kumwelekeea mtu mmoja wa kikosi cha Branham,

aliyekuwa amesimama hapo karibu. Pepo wana nguvu za kukata minyororo, na kufanya mambo mengine ya ajabu yanayozidi nguvu za kibinadamu, bali kwa bahati njema hawana nguvu mbele ya Jina la Yesu! Ingawa alitupiwa makonde mara nyingi, ndugu huyo hakudhurika wala hata kuguswa, wala hata na konde moja. Kitu fulani cha kimbunguni kilikwepa kila ngumi iliyotupwa na mtu huyo aliyepagawa na pepo. Kwamba jambo hili huenda liliendelea kwa muda gani, hatuwezi kusema, lakini kwa wakati uo huo polisi wawili waliokuwa hapo karibu, waliposikia makelele na vilio vya wanawake, walikimbia kufika pale, na walipoona kile walichodhani kilikuwa ni ugomvi wa kawaida, walianza kuwahoji hao wawili. Wakati huu, hata hivyo, mwenda wazimu huyo, akilaani vikali, aliwashambulia maafisa hao, nao mara wakakuta kwamba wamezidiwa nguvu. Walifingirika na kufingirika nyasini na kumenyana vikali, na hatimaye ilibidi maafisa hao wachukue hatua kali kabla ya kuweza kumtia pingu na kumshinda mshambuliasi wao mkaidi. Polisi walipoitwa walileta kikosi cha gari la doria, na hatimaye mtu huyo alidhibitiwa na kupelekwa makao makuu, ambako aliwekwa kwenye chumba maalum cha mahabusu usiku huo.

Walipoondoka kwa gari, kamwe hatutasaau machozi ya maskini dada wa mtu huyo, ambaye alikuwa amehusika kumleta kwenye mkutano. Alikuja na kutusihii kwa uchungu mwingi wa nafsi ya kwamba Ndugu Branham angewombea. Kwa kweli, isingewezeekana kwa Ndugu Branham kujibu simu nyingi sana zilizopigwa kila siku kutoka kwa wale wanaomtaka awatembelee wagonjwa na watu waliolazwa vitandani. Lakini huyu dada alikuwa na jambo la dharura sana na la kuhuzunisha, hivi kwamba hatimaye Ndugu Jack Moore alikubali kumwambia Ndugu Branham kuhusu kisa hiki asubuhi.

Kesho yake asubuhi, Ndugu Moore alianza kumwelezea Ndugu Branham hadithi ya matukio ya usiku uliopita. Ndipo likatokea lile dhihirisho la ajabu la karama ya Roho, ambapo kwayo ndugu yetu mara nyingi hushuhudia matukio yanayotukia kwa mbali, na hata kabla hayajatukia. Kwa kweli tunakumbushwa juu ya matendo makuu katika huduma ya Elisha, wakati alipoona mipango ya Mfalme wa Ashuri hata kabla hajitatendeka. Ama kuhusu Kristo Mwenyewe, wakati alipomwona Nathanaeli kwa mbali kwa jicho lingine lisilo la kawaida. Katika kisa hiki Mungu alikuwa tayari amemwonyesha Ndugu Branham mwenda wazimu huyu, ya kwamba angewombea siku hiyo, na ya kwamba mtu huyo angeponywa. Alitambua eneo la ukombozi huo katika ono la gari lililoonekana kama ni jekundu, na kwa nguo alizovaa mtu huyo ambaye angekombolewa.

Mipango basi ilifanywa pamoja na polisi wa Pensacola ya kumfungua kijana mwanamume huyo. Lakini wao, wakikumbuka matata waliyokuwa nayo usiku wa juzi yake, labda wangesamehewa kwa kukataa kwao kumwachilia aende isipokuwa apelekwe nje ya jiji hilo wala asirudi tena. Kwa hiyo hatimaye mahali pa kukutania paliandaliwa kwenye ufuko wa Ghuba, ambapo makundi yote husika yangekutana. Lakini wakati Ndugu Branham alipofika na kuyachunguza hayo magari kwa uangalifu, alitoa tamshi ya kwamba yote hayakuwa jinsi alivyonna katika ono. Wakati akisitasita, Ndugu Moore aliamua kusogesha gari lake jipy la De Soto hatua chache kutoka mahali mwenda wazimu huyo alipokuwa, kwa kuwa binti yake na dada mwingine walikuwa ndani ya gari hilo. Ndugu Branham basi akatoka akaenda mpaka mahali ambapo kijana mwanamume huyo alipokuwa amesimama. Mara akaona ya kwamba nguo zake zilikuwa vile vile hasa alivyokuwa ameona katika ono, kwa hiyo akamwambia arudi kwenye gari na kungojea. Ndipo jambo la kipekee lilitukia. Kama vile Ndugu Branham alivyolismulia baadaye, "Niliangalia nyuma kuelekea kwenye gari la Ndugu Jack. Karibu ufuko wote ulikuwa ni changarawe nyeupe. Lakini mahali lile gari lilipokuwa ndio kwanza tu limeegeshwa, kulikuwa na tita la udongo mwekundu. Jua likiakisi kutoka kwenye udongo mwekundu juu ya gari hilo dogo la hudhurungi lililong'arishwa sana lilifanya kuonekana kana kwamba ni jekundu. Ndipo basi nilijua ya kwamba haya ndiyo niliyokuwa nimeona hasa katika lile ono. Nilienda pale basi na nikatamka maneno haya kwa yule kijana mwanamume, 'Bwana asema hivi, huyo pepo mchafu atakuacha sasa, nawe utakuwa mzima.' Papo hapo kijana mwanamume huyo aliponywa na akaingia katika maongezi ya kawaida."

Ushuhuda huu ulikuwa ni wa kuvutia kwa wale maafisa wa polisi wa Pensacola, kwa kuwa walitambua ya kwamba Mungu alikuwa amefanya jambo la ajabu mionganii mwao. Iliwafanya wengi kumsifu Mungu kwa ajili ya dhihirisho hili la huruma Yake kwa mtu ambaye Shetani alikuwa amemfunga kikatili sana.

Miezi kadhaa baadaye, kijana mwanamume huyo aliyekuwa ameponywa alituma ushuhuda wake na ultokea kwenye toleo moja la SAUTI YA UPONYAJI. (Julai, 1948) Ushuhuda wake unasomeka kama ifuatavyo:

"Nilipokuwa na umri wa miaka miwili nilikuwa na polio. Wazazi wangu walinibeba kunipeleka kwa madaktari wengi mbalimbali. Nilikaa kwa muda fulani katika hospitali ya watoto walemaru. Wote hao hawakufaa kitu. Daima afya yangu ilizidi kuzorota. Hatimaye hali yangu ilikuwa mbaya sana hata nikawa kichaa. Nilikuwa kwenye hospitali hiyo ya

taifa kwa karibu miezi saba wakati ndugu zangu waliposikia habari za ibada ya uponyaji ya Ndugu Branham huko Pensacola. Nilichukuliwa nikapelekwa kule na usiku huo niliwekwa gerezani kwa kuwa Bwana hakuwa amemalizana na mimi. Alinitumia kama mfano kuwaonyesha watu ya kwamba Yeye ana nguvu nyingi kuliko ibilisi. Wakati dada yangu alipokuja kuniona kesho yake asubuhi, nilikuwa nimeridhika kabisa kwa maana Mungu alikuwa amemwonyesha Ndugu Branham ya kwamba Yeye alikuwa ameuponya mwili wangu. Mimi nina umri wa miaka 25 sasa na nina kazi nzuri. Mungu ashukuriwe kwa ajili ya nguvu Zake za uponyaji.”

T—C—Sopchoppy, Fla.

Mlango Wa 17

Kikosi cha Branham Kinaelekea Kaskazini

Mkutano uliofuata ulipangwa kufanyika huko Kansas City, Kansas, katika Ukumbi wa Ukumbusho mapema katika mwezi wa Aprili. Ndugu U. S. Grant alikuwa ndiye mwenyekiti wa kamati ya mahali hapo, naye alikuwa amefanya maandalizi mazuri sana kwa ajili ya mkutano huo. Tuliwasili yapata saa mbili jioni, na mara tukasafiri kwa gari hadi makazi ya Ndugu Grant. Alifurahi kutuona, bali alikuwa na wasiwasi juu ya Ndugu Branham, ambaye alisema hakuwa amewasili, ingawa alikuwa amepokea mawasiliano ya kwamba angefika mapema mchana. Kasisi Grant alisema alijua ya kwamba alikuwa hajawasili kwani ndiye tu alikuwa na habari ya mahali hiyo hoteli ilipokuwa tulikopaswa kukaa—jambo hili daima huwa inabidi kuwa siri iliyofichwa vizuri. (Wakati mmoja wakati hoteli ya Ndugu Branham ilipojulikana kwa watu, mstari mrefu wa wagonjwa ulifanywa mlangoni pake, ukivuruga vibaya sana shughuli za hoteli hiyo.)

Sisi wenyele tulikuwa tu kidogo tumekanganyikiwa kwa kuwa tulijua ya kwamba Ndugu Branham alipaswa kuwa amewasili kwenye wakati huu. Bali hapakuwa na la kufanya ila ni kungojea ujumbe mwingine, na sisi wenyele tukaenda hotelini. Tulishangaa sana tuliposikia kutoka kwa mpokea-wageni wa usiku ya kwamba alikuwa amewasili na alikuwa tayari amepumzika. Baadaye tulipouliza jinsi ilivyotukia kwamba hakuenda nyumbani kwa Ndugu Grant kwanza, jibu lake lilikuwa ya kwamba alikuwa amechoka sana na akawazia ya kwamba labda ni vizuri sana kwenda kulala mapema na kupumzika vizuri iwezekanavyo. Lakini tukasema, “Ulijuje kuja kwenye hoteli hii?” “Vema,” akasema, “ilionekana tu kwamba ninajua.” Hiyo ndiyo ridhaa pekee tungaliweza kupata, na labda yote angaliweza kutujibu. Hatukushangaa sana, kwa kuwa wakati baada ya wakati tulikuwa na matukio kama hayo wakati utambuzi wake ulipojitokeza, naye alijua mambo yasiyokuja kwake kupitia milango ya hisi zake tano. Hatutasahau jinsi Ndugu Grant alivyoduwaa wakati tulipomwambia vile ilivyotendeka. Hata hivyo, hatutaki kuleta wazo kwamba Ndugu Branham alikuwa na uwezo wa kutumia karama hii atakapo, bali ni wakati tu ambapo Roho wa Mungu angemwongoza maalum kuidhihirisha.

Usiku wa kwanza wa mukutano huo, watu 1500 walikuwako kwenye Ukumbi huo wa Kumbukumbu. Jumapili usiku ilikuwa ni ya ibada nzuri sana. Usiku wa tatu Roho wa Mungu alijidhihirisha katika nguvu zisizo za kawaida. Baadhi ya waandishi wa habari walikuwapo usiku huo. Taarifa yao iliyoripotiwa katika gazeti lisilopenda mabadiliko la *Majira* la Kansas City, tarehe 13 Aprili, 1948, ilitokea kesho yake asubuhi. Ingawa iliandikwa kwa "mtindo wa magazeti" tuliihesabu taarifa hiyo, kwa jumla, kwamba kwa kiasi ni tathmini nzuri ya ibada hiyo. Aya chache za taarifa hiyo zilikuwa kama ifuatavyo:

"Katikati ya 'amina' nyingi za kusanyiko, Kasisi William Branham, wa Jeffersonville, Indiana, aliendesha sehemu ya tatu ya mikutano mitano ya uponyaji katika Ukumbi wa Kumbukumbu wa Kansas City, Kansas.

"Lo lote utakalomwomba Mungu kufanya, Yeye atalifanya," Bw. Branham alisema. 'Haidhuru umekaribia kufa jinsi gani kutokana na magonjwa, Yeye anaweza kukuponya, hata sasa, kama tu utaamini Neno analosema Mungu.'

"Kundi la wagonjwa lilipita jukwaani jana usiku na kukiri kwamba wameponywa magonjwa mbalimbali baada ya Bw. Branham kuomba kwa kifupi pamoja nao. Kusanyiko ilisisimkwa. Kulikuwa na machozi machoni mwa wengi na midomo yao ilichezacheza kama vile katika maombi. Baadhi ya akina mama walilia huku wakiwatikisa watoto wao wasiotulia mikononi mwao. Msichana mmoja kutoka Mobile, Alabama, alisema macho yake yalikuwa na makengeza wakati alipopanda jukwaani jana usiku, bali baada ya Ndugu Branham kumwombea macho yake yalikuwa ni ya kawaida na maangavu. Mwanamke mwingine aliinua mkono wake na kusema tezi ndiyo kwanza itoweke shingoni mwake. Alisema alikuwa na tezi hiyo kwa miaka mingi na ya kwamba mwaka mmoja na nusu uliopita daktari alimwambia ni upasuaji tu ungeweza kuiondoa."

Ibada iliyofuata jumba la mikutano lilikuwa limejaa hadi milangoni kama ilivyokuwa pia katika usiku wa mwisho wa uamsho huu mfupi.

Matukio kadhaa ya kupendeza yalitukia wakati wa uamsho wa Kansas City. Bibi mmoja alimjia mwandishi huyu na kumwambia jinsi alivyokuwa mgonjwa kutokana na mateso makali, bali hakuwa ameweza kuingia kwenye mstari wa maombi, kwa sababu ya umati wa watu. Hata hivyo, imani yake iliongezeka, na usiku huo hotelini alimwamsha mumewe na kusema ya kwamba aliamini kama angeweza tu kuingia kwenye mstari wa maombi mara moja, angeponywa. Mumewe, akiwa kidogo ameshangaa, hatimaye akiamua ya kwamba alikuwa anaota, akamwambia aende. Hata hivyo,

asubuhi, mwanamke huyo aliamka akajikuta yu mzima kabisa! Akakumbuka ndoto yake, na mumewe pia. Kesho yake jioni alikuja mbele upesi kutujulisha yale yaliyotukia. Bibi huyo alikuwa amefanya imani ya kugusa, na hilo tu ndilo lililohitajika apate uponyaji wake.

Mara kwa mara madaktari huhudhuria mikutano ya Branham. Siku iliyofuata ya kumalizika kwa uamsho, mmoja wa madaktari hodari sana wa eneo hilo la Mji Mkuu alikuja kwenye chumba tulimokuwa. Alikuwa ni Mkristo mwungwana, nasi kamwe hatuwezi kusahau jinsi alivyweweka mkono wake kwenye bega la Ndugu Branham na kumwombea baraka. Kabla hajaondoka aliomba aombewe kuhusu ugonjwa fulani ambao ulikuwa ukimtesa, ambao madawa yasingeweza kutibu. Ndugu Branham alimwombea kwa furaha.

SEDALIA, MISSOURI

Baada ya hapo tulienda Sedalia, Missouri, ambako tulifanya ibada za siku tatu. Ndugu Ern Baxter wa Vancouver, B.C. aliungana na sisi mahali hapa naye alikuwa ndiye mhubiri wa alasiri, na Ndugu F. F. Bosworth akihubiri kwenye ibada za asubuhi. Kasisi Byrd Campbell, mchungaji jasiri alikuwa ndiye mwenyekiti wa kamati ya mahali hapo, naye alifanya kazi ya ufanisi sana. Jumba la mahali hapo la mikutano linaloketi watu 1600 ambapo mikutano ilifanyikia, lilionekana kwamba ni dogo mno, na umati mkubwa haukuweza kuingia. Watu waliketi kila mahali, madirishani, milangoni, na kwenye marefu ya kanisa na wengi ambao hawakuweza kuingia ndani hata kidogo, walismama nje wakichungulia ndani.

ELGIN, ILLINOIS

Uamsho wa mwisho katika Mashariki wakati huu ulifanyika katika kituo cha uchunguzi kinacho jukana sana cha Elgin ambacho kiko katika viunga vya Chicago. Jumba hilo la mikutano linaloketi watu 2000 hivi lilikuwa halitoshi kabisa kuenea umati uliokuja. Kwa kweli, baada ya siku ya kwanza hivi umati wa alasiri ulipajaza mahali hapo kabisa. Tutamruhusu Kasisi Merrill Johnson mwenye kiti wa kamati ya mahali hapo kusimulia taarifa ya uamsho wa Elgin:

“Hii imekuwa ni mara yangu ya pili kuhudhuria mikutano ya Branham. Ninaamini kabisa ya kwamba kwa njia nydingi mkutano huu ulizidi ujuzi wangu wa kwanza. Kama vile mtu fulani aliviyolezea vizuri kabisa jambo hilo, ‘Kamwe tangu siku za ule moto mkuu wa Chicago Elgin na miji yake inayoizunguka haujatikiswa kwa nguvu namna hii.’ Kwa siku kadhaa baada ya mikutano hiyo kumalizika, jambo hilo

lilionekana liko katika mazungumzo ya kila mtu. Wazo kuu pia limewajia Wakristo juu ya haja ya kuwako na watu wengi zaidi kama Ndugu Branham. Taarifa, hata hivyo, zinaonyesha ya kwamba Mungu anaongezea katika safu za Kanisa la Yesu Kristo katika siku hizi za mwisho watu wengi zaidi wenye huduma hii ya uponyaji. Roho ya Mungu bila shaka inaliandaa Kanisa upesi sana kwa ajili ya kutoka kwake kukuu kuingia Utukufuni. Hilo halina budi kuwa ni hivi karibuni sana.

“Mtu hawesi kuhudhuria mikutano ya Branham bila ya kuhisi kuona jinsi hakika mambo yalivyokuwa mtu kuishi katika siku za Mitume. Maneno yanashindwa kuelezea mlipuko wa furaha kuu na kicho kisichoelezeka kinachowakumba watu ambao kwa mara yao ya kwanza wanaonja nguvu za Mungu za kuponya na kutenda miujiza. Ni maneno gani yanayoweza kuelezea matukio ya kushuhudia macho yaliyopofuka yakifunguliwa, na masikio maziwi yakifunguliwa, bubu wakizungumza maneno yao ya kwanza, viwete wakitembea, macho yenye makengeza yakinyoshwa, na tamasha nydinge nyingi za kufurahisha.

“Tabia ya furaha, isiyojitakia makuu na ya ucheshi ya Ndugu Branham inaonyesha waziwazi sana roho ya Kristo inayotawala maisha yake. Kuona upendo mkuu wa Ndugu Branham kwa watoto kungewagusa hata watu walio wagumu sana. Kwa kuwa ni vigumu sana kwa mtoto mwenye macho yenye makengeza, kipofu, kiziwi ama mwenye kilema angepita karibu na Ndugu Branham bila mikono yake kuwakumbatia na kumsihi Mungu kufanya muujiza katika miili yao midogo; na kwa kila hali niujuavyo mimi Mungu alijibu ombi la ndugu yetu kwa mwujiza.

“Mkutano wa Elgin ulionekana ulifanana na mikutano mingi mikuu ya kambi ikifingirishwa pamoja. Halaiki ya watu waliotoka kote Marekani na Canada kwa kweli iliutikisa sana mji huu. Ilimkubusha mtu juu ya kusoma katika Maandiko habari za halaiki ya watu waliosongamana karibu na Kristo katika siku za huduma Yake ya duniani.

“Jambo lingine muhimu la mikutano ya Branham huko Elgin lilikuwa ni nyimbo za kusanyiko na nyimbo maalum. Imani iliongezeka kwenye viwango vipyta vya juu na baraka za Mungu zilishuka juu ya watu walipomwabudu Kristo katika wimbo. Wengi walipokea uponyaji wao vitini mwao na wakarudisha kadi zao za maombi bila ya kupitia kwenye mistari ya maombi. Baadhi ya uponyaji ulikuwa wa kimiujiza. Ule uimbaji maalum na muziki uliotolewa na wanafunzi kutoka Chuo cha Biblia cha Maziwa Makuu huko Zion, na makundi mengine mageni ya kinjilisti, uliistawisha mikutano hiyo sana. Ushirikiano kutoka kwa wote waliotumika kuifanikisha mikutano hii ulikuwa ndio mtindo wa kawaida

wa mikutano huu mkuu wa kiroho. Washiriki wote wa kamati walifurahia kufanya kazi pamoja na kikosi cha Branham. Ni mikutano michache sana ya kiwango hiki inayoendelezwa vizuri jinsi hiyo na kupendwa hivyo na watu.”

TACOMA, WASHINGTON, 12-17, APRILI, 1948

Mikutano mwingine uliopangwa ulikuwa huko Tacoma, Washington. Kwa sababu ya dhoruba ya theluji katika milima ya Rockies, Ndugu Branham hakuwahi kufika Tacoma kwa wakati mzuri kwa ajili ya ibada ya kwanza. Hata hivyo, kulikuwako na matarajio makuu, na usiku uliofuata umati huo wa watu ulikuwa hata hivyo ni mkubwa zaidi.

Shida kubwa ilijitokeza mwanzoni mwa mikutano huo. Ilikuwa ni mwanzoni mwa msimu wa majira ya kuchipua na uwanja wa michezo ya barafu haukuwa na zana za kupasha joto. Kutumiwa kwa jumba lisilo na joto kwa ajili ya ibada za dini lilikuwa ni jambo ambalo karibu haliwaziki kwenye eneo hilo wakati huo wa mwaka. Ufumbuzi pekee wa shida hiyo ulikuwa ni kwamba watu wa kutosha wanapaswa kuhudhuria ili kwamba uwanja huo mkubwa upashwe joto na joto la miili yao wenyewe. Jambo hili, kwa kweli, ndilo hasa lililotukia! Watu kama 6000 walilijaza jengo hilo na halijoto ilionekana ni ya kuridhisha sana.

Moja ya mambo muhimu sana ya mikutano wa Tacoma lilikuwa ni kwamba wahudumu wa makanisa mengi sana walikuwa wameungana katika ushirika wa Full Gospel. Ulikuwa ni wa ajabu na wenye utukufu. Katika baadhi ya miji kulikuwako na uelekeo wa kanisa moja kushuku lingine, wala hakuna roho halisi ya ushirika. Ndugu wa Tacoma walionyesha kwa kujitolea kwao kufanya kazi kwa pamoja kwamba wote wangepata thawabu ya kubarikiwa. Matokeo yake yamekuwa kwamba labda hakuna mji mwingine Marekani, umewahi kuwa na ushuhuda wenye nguvu zaidi wa ujumbe wa Full Gospel kuliko katika jamii hiyo ya watu.

Wakati wa chakula cha abhuhuri, Ndugu Branham aliwazungumzia wahudumu kuhusu mambo ambayo yalikuwa moyoni mwake. Ulikuwa ni wakati wenye uchaji na wa kusisimua mno, na machozi mengi yalitiririka usoni mwa hao waliosikiliza. Jambo lingine, tamshi fulani lilisikiwa kati ya ndugu fulani waliokuwa wameketi pale kwenye chakula cha mchana, ambalo tuliona lilikuwa ndio kawaida ya wengi wa wale wanaohudhuria mikutano ya Branham. Mtu mmoja alimwambia mwenzake, “Mikutano huu utakapokwisha, na wakati mambo haya yanawakawaka niani mwangu, ninataka kwenda zangu kwa siku chache, na nikae peke yangu na Mungu.”

Hapana shaka ila kwamba mji huo ulipata mwamko wa Mungu katika njia ya ajabu. Kiongozi wa Vijana-kwa-ajili-ya-Kristo alitoa ushuhuda mzuri sana wa jinsi alivyoguswa na mkutano huo. Maafisa fulani wa ngazi za juu katika jeshi la polisi walitoa ushuhuda wa jinsi ambavyo mkutano huo ulikuwa umewabariki.

MKUTANO WA EUGENE, OREGON

Kutoka Tacoma kikosi hicho kilisafiri kusini hadi Eugene, ambako uamsho wa mwisho wa kikosi cha Branham uliendeshwa, baada ya huo ikawa ni jambo la lazima kwa Ndugu Branham kurudi nyumbani kwake kwa ajili ya likizo ndefu sana. Tunachukua taarifa ya mkutano huu kama iliyotokea katika toleo la Julai, 1948, la SAUTI YA UPONYAJI: na kuandikwa na Kasisi Arthur Hyland.

“Kwa muda wa siku tano Kasisi William Branham aliendesha uamsho wa uponyaji huko Eugene, Oregon. Ibada ya kwanza na ile moja ya Jumamosi zilifanyika katika Hekalu la Mnara wa Taa. Mikutano hiyo mingine ilifanyika katika jengo la silaha. Umati mkubwa sana ulijaza mahali pote pawili. Wahudumu na makanisa kutoka eneo kubwa walishirikiana katika uamsho. Moja ya mambo makuu ya mkutano huu lilikuwa ni kwamba watu wa makanisa mengi walikuwa kama ni moja katika siku hizo za uamsho.

“Miujiza ya ajabu sana ya uponyaji ilifanyika katika siku hizo tano. Bibi Gordon Lindsay, mke wa mhariri huyu, aliandika mihtasari maalum ya watu baada ya watu hao kuombewa. Msichana mmoja mdogo alikuwa na mguu mfupi. Baada ya kuombewa, Ndugu Branham alimfanya atembee huku na huko jukwaani wala hakukuwa na kuchechemea ko kote kuliweza kuonekana. Mama yake alimwambia Bibi Lindsay ya kwamba mguu huo ulikuwa mfupi zaidi kwa nchi moja na nusu kuliko huo mwингine.

“Katika moja ya ibada hizo, mtu fulani aliyejewa na mikongojo aliketi sehemu ya nyuma ya jumba hilo la mikutano. Mtu huyo hakuwa ameweza kuingia kwenye mstari wa maombi. Wakati umati ulipokuwa ukitoka mtu mmoja alimwambia, ‘Aa, hukupata uponyaji wako.’ Mtu huyo akajibu, ‘Ndio, nimeupata sasa.’ Kwa usemi huo akatupa mikongojo yake na akaanza kutembea. Watu walipiga makelele na kumsifu Mungu walipomwona ameponywa na kukombolewa.

“Kasisi F. F. Bosworth alisaidia katika uamsho wa Eugene na baraka za Mungu zilikuwa juu yake kwa nguvu sana alipokuwa akihudumu Neno la imani kwa kusanyiko. Kasisi Gordon Lindsay alikuwa pia mhubiri kwenye ibada hizo. Ni kawaiida kutoa taarifa kutoka kwa mmoja wa wachungaji wa

mtaa waliokuwa wakifanya kazi katika mikutano hiyo, kwa hiyo lifuatato ni dondoo kutoka kwenye barua iliyopokelewa kutoka kwa Kasisi Arthur Hyland:

“Kama katibu wa kundi la wahudumu waliodhamini Uamsho wa Branham huko Eugene, Oregon, ninataka kumshukuru Mungu kwa ajili ya Ndugu Branham na matokeo ya ajabu yaliyolewta na huduma yake hapa. Huduma hiyo imefanya mengi zaidi katika kuleta uelewano mkamilifu, si tu miongoni mwa wachungaji bali pamoja na washiriki wa kawaida wa makanisa ya Springfield na Eugene ambayo yalishirikiana katika mikutano hiyo mikuu, kuliko kitu kingine cho chote kilivyowahi kufanya.

“Katika mikutano huu, Ndugu Branham alikuwa amechoka sana hivi kwamba mtu ye yote angeweza kuona alikuwa akielekea kwenye upeo wa nguvu zake. Wengi waliponywa na kila namna ya adha na magonjwa. Tezi mbili kubwa zilitoweka moja kwa moja mbele ya macho yangu, pamoja na kansa usoni mwa bibi mmoja. Mguu wa msichana mmoja ambaa ulikuwa mfupi kuliko huo mwininge, ulirefushwa. Bibi mmoja Mkatoliki aliyekuwa kiwete kwa miaka 10 aliponywa kansa, akasimama kutoka kwenye kitanda chake, akatoka nje ya jengo, na amekuwa akifanya kazi zake zote tangu wakati huo. Uponyaji mwininge mwiningi ulitukia ambaa tunamtukuzza Mungu kwa huo.””

Mlango Wa 18

Picha Ya Kushangaza Sana Ya Uwanja Mduara Wa Houston

Baada ya kupona kwa ajabu kutokana na ugonjwa wa neva, Ndugu Branham, wakati mwaka wa 1948 ulipokuwa ukikaribia kwisha, alirudi tena kwenye huduma kwa ajili ya milolongo ya miamsho mifupi. Mwandishi huyu aliweza kuhudhuria baadhi ya mikutano hii kwa usiku mmoja ama kitu kama hicho, lakini shughuli hazikumruhusi kujiunga tena na kikosi hicho mara moja. Wajua, gazeti la SAUTI YA UPONYAJI lilikuwa limekua haraka sana hivi kwamba wakati wetu mwangi sana ulihitajika kwake—kwa kuwa katika kipindi cha mwaka mmoja wa uchapishaji lilikuwa likisomwa na karibu wasomaji 100,000 kila mwezi. Kukua huku kwa ajabu kuliendelea bila kukoma katika mwaka wote wa pili, huku usambazaji wake ukiwa ni zaidi ya maradufu.

Novemba 1949, Ndugu Jack Moore na mwandishi huyu walipokea mawasiliano kutoka kwa Kasisi Branham, akituuliza kama ingewezekana kwetu tena kushika usukani wa miamsho yake. Na pia, je! sisi pamoja na Kasisi Baxter tungeweza kusafiri kwenda katika nchi za ng'ambo pamoja naye huko Scandinavia katika msimu ujao wa Machipuo? Ilitukia katika Majaliwa ya Mungu ya kwamba ndiyo kwanza tufaulu katika kutimiza majukumu fulani mengine, na baada ya maombi na kutafakari tulijisikia, Mungu akipenda, tunapaswa kukubali wito huu. Kutokana na msimamo wa kibinagsi daima tumehesabu kufanya kazi na Kasisi Branham kwamba ni heshima kuu.

Ndugu Branham alitufahamisha ya kwamba alikuwa na mkutano mmoja tu uliopangwa wakati ule—huo ulikuwa ni huko Houston, Texas. Alitutaka twende Houston na halafu baadaye tuchukue jukumu la mipango yote ya baadaye. Kwa kuwa nilikuwa nimeshika kazi ya kuandika kitabu hiki kipate kuchapishwa na nilitaka kuwa karibu naye wakati huu, nilikubali kwenda Houston.

Mkutano wa Houston ulianza pole pole kidogo. Hata hivyo, kabla haujamalizika mambo ya ajabu sana yalikuwa yametukia. Ilionekana wazi kwamba huduma ya ndugu yetu ilikuwa, kwa njia fulani, imepanuka mno. Si kwamba tu karama za kipekee za Roho ambazo zilikuwa zimedhihrishwa

hapo awali katika huduma yake zilikuwa zikifanya kazi kwa nguvu zaidi, bali dhihirisho jipya lilikuwa dhahiri. Katika kutenda kazi kwa karama hii mpya, matukio yaliyopita katika maisha ya watu waliokuja kwa ajili ya kuponywa, yalifunuliwa. Haya yalidhihirika kwa njia mbili. Kama hao waliokuja wapate uponyaji walikuwa ni Wakristo wenye kumcha Mungu, mambo yalisemwa ya maisha yao ya zamani ambayo yangeitia moyo sana imani yao, hivi kwamba katika matukio mengi wangeponywa bila hata ya neno moja la maombi. Kwa upande mwengine, wale waliokuwa wameingia kwenye mstari wa maombi bila ya kutafuta uhusiano sahihi na Mungu, ama waliokuwa wakiishi maisha ya ovyo ovyo ya kurudi nyuma, na walikuwa wamefanya dhambi ambazo hazikuwa zimetubiwa kwa uaminifu kwa Mungu, haya yalishughulikiwa na Roho wa Mungu, papo hapo jukwaani. Dhambi zingetajwa, siri za mioyo yao zingefunuliwa, na karibu katika kila kisa-husika watu binafsi walioshughulikiwa hivyo wangefanya toba ya mara moja ya huzuni na machozi. Kwa kawaida basi, mtu huyo angepokea uponyaji papo hapo.

PICHA YA KUSHANGAZA SANA

Karibu kufikia katikati mwa uamsho wa Houston, jambo la ajabu sana lilitukia lillothibitisha kwamba ni uthibitisho wa Kiungu wa huduma ya Ndugu Branham. Kasisi fulani hasimu aliyepinga uponyaji wa Kiungu, alikanusha matamshi ya Kasisi F. F. Bosworth (aliyehubiri wakati wa sehemu kubwa ya ibada za mchana) na akatoa changamoto ya hadharani kwenye magazeti, kufanya mjadala na Kasisi Bosworth juu ya mada inayohusu “Uponyaji wa Kiungu Kupitia Dhabihu.” Kasisi Bosworth alijisikia kuongozwa kukubali changamoto hiyo, na jambo hilo lote zima lilichapishwa kwenye ukurasa wa mbele katika magazeti ya Houston.

Mnamo jioni iliyokusudiwa wakati mkutano ulipopamba moto, ilikuwa ni wazi kabisa ya kwamba karibu halaiki yote ya wasikilizaji iliwaunga mkono hao wainjilisti wageni. Idadi kubwa ya washiriki wa dhehebu lenyewe la kasisi huyo mpinzani, walismama kwa miguu yao kama mashahidi ya kwamba waliamini katika uponyaji wa Kiungu na kwa kweli walikuwa wameponywa. Imani hii iliendelea kuwa dhahiri katika ibada nzima.

Sasa ilitokea kwamba huyo kasisi mpinzani aliwapa kibarua Bw. James Ayers na Bw. Ted Kipperman, wapiga picha mabingwa ambao walikuwa wampige mfululizo wa picha wakati akizungumza. *Ilitokea kwamba, huyo mpiga picha baada ya kupiga picha hizi, alimpiga Kasisi Branham picha moja, ambaye alizungumza kwa kifupi kabla tu ya kumalizika kwa ibada.*

Wakati Bw. Ayers, mmoja wa wapiga picha hao, alipoenda usiku uo huo kwenye chumba cha kusafishia picha cha studio yake, aliamua kusafisha hizo negativu zilizokuwa zimeingizwa mwanga. Alishtukia kukuta kwamba kila moja ya hizo negativu zilitokea kuwa tupu kabisa ila tu ile aliyompiga Kasisi Branham. *Mshtuko wake uligeuka kuwa mshangao mkubwa mno wakati alipoona ya kwamba kwenye negativu hii juu kidogo tu ya kichwa cha Kasisi Branham, kulikuwako waziwazi na duara ya nuru ya kimbunguni.* Bw. Ayers aliwapigia simu wenzake wengine wa studio waiangalie hiyo negativu; lakini wakati walipoiangalia, kila mmoja alitatizika wala hakuna mtu angaliweza kuelezea kuwepo kwa duara hii ya nuru.

Kesho yake asubuhi mpiga picha huyo alituma habari kwa Kasisi Branham kumwelezea juu ya kioja hiki cha ajabu kilichotukia kuhusu picha aliyokuwa amechukua usiku wa juzi. Ndipo Ndugu Branham akamwelezea kijana mwanamume huyo ya kwamba hakushangazwa sana na hali ya mambo, kwa kuwa mara nyingi kabla ya tukio hilo, mambo kama hayo yalikuwa yametokea katika huduma yake. Kwa mfano, wakati akiwa huko Camden, Arkansas, mpiga picha alikuwa amempiga picha na wakati filamu hiyo iliposafishwa ilikutwa kwamba nuru ya ajabu ilimzunguka, ambayo, huyo mpiga picha alisema, haingehusishwa na nuru zilizokuwa kwenye jengo hilo. (Picha hiyo imechapishwa katika kitabu hiki.) Mambo mengine mengi ya jinsi hiyo yalikuwa yametokea katika huduma yake. Hiyo picha iliyopigwa huko Houston ilikuwa bila shaka ndiyo nzuri kupita zingine zote na ya kustaajabisha sana ya madhihirisho haya ya kimbunguni, kwa sababu ya hali za kipekee za mazingira ambayo picha hii imepigwa.

MAGAZETI YA HOUSTON YANATOA TAARIFA YA MKUTANO

Asubuhi ile ile ambapo mpiga picha huyo aliletat habari za tukio hilo la ajabu lilitotokea kwenye picha hiyo, magazeti ya Houston yaliandika taarifa kamili ya ibada hiyo kwenye kurasa zao za mbele. (Bila shaka, wakati huu magazeti hayakuwa yamesikia kitu bado kuhusu hiyo picha.) Ni jambo la kuvutia kujua ya kwamba Bw. Ayers, mmoja wa wapiga picha ambao walikuwa wamekodishwa na yule kasisi mpinzani, ye ye mwenyewe alikuwa ametoa matamshi ya kukosoa—matamshi ambayo yaliwekwa kwenye taarifa hizi na magazeti. Kwamba picha hiyo ingetokana na mpiga picha huyu inalifanya jambo hilo lote kuwa ni la kushangaza zaidi, na inathibitisha ukweli wake halisi, kama kweli ushuhuda zaidi ulihitajika.

Hapa chini tumeweka ndani taarifa zilizofupishwa sana za mkutano huo kama zilivyotokea asubuhi hiyo kwenye magazeti ya Houston:

(KUTOKA KWENYE GAZETI LA HOUSTON, 25 JAN.)

(IMEFUPISHWA)

Walilala juu ya vitanda vidogo chini ya mwangaza wa taa kubwa mno za Uwanja Mduara wa Sam Houston Jumanne usiku—viwete, wagonjwa, walemaavu, wale amba matumaini yao ya afya ya kimwili yalikuwa karibu yamekwisha. Walilala humo kimya, baadhi yao hawaelewi kitu, huku hoja za kithiolojia zikizunguka upesi upesi hapo karibu na juu yao pia.

Kwa kuwa hao ndio—Kasisi F. F. Bosworth, mwinjilisti wa kutoka nje ya mji, aliosema—wangeponywa magonjwa yao kwa nguvu za uponyaji wa kiungu zikipitia kwa Kasisi William Branham, mwenzi wa Kasisi Bw. Bosworth.

Lakini Kasisi W. E. Best, mchungaji wa Maskani ya Kanisa la Kibaptisti la Houston, alishikilia kwamba “uponyaji wo wote wa kimiujiza kama huo” ulikuwa umeishia kwa wale mitume. Naye akampa changamoto Kasisi Bw. Bosworth kuthibitisha vinginevyo.

Kasisi Bw. Bosworth, huku akishangiliwa na kupigiwa makelele ya “amina” kutoka katika wasikilizaji 8000, alinukuu mafungu mengi kutoka sehemu mbalimbali, ambazo, alisema, zilithibitisha ya kwamba Kristo alikufa si kwa ajili ya dhambi za mwanadamu tu, bali kwa magonjwa ya kimwili pia. Aliinukuu kifungu cha Biblia tena na tena: “Kristo alichukua udhaifu wetu wa kila namna na kuchukua magonjwa yetu.” Kila alipoyarudia hayo umati huo ulipiga makelele sana, na tabasamu dhaifu zikatokea kwenye nyuso za baadhi ya hao waliokuwa wamelala kwenye machela.

Wasikilizaji waliweza kusikia mahubiri moto-moto ya Kasisi Bw. Best, wala hawakupenda kila kitu walichosikia. Hawakuyapenda wakati aliposema “Ninakataa kwamba mtu ye yote anayeishi leo ana nguvu na karama ya kuponya kama mitume walivyofanya.”

(KUTOKA KATIKA GAZETI LA HOUSTON, 25 JAN, 1950)

USIKIVU WA HESHIMA

Kasisi Raymond T. Richey aliwasihii wasikilizaji kumsikiliza kila mnenaji kwa heshima.

“Unapokubaliana na msemaji, sema ‘amina’ na usipokubaliana naye, sema ‘la,’ akaomba.

Kwa karibu muda wa saa nne, Uwanja huo Mduara ulitikiswa na “amina nyingi” na “la” nyingi.

Wakati Kasisi Best aliposema jambo muhimu, Kasisi Bosworth angekimbia kwenye maikrofoni jukwaani ambako hao wasemaji walijadiliana na mara moja anawaomba wale walio kwa wasikilizaji waliokuwa wameponywa kwa imani wasimame.

MAMIA WANASIMAMA

Kila wakati mamia wangesimama.

“Ni wangapi kati yenu ninyi ni Wabaptisti?” Kasisi Bosworth alipaaza sauti.

Yapata watu 100 walismama.

“Hakuna mtu aliye na nguvu za kuponya!” akatangaza Kasisi Best.

Kulingana na Bibi W. E. Wilbanks wa 712 Teetshorn, Kasisi Best alimwelewa vibaya yule mwinjilisti mdogo, mwenye nywele nyeusi aliye kuwa akiuhubiria umati wa watu 5000 kila usiku:

YEYE NI MBAPTISTI

“Mimi mwenyewe ni Mbaptisti,” alisema Bibi Wilbanks. “Ndugu Branham hadai kuwa na nguvu za uponyaji wa Kiungu. Ni kwamba tu ni imani na roho wa Mungu anayetenda kazi kupitia kwake anayewaponya watu. Kasisi Best anawakilisha vibaya imani ya Kibaptisti katika kumshambulia Kasisi Branham.”

Kwa kawaida, jinsi uponyaji wa kimwujiza unavyotukia, watu katika wasikilizaji wanajaza kadi ambazo zina namba fulani na jina lao. Kasisi Branham anachukua namba fulani na kumwombea mtu huyo aponywe. Mara chache, yeze humchagua mtu bila utaratibu maalum.

Hao wanaohudhuria wanajulishwa ya kwamba inawezekana wasifikiwe jioni hiyo kwa ajili ya ombi la kibinagsi—bali wanakuja, usiku baada ya usiku, wakitumainia ya kwamba zamu yao itafika.

MWANAMKE AZALIWA MARA YA PILI

Bi. Mary Georgia Hardy, 708 Columbia, alisema “nilizaliwa tena miaka mitatu iliyopita,” lakini kwamba alihisi maajabu ya uponyaji wa imani miaka 18 iliyopita.

“Baada ya kuzaliwa kwa mtoto wangu wa pili, nilikuwa na wasiwasi wa kupindukia, lakini imani ya uponyaji iliniponya na nimepata watoto wawili tangu wakati huo,” alisema Bi. Hardy, ambaye anahudhuria Kanisa la Assembly of God huko barabara ya 18 na Ashland Milimani.

Bi. Gray Walker wa 2501 Blodgett, aliyeketi karibu naye, alielekeza kidole kwa mjukuu wake mwenye umri wa miaka minne, Diane Cox.

YU MZIMA SASA

“Diane alizaliwa akiwa na mguu uliopindika. Daktari fulani alitaka kuweka mguu huo katika pio pi lakini mchungaji wetu wa Assembly of God, Kasisi J.C. Miner, alipendekeza tujaribu maombi. Tulifanya hivyo. Polepole—kwenye kipindi cha muda wa majuma kadhaa—mguu huo ukanyoka. Diane ni mzima sasa.”

Juma moja lilopita, wakati Kasisi Branham alipokuwa akiomba maombi ya pamoja, Bibi W. E. Miller, ambaye anaishi kwenye barabara ya Genoa-Almeda, kwa ghafla aliponywa ugonjwa wa mbweta sugu, alisema. “Nilikuwa tu nikiwaombea wengine wakati jambo hilo lilipotukia.”

Wakati Kasisi Best alipopaaza sauti kulikuwako na wale “waliotumia uchawi kuwaroga watu, hivi kwamba watu wanaongozwa vibaya bila habari na kusema ni nguvu za Mungu,” James Ayers, mpiga picha wa kulipwa wa 1610 Rusk, alikubaliana naye.

“Branham hufanya tu vitimbi,” alisema Bw. Ayers. “Kwa namna fulani ye ye hawafikii viwete na watu walio na yabisi kavu. Yeye kwa urahisi hupumbaza akili tu wasikilizaji wake.”

(Angalia: Bw. Ayres aliyetajwa hapo juu katika Gazeti la Houston alikuwa ndiye yule mpiga picha ambaye saa kadhaa baadaye alikuwa aone ile nuru ya mbinguni juu ya kichwa cha Kasisi Branham kwenye ile picha.)

Baada ya kushauriana na Kasisi Branham, mwandishi huyu alifanya mipango negativu hiyo ipelekewe Bw. George Lacy, aliyeaminika kuwa ndiye bingwa hodari sana wa hati zilizotiliwa shaka katika eneo hilo. Bw. Lacy basi aliiwasilisha negativu hiyo ifanyiwe uchunguzi wote wa kila namna wa kisayansi. Kasisi Branham alikuwa na hakika ya kwamba negativu hiyo ilikuwa ni ya kweli ila aliona ni jambo la busara kupata thibitisho kamilifu la kisayansi la uhalisi wake. Baada ya uchunguzi mkamilifu kabisa, Bw. Lacy alitoa tamshi la hakika (ambalo limepigwa fotostati na kutolewa tena katika kitabu hiki) kwamba kila uchunguzi ulionyesha ya kwamba negativu hiyo ilikuwa ni ya kweli kabisa, wala haikuwa “imeghushiwa” wala kurekebishwa wala kutiwa nuru maradufu ya namna yo yote. Ndipo basi Kasisi Branham alipozipa hizo studio ruhusa ya kutoa nakala za picha hiyo; alisisitiza, hata hivyo, ya kwamba asingechechukua kitu cho chote ye ye binafsi kutokana na mapato ya mauzo yake, ingawa angeruhusu asilimia fulani itolewe kwa ajili ya huduma ya umishenari katika nchi za ng’ambo huduma ambayo aliipenda.

Tukio lingine lisilo na kifani kuhusiana na tukio la ajabu sana lilotokea kwenye ile picha lilikuwa ni kwamba shuhuda za kipekee zilikuja kutoka kwa watu mbalimbali zikichangia ukweli kwamba nuru ya kimbunguni ilitokea juu ya kichwa cha Ndugu Branham. Baadhi ya shuhuda hizi zilitoka kwa wale ambao wakati huo hawakuwa wamesikia kuhusu picha hiyo. Mfano mmoja wa kweli ni kutoka kwa Bibi Grace Coursey, Rt. 1, Sanduku la Posta 108, Cleveland, Texas, ambaye anasimulia jinsi ambavyo Mkatoliki mmoja aliyeshudhuria nuru hiyo, aliongoka kwa sababu yake:

THIBITISHO LA AJABU SANA LA MWONGOFU
WA KIKATOLIKI LA ILE NURU YA KIMBINGUNI

“Nilikuwa nikifagia sakafu hivi majuzi asubuhi wakati gari liliopoingia kwenye ujia wa kuingilia nyumbani mwetu katika shamba lililoko maili 56 kaskazini mwa Houston. Kwa namna fulani nikiwa nimetahayarishwa na hali ya kuzagaa kwa vitu nyumbani mwangu, nilisema, kwa namna ya kuwaelezea hao wageni, ya kwamba nilifanya kazi huko Cleveland kama bibi-mwuzaji siku sita kwa juma, na nilikuwa nikihudhuria ufufuo wa Branham siku nyingi usiku, kwa hiyo sikuwa na wakati wa kuifanyia usafi nyumba yangu. Mtu huyo, nikiwa simjui, alikuwa amekuja kwa suala la tangazo la shamba letu tunalouza. Nilipotaja uamsho wa Branham, uso wake ulichangamka naye akasema, ‘Tumekuwako kule, sisi pia.’ Hivi ndivyo mke wake alivyotwambia:

“Bw. Becker (huyo mgeni) alikuwa akiumwa sana na tumbo, kiharusi kibaya sana, nk. Alikunywa dawa kila usiku. Mama mkwe wake alisoma kwenye gazeti la Houston juu ya Branham na karama alizopewa na Mungu za uponyaji, naye alimwombwa Bibi Becker kumwambia mumewe aende akaombewe. Bibi Becker alitilia shaka ya kwamba angeenda kwa kuwa alikuwa ni Mkatoliki. Alimwambia kuhusu jambo hilo naye akasema angeenda.

“Bibi Becker alivunjika moyo mno wakati walipofika kwenye Uwanja Mduara wa Houston na kumkuta mhubiri wa Kibatisti (yeye ni mfuasi wa kanisa la Kibaptisti) akijadiliana na Ndugu Bosworth. Alihofu kwamba mumewe asingeamini baada ya kuona jambo hili. Badala ya kufanywa asiadmini, Bw. Becker alitwambia, ‘Niliona nuru iliyokizunguka kichwa cha Kasisi Branham wakati alipokuwa amesimama pale jukwaani baada ya hayo mahojiano; haikuwa ni tochi, ilikuwa ni duara ya nuru imekizunguka kichwa chake.’ Wakati Ndugu Branham alipotoa wito wa madhabahuni, Bw. Becker, ambaye daima alikuwa amekiri kwa dhati kwamba ameokoka, alipanda akaenda kumkubali Kristo. Mkewe, akifikiri kwamba haelewi, alimwuliza kama alielewa hayo yaliyosemwa. Alijibu, ‘Hakika ninaelewa.’

“Bila jitihada aliacha mwenyewe tabia ya kulitumia Jina la Mungu bure. Bw. Becker alihudhuria ibada ya saa nane kesho yake na akapata kadi ya maombi. Namba yake haikuitwa usiku huo bali aliponywa mara moja katika wito wa maombi ya jumla.

“Sikujua wakati nilipokuja hapa usiku wa leo kuhudhuria ibada na kusema haya, ya kwamba mpiga picha mmoja alikuwa amepiga picha ya Ndugu Branham usiku uo huo ambapo Bw. Becker, yule mkatoliki, alikuwa ameionna nuru imekizunguka kichwa chake na kuamini ya kwamba alikuwa ametumwa na Mungu akiwa na karama ya uponyaji.”

30 Jan., 1950

Bi. Grace Coursey.

Rt. 1 Box 108,
Cleveland, Texas.

Kutoka Houston kikosi cha Branham kilienda Beaumont, mji ulio maili themanini magharibi. Baada ya usiku wa kwanza jumba la mikutano la mji huo lilifurika watu, na kwenye usiku wa pili, polisi wawili na zimamoto saba walihitajika wapate kutekeleza sheria za mji zinazohusu kanuni za usalama kwenye jengo hilo. Raymond T. Richey alikodi treni la mabehewa kumi na moja lililobebe watu 700 kutoka Houston mpaka Beaumont kuhudhuria ibada ya Jumatatu usiku. Ni sehemu yao pekee waliweza kupata nafasi katika sehemu iliyotengwa. Maafisa wa ukumbi wa mikutano waliona huruma na wakaruhusu watu mia kadhaa wasioweza kuingia humo jengoni kusimama nyuma ya jukwaa wakati wa mkutano.

Moja ya vivutio vya kupendeza vya uamsho huu lilikuwa ni chakula cha mchana ambapo karibu wahudumu mia moja na wake zao walihudhuria. Ndugu Branham alizungumza nao kwa kifupi kutoka moyoni mwake. Alisema ya kwamba Mungu alikuwa amemtuma kuwapa waaminio wote ujumbe maalum, ya kwamba wanapaswa kusahau tofauti zao, na kuungana katika umoja wa nia na moyo katika kuijandaa kwa ajili ya Kuja kwa Kristo hivi karibuni. Wote waliokuwapo waliyasikiliza yale aliyosema kwa uchaji, kwa kuwa ilikuwa ni dhahiri kwamba maneno haya yalikuwa ni maneno ya nabii.

Katika uamsho wa Beaumont watu 2000 walikuja mbele kumkiri Kristo. Karibu watu 3000 walikuwa wameitikia wito wa madhabahuni huko Houston; hivi kwamba katika siku hizo thelathini karibu watu 5000 walimkiri Kristo kama Mwokozi wao.

MIAMSHO HUKO ARKANSAS

Kutoka Beaumont tulienda huko Little Rock, Arkansas. Mara nyingine tena tuliamiwa hadithi inayojulikana. Little

Rock, kiroho, ulikuwa ni mji uliokuwa umegawanyika sana hata isingewezekana kufanya mkutano mkubwa wa pamoja kule. Jambo hilo lilikuwa limejaribiwa hapo nyuma, bali daima ilishindikana. Tuliambiwa tujiandae kwa ajili ya maudhi. Uamsho ulianza katikati ya juma. Bali kufikia Jumamosi, loo, Jumba la Mikutano la Ukumbusho la Robinson lilifurika tele tele. Katika usiku wa mwisho, ambao ulikuwa ni Jumatatu, milango ilifungwa saa 12:30 jioni, na ilikadiriwa ya kwamba watu wapatao 1500 walifungiwa nje. Adhuhuri ya siku ya mwisho, chakula maalum cha mchana, ambapo zaidi ya wahudumu 100 na wake zao walikusanyika, walivuta pumzi ya roho wa umoja na ushirikiano ambao juma moja hapo kabla hakuna mtu aliyewazia ingewezekana.

Mambo ya kuvutia yalikuwa ni shuhuda za wale waliokuwa wameponywa wakati Ndugu Branham alipokuwa huko miaka mitatu hapo kabla. Mtu mmoja aliwasisimua wasikilizaji kwa ushuhuda wake. Kwa miaka kadhaa alikuwa akitembelea mikongojo. Ndipo Ndugu Branham alipomwombea, aliitupilia mbali na kutembea bila msaada. Amekuwa haitumii tangu wakati huo.

Tukio moja kweli liliwavut sana Ndugu Moore na mwandishi huyu. Wakati moja ya ibada ilipomalizika, tulipokuwa tukiondoka jukwaani, mama mmoja alitusimamisha na kutusih tumwombee maskini mvulana wake aliyekuwa na umri wa miaka mitano hivi na ambaye alikuwa kiziwi na bubu. Alisema alihofu ya kwamba Ndugu Branham asingeweza kumfikia. Ndugu Moore aliniangalia na kusema, "Na tumwombee." Baada ya maombi tulimpeleka kwenye piano na tukaridhika wenyewe ya kwamba angeweza kusikia muziki kisha tukaondoka jukwaani. Kesho yake jioni, katika ibada ya uponyaji, tuliangalia na loo, mwanamke yule yule na maskini mvulana yule walikuja wapate kuombewa. Alikuwa amepata kadi (ambazo zilitolewa kwa kura), na akaamua kuitumia, akifikiri ya kwamba haina madhara kumleta mvulana huyo kwenye mstari tena. Hakuna budi mimi na Ndugu Moore tulikuwa na hamu sana ya kujua yale Ndugu Branham angemwambia kwani roho wa Mungu alinena kupitia kwake.

Alipomwangalia mtoto huyo alisema, "Mama, mtoto wako alikuwa ni kiziwi," ambalo bila shaka lilikuwa ni kweli. Kisha akaangalia tena na kusema maneno kama haya. "Mtu fulani aliye na imani katika Mungu alimwombea mtoto wako jana usiku. Mtoto wako amepona." Unaweza kuwazia matokeo ya jambo hilo kwa mwanamke huyo. Ilkuwa kweli mtoto huyo alikuwa akisikia, na ingawa kwenye umri huu wa utotoni, wakati kujaribia kiwango cha kusikia daima ni kugumu, hata hivyo tayari alikuwa ameanza kuonyesha thibitisho la kuponywa kwake kwa kuiga sauti mbalimbali. Onyesho hilo

lilikuwa na matokeo makubwa juu ya wasikilizaji. Ilikuwa ni dhahiri kwamba Mungu ndiye aliyekuwa akinena, wala si mwanadamu, na pia mwanadamu hakuwa mponyaji bali ni Bwana Yesu Kristo. Baadaye tulizungumza na Ndugu Branham kuhusu tukio hili. Alikumbuka kwa shida sana jambo hilo lilivyokuwa. Mungu alisema kupitia kwake na kumfunulia ya kwamba mtu fulani alikuwa amemwombea mtoto huyo bali hakuwa amefunua ni nani aliyekuwa ameomba. Hilo halikuwa muhimu. Jambo lililokuwa muhimu ni kwamba Mungu alikuwa ametenda kazi hiyo, na Yeye alistahli kupewa utukufu wote. (Miezi kadhaa baadaye tulipokea barua kutoka kwa mama wa mtoto huyo akithibitisha uponyaji huo. Hii ilichapishwa kwenye SAUTI YA UPONYAJI.)

Kutoka Little Rock, tulifanya ibada za siku mbili huko El Dorado na mbili huko Camden.

Juu ya Ndugu Branham, tuna haya tu ya kusema. Maandiko katika kuelezea habari za Yohana Mbatizaji yalisema, "Palitokea mtu, aliyetumwa kutoka kwa Mungu, jina lake Yohana." Tunaamini maneno haya yanaweza kutumiwa kwa ndugu yetu mpendwa, William Branham.

Magazeti Ya Marekani Yanaripoti Mikutano Ya Branham

Katika miaka ya karibuni, ni wahudumu wachache sana wa Injili waliowekwa wakfu ambao wameandikiwa mambo mengi mazuri katika magazeti. Walichopata, kama kuna chochote walichopata, kwa kawaida yamekuwa ni mambo ya namna ya kushusha hadhi. Hata hivyo, magazeti mengi yamechukua wakati na nafasi kuelezea, mara nyingi vizuri, uamsho wa uponyaji wa William Branham. Ingekuwa ni vigumu mno kutarajia ya kwamba kila gazeti lingetoa taarifa zenye kuunga mkono. Mara nyingi waandishi wa habari wanaohudhuria mikutano kama hiyo huja wakiwa tayari wameisha amua niani mwao, na wanakaa kiasi tu cha kutosha kuandika taarifa fupi mno, ambayo wanaichanganya na hekima ya kilimwengu na mizaha ya dharau ya kijanja. Hata hivyo, inaonekana ya kwamba katika uamsho wa Branham, mvuto umekuwa wa namna iliyokubwa mno, hata waandishi wa habari wamekaa kwenye ibada muda mrefu vya kutosha kushawishika angalau kwa sehemu juu ya yale wameona na kusikia. Katika matukio mengi, taarifa nzuri sana na ya kutopendelea ya mikutano imetolewa. Ni mara chache tu ambapo taarifa ya kushuku kutupu imetokea. Katika mlango huu tutatoa mihtasari ya mikutano ya Branham, kutokana na taarifa zilizotoka katika magazeti mbalimbali ya Marekani na Canada. Ya kwanza inayotokea hapa chini ilichapishwa katika JUA LA HABARI la Waukegan la tarehe 14 Marchi, 1949:

“Katika siku hizi tatu ambazo Kasisi Branham amehubiri, watu kadhaa wamedai kwamba wameponywa. Kila ugonjwa wa macho yenyenye makengeza yalinyoshwa kablmaombi hayajaisha; viwete wengi na miili iliyopinda vibaya sana ilinyoshwa na viziwi waliweza kusikia.

“Katika ibada ya jana usiku, mvulana mdogo aliyepooza mikono, miguu na mgongo, aliyembuka kwa kupinda vibaya sana aliletwa na mama yake kutoka Bensenville, Illinois, naye akaombewa. Mara baada ya maombi, alitembea sawasawa wima na kwa uthabiti kutoka jukwaani bila msaada.

Wanawake wawili, waliokuwa ni vipofu kabisa kwa watoto wa macho kwa muda wa miaka miwili, waliponywa kwenye ibada hiyo hiyo. Baada ya kuongozwa jukwaani kisha

kuombewa, wa kwanza aliweza kuona na kutembea—na kama vile mumewe alivyosema, ‘Hata zile vena zilizoja damu machoni mwake zilisafishwa.’”

Mwandishi wa habari yuyo huyo, Fannie Wilson, akiandika kwenye Habari za Jamii, gazeti linalowakilisha miji kadhaa kaskazini mwa Chicago, lililotolewa tarehe 24 Marchi, 1949, alisema:

“Tofauti kubwa kati ya Kasisi William Branham na karibu watu wengine wote ni: kwao Biblia ni historia ya zamani za kale; kwake ni nguvu muhimu sana na halisi sasa hivi kama vile ilivyokuwa katika siku za Yesu wa Nazareti. Kinachoifanya hadithi hiyo kuwa tofauti ni kwamba Kasisi William Branham anaendelea na kuthibitisha kauli yake.

“Si kwamba anashindania. Hasha. Kasisi Branham ni mnnyenyeketu kuliko watu wote wanyenyeketu uliopata kuona wakiwekwa pamoja. (Unaweza kuwazia mzungu, aliyezaliwa huko Kentucky, akimchukua maskini mtoto wa kinegro mwenye macho ya makengeza kutoka kwenye Barabara ya Sokoni, Waukegan, mikononi mwake na kusema, ‘Binti yangu, uponywe katika Jina la Yesu Kristo?’) Na macho yake yakawa mazima, kama ya wengine wengi yalivyokuwa yamefanya, wakati wa ibada hii ya uponyaji na mikutano ya ufufuo iliyofanyika kwenye Kanisa la Neema la Kimishenari. Mionganoni mwa wale walioombewa Jumatatu usiku alikuwa ni daktari mashuhuri huko Waukegan.

“Kwenye ibada ya Jumatatu usiku peke yake, watu tisa waliponywa baada ya kuzaliwa wakiwa viziwi na bubu. Wengi wao walizaliwa katika jamii hii ama walijulikana hapa kabla ya kuponywa kwao. Mmoja wa hawa viziwi-bubu aliponywa upofu pia. Wote waliweza kuzungumza, ingawa sauti zilifanana na za mtoto katika namna yake. Wao pia walionekana kushangaa kusikia sauti zao wenyewe.

“Mtu mmoja aliyetoka Iowa alikuwa na kansa mguuni mwake kutoka gotini mpaka kwenye kifundo cha mguu, ambayo ilitoweka mara baada ya maombi. Katika mkutano wa jana usiku watoto waliokuwa na kiharusi, na kifafa na hao waliokuwa punguani wa akili waliponywa baada ya maombi.

“Watu wengi mashuhuri na waheshimiwa wa Jimbo la Lake walisikia na kuona Ndugu Branham “akitambua” magonjwa mengi. Zaidi ya yote, mtu ambaye alikuwa amwombee aliona matokeo ya ugonjwa huo yakivimba kwenye mkono wa kushoto wa mhudumu huyo, mpaka ugonjwa huo ulipokomeshwa baada ya maombi.

“Wasikilizaji walikumbushwa mara nyingi na msemaji huyo ya kwamba yeche mwenyewe hakuwa na nguvu za kufanya uponyaji huu, bali yalikuwa ni ‘matendo ya Mungu’ kupitia imani ya mtu aliyeombewa.”

MWANALBERTA, CALGARY, CANADA

Kutoka katika toleo la tarehe 21 Agosti, 1947, la MWANALBERTA, CALGARY, CANADA, tunachukua taarifa ifuatayo:

“Picha ya mihemuko ya kibinadamu ilifunuliwa na wananchi 3000 waliojaza Banda la Maonyesho la Victoria Jumatano usiku kushuhudia ama kupata msaada kutoka kwa William Branham wa Jeffersonville, Indiana, katika uamsho wake wa imani wa uponyaji.

“Sifa za mhudumu huyu wa Marekani za kwamba amesaidia kuwaponya zaidi ya watu 35,000 kutokaza na upofu, ulemavu, kansa, polio, T.B., na magonjwa mengine tangu alipotunukiwa ‘karama ya uponyaji wa Kiungu’ yapata mwaka mmoja uliopita ziliwavutia wanaume, wanawake na watoto wa kila namna ya maisha.

“Mmoja wa waliotangulia kwenye mstari wa maombi alikuwa ni Bw. Andre wa Edmonton, ambaye alisema ya kwamba alikuwa ana ugonjwa wa ‘kutokeza kwa gegedu la uti wa mgongo.’ Alidai kwamba alikuwa amekwenda kwa madaktari wengi sana huko Canada ya Magharibi, na pia kwa Ndugu wa Mayo huko Rochester. Walisema upasuaji wa uti wa mgongo ulikuwa ni wa lazima, alisema.

“Ndipo Andre, aliyeliambia MWANALBERTA asingeweza kukumbuka wakati wa mwisho aliweza kugusa vidole vyake vya miguu bila kukunja magoti, alikaribiwa na huyo ‘mponyaji wa kiungu.’

“Akishika mkono wa kulia wa Andre katika mkono wake wa kushoto, Branham alielezea ugonjwa wa mtu huyo, na baada ya maombi, alimwambia ainame na kugusa vidole vyake vya miguu. Andre alifanya hivyo, bila ya kukunja magoti yake. Kelele za mshangao zilipaa juu toka kwenye umati huo mkubwa mno, na kwa sauti za mhemuko, umati huo ulionyesha wazi mshangao wao wa pamoja na kupendezwa kwao.

“Huyo mtu wa Edmonton, akiwa amekumbwa na mhemuko, alimnong’onezea asante ya unyofu huyo mhudumu kabla hajakimbilia kwenye maikrofoni kuwaambia wasikilizaji jinsi ambavyo madaktari walikuwa wamemwambia ya kwamba upasuaji wa mgongo wake ulikuwa ni wa lazima.

“Mhudumu huyo alidai kwamba ana mtetemeko wa kisiri kwenye mkono wake wa kushoto ambao kwa huo alikuwa anaweza kupambanua kansa, T.B., na viini vingine.”

NYOTA YA SASKATOON-PHOENIX

Kutoka kwenye toleo la tarehe 2 Agosti, 1947, la NYOTA YA SASKATOON-PHOENIX (Canada) tunachukua taarifa ifuatayo:

“Binti M— B— aliyekuwa amekaa miaka kumi kwenye shule ya viziwi hapa na huko Winnepeg, alisema, ‘Baba’ na ‘Mama’ waziwazi kabisa baada ya kuombewa na Kasisi William Branham, katika Kanisa la Apostolic Jumatano jioni ambako watu 800 walikuwa wamekusanyika kushuhudia ‘uponyaji kwa njia ya imani.’

“Binti B—, aliyezungumza na NYOTA-PHOENIX Ijumaa, alisema kwamba aliweza kusikia vizuri kabisa kwa sikio lake la kuume bali la kushoto lilikuwa lingali ni ziwi. Aliamini ya kwamba angeweza kuzungumza kama kawaida katika muda mfupi. Mwanamke anayempangishia nyumba alisema amekuwa akisema ‘Habari za asubuhi’ na ‘Kwa heri,’ jambo ambalo hajapata kufanya katika miezi mitatu aliyokuwa akikaa pamoja naye.

“Wakati kusanyiko limeketi kimya huku limeinamisha vichwa, watu mia moja waliotaka kuponywa walipitia karibu na Bw. Branham huku akimwombea kila mtu kwa zamu. Kusanyiko hilo liliambiwa ya kwamba imani kamilifu na kicho yalikuwa ndiyo mambo ya lazima, na wote hawana budi kuinamisha vichwa vyao. Wale ambaao hawakuinamisha waliombwa kuondoka kanisani.

“Kabla ya Ndugu Branham kuwasili, kusanyiko lisikia kutoka kwa wahubiri wengine waliosimulia kazi ya ajabu sana iliyokuwa tayari inafanywa kwa imani. Mwanamke mmoja alishuhudia ya kwamba alikuwa ameombewa na kesho yake asubuhi sikio lake moja lisilosikia lilipona tena, na magonjwa mengine mengi madogo yalikuwa yametoweka. Msemaji mmoja alimtaja mwanamke mmoja kutoka Regina, ambaye aliweza kula tu chakula cha maji maji kwa miezi kadhaa, bali asubuhi iliyofuata baada ya kuombewa kwake, aliamka na kufurahia kiamshakinywa cha kawaida.”

GAZETI LA JEFFERSONVILLE—KUTOKA MJI WA NYUMBANI WA NDUGU BRANHAM

Kutoka mji wa nyumbani wa Ndugu Branham, GAZETI LA JEFFERSONVILLE toleo la tarehe 3 Novemba, 1949, tunachukua yafuatayo:

“Umati mmoja Jumapili usiku ambaao ulishindana michezo ya kila mwaka kati ya Shetani Wekundu wa Jeffersonville na Mbwadume wa New Albany ulihudhuria Maskani ya Branham, kwenye Barabara za Nane na za Penn, ulifurika na kusimama katika mvua kusikia kupitia vipazasauti, madhihirisho ya Kiungu yanayosisimua ya Kasisi William Branham, ambaye miujiza yake ya uponyaji inajulikana kote ulimwenguni.

“Habari za kuaminika zinatoa taarifa ya wagonjwa wawili wa kansa, ambaao waliambiwa juu ya ugonjwa wa kufisha na

kupona katika siku tisini; mtu mmoja aliambiwa atembee ambaye alikuwa amelazwa kwenye kiti cha magurudumu kwa muda wa miaka kumi na nane; taarifa juu ya mtu mwingine aliyebebwa akapelekwa kanisani kwenye machela ya ambalanzi; taarifa juu ya viziwi kusikia, yote na mtu ambaye huponya kwa kuwekea mkono wake wa kuume katika Jina la Muumba wake wa Kiungu.

“Kulingana na wengi, siku za miujiza hazijapita bado—hata katika Jeffersonville.

“Kutoka kijana mwanamume aliyesumbuka na maisha, aliyefanya kazi mchana, na kutangaza injili Jumapili, imani yake mwenyewe hatimaye ilikuwa hivi kwamba ilishinda vipingamizi vyote. Bado angali anateseka kwa dhihaka katika visa fulani katika mji wa nyumbani kwake, kutoka kwa wenyе dhihaka, ambao wanapaswa kumheshimu kama mtu aliyezaguliwa na Mungu kuendeleza kazi Yake.

“Ingawa hana elimu, kama vile elimu inavyohesabiwa siku hizi, yeye ana uwezo na moyo wa bidii sana unaohitajika katika kuitangaza injili.

“Nguvu zake za uponyaji wa Kiungu leo hii zinajulikana kote ulimwenguni. Kutoka Jeffersonville atasafiri kwenda Louisiana, Houston, Texas, labda Jamaica, na kisha aende katika nchi za ng’ambo.”

Magazeti mengine mengi, pamoja na MAJIRA YA KILA SIKU la Chicago, HABARI ZA KILA SIKU ZA CHICAGO, MAJIRA YA NYOTA YA ST. LOUIS, MBIU YA ST. LOUIS, yaliandika taarifa za kusisimua na hata ndefu za mikutano ya Branham, gazeti hili la mwisho likitoa karibu ukurasa mzima. Si ripoti hizi zote ziliandikwa kuunga mkono miamsho hiyo. Hata hivyo karibu zote angalau hazikuwa ni za kuupiga vita, na zingine, kulingana na tabia za magazeti, zilipendezewa sana. Mara nyingi, ambapo mwandishi wa habari alikuwa na nafasi kwa kweli ya kushuhudia bayana dhihirisho la wagonjwa walioponywa, alishawishika ya kwamba kulikuwako na nguvu za kimbunguni zinazodohihihishwa katika hiyo mikutano.

GAZETI LA JUA LA JIONI LA JONESBORO, ARKANSAS, LINATOA TAARIFA NZURI YA MKUTANO WA BRANHAM

(Imeandikwa na Mwandishi wa habari Eugene Smith
katika toleo la tarehe 12 Juni, 1947)

“Ingawa Kasisi Branham anadai kwamba alipokea karama hiyo miezi 11 iliyopita, alisema kwenye mahojiano ya kwamba ilikuwa ndiyo mara ya kwanza aliyopata kuwa na nafasi ya kusimulia hadithi yake moja kwa moja kwa

waandishi wa habari. ‘Ibada zangu za kila siku zinachukua muda wangu mwangi sana hivi kwamba mameneja wa kanisa wameniomba nikatae usaili wa magazeti. Daima wamesema, “Una watu wengi sana wanaotafuta msaada kupidia maombi yako; kutangaza kuweko kwako kwa magazeti kungeirefusha tu mistari ya maombi iliyojaa watu,” walielezea.’

“Ziara ya kwenda kwenye Maskani ya Majira ya Biblia huko East Matthews itashuhudia tamshi lake ya kwamba madai yake hayahitaji matangazo yoyote. Juma lililopita mistari ya maombi, ambapo aliomba peke yake pamoja na wagonjwa, walemauvu, viziwi, bubu na vipofu, ilifanyika mara mbili kila siku. Juma hili ibada tatu zinaendeshwa kila siku. Naye kamwe hataweza kumaliza orodha hiyo ndefu kabla ya mkutano kufungwa Jumatatu.

“Watu wanamiminika mjini kila siku kusihi wapewe angaa ‘dakika moja tu wakae na Kasisi Branham.’ Siku moja juma hili basi moja lililowabeba watu 45 kutoka Fulton, Kentucky, lilikuwapo. Siku hiyo hiyo ndege ya kukodi ilimleta GI mstaafu mwenye umri wa miaka 34, amevimba vibaya sana kutowana na kansa, iliyojuwa ikiunyonya uhai wake. Jumatano, Kasisi Branham aliruka kwa ndege hadi El Dorado kwenye ziara ya dharura ya kumwombea mtu aliyesemekana yuko karibu na kufa.

“Wakazi wa majimbo yasiyopungua 25 pamoja na Mexico wameizuru Jonesboro tangu Kasisi Branham alipoufungua mkutano huu wa kambi tarehe 1 Juni. Wanawakilisha majimbo kutoka California mpaka New Jersey, Michigan na Wisconsin mpaka Florida, Wyoming mpaka Texas na kushuka mpaka Mexico, mwandishi wa habari wa gazeti la JUA alielezewa. Kuhudhuria huku kwa wingi mno kwa watu kumevijaza viwanja vya watalii wa eneo hilo na nyumba nyingi za watu binafsi kila usiku, pia bweni maalum limetayarishwa nyuma ya kanisa.

“Kasisi Branham anasema, ‘Mimi ni mwanadamu tu. Sina nguvu za uponyaji. Yesu Kristo ndiye pekee anayeweza kuponya. Ninamwomba awaponye hao wanaoamini. Hakuna mtu awezaye kuponywa ambaye hana imani katika Yesu Kristo,’ alielezea.

“Kung’ama aina ya ugonjwa wa wale wanaomjia ni nguvu nyingine inayodaiwa na Kasisi Branham. ‘Wao wanapoweka mkono wao katika mkono wangu wa kushoto, ninakumbana na mitetemeko inayosababishwa na viini ndani ya mtu huyo. Kwa kawaida ninaweza kujua huo ni ugonjwa gani. Ugonjwa huo unapomwacha mtu huyo, mitetemeko hiyo inakoma,’ alisema. Kasisi Branham anapomaliza kumwombea mtu, kwa kawaida anamalizia kwa kusema, ‘Ninakuamuru kwa Yesu Kristo, mwache mtu huyu.’

“Kasisi Branham alianza ratiba motomoto msimu wa kiangazi uliopita huko St. Louis. Baadaye alikuja Jonesboro, akazuru Pine Bluff na Camden, kisha akaenda huko Houston na kuendelea hadi Pwani ya Magharibi. Ataruka kwa ndege kwenda California juma lijalo kumhudumia Muamenia.

“Tangu ziara yake ya Oktoba, Kasisi Branham anaonyesha madhara ya kazi yake ya kila siku. Amepunguza ratili 25 na macho yake yamebonyea kuingia ndani sana na yamedidimia. ‘Yanibidi kuficha mahali ninapoishi kusudi niweze kupata angaa usingizi kidogo,’ alisema huko akitabasamu.

“Jumla ya watu wanaohudhuria ibada hizi katika kipindi cha majuma mawili huenda ikazidi kiwango cha watu 20,000 ifikapo Jumapili, maafisa wa kanisa wanasema. Kwa siku mbili mwakilishi huyu wa gazeti la JUA alihudhuria ibada za alasiri na akatumia asubuhi moja akiisikiliza hadithi ya Kasisi Branham. Nikijipenyeza katika umati wa watu, nikizungumza na watu wengi sana waliotoka maeneo mbalimbali ya mbali sana, sikukutana na mwenye kushuku hata mmoja. Wengi walismulia hadithi ambazo zilionekana ni vigumu kutukia.

“Kwa mfano, M. N. Funk, mtengenezaji wa viatu kutoka Seymour, Missouri, alisema alikuwa hakutembea kwa muda wa miaka mitano na miezi mitano mpaka alipoihudhuria ibada iliyohudumiwa na Kasisi Branham huko Camden, tarehe 21 Januari. ‘Nililazwa hospitalini kwa muda wa miezi tisa baada ya kuanguka na kujeruhi uti wangu wa mgongo, nilipokuwa nikifanya kazi fulani ya seremala. Madaktari waliniambia ya kwamba nisingeweza kutembea tena, na kwa miaka mitano na miezi mitano sikutembea. Ninajua ni vigumu kuamini, lakini Ndugu Branham aliniombea nami niliamka na kutembea mara moja. Nami ninaweza kutembea vizuri tu kama wewe ama mtu ye yote yule leo,’ alisema.

“C. C. Shepherd, mchungaji wa Kanisa la Kipentekoste la Mt. Charles karibu na De Witt, alilionyesha kusanyiko Jumatatu alasiri, dude la kitu kigumu kama ngozi ambalo alisema lilikuwa ni kansa ambayo ilikuwa ikimtesa kwa miaka 14. Aliombewa na Kasisi Branham Jumanne juma liliopita. Alisema kansa hiyo shingoni mwake, iliyo sababishwa na kukatwa kwa wembe, ilikuwa ni nyekundu wakati alipokwenda jukwaani, lakini kwa ghafla ikaanza kuwa nyeusi. ‘Iligeuka tu kuwa nyeusi, ikakauka na kutoka,’ alisema. Alikuwa na shimo refu shingoni mwake mahali ambapo uvimbe ulikuwa.

“Bibi Hattie Waldrop, ambaye alisema mumewe alikuwa na duka la zana za mabomba huko 2851 Kaskazini 16, Phoenix, Arizona, alikuja moja kwa moja mpaka Jonesboro kushuhudia ya kwamba Kasisi Branham alimfufua katika wafu. ‘Mapigo yangu ya moyo yalikuwa yamekoma kabisa.

Nilikuwa nikiugua kansa ya utumbo mpana, ugonjwa wa moyo na wa ini bila ya kuwa na matumaini ya kupona, Ndugu Branham aliponionbea tarehe 4 Marchi. Leo mimi ni mzima na ni mwenye afya,’ aliwaambia waandishi wa habari.”

(Maelezo ya Mwandishi: Nimezungumza kibinafsi na mwanamke huyu pamoja na mumewe nami ninajua ushuhuda wake ni wa kweli.)

Mlango Wa 20

Karama Za Uponyaji Na Zaidi

Imeandikwa na Mwinjilisti F. F. Bosworth

Kwa muda wa zaidi ya miaka thelathini wakati wa miamsho mikuu ya uinjilisti, nimefanya kazi kupita kiasi, nikiwaombea wagonjwa na wanaoteseka. Katika miaka kumi na minne ya kipindi hiki, tumeendesha Ufufuo wa Kitaifa wa Redio wakati ambapo tulipokea kama robo milioni ya barua, karibu zote zikiwa na haja za maombi kutoka kwa wagonjwa na wanaoteseka ambao wasingeweza kupona bila ya tendo la moja kwa moja la Roho Mtakatifu kuyajibu "maombi ya imani." Tumepokea maelfu ya shuhuda zilizotumwa bila kuombwa kutoka kwa wale ambao wameponywa kimiujiza kila mateso ya kimwili nijuayo habari zake, pamoja na ukoma. Mungu na apewe utukufu wote kwa maana matokeo haya hayawezekani kwa mtu ye yote ila Yeye. Kutokana na miujiza hii maelfu ya watu wameongoka kwa furaha, ambao tusingewapata kama tusingalihubiri sehemu ya uponyaji ya Injili mara moja kwa juma katika miamsho yetu yote ya kiinjilisti.

Kwa kuwa huduma hii ya uponyaji imehitaji kazi ipitayo nguvu za kibinadamu, tumeomba, loo kwa bidii sana kusudi Mungu awainue wafanya kazi wengi zaidi wasaidie katika kipindi hiki cha huduma kilichosahaulika sana. Na katika kipindi cha miaka miwili iliyopita mara nyangi nimetokwa na machozi kwa furaha juu ya karama ya Mungu ya hivi karibuni kwa Kanisa karama aliyonayo ndugu yetu mpendwa William Branham pamoja na "Karama zake za ajabu za Uponyaji." Hiki ni kisa cha Mungu akifanya "mambo ya ajabu mno kuliko yote tuyombayo au tuyawazayo." (Efe. 3:20), kwa kuwa sijapata kuona wala kusoma kitu cho chote kinacholingana na huduma ya uponyaji ya William Branham.

MALAIKA ANATOKEA

Mnamo tarehe 7 Mei, 1946, malaika aliyejikuwa ameongea awali na Ndugu Branham kwa sauti inayosikika kwa vipindi vingi tangu utoto wake mpaka wakati huu wa sasa, mwishowe *alimtokea* na, mionganoni mwa mambo mengine mengi, alimwambia ya kwamba Kuja kwa Kristo kulikuwa kumekaribia, na Mjumbe huyo wa Mbinguni akasema: "NIMETUMWA KUTOKA KATIKA UWEPO WA MWENYEZI

MUNGU KUKWAMBIA... YA KWAMBA MUNGU
AMEKUTUMA KUPELEKA KARAMA YA UPONYAJI KWA
WATU WA DUNIANI.”

Katika ukurasa wa 1291 wa Biblia ya Scofield, Dk. C. I. Scofield, D.D., katika maelezo yake ya pambizoni juu ya Malaika anasema: “Ingawa malaika ni *roho* (Zab. 104:4; Eb. 1:14), wamepewa uwezo wa kuweza kuonekana katika umbo la kibinadamu (Mw. 19:1 na Maandiko mengine mengi katika Agano la Kale na pia Agano Jipy). Katika Kut. 23:20, Mungu alimwambia Musa: ‘Tazama, mimi namtuma Malaika aende mbele yako, ili akulinde njiani na kukupeleka mpaka mahali pale nilipokutengezea.’ Na katika Mwa. 24:40 tunasoma, ‘*Bwana... atapeleka Malaika wake pamoja nawe, atafanikisha njia yako.*’”

Hivi ndivyo hasa Mungu amefanya kwa Ndugu Branham. Yeye haanzi kuombea uponyaji wa wanaoteseka katika mwili kwenye mstari wa maombi kila usiku, mpaka Mungu anapomtia mafuta kwa ajili ya kutenda kazi kwa ile karama, na mpaka amehusi uwepo wa huyo Malaika aliye pamoja naye jukwaani. Bila ya ufahamu huu, yeye anaonekana akiwa hawezি kabisa.

ISHARA MBILI ZILIZOTOLEWA

Sasa angalia, ya kwamba Mungu si kwamba tu alimtuma Malaika awe pamoja na Musa, pia alimpa miujiza miwili mikamilifu kama ishara na mathibitisho kwa watu ya kwamba Mungu alikuwa amemtokea na kumwagiza, chini ya uongozi wa Kiungu, kuwa mkombozi wao (Kut. 4:1-31). Ishara ya *kwanza* ilikuwa ni ile ya fimbo ya Musa kufanyika nyoka, na ishara ya *pili* ilikuwa ni ile ya kuweka mkono wake kifuanī mwake na kuufanya uwe na “ukoma, mweupe kama theluji,” nk. Mungu alimwambia Musa, “Basi itakuwa, wasipokusadiki, wala kuisikiliza sauti ya ishara ya kwanza, wataisikiliza sauti ya ishara ya pili.” (Kut. 4:8.) Katika vifungu vitatu vya mwisho vya mlango huu tunasoma ya kwamba wakati ishara hizi mbili ziliporudiwa “mbele za watu, watu waliamini... na wakainama vichwa vyao wakaabudu.”

Vivyo hivyo, pamoja na kumtuma Malaika kuwa pamoja na Ndugu Branham na kumfanikisha, amempa pia ishara mbili kamilifu za miujiza ambazo zimetumika kuinua imani ya maelfu ya wasioweza kupona kibinadamu kufikia kiwango ambacho “Karama ya Uponyaji” inafanya kazi.

UTAMBUZI WA KIMBINGUNI

Ishara ya kwanza: Wakati Malaika alipomtokea Ndugu Branham, alimwambia jinsi ambavyo angeweza kubaini

na kutambua magonjwa yote na mateso; kwamba wakati karama hiyo ilipokuwa ikifanya kazi, kwa kuuchukua mkono wa kuume wa mgonjwa angeweza kuhisi mitetemeko ya kimwili ama midundo ambayo ingemwonyesha magonjwa mbalimbali ambayo kila mgonjwa alikuwa akiugua. Magonjwa ya viini, ambayo yanaonyesha kuwepo na kutenda kazi kwa pepo wa “kutesa” (Mdo. 10:38) wa ugonjwa anaweza kujulikana kwa dhahiri.

Wakati pepo wa mateso anapokutana na ile karama anaanzisha vurugu kubwa mno ya kimwili hata inaonekana kwenye mkono wa Ndugu Branham, na ni halisi sana hata itasimamisha saa yake ya mkono mara moja. Jambo hili linasikika kwa Ndugu Branham kama vile kuchukua waya wenyе mkondo mkubwa wa umeme ndani yake. Wakati pepo huyo wa kutesa anapotolewa katika Jina la Yesu, unawenza kuuona mkono mwekundu na uliovimba wa Ndugu Branham ukirejea kwenye hali yake ya kawaida. Kama mateso hayo si ya ugonjwa wa viini, basi Mungu kila wakati humfunulia Ndugu Branham mateso hayo kwa Roho. Ishara hii ya *kwanza* sikuzote huiinua imani ya mtu kufikia kiwango cha uponyaji; bali kama sivyo, ishara ya *pili* itafanya hivyo.

MWONAJI

Ishara ya pili: Malaika huyo alimwambia ya kwamba huo upako utamfanya kuona na kumwezesha kuwaambia wagonjwa matukio mengi ya maisha yao tangu utoto wao hadi kufikia wakati huu. Yeye hata huwaambia wengine mawazo yao wakati wakija jukwaani ama kabla hawajakuja mkutanoni. Nilimsikia akimwambia mama mmoja hivi majuzi aliyekuwa akimleta msichana wake mdogo, “Bibi, mtoto wako alizaliwa akiwa kiziwi na bubu; na mara ulipotambua ya kwamba asingeweza kusikia, ulimpeleka kwa daktari,” na kisha akamwambia mama huyo yale daktari huyo aliyosema hasa. Mama huyo akasema, “Hiyo ni kweli kabisa.” Kusanyiko kubwa linasikia haya yote kupitia kwenye vyombo vya mawasiliano. Ndugu Branham kwa kweli huona haya yote yakitendeka na huku akisukumia mbali maikrofoni kusudi wasikilizaji wasisikie, yeye anamwambia mgonjwa huyo dhambi yo yote isiyotubiwa na dhambi ambazo hazikuachwa maishani mwao ambazo hazina budi kuachwa kabla kipawa hicho hakijatenda kazi kwa ajili ya ukombozi wao. Mara watu kama hao wanapokubali na kuahidi kuacha dhambi hizo ama dhambi ambazo zimefunuliwa hivyo, uponyaji wao mara nyingi unatukia papo hapo kabla Ndugu Branham hajawa na muda wa kuomba. Matamshi haya ya Malaika yanathibitishwa katika mikutano ya Branham kila usiku mbele ya macho ya maelfu.

Hivyo basi kusanyiko hilo kubwa linalomsikiliza hushuhudia kila usiku tena na tena miujiza ya aina tatu mbalimbali. Hiyo ya kwanza miwili haimponyi mgonjwa, bali inatumika tu kama ishara za kuinua imani ya mgonjwa kufikia kiwango ambacho “karama ya uponyaji inatenda kazi kwa ajili ya ukombozi wao.” Bila shaka, ishara hizi mbili za miujiza zinawezekana tu wakati upako wa Roho Mtakatifu uko juu ya Ndugu Branham kwa ajili ya kusudi hili.

ZAIDI YA “KARAMA ZA UPONYAJI”

Hapana shaka, ni Wakristo wachache sana hapa na pale, katika Wakati wa Kanisa, na wengine katika wakati huu wamejaliwa “Karama ya Uponyaji” ambayo imeorodheshwa miongoni mwa karama tisa za kiroho katika Mlango wa 12 wa I Wakorintho, ambapo kila moja ya hizo imeelezewa kama “Ufunuo wa Roho.” (I Kor. 12:7-11) Kunapaswa kuwako na walei katika kila kanisa waliojaliwa namna hiyo.

Lakini Ndugu Branham ni chombo kwa ajili ya zaidi ya karama tu ya uponyaji; yeze pia ni Mwonaji kama vile walivyokuwa Manabii wa Agano la Kale. Yeze huona matukio kabla hayajatukia. Nilimwuliza, “Una maana gani? Unayaonaje?” Akajibu, “Ni kama tu vile ninavyokuuna: ila kwamba tu ninajua ni ono.” Kwa udhahiri tu kama vile mtu anavyoona vitu vya maumbile ya kawaida vinavyowazunguka, Ndugu Branham, akiwa katika maombi mchana, huona katika ono baadhi ya miujiza mikuu kabla haijatendeka usiku huo. Anawaona wengine wamebebwa kwenye vitanda vidogo vya ambalanzi, ama wameketi kwenye viti vya magurudumu, na anaweza kuwaelezea sura zao na jinsi walivyovaa, nk. Wakati akiwa ametanguliwa kuonyeshwa miujiza hii mbele, yeze kwa kawaida anakuwa, kwa wakati huo, hajui mambo yanayotukia karibu naye. Hata mara moja katika zaidi ya miaka mitatu tangu alipopokea karama hii mafunuo haya yameshindwa kufanya miujiza mikamilifu kama vile hasa alivyokuwa ameionta katika maono. Katika nyakati hizi anaweza kusema kwa uhakika mkamilifu, “Bwana asema hivi,” na kamwe hakosei. Aliniambia juma lililopita ya kwamba yeze anatenda tu yale ambayo amekwisha kujiona akifanya katika ono. Ufanisi wa awamu hii ya huduma yake ni asilimia 100.

KUTAZAMA YASIYOONEKANA

Wakati karama hiyo inapofanya kazi, Ndugu Branham ni mtu ambaye ni mwepesi sana kuhisi uwepo na kutenda kazi kwa Roho Mtakatifu na kwa mambo halisi ya kiroho kuliko mtu ye yote yule niliyepata kujuua. Chini ya upako huu, ambao unaendesha karama zake za kiroho, na wakati anapohisi uwepo wa yule Malaika, anaelekeea kuwa anapasua

pazia la kimwili na kuingia katika ulimwengu wa roho, ambako anajazwa kabisa na hisi ya yasiyoonekana. Paulo aliandika (II Kor. 4:18), “Tusiviangalie vinavyoonekana, bali visivyoonekana: kwa maana vinavyoonekana ni vya muda tu; bali visivyoonekana ni vya milele.”

Maneno ya Paulo hapa yanaonyesha ya kwamba sasa tunaishi katika aina mbili za ulimwengu kwa wakati mmoja—ulimwengu wa hisi, na ulimwengu wa roho. Ulimwengu wa roho unazunguka, unazingira, na unaingiana na ulimwengu wa hisi. Aina hizo mbili za ulimwengu ziko kwenye upeo mmoja wakati uo huo. Mambo halisi ya kimwili tunayoona kwa macho yetu ya kimaumbile, yako katikati ya mambo yaliyo halisi zaidi sana ambayo hayaonekani kwa neva za macho. Maandiko yanatufundisha ya kwamba kweli zilizo bora zaidi za “milele” zinatuzunguka sasa. Kila mmoja wetu angeweza kuona tamasha gani katika kila dakika ya maisha yetu, katika kila kona ya njia yetu, kama tungalikuwa na macho yaliyotiwa upako ambayo tungeona nayo! “Yanayoonekana” yako katikati ya “yasiyoonekana;” “yasiyodumu” mionganoni mwa “ya milele.”

Paulo anasema, “Yeye aliyeungwa na Bwana ni roho moja naye.” Tunapokuwa tumejazwa na Roho Mtakatifu, roho yetu na Roho ya Mungu zinaungana zikawa moja jinsi vile vile ambavyo bahari na ghuba ni kitu kimoja kwa sababu bahari inatiririka kuingia kwenye ghuba. Ndivyo basi kweli za kiroho zenye utukufu zinavyopanda juu na kutawala kabisa. Tunaona ukweli na mambo halisi ya kiroho kwa macho ya Mungu. Wakati kama huo matukio ya usoni yanaonekana kana kwamba ni ya sasa kama vile kuvutia kwa onyesho la awali la filamu linavyokuwa. Yesu alisema, “Roho atawaonyesha mambo yajayo.”

MIUJIZA KUONEKANA KABLA

Katika mkutano wa Fort Wayne bibi mmoja aliingia kwenye mstari wa uponyaji akiwa amebeba mtoto aliyezaliwa akiwa na mguu uliopindika kwenye piopi. Mara Ndugu Branham alipowaona, bila ya kusimama na kuomba kwa ajili ya uponyaji wa mtoto huyo, alimwambia bibi huyo, “Loo naam, je! utafanya nitakayokwambia ufanye?” Bibi huyo akajibu, “Nitafanya.” Ndipo akamwambia, “Nenda nyumbani ukatoe piopi hiyo, na utakaporudi kesho usiku, mlele mtoto huyo, naye atakuwa na mguu mzima kabisa.” Maikrofoni iliyachukua maneno haya ikayapaza kwa wote kwenye kusanyiko hilo kuu. Iliwachukua zaidi ya saa moja usiku huo kutoa piopi hiyo. Wakati bibi huyo alipomleta mtoto huyo kesho yake usiku, mtoto huyo alikuwa na mguu mzima kabisa na alikuwa amevaa jozi mpya ya viatu vidogo vyeupe

na alikuwa akitembea. Daktari aliufanya mguu Eksirei na akakuta kwamba uko mzima kabisa. Nilimwuliza Ndugu Branham kesho yake kwa nini alimpitisha bibi huyo na mtoto wake kwenye mstari wa maombi bila ya kuomba kwa ajili ya uponyaji wa huyo mtoto. Alijibu, "Halikuwa jambo la lazima, kwa maana katika ono alasiri nilimwona mtoto huyo ameponywa." Ingeyafanya makala haya kuwa marefu sana kama ningesimulia matukio mengine mengi ya ajabu zaidi kwa kirefu kuliko tukio hili. Hatua hii ya huduma yake pekee ingetoa habari za kitabu kizima.

Katika mlango wa 5 wa Yohana Mt., Yesu alisema, "Baba Yangu anatenda kazi *hata sasa*, Nami ninatenda kazi... Mwana hawezi kutenda neno Mwenyewe, ila lile ambalo amwona Baba analitenda: kwa maana yote ayatendayo Yeye, ndiyo ayatendayo Mwana vile vile. Kwa kuwa Baba ampenda Mwana, naye humwonyesha yote ayatendayo Mwenyewe." Yesu alikuwa na maana gani? Bila shaka, Yesu alikuwa ni Mwonaji kama vile walivyokuwa Manabii wa Agano la Kale. Aliona miujiza Yake kabla haijatendeka. Alimwona yule mtu aliyekuwa hawezi kwa muda wa miaka 38 ambaye hakuweza kuingia katika lile birika hapo Malaika aliposhuka na kuyatibua maji. Yesu alimjia na kumwambia, "Jitwike godoro lako, uende." Yesu alimwona Lazaro amefufuka kutoka katika wafu kabla hajaufanya ule mwujiza. Alimwambia Nathanaeli, "Kabla Filipo hajakuita, ulipokuwa chini ya mtini nilikuona." (Yohana 1:48). Aliona mahali yule mwapanapunda alipokuwa amefungwa bila ya Yeye kuwa pale, nk., nk. Na Kristo anayeishi ndani yetu sasa anaendeleza kazi Zake katika chombo cha kibinadamu kulingana na ahadi Yake ya wakati huu: "Yeye aniaminiye mimi, kazi nizifanyazo mimi ye ye naye atazifanya—kwa maana naenda kwa Baba, na lo lote mtakaloomba katika Jina Langu nitalifanya, ili Baba atukuzwe ndani ya Mwana" (Yohana 14:12, 13).

MVUTO WA IMANI UNASIKIWA

Katika kile kisa cha yule mwanamke aliyegusa upindo wa vazi la Yesu na akaponywa, Yesu alisema, "Naona kwamba nguvu zimenitoka" (Luka 8:46). Wakati jambo hili lilipojulikana, tunasoma katika Marko 6:55, 56, ya kwamba "kila alikokwenda, akiingia vijijini, au mijini, au mashambani, waliaweka wagonjwa barabarani, na kumsihi waguse angaa pindo la vazi lake; nao wote waliomgusa wakapona." Mungu ashukuriwe ya kwamba nguvu fulani zingali zinatiririka kutoka kwa Kristo anayekaa ndani kuingia katika miili ya wagonjwa na wanaoteseka, na wanaponywa.

Zile ishara mbili za miujiza ambazo Mungu anazidhihirisha kupitia kwa Ndugu Branham kuinua imani

ya wale walio kwenye mstari wa uponyaji kufikia kiwango kinachofaa, zimetolewa pia kuinua imani ya wanaoteseka kwenye *kusanyiko* kufikia kiwango kile kile. Imani hii huvuta nguvu zile zile kutoka kwa Kristo anayeishi ndani Ambaye anaendesha ile karama, na kuwaponya wale wanaoketi katika *kusanyiko*. Haileti tofauti yo yote kama ni magonjwa *yenu yanayotambuliwa* kimuujiza, ama ya mtu aliye kwenye mstari wa uponyaji, ishara hizo ni zile zile, na zina matokeo yale yale kwa hao wanaoketi kwenye *kusanyiko*. Kwa nini ishara hizi zirudiwe kwa kila mtu binafsi ambaye tayari ameziona? Musa hakurudia zile ishara *zake* mbili kwa kila Mwisraeli binafsi. Elfu moja wangeweza kushuhudia thibitisho na kufanywa kuamini wakati ule ule. Imani kwenye kiwango kinachofaa katika sehemu yo yote ya *kusanyiko* kubwa huvuta nguvu zilizo katika Kristo anayekaa ndani ambaye anaiendeleza karama hiyo; na jambo hili haliwezi kutukia bila Ndugu Branham kujua. Anausikia dhahiri kabisa kama vile ungalisikia kama ningelivuta koti lako, naye anajua unatokea upande gani; na hata anamtambua mtu ambaye imani yake inamgusa Kristo.

Wakati alipokuwa akiwaombea hao waliokuwa katika mstari wa maombi katika mukutano wa Flint, alisimama, na huku akielekeza kwenye orofa ya pili juu upande wa mkono wake wa kulia, alisema, "Nimeona ono sasa hivi la bibi fulani mwenye suti ya bluu aliyevaa sketi ya milia. Ameponya kansa sasa hivi." Mwanamke huyo alisimama mara moja kwa miguu yake na kwa furaha kuu akasema, "Mimi ndiyе bibi huyo." Imani yake ilimfanya akiwa kwenye orofa ya pili juu yale imani iliyokuwa ikifanya kwa wale waliokuwa jukwaani.

Msichana fulani alibebwa akaingizwa mkutanoni akiwa kwenye machela. Alikuwa akiifa kwa lukemia. Katika Kliniki ya John Hopkins na ya Mayo, aliambiwa ya kwamba kila kitu kiwezekanacho kilikuwa kimefanyika na kwamba hapakuwapo na tumaini lo lote kwake kuishi. Akili zake zilikuwa zimeanza kupotea. Nilitoka kisiri jukwaani nikamwendea kwenye kile kitanda chake na kumwambia awe akiomba ya kwamba Mungu ainue imani yake kufikia kiwango cha kuponywa na ya kwamba ama ingeitumia ile karama ama imvute Ndugu Branham amjie. Niliona midomo yake ikichezacheza katika maombi na mara Ndugu Branham akasikia mvuto wa imani hiyo, akaruka kutoka jukwaani na akaenda kwenye kitanda chake kidogo, akamwombea, na kusema, "Katika Jina la Yesu simama utoke kitandani mwako, pokea nguvu za kiungu na uwe mzima." Alitii na huku mikono imeinuliwa juu na machozi ya furaha na kuabudu yakiniririka mashavuni mwake, alitembea huku na huku mbele ya watu wote na akashuka akaenda kwenye marefu ya kanisa. Dada yake aliniambia baadaye, "Dada yangu ni mzima kabisa."

Katika Jumba kubwa la Mikutano la Bustani ya Fair huko Dallas miezi michache iliyopita, usiku mmoja wakati sehemu ya okestra ilikuwa imeja wagonjwa wenye mikongojo na viti vya magurudumu, wakati Ndugu Branham alipokuwa akishughulika kuwaombea wale waliokuwa kwenye mstari wa uponyaji, aliendelea kusikia mvuto wa imani kutoka mkono wake wa kuume ambaao hatimaye ulikoma. Wakati alipomalizana na hao aliokuwa akiwashughulikia, alimwelekezea mwanamume mmoja kidole kwenye kitanda kidogo pale ilipo okestra, na kumwambia, "Ewe mtu, simama, umeponywa yapata dakika tano zilizopita." Alisimama akimsifu Mungu. Mkewe alimjia nao wakakumbatiana na kulia pamoja kwa furaha. Alikuwa ametolewa Chicago akiwa katika hali ya kufa huku mapafu yake yameliwa na kansa. Aliponywa na akahudhuria mkutano mwengine huko Fort Wayne siku chache baadaye kutoa ushuhuda wake. Amehudhuria mikutano mingine miwili tangu wakati huo. Ningeweza kuendelea kusimulia katika kurasa nyingi za uponyaji kama huo wa hao walioponywa wakati wakiketi ama kulala kwenye machela katika kusanyiko bila Ndugu Branham kuwagusa kamwe. Wote waliponywa katika kivuli cha Petro bila ye ye kuwagusa.

HAKUNA MAGONJWA MAGUMU

Hakuna kitu kama ugonjwa mgumu kwa Mungu. Bibi mmoja kutoka Ugiriki ambaye hakuwa na njia kwenye koo lake aliingia kwenye mstari wa maombi. Hakuweza kumeza tone moja la maji wala aina yo yote ya chakula. Mara Ndugu Branham alipomwombea alikunywa glasi ya maji na akala kipande cha mche wa peremende. Siku moja ama mbili usiku baadaye katika mkutano huo huo viziwi bubu tisa waliingga katika mstari wa maombi na wote tisa waliponywa.

Wale waliozaliwa vipofu wanapata kuona. Baada ya kumwombea mtu mmoja aliyekuwa kipofu kabisa, Ndugu Branham alimwambia, "Nenda mimbarani na uweke kidole chako kwenye pua ya yule mhubiri." Alienda moja kwa moja hadi kwa yule mhudumu na kuvuta pua yake, akiwafanya wasikilizaji kucheka.

Mmishenari mashuhuri sana kutoka Palestina akiwa katika hatua za mwisho za T.B. aliletwa kutoka Yakima, Washington, katika ambalanzi mpaka Jumba la Mkutano la Raia huko Seattle, Washington. Serikali lilipia nauli yake ya ndege kurudi nyumbani. Wakati alipoamrishwa, katika Jina la Yesu, kusimama na kuwa mzima, alifanya hivyo, na siku mbili baadaye alikuwa akifanya kazi ya mikono kuzunguka nyumba yake.

UPONYAJI WA KIUMATI

Kama tu vile ambavyo wito wa madhabahuni ama mwaliko wa wenyе dhambi unavyofuata mahubiri ya kiinjilisti, vivyo hivyo baada ya utambuzi wa kimbunguni na uponyaji wa hao walio kwenye mstari wa uponyaji, mwaliko sasa unatolewa kwa hao walio kwenye kusanyiko ambaо wako tayari kupokea uponyaji waje ama wabebwe waletwe mbele wapate kuponywa ama kuokolewa kimwili.

Kuponywa kwa mmoja mmoja jukwaani ni utangulizi tu wa ibada kuu ya uponyaji. Ni somo tu la kutoa mfano, tuseme, kwa wasikilizaji wote wanaotaka kufaidika na sehemu ya uponyaji wa injili.

Kama tu vile wenyе dhambi mia moja wanavyoweza kuitikia wito wa mwaliko wa mwinjilisti na kupata tukio la mwujiza mkuu zaidi bado wa kuzaliwa mara ya pili kwa kikundi, vivyo hivyo ilionyeshwa kwa mshangao siku chache zilizopita katika mkutano wa Louisville ya kwamba wagonjwa wanawenza kuponywa kwa halaiki kwa karama ya uponyaji. Ndugu Branham aliasiria kwenye zoezi hili hapo, akiwaalika wale waliokuwa kwenye machela, wale waliokuwa kwenye viti vya magurudumu na vilema kuletwa mbele kwanza, na halafu wale ambao waliweza kutembea kwa mikongojo yao na wale waliokuwa wakiugua kansa na magonjwa mengine waje mbele na kusimama nyuma ya machela na viti vya magurudumu. Walipoanza kusonga mbele, imani yao ilianza kuvuta kwenye nguvu za uponyaji katika ile karama, na uhakika wa uponyaji ulikuwa ni zaidi ya cho chote ambacho kimeshuhudiwa katika mkutano wa Branham hadi sasa. Walipokuwa wakisonga mbele, Ndugu Branham alielekeza kidole upesi sana kwa mmoja baada ya mwingine akisema “Kristo amekuponya.” Watu hao walitupa kadi zao za maombi hewani, wakatupa chini mikongojo yao na hao ambao wasingeweza kusimama wala kutembea walismama mara moja kwa miguu yao, baadhi yao wakiruka na kumsifu Mungu kwa furaha. Onyesho hili lisingeweza kuelezeaka. Myulana mmoja kwenye kitimba asingeweza kusimama wala kutembea, nilimwona akisimama mara moja kwa miguu yake akimsifu Mungu. Dakika chache baadaye, nilimpungia mkono na nikauomba umati wa watu umpsithe na wamwache aje jukwaani. Alikwenda kwenye maikrofoni na akahubiri vizuri kwa kusanyiko lililokuwa likilia. Karama hiyo ilifanya kazi kwa ajili ya uponyaji wa kijumla kama tu vile ilivyokuwa tayari imekwisha kufanya katika mstari wa uponyaji ambapo waliponywa mmoja mmoja. Mke wa mchungaji wa Kanisa la Mlango Uliofunguliwa

alinipigia simu kesho yake asubuhi ya kwamba wafuasi wengi wa kanisa lao waliponywa katika ibada hii ya uponyaji kwa kijumla usiku uliotangulia.

WENYE DHAMBI WANATUBU KIJUMLA

Na jambo zuri kuliko yote, vivyo hivyo wenye dhambi wanashawishika juu ya dhambi zao na wanataka kuokolewa. Katika Rum. 15:18, 19, Paulo anazungumza juu ya kuwafanya "Mataifa wapate kutii, kwa neno na kwa tendo, kwa nguvu za ishara na maajabu, katika nguvu za Roho wa Mungu... tangu Yerusalem, na kando kando yake mpaka Iliroko." Nimeona wenye dhambi wasiopungua elfu mbili katika ibada moja ya Branham wakisimama ghafla kwa miguu yao machozi yakitiririka wapate kumpa Mungu mioyo yao. Si ajabu Yesu alisema, "Mji wo wote mtakaouingia—waponyenyi wagonjwa waliomo."

MIALIKO KUTOKA NCHI ZA NG'AMBO

Akinukuu Zab. 68:18, Mtume Paulo alisema katika Ef. 4:8, "Alipopaa juu aliteka mateka, akawapa wanadamu vipawa." Habari za karama hii ya kiungu kwa Kanisa, katika miaka mitatu mifupi imesambaa kote ulimwenguni, na miito mingi ya dharura inakuja kutoka nchi za kigeni na kutoka kwenye vituo vya kimishenari kutoka nchi za ng'ambo. Mingi ya miito hii hivi karibuni imetoka kutoka sehemu mbalimbali huko Afrika. Baadhi ya wagonjwa wamerushwa kwa ndege kuvuka bahari kutoka katika nchi zingine hadi Marekani wapate kuponywa. Ndugu Branham atakapotembelea maeneo ya kimishenari ninaamini kutakuwako na uamsho mkuu sana wa kiroho ambaio Kanisa limeshuhudia tangu karne ya kwanza.

Kabla ya kufunga, ninajisikia ya kwamba sina budi kuwaambia wale wanaoisoma mistari hii, wala hawawezi kuhudhuria mukutano wa Branham, ya kwamba mnaweza kuponywa, pia. Maelfu wameponywa kimiujiza kwa maombi yao wenyewe. Mungu anataka sana uponyaji wako zaidi kuliko inavyowezekana kwako kuutaka. Yesu alikufa apate kufanya jambo hilo liwezekane. Kalvari inafanya kila kitu kilichoahidiwa kuwa ni mali yako halali. "Mzima kabisa," ndiyo mapenzi ya Mungu yaliyothibitishwa na kuonyeshwa kwa umati wa watu.

Mlango Wa 21

Taarifa ya Maono Yaliyoshuhudiwa na Ndugu Branham

(Yamerekodiwa na Unukuzi wa Umeme)

Sababu ya kuandika maono haya ni kwa ajili ya utukufu wa Mungu, na Mwanawe Yesu Kristo. Nilionyeshwa hayo na Malaika Wake Mtakatifu wala hayajaandikwa kwa ajili ya sifa zo zote za mtu kujitukuza. Nimeombwa kuyaandika na watu wengi, nami nimeamua kwa moyo wangu kuelezea machache yake. Ni mambo matakatifu sana kwangu.

Baadhi ya maono haya yalihitaji muda yapate kutimizwa. Lakini daima yalitimia kama tu vile nilivyoonyeshwa. Inaufanya moyo wangu kunyenyeka sana kuwazia ya kwamba Mwenyezi Mungu angemwonyesha mtumishi Wake mambo haya. Ninaelezea mambo haya kusudi watu wapate kumwamini Yesu Kristo, na waokolewe kwa kuamini.

ONO LA I—ONO LA DARAJA LA MTO OHIO

Ono la kwanza ninalokumbuka kuliona lilikuwa ni wakati nilipokuwa na umri wa kama miaka saba. Ono hili labda halikuwa na maana kuu ya kiroho kama yale yaliyofuata baadaye yalivyokuwa nayo, kwa kuwa nilikuwa mtoto mdogo sana nisingeweza kulielewa. Lakini ilikuwa ni Mungu akinipa picha ya kwanza ya kutenda kazi kwa karama hii maalumu, ambayo kwayo nimeona mambo mengi yakitendeka kabla hayajatimia.

Katika ono hili, ambalo llinijia nilipokuwa nikicheza na ndugu yangu, niliona daraja kubwa likijengwa kuvuka Mto wa Ohio, na idadi fulani ya wafanyakazi wakianguka kutoka kwenye daraja hilo. Niliona jinsi hilo lilivyokuwa likijengwa na kwamba litakuwa liko mahali gani. Jambo hili lilinekana lisilowezekana wakati huo, lakini baadaye lilitimia kama tu vile nilivyoonyeshwa.

ONO LA II—ONYO DHIDI YA KUWASILIANA NA MIZIMU

Usiku mmoja, si muda mrefu baada ya kuongoka kwangu, nilirudi kutoka mahali fulani chini ya mwaloni wa kale,

mahali ambapo hapo “nyuma” nilikuwa nimefanya maombi ya kisiri. Ilikuwa ni wakati fulani kati ya saa saba na saa tisa usiku. Mama na baba yangu walinisikia nilipokuwa nikiingia chumbani kwangu, nao wakaniiita, wakiniambia dada yangu mdogo alikuwa mgonjwa. Nilipiga magoti nikamwombea na kisha nikarudi kwenye chumba changu mwenyewe.

Baada ya kuingia chumbani mwangu, nilisikia sauti ambayo ilikuwa ni kama nyaya mbili za umeme zikisuguana, zikisababishwa kufanya umbo la tao la umeme. Nilikuwa nikifanya kazi kama fundi wa nyaya za umeme wakati huo, nami nilifikiri hapana budi kuna shoti kwenye saketi nyumbani. Lakini kwa ghafla sauti hiyo ilibadilika na nuru ya kiajabuajabu ikakijaza chumba hicho. Ndipo niliona kama nilikuwa nimesimama hewani. Iliniogopesha sana nami nilidhani nilikuwa ninakuwa.

Baada ya jambo hilo niliona ya kwamba hiyo nuru ilikuwa imenizunguka kote kote. Nilipoangalia juu niliona nyota juu yangu tu kidogo toka mahali ambapo nuru hiyo ilikuwa ikiangaza. Ilizidi kusogea karibu zaidi na zaidi. Kisha ikaonekana kana kwamba nisingeweza kupumua wala kuzungumza. Baadaye nyota hiyo ilioneckana kutua kwenye kifua changu.

Wakati huo jukwaa la mambo lilibadilika, na ilioneckana kana kwamba nilitokea kwenye kilima chenyе nyasi za kijani, na mbele yangu kidogo tu kulikuwa na gudulia la peremende la mtindo wa kale lenye kona nne. Ndani ya gudulia hilo mlikuwamo na nondo tumbaku ama nzi—akijaribu kujiokoa. Nilianza kugeukia mkono wangu wa kuume, na hapo alikuwapo malaika mwenye nguvu amesimama akiniangalia. Akasema, “Angalia yale ambayo itanibidi nikuonyeshe.” Ndipo nikaona mkono ukitupa jiwe, na kuvunja gudulia hilo la peremende. Nondo tumbaku huyo alijaribu kuruka. Bali hakuweza kutoka sakafuni; mwili wake ulikuwa mzito mno kwa mabawa yake mafupi kumwezesha kufanya hivyo.

Ndipo kutoka kwenye nondo huyo kukatokea makundi makubwa ya nzi, na mmoja wa hao nzi akaruka akaingia ndani ya sikio langu. Huyo malaika akaniambia, “Hao nzi ambao umeona wanawakilisha pepo wachafu, kama vile pepo wa uaguzi na upiga ramli.”

Ndipo akanionya, “Uwe mwangalifu.” Hili lilitrudiwa mara tatu. Baada ya jambo hilo nikapata kujirudia. Sikuweza kulala tena usiku huo. Kesho yake nilikuwa mwangalifu sana. Ningechunguza kila hatua, nikitarajia jambo fulani kutukia wakati wo wote. Jambo hilo lote lilikuwa jipyaa sana kwangu, kwa maana lilikuwa ndilo onyo la kwanza nililopata kuonywa kwa ono.

Adhuhuri siku hiyo, nilienda kwenye duka dogo la chakula kununua chakula changu cha mchana. Kulikuwako na Mkristo aliyefanya kazi hapo dukani; nilikuwa ndiyo kwanza nimwongoze kwa Kristo. Baadaye alikuwa ni msaidizi wangu mkuu katika kazi ya Injili. Nilipokuwa pale nikimwelezea ono langu, ndipo bibi fulani alipoingia kwa mlango wa mbele wa hilo duka.

Nilisikia hisia ya ajabu, nami nilijua roho ngeni ilikuwa imeingia. Nilimgusia Ndugu George DeArk jambo hilo, rafiki yangu. Bibi huyo alimwenda ndugu yake Ed, na kusema, "Ninamtafuta mtu jina lake Branham. Nimeambiwa ya kwamba ye ye ni mtu wa Mungu." Ndipo Ed akanita. Nilipokuja mahali alipokuwa, huyo mwanamke aliniuliza, "Je! wewe ni William Branham, nabii wa Mungu?" Nikajibu, "Mimi ni William Branham."

Akauliza, "Je! wewe ndiwe uliyefanya mwujiza ule juu ya Bw. William Merrill kule hospitalini na kumponya Mary O'Honion (anaishi kwenye Barabara ya E. Oak, New Albany, Ind.)—baada ya kuwa kiwete kwa muda wa miaka 17?" Nikajibu, "Mimi ni William Branham; Yesu Kristo aliwaponya." Kisha akasema, "Nimepoteza mali isiyohamishika, nami ninataka unitafutie ilipo." Kamwe sikuelewa kile hasa alichomaanisha kwa matamshi yake kuhusu mali yake isiyohamishika, bali nilijua ya kwamba Shetani ndiye aliyekuwa amemtuma kwangu kwa madhumuni haya.

Ndipo nikamwambia, "Mama, umekuja kwa mtu asiye; hapana shaka ulikuwa ukitafuta msoma-mawazo fulani ama kijumbe." Ndipo akanigeukia na kuuliza, "Hivi wewe si kijumbe?" Nikajibu, "La. Vijumbe ni vya ibilisi. Mimi ni Mkristo na nina Roho wa Mungu." Aliposikia hilo alinitupia jicho baridi sana. Kabla sijaweza kusema jambo lingine lo lote zaidi, nilimsikia Roho wa Mungu akiniambia ya kwamba ye ye mwenyewe alikuwa ni kijumbe, na ya kwamba huyu ndiye yule nzi alieingia masikioni mwangu, katika lile ono.

Ndipo nikamwambia, "Bwana Yesu alimtuma malaika Wake kwangu jana usiku katika ono, kunionya juu ya kuja kwako, na kwamba niwe mwangalifu. Ninamshukuru Bwana wangu kwa Mkono Wake uongozao. Sasa kazi hii unayofanya ni ya ibilisi, nawe umekuja kumhuzunisha Roho wa Mungu." Aliumia moyo, na akasema ya kwamba alihitaji dawa. Nikajibu, "Mama, acha kufanya mambo haya na moyo wako utapona." Alipiga hatua chache tu kutoka hapo dukani, ndipo akashikwa na mshtuko wa moyo na akafa moja kwa moja kando ya njia.

Siku chache baadaye, nilikuwa nikizungumza na baadhi ya fundi mitambo kwenye gereji moja kuhusu upendo wa Kristo,

katika mji uo huo wa New Albany, na pia nikawaambia watu hao kuhusu ono hili. Nilikuwa tu karibu kuwaomba tuombe na wamtolee Mungu mioyo yao, wakati mtu kutoka kwenye gereji jirani aliposema, "Billy, umekaribishwa kwenye gereji yangu wakati wo wote, lakini weka hiyo dini ya ulokole nje." Nikajibu, "Bwana, mahali ambapo Yesu hakaribishwi sitakuja. Lakini mimi hunena yaliyo kweli, ambayo Mungu amenifunulia."

Baada ya mimi kutoa tamshi hili, alitoa cheko la dharau, kisha akanitikisia mkono wake na kutoka humo jengoni. Lakini kabla hajaweza kufika kwenye gereji yake, mwana mkwe wake mwenyewe, akiwa anarudi nyuma akitoka mlangoni na lori lake lililojaa vipande vyatakata za chuma, alimgonga, akamkanyaga, akiivunja miguu yake na vifundo vyake vyake miguu.

Siku mbili baadaye, nilipokuwa nikihubiri kwenye mkutano wa mtaani, bibi aliyekuwa na mkono uliopooza aliniambia, "Ninajua ya kwamba upako wa Mungu uko juu yako; utakapoomba naomba uukumbuke mkono wangu uliopooza. Umekuwa katika hali hiyo kwa miaka mingi." Nikamwambia, "Kama kweli unaamini, nyoosha mkono wako, kwa maana Yesu Kristo amekuponya." Mara hiyo mkono wake ulinyooka. Maskini mwanamke huyo alilia kwa furaha huku akipiga magoti na kumshukuru Mungu.

Mwanamke aliyekuwa amesimama hapo karibu akasema, "Kama dini hiyo aliyo nayo Billy Branham ni dini ya kweli, siitaki hata chembe yake." Lakini alipogeuka aende zake, jambo la ajabu lilitukia. Alijikwaa kwenye ubao, na alipoanguka chini, akavunjikavunjika mkono wake sehemu 15. Mkono huo uliovunjikavunjika, ulikuwa upande ule ule wa mkono wa mwanamke ulioponywa.

ONO LA III—ONO LA UMOJA WA KANISA

Yapata miezi miwili baada ya kubatiza kwenye Mto Ohio, wakati ile nyota ilipotokea mbele ya mamia ya watu waliosimama kwenye fuko za mto, Mungu alinipa ono. Nilikuwa nikijiandaa kuweka jiwe la msingi la maskani yangu. Meja Ulrey wa Askari wa Kujitolea wa Marekani, rafiki yangu, alikuwa anakuja kupiga muziki wa kuweka jiwe la msingi.

Kwenye ile siku ya kuweka jiwe la msingi, niliamshwa kama saa kumi na mbili alfajiri. Jua la Indiana lilikuwa limechomoza vizuri, na maumbile yote yalikuwa yakiimba muziki. Niliangalia nje ya dirisha; ndege walikuwa wakiimba, nyuki walikuwa wakivuma; manukato mazuri ya maua ya asali yalinukia hewani. Nilikaa pale nikiwazia, "Ee Yehova Mkuu, jinsi Wewe ulivyo wa ajabu. Kitambo kidogo

tu kilichopita kulikuwa ni giza; sasa juu limechomoza na maumbile yote yanashangilia.” Tena nikawazia, “Hivi punde dunia hii iliyobaridi na yenye giza, itashangilia pamoja na maumbile, kwa kuwa Mwana wa Haki atainuka akiwa na uponyaji katika mbawa Zake.”

Wakati nilipokuwa nikimwabudu Mungu, mara nilimhisi malaika wa Bwana akiwemo chumbani. Niligeuka kitandani na nikaingia mara katika ono. Nafikiri ya kwamba ono hili, ingawa sikulifahamu wakati huo, lina uhusiano mwiningi na huduma yangu ya siku hii—katika jitihada zangu za kujaribu kuyafanya makanisa yashirikiane yenyewe kwa yenyewe, kwamba wasiache mawazo yao ya kimadhehebu yawatenganiche, na kwamba kila Mkristo anapaswa kuhudhuria kanisa analotaka, lakini wakati uo huo wawe na ushirika na upendano wa kiungu wao kwa wao.

Sasa katika ono hilo nilijikuta nimesimama ukingoni mwa Mto Yordani, nikiwhubiria watu injili. Nikasikia sauti nyuma yangu, kama ile ambayo hutolewa na nguruwe. Nilipoangalia nyuma nilisema, “Mahali hapa pamechafuliwa. Hii ni ardhi takatifu, ambapo Yesu Mwenyewe alikanyaga.” Katika ono hili nilikuwa nikihubiri dhidi ya jambo hili, wakati malaika wa Bwana aliponipeleka katika maskani yangu, ingawa jiwe la msingi halikuwa limewekwa bado. (Ono hilo lilionyesha maskani hii kama ilivyokuwa kweli wakati ilipojengwa.) Niliangalia pande zote. Watu walikuwa wamesongamana kila mahali, na umati mkubwa ulikuwa umesimama. Katika ono hili niliona misalaba mitatu; baadaye niliweka kanisani mwangu misalaba mitatu kama nilivyokuwa nimeiona katika hilo ono, ule mkubwa zaidi wa katikati ukiwa ni mimbari. Nikapiga makelele, “Loo jambo hili ni la ajabu; hili ni la utukufu.”

Ndipo Malaika wa Bwana akanijia katika hilo ono na kusema, “Hii si maskani yako.” Nikalamika, “Ee Bwana, hakika hii ni maskani yangu.” Lakini akajibu, “La, njoo uone.” Akanitoa nje, nami nilikuwa nikiangalia anga za bluu zilizong’aa. Akasema, “Hii ndiyo itakayokuwa maskani yako.” Nilipoangalia chini tena niliona ya kwamba nilikuwa katikati ya kichaka cha miti na hapa katikati mahali nilipokuwa nimesimama, kulikuwako na njia. Miti hiyo ilikuwa imepandwa katika vyungu vikubwa vyaya kijanikibichi. Upande mmoja kulikuwako na matofaa, na upande huo mwiningine kulikuwako na matunda makubwa ya plamu. Upande wa kuume na wa kushoto kulikuwako na vyungu viwili vitupu.

Halafu nilisikia sauti kutoka mbinguni, ambayo ilisema, “Mavuno ni tayari, bali watenda kazi ni wachache.” Nikauliza, “Bwana nifanye nini?” Ndipo nilipoangalia tena niliona ya kwamba miti hiyo ilionekana kama mabenchi ya kanisa,

katika lile ono la maskani yangu. Chini mwishoni mwa safu kulikuwako na mti mkubwa uliosimama na ulikuwa umejaa kila namna ya matunda. Kando ya pande zote mbili za mti huo kulikuwa na miti miwili midogo isiyo na matunda—na ikiwa imesimama kwa pamoja, ilionekana kama misalaba mitatu. Nikauliza, "Hili lina maana gani na ni vipi kuhusu vile vyungu vitupu?" Akajibu, "Unapaswa kupanda ndani ya hivyo." Ndipo nikasimama katika pengo, nikichukua matawi kutoka kwenye miti yote miwili, na kuyapanda katika vile vyungu. Ghafla, kutoka katika hivyo vyungu kukatokea miti miwili mikubwa iliokua mpaka ikafika mbinguni.

Baada ya jambo hilo, upepo wenyewe nguvu ukienda kasi ulikuja ukaitikisa hiyo miti. Sauti ikasema, "Nyosha mikono yako sasa, umefanya vizuri; vuna mavuno." Nilinyosha mikono yangu na upepo huo wenyewe nguvu ukatikisia kwenye mkono wangu wa kuume tofaa kubwa, na katika mkono wangu wa kushoto plamu kubwa. Akasema, "Kula matunda hayo; ni matamu." Nikaanza kula matunda hayo, kwanza nikauma moja, kisha nikauma lingine, na tunda hilo lilikuwa ni zuri na tamu sana.

Nafikiri ono hili lilikuwa linahusu kuwaleta watu wa makanisa pamoja. Katika ono hilo, nilipandikizwa toka moja nikapelekwa hadi lingine, kuzaa matunda yale yale kutoka katika miti hiyo miwili.

Kisha nikasikia sauti ikitisema tena, "Mavuno ni tayari na wafanya kazi ni wachache." Nikaangalia mti huo wa katikati, na mashada makubwa ya matofaa na maplamu yalikuwa yakining'inia kote mtini—ambayo yailikuwa katika umbo la msalaba moja kwa moja mpaka kwenye shina lake. Nilianguka chini ya mti huo na kulia, "Bwana, nifanyeje?" Upopo huo ukaanza kuangusha matunda kote juu yangu, ndipo nikasikia sauti ikitisema, "Utakapotoka kwenye ono hili, soma Timotheo wa Pili 4." Jambo hili lilitrudiwa mara tatu. Ndipo nikajikuta chumbani mwangu. Nikanyakua Biblia na kuanza kusoma, "Lihubiri neno...maana utakuja wakati watakapoyakataa mafundisho yenye uzima (mgawanyiko wa mafundisho katika kanisa); ila kwa kuzifuata nia zao wenyewe watajipatia waalimu makundi makundi, kwa kuwa wana masikio ya utafiti...fanya kazi ya mhubiri wa injili, timiliza huduma yako."

Nilirarua karatasi hiyo kutoka katika Biblia yangu, na kuiweka pamoja na ushuhuda wangu kwenye jiwe la msingi ambalo liliwekwa siku iyo hiyo. Hayo "mafundisho yenye uzima" ninaamini ni upendo wa kiungu wa mmoja kwa mwingine. Kwa hiyo ikawa ya kwamba kazi yangu haikuwa ni kuwa mchungaji—ingawa muda mfupi baadaye, nilikosea hilo ono, na huzuni kubwa ikaja kwa sababu sikuendelea na

wito huo—lakini baadaye Mungu alinituma katika huduma Yake kufanya kazi hii. Nimeishi kuona siku ambayo ono hili linatimizwa. Ninamshukuru Mungu kwa ajili ya huduma hii nyenyeketu ambayo kwayo ninajaribu kutekeleza sehemu yangu ya kuwaunganisha watu wa Mungu, ili kwamba wapate kuwa mmoja katika moyo na roho.

ONO LA Iv—ONO NA KUPONYWA KIMIUJIZA KWA WATOTO VILEMA

“Na itakuwa hapo baadaye kwamba nitawamwagia watu wote Roho yangu, na wana wenu na binti zenu watatabiri; wazee wenu wataota ndoto; vijana wenu wataona maono.” Haya ni maneno ya nabii. Ninaamini tunaishi katika siku hiyo.

Ono ninalosimulia sasa lilikuwa si la kuvutia kabisa. Nilipewa ono hilo katika nyumba ya mama yangu ambako nilikuwa nikikaa usiku mmoja muda mfupi baada ya vita vya hivi karibuni kutokea huko Ulaya. Wakati fulani kati ya usiku wa manane na mapambazuko niliamka nikiwa na mzigoo mkubwa sana moyoni mwangu. Niliomba kwa kitambo kirefu bali ilionekana nisingepata amani. Saa mbili zilipita. Ndipo kwa ghafla nikaingia katika ono na nikajikuta nikikwea kilima nikielekea kwenye nyumba ndogo mbovu. Niliingia kupitia mlangoni, na ndani ya chumba kile niliona kiti chekundu na kitanda chekundu cha watu wawili. Mwanamke mwenye miwani alikuwa ameketi kwenye hicho kiti chekundu, akilia. Juu ya kitanda kwenye mkono wa kuume alikuwako maskini mvulana mwenye nywele za hudhurungi mwenye umri wa miaka mitatu ama minne. Niliweza kuona ya kwamba alikuwa anaumwa vibaya sana na maskini mwili wake ulikuwa umekunjamana; miguu na mkono ilionekana kana kwamba imenyongwa katika mafundo. Mwanamke mwenye nywele nyeusi alikuwa amesimama kwenye mlango wa katikati, alionekana ndiye mama, naye alikuwa akilia kwa uchungu. Ubavuni mwa kitanda alisimama mwanamume aliyeonekana mrefu na mweusi, baba.

Nikasema moyoni, “Hivi jambo hilo si ni la ajabu; nilikuwa nyumbani kwa mama yangu sasa hivi tu.” Baadaye, nikaangalia upande wa mkono wangu wa kuume, na hapo alisimama malaika wa Mungu, amevaa vazi jeupe. Kwa muda huo sikuju la kufanya, bali moyo wangu ulimhurumia huyo mtoto mchanga aliyekuwa amelazwa kitandani. Huyo malaika akanambia, “Je! mtoto huyo anaweza kuishi?” Nikajibu, “Sijui.” Huyo malaika akasema, “Mwambie huyo baba akuletee mtoto huyo nawe uweke mikono yako kwenye tumbo lake.” Kwa hiyo huyo baba akamleta kwangu nami nikaomba na ghafla huyo baba akamwangusha huyo mtoto. Aliangukia maskini mguu wake mdogo, nao huo mguu ukaanza

kukunjuka. Kisha akapiga hatua, na halafu hatua nyingine, kisha akatembea akaenda mpaka pembeni. Baada ya jambo hilo mtoto huyo akanijia na kusema, "Ndugu Branham, mimi ni mzima sasa." Huyo malaika akauliza, "Je! uliliwazia jambo hilo?" Nikasema, "Naam, bwana."

Ndipo akaniambia nisimame kimya. Akanichukua na kuniweka kwenye barabara ya mashambani ambako kulikuwa na changarawe nyingi. Niliangalia kulia kwangu na kulikuwako na makaburi na mawe makubwa ya kaburini. Akasema, "Soma majina na nambari zake." Nikayasoma. Akanichukua tena na kuniketisha katika makazi ya njia panda—yenye duka la vyakula na nyumba nne ama tano. Pale, kulikuwa na mzee mwenye masharubu meupe aliyeava ovaroli na kofia ya manjano ya kodrai, aliyekuwa anatoka kwenye lile duka. Huyo malaika akasema, "Atakuongoza." Ndipo akanichukua mara ya tatu, na wakati huu nilikuwa nikiingia katika nyumba fulani. Nilimwona msichana fulani mlangoni. Alikuwa analia. Niliingia katika nyumba hiyo na nikaona jiko kubwa la mtindo wa kale kushoto kwangu. Chumba hicho kilifunika na karatasi ya manjano yenye herufi ndogo nyekundu juu yake. Ukitani kulikuwako na maandishi, "Mungu Na Aibariki Nyumba Yetu." Katikati kulikuwako na kitanda kikubwa cha shaba nyeupe, na pembeni kulikuwako na kitanda kidogo. Juu ya kitanda kulikuwako na mtu fulani aliyekuwa akiumwa vibaya sana. Ndipo nikaona ilikuwa ni msichana na miguu yake ilikuwa imekunjamana kabisa. Nikaangalia na huyo hapo malaika wa Bwana amesimama upande wangu wa kuume tena. Akauliza, "Je! msichana yule anawenza kuishi?" Nikajibu, "Bwana, sijui." Akasema, "Weka mkono wako juu yake na uombe."

Nilipokuwa nikimwombea msichana huyo, nilisikia sauti humo chumbani ikitisema, "Bwana asifiwe." Nilipoangalia msichana huyo alikuwa akisimama. Mkono wake wa kuume ulikuwa unauma na kupinda kwa nyuma, bali niliuona ulipokuwa ukinyoka. Kisha nikaona ya kwamba huo mguu uliokuwa umejikunja na umepinda pia ulinyoka na ukawa ni wa kawaida, nami nikawasikia wengi wakilia na kumsifu Bwana.

Nilikuwa nikitoka tu kwenye hilo ono niliposikia mtu fulani akisema, "Loo Ndugu Branham, Ndugu Branham." Nikaangalia kwenye saa ya ukutani na nikaona ya kwamba saa kadhaa zilikuwa zimepita. Ilikuwa ni karibu na mapambazuko na mtu fulani alikuwa akinipigia simu. Ilikuwa ni kijana mwanamume fulani jina lake John Himmel. Nilikuwa nimembatiza pamoja na mke wake. Akasema, "Ndugu Branham, niko shidani. Huko vitani nilirudi nyuma, na tangu wakati huo nilimpoteza mtoto mmoja, na sasa maskini mvulana wangu yuko karibu na kufa. Daktari anasema

hawezi kuishi. Ninaona aibu kukuomba, bali je! unawenza kuja na kumwombea mtoto wangu?" Nikamwambia nitakuja kumwombea.

Aliniambia ya kwamba atamwita binamu yake, Ndugu Snelling, ambaye ndiyo kwanza aokoke (ye ye sasa ni mchungaji mwenza katika maskani yangu), kutusaidia kuomba. Nikasema, "Vema kabisa," bila kujua ya kwamba alikuwa asaidie kutimiza lile ono. Tulipokuwa tukienda nyumbani kwa mtu huyo kwa gari, niliuliza, "Bw. Himmel, hivi wewe huishi katika nyumba ndogo ya vyumba viwili vyenye umbo refu?" Akajibu, "Naam." Nikasema, "Hivi chumba cha mbele hakina kiti chekundu cha watu wawili na kitanda ambamo maskini mvulana huyo amelala? Na hivi maskini mvulana huyo ana nywele za hudhurungi na hivi si anavaa overoli ya kodrai ya bluu?" Akajibu, "Huyo ndiye hasa. Je! umeshawahi kufika nyumbani kwangu?" Nikasema, "Uliponiita nilikuwa tu ndio kwanza nitoke." Bila shaka hakuelewa. Nikauliza, "Bw. Himmel, je! unaniamini?" Akasema, "Kwa moyo wangu wote ninakuamini." Ndipo nikamwambia, "Roho asema hivi, mtoto wako mchanga ataishi." Kwa hayo imani kuu ikaja juu yake. Akasimamisha gari, akajitupa juu ya usukani, na kulia, "Ee Mungu, unirehemu mimi mwenye dhambi." Akautoa moyo wake kwa Kristo tulipokuwa maili nyingi kutoka nyumbani kwake, na kabla mtoto hajapata kuponywa.

Sasa tulipofika hapo nyumbani tulikuta ya kwamba maskini mtoto huyo alikuwa karibu amekufa. Mapafu yalikuwa yamejaa na kulikuwa tu na kupumua kudogo sana kooni mwake. Nikasema, "Niletee mtoto huyo." Lakini wakati nilpomwombea, hakuna kitu kilichotukia. Mtoto huyo asingeweza kupata pumzi yake na karibu afe kwa kukosa pumzi. Nilikuwa nikitarajia apone mara moja.

Sasa hapa ndipo nilipoona ya kwamba mtu angeweza kufanya kosa kama asipoangalia ono vizuri. Kila kitu hakina budi kuwa kama ilivyokuwa katika ono hilo la sivyo halitatimia. Niliona sasa ya kwamba yule mama kizee ambaye nilikuwa nimewona ameketi kitini hakuwapo. Nisingeweza kumwambia mtu ye yote, bali nilijua ya kwamba ilibidi ningojee mpaka kila kitu kiwepo mahali pake kabisa. Waliniuliza shida ilikuwa kitu gani bali sikusema kitu; ilinibidi nimngojee Mungu apate kutimiza hilo ono. Nilifikiri ya kwamba nilikuwa nimemkosea Mungu katika kumtangulia mbele, badala ya kuungojea wakati Wake. Nilingojea saa moja na nusu. Hatimaye Bw. Himmel na Bw. Snelling wakaamka, wakavaa makoti yao na wakaanza kuondoka. Mtoto huyo sasa alikuwa ni mahututi kabisa. Ilikuwa inakaribia saa kumi na mbili, bali mnamo wakati huo tu ilitokea niliangalia dirishani na huyo hapo kizee mwanamke anakuja kando ya

nyumba amevaa miwani. Nikaanza kumsifu Bwana. Bibi huyo aliongozwa kiajabu kuja kupitia mlango wa nyuma (kwa kawaida alipita mlango wa mbele), wakati tu hao wengine wawili walipokuwa wakitokea mlango wa mbele. Bibi huyo alipoingia aliuliza kama mtoto huyo alikuwa na nafuu kidogo. Papo hapo huyo mama akaanza kulia, "La anakufa, yuafa." Bw. Snelling akiwa na ukoo nao, alirudi, nami nikasimama upesi na kumwachia kile kitie chekundu cha watu wawili. Alivua kofia yake na akaketi chini akilia. Ndipo bibi huyo akatoa miwani yake ambayo ilikuwa imelowa, kwa kuwa alikuwa akilia, kisha akaketi chini kwenye kile kitie kingine. Mama huyo alikuwa ameegemea kwenye mlango wa katikati akilia. Hapo, hatimaye, kila kitu kilikuwa jinsi nilivyokuwa nimeona katika lile ono!

Nilienda kwenye mlango wa mbele na kumwambia Bw. Himmel, "Je! ungali una imani kwangu?" Akajibu, "Ninayo Ndugu Branham." Nikamwambia ya kwamba nasikitika, bali nisingeweza kumwambia muda mfupi uliopita ya kwamba nilikuwa nimelitangulia lile ono. Sasa nikasema, "Nileteeni huyo mtoto." Akaenda kwenye kile kitanda, akamchukua mtoto, na akatembea kuja kwangu. Ndipo nikaomba, "Baba, nasikitika kutoka kwenye kilindi cha moyo wangu ya kwamba mtumishi wako alilitangulia ono. Lakini nisamehe, Bwana, na hebu watu hawa na wajue Wewe ni Mungu nami ni mtumishi Wako. Katika Jina la Bwana Yesu, ninasema mtoto huyu ataishi."

Wakati nikiwa nimeweka mikono yangu juu ya mtoto huyo, mara alianza kupiga makelele, "Baba! Baba!" naye akajirudia. Huyo mtoto akamkumbatia baba yake, na kila mtu akaanza kupiga kiyowe kulia kwa furaha na kupiga makelele. Nikasema, "Mchukueni mtoto huyo mkamlaze kitandani. Kwa kuwa Roho asema hivi, itachukua siku tatu kabla maskini viungo vyake havijanyoka kabisa kulingana na lile ono. Wakati huo itakuwa ya kwamba mvulana huyo atakuwa mzima kawaida."

Kwenye siku ya tatu wengi walikusanyika wapate kwenda kwenye ile nyumba aliyokuwa yule mvulana. Mke wangu alienda kama shahidi. Familia hiyo haikuja ya kwamba nilikuwa ninakuja, bali wakati mama wa mtoto alipofungua mlango na kuniona mimi alisema, "Loo huyu hapa Ndugu Branham. Karibu ndani. Mvulana yule ni mzima." Nilipoingia, kila mtu alikusanyika karibu na madirisha kuona kile kilichokuwa kikitukia. Nilisimama kimya wala sikufungua mdomo wangu, nikijua ya kwamba Mungu angetimiza Neno Lake. Ilikuwa ni kama Paulo aliyesimama kwenye kile chombo kwenye siku ya 14 ya lile tufani, baada ya malaika wa Bwana kusimama karibu yake, na kusema, "Ninajua kwamba itakuwa kama yeze

alivyosema, kwa maana ninamwamini Mungu.” Nilijua mtoto huyo mchanga angetembea aje kwangu. Nilisimama pale kwa muda kidogo tu. Ndipo maskini mvulana yule, akaniangalia, akatembea kuvuka kuja upande wa pili, akanipa mikono yake, na kusema, “Ndugu Branham, mimi sasa ni mzima.” Haleluya, ahadi ya Mungu haiwezi kushindwa! Ono linapotimizwa, ni kamilifu.

Ono la kuponywa kwa msichana kiwete:

Sasa kuhusu sehemu ile nyingine ya ono: Nililiambia kusanyiko langu ya kwamba mahali fulani duniani, kulikuwako na msichana mmoja mwenye mkono na mguu uliolemaa ambaye pia alikuwa aponywe katika kutimiza lile ono. Yapata majuma mawili yalipita. Hatimaye siku moja nilipokuwa nikitoka kazini kwangu, rafiki yangu, Herb Scott, kiongozi wangu wa msafara, aliniambia, “Billy, hii hapa barua yako.” Nilikuwa na kazi nyingi wakati huo, nikaweka barua hiyo mfukoni, lakini nilipoanza kushuka kwenye vipandio, kitu fulani kilionekana kusema, “Isome hiyo barua.” Kwa hiyo nilifungua na jinsi ninavyoweza kukumbuka sana, ilisema hivi:

Mpendwa Ndugu Branham: nina msichana mwenye umri wa kama miaka 14. Ana mkono mlemavu, mkono wake pia mguu wake wa kuume, na yote imepinda kwa yabisi kavu. Sisi ni wa Kanisa la Kimethodisti na tunaishi huko Boston ya Kusini, Indiana. Tulisoma kitabu chako kidogo kinachoitwa YESU KRISTO NI YEYE YULE JANA, LEO, NA HATA MILELE. Mchungaji wetu alisema hakina lo lote. Kwamba kilikuwa tu ni *itikadi* nyingine. Lakini baada ya mkutano wa maombi nilipata msukumo wa nguvu kukuandikia. Sijui kama ungeweza kuja na kumwombea binti yangu kwamba mwujiza utendeke . . .

Wako mwaminifu,
Bibi Harold Nale

Kitu fulani kiliniambia ya kwamba huyu alikuwa ndiye yule msichana. Nilimwonyesha mke wangu barua hiyo, naye pia akasema ya kwamba hapana shaka huyo alikuwa ndiye. Nikaamua kwenda Boston ya Kusini. Sikuwa nimepata kuwako kule, wala sikujua mahali ilipokuwa, lakini Ndugu Wiseheart, shemasi mmoja wa kanisa langu, alisema ya kwamba ye ye alifikiri alijua naye angeambatana na mimi.

Mtu mmoja na mkewe, jina lake Brace, pia alisafiri katika gari langu—bibi huyo alikuwa ameponywa katika mkutano wangu naye pamoja na mumewe walitaka kuambatana nasi kuona ono hilo likitimizwa. Lakini, tulichanganyikiwa katika miji yetu na tukaendesha maili chache kabla hatujapapata mahali penyewe. Hatimaye tuliongozwa kwenye barabara nyingine, na wakati nilipokuwa nikiendesha, nilipatwa na hisia ya ajabu sana. Ilionekana kana kwamba nisingeweza

kupumua. Dada Brace aliniangalia na kusema, "Kuna tatizo fulani; unaonekana mweupe sana." Nikajibu, "La mama, malaika wa Bwana yuko karibu." Nilisimamisha gari nikatoka na kuweka mguu wangu kwenye bamba la nyuma la gari. Ndipo ikatokea kwamba niliangalia upande mmoja, na kulikuwako na sehemu ya makaburi. Niliangalia kwenye mawe ya makaburi, na loo, majina yale yale na herufi zile zile nilizokuwa nimeona kwenye ono zilikuwa zimeandikwa juu yake. Nikarudi kwenye gari na kusema, "Hatujapotea." Bibi Brace akaanza kulia. Tulienda maili kadhaa zaidi, na hatimaye nikasema, "Tutakapofika kwenye lile duka la njia panda huko mbele, mzee mwenye ovaroli ya kodrai ya bluu na kofia ya manjano ya kodrai atatoka aje atuongoze. Mara tukafika kwenye lile duka ambalo lilipakwa rangi ya manjano upande wa mbele, na karibu nalo kulikuwako na nyumba nne ama tano. Nikasema, "Mahali penyewe ni hapa."

Nilipoendesha tu mpaka pale, huyu hapa mtu mwenye ovaroli ya bluu, masharubu meupe, na kofia ya kodrai. Bibi Brace, alipoona jambo hili, alizimia kwenye gari. Mtu huyo alipotukaribia nililiza, "Je! unajua mahali Harold Nale anapoishi; mtu aliye na binti kiwete?" Akajibu, "Naam bwana; kwa nini unataka kujua?" Nikajibu, "Bwana atamponya msichana huyu. Nionyeshe mahali nyumba hiyo ilipo." Nikamwangalia maskini mzee huyo na machozi yakaanza kutiririka kwenye mashavu yake yenye mvi, na midomo yake ikaanza kutetemeka alipokuwa akituelekeza mahali hapo.

Nilipofika mlangoni nilisalimiwa na mama wa msichana huyo. Akasema, "Wewe ni Ndugu Branham. Nilikujuwa kwa picha yako." Akatukaribisha ndani, na pale, kama vile ilivyoonyeshwa katika lile ono, kulikuwako na jiko kubwa la zamani, karatasi ya manjano, ikiwa na herufi nyekundu juu yake, kitanda kikubwa cha shaba nyeupe, huyo msichana akiwa amelala juu yake vile vile hasa ilivyoolezewa, na yale maandishi kwenye ukuta, "MUNGU NA AIBARIKI NYUMBA YETU." Bibi Brace akazimia kwa mara ya pili. Ndipo jambo fulani likatukia. Nilijikuta nikienda kwenye kitanda alimokuba huyu msichana. Nikaweka mkono wangu juu yake, na kusema, "Hebu nguvu Zako na zижликane katika kuponywa kwa msichana huyu kulingana na ono ambalo Wewe umeonyesha." Mara tu mkono wake uliolemaa ukanyooka. Akasimama kutoka kitandani, na mguu wake pia ukanyooka. Bw. Brace alikuwa tu ndiyo kwanza amwamshe mke wake ajirudie tena kwa wakati sahihi apate kumwona msichana huyo amesimama, naye akazimia kwa mara ya tatu, akiangukia moja kwa moja mikononi mwa mumewe. Msichana huyo alisimama kwa miguu yake, akaingia kwenye chumba kingine, akavaa nguo zake, kisha akarudi akichana nywele

zake, kwa mkono uliokuwa umelemaa. Tukio hili linaweza kuthibitishwa na Bibi Harold Nale anayeishi huko Salem, Indiana kwenye wakati haya yanapoandikwa.

ONO LA V—ONO LA MILLTOWN

Majuma machache baada ya ono lilitotangulia, nilikuwa tena nyumbani kwa mama yangu. Kama vile ilivyo karibu maono mengine yote, hili lilinijia yapata saa nane ama saa tisa usiku. Ilionekana kana kwamba nilikuwa kwenye msitu wenyewe giza, nami nilipokuwa nikizurura nilisikia kilio cha kuhuzunisha sana. Ilionekana kana kwamba nilikuwa nikisikia mwana-kondoo akilia. Nikawazia, "Maskini kiumbe hicho kidogo kiko wapi?" nami nikaanza kukitafuta kupitia kwenye mawingu na giza. Kwanza nilifikiri ya kwamba alikuwa akisema, "Bah-h-h-h Bah-h-h-h." Lakini hiyo sauti ilipofika karibu zaidi, ilisikika kama ni sauti ya mwanadamu ikisema "Mil-l-l-town, Mil-l-l-town."

Vema, sijawahi kamwe kusikia jina hilo hapo kabla, na wakati uo huo nikatoka kwenye ono hilo. Nikaanza kuwaambia watu wangu ya kwamba mahali fulani kulikuwa na mmoja wa wana-kondoo wa Mungu ambaye yuko kwenye dhiki, na alikuwa karibu na mahali panapoitwa Milltown. Mtu mmoja jina lake George Wright, ambaye alikuwa amehudhuria kanisa langu alisema ya kwamba alijua kuhusu Milltown ambayo ilikuwa tu umbali kidogo kutoka mahali alipoishi. (Anwani ya Ndugu Wright ni De Pauw, Indiana.) Kwa hiyo Jumamosi iliyofuata nilikwenda huko Milltown.

Nilipofika kule, niliangalia kila mahali lakini ilionekana nisingeweza kuona cho chote ambacho Bwana angenitaka niendee huko. Hatimaye niliamua ningefanya mukutano wa barabarani mbele ya duka fulani, lakini Ndugu Wright, aliyekuwa pamoja na mimi, alisema alikuwa na kazi ya kufanya kwanza na, akaomba kama ningeweza kwenda pamoja naye. Nikajibu, "Naam, bwana, nitaenda nawe." Tukaendesha gari kupanda kilimani nami nikaona kanisa kubwa la Kibaptisti, lililokuwa karibu na sehemu ya makaburini. Ndugu Wright akasema, "Kanisa hili halitumiki tena ila kwa mazishi." Mara tu aliposema jambo hilo, nilihisi kitu fulani kikisogea moyoni mwangu. Hapo palikuwa ndipo Bwana aliponitaka niwe. Nilipomwambia Ndugu Wright jambo hili, yeye alijibu, "Nitaenda na kuleta funguo ili uingie ndani upate kuliangalia." Alipokuwa ameenda niliketi chini kwenye vipandio na kuomba, "Baba wa Mbinguni, kama hapa ndipo unaponitaka niwe, nifungulie mlango huu." Bwana aliruhusu jambo hilo kutukia, nami nikatangaza mukutano. Lakini mara nikaona

ya kwamba hali ya mambo ingekuwa ni ngumu sana, kwa kuwa makanisa kule yalikuwa yamewafundisha watu dhidi ya Uponyaji wa Kiungu.

Mtu wa kwanza niliyemwalika aje mkutanoni aliniambia, "Sisi tuna shughuli nyigi sana tusingeweza kwenda kwenye uamsho wo wote; tunafuga kuku wala hatuna wakati kwa ajili ya kitu cho chote kama hicho." Lakini, muda kidogo baadaye, mtu huyu alikuwa, kwa hiyo hakufuga kuku tena.

Jumamosi iliyofuata tulianza huo ufufuo. Ni watu wanne tu waliohudhuria nao walikuwa ni familia ya Wright. Kesho yake usiku ilikuwa ni afadhali kidogo. Katika usiku wa tatu, mtu anayeonekana ni mkorofi alifika kwenye mlango wa kanisa, akamwaga majivu kutoka kwenye kiko chake, akaingia, na kuketi huko nyuma. Ndipo akamwuliza Ndugu Wright, "Yuko wapi maskini yule Billy Sunday? Ninataka kumwangalia vizuri sana." Ndugu Wright akaja na kuniambia ya kwamba mtu asiyesikia la mtu alikuwa ndiyo kwanza ameingia jengoni. Hata hivyo, kabla ibada haijawkisha usiku uo huo, alikuwa madhabahuni akimlilia Mungu. Jina lake ni William Hall naye ndiye mchungaji wa kanisa hilo sasa.

Haikupita muda wengi walikuwa wakija, nami nikawaambia watu kuhusu ono hilo. Ndipo Ndugu Hall akaja na kusema, "Mbona Ndugu Branham, yupo msichana anayeishi chini ya kilima hapa, ambaye amekuwa akikisoma kitabu chako kinachoitwa YESU KRISTO NI YEYE YULE JANA, LEO, HATA MILELE. Amekuwa akilalia mgongo wake kwa muda wa miaka minane na miezi tisa, wala hajapata kuinuka kutoka kitandani. Ana kifua kikuu, na madaktari walisema miaka kadhaa iliyopita ya kwamba hapakuwa na matumaini yo yote. Yeye sasa ana umri wa karibu miaka 23. Amelala pale akidhoofika na ana uzito wa ratili kama arobaini tu. Msichana huyo amekuwa akisihi na kukulilia umwendee, bali wazazi wake ni wafuasi wa kanisa fulani hapa, na kusanyiko hilo limetangaziwa ya kwamba kama mmoja wao akishuka kuja kukusikiliza, wangefukuzwa kanisani. Lakini, je! utaenda?"

Nikajibu, "Nitaenda, kama unaweza kumfanya baba na mama yake waseme ni sawa." Nilijisikia ya kwamba Mungu alikuwa akiniongoza kuelekea huko. Jina la msichana huyo lilikuwa ni Georgie Carter na baba yake, ninaamini, alikuwa ni msimamizi wa karakana ya mawe. Mama yake alituma habari ya kwamba ningeweza kushuka niende kule na kumwona msichana huyo, lakini si yeze wala baba yake wangekaa hapo nyumbani wakati mimi nikiwa nipo hapo nyumbani.

Nilipoingia hicho chumba, niliona kitabu changu kidogo kimewekwa hapo kitandani na nikauliza, "Unaamini

uliyosoma?" Akajibu, "Ninaamini, bwana." Haya yalisemwa kwa sauti ya chini sana hivi kwamba ilinibidi nikaribie sana nipaye kusikia aliyosema. Wakati huo sikuwa ninaelewa na mambo mengi kuhusu uponyaji kama ninavyoyafahamu sasa, bali niliwaombea watu jinsi nilivyowaona wameponywa kwa ono. Kwa hiyo nikamwambia kuhusu yule msichana wa Nale ambaye alikuwa ameponywa, na nikashauri kwamba aombe ya kwamba Mungu angeniongoza katika ono kumwombea. (Baadaye, nilijua, hakika, wote wanawenza kuponywa kwa kuliamini Neno la Mungu, ingawa Mungu angali ananifunulia uponyaji mwingu kwa ono.)

Mkutano uliendelea. Mungu aliendelea kubariki mpaka kulikuwako na mamia ya watu waliokuwa wakihudhuria. Siku moja nilikuwa na ibada ya ubatizo huko Totton Ford kwenye Mto wa Bluu. Alasiri hiyo nilikuwa niwabatize watu thelathini ama arobaini. Muda kidogo kabla ya hapo, katika eneo hili, mhudumu fulani alikuwa amefanya mkutano hapo na alikuwa amehubiri dhidi ya ubatizo wa kuzamishwa katika maji mengi. Lakini alasiri hiyo Mungu alidhihirisha nguvu Zake sana hivi kwamba zaidi ya watu wake kumi na watano walingia majini wakiwa wamevaa nguo zao nzuri nao wakabatizwa.

Sasa juma hilo lote Georgie alikuwa akiomba, "Ee Bwana, mtume Ndugu Branham aje anione tena; mwonyeshe kwa ono kusudi nipaye kuponywa, ili kwamba nipaye kubatizwa pamoja na hao wengine." Siku ya ubatizo ilipofika, msichana huyo alifadhaika sana na akawa analia tu. Mama yake alijaribu kumkuliza, bali moyo wake ulikuwa na huzuni sana wala asingweza kutulizwa.

Baada ya ubatizo kwisha, nilienda nyumbani kwa Ndugu Wright kwa ajili ya chakula cha jioni. Ndugu Brace, aliyekuwa pamoja nami wakati wa kule kutimizwa kwa lile ono lingine, pia alikuwa pamoja nasi. Lakini kwa wakati huu roho alisema nami, akisema "Usile chakula cho chote sasa, bali nenda msituni ukaombe." Kwa hiyo nikasema, "Ninaenda kuomba kidogo, lakini chakula cha jioni kitakapokuwa tayari, pige ni kengele (walikuwa na kengele ya zamani ya kijijini ya chakula) nami nitakuja." Ndipo nikaenda mwituni umbali fulani na nikaanza kuomba.

Lakini ilikuwa ni vigumu kuomba kwa kuwa kulikuwa na miiba mingi iliyokuwa ikipenya nguo zangu, na nikawa ninafikiria kwamba nitachelewa kwa ajili ya ibada. Hata hivyo, nilianza kuomba kwa moyo wangu wote, na mara nilizama katika Roho. Hatimaye nikasikia sauti ikiita kutoka mahali fulani mwituni. Nikasimama; juu lilikuwa limetua na giza linaingia. Kengele ya chakula cha jioni ilikuwa imelia bali sikuwa nimeisikia hata, na watafutaji walikuwa wametumwa kunitafuta. Nilipokuwa nikiamka nilliona nuru ya njanonjano,

ikimulika chini msituni kutoka mbinguni. Sauti ilinena ikisema, "Shika njia ya kwenda kwa akina Carta." Ilikuwa ni hivyo tu. Ndipo ningeweza kusikia sauti sehemu mbalimbali za msituni zikiita "Ee Ndugu Branham, Ee Ndugu Branham." Nikaanza kutoka msituni na karibu niangukie kwenye mikono ya Ndugu Wright. Akaniambia, "Chakula cha jioni kimekuwa tayari kwa muda wa saa moja nasi tumekuwa tukikuita. Kuna nini?" Nikajibu, "Siwezi kula. Tunaenda kwa akina Carta. Bwana amenitura huko kwa ajili ya uponyaji wa Georgie." Akajibu, "Ni kweli?" Akaita, na Ndugu Brace akaja. Tukaingia kwenye gari na tukaanza kwenda kuelekea kwa akina Carta, ambako kulikuwa umbali wa maili saba. Tuliwaambia wengine wale kisha waje kanisani. Tusingeweza kuwangojea, kwa kuwa lile ono lilisema niende wakati huo.

Mungu alikuwa akitenda kazi pande zote mbili za mawasiliano. Unakumbuka ilikuwa hivyo wakati yule malaika aliposema na Petro; watu walikuwa wamekusanyika katika nyumba ya Marko nao wote walikuwa wakiomba. Georgie alikuwa mwenye kuhangaika kabisa wakati huu. Mama yake alikuwa na uchungu sana hata akaingia kwenye chumba kingine na akaanza kuomba. Akasema, "Bwana, nitafanya nini; jamaa yule Branham amekuja hapa na amemkoroga msichana wangu sana, na amekuwa katika hali ya kufa kwa muda wa miaka tisa. Mtu huyu ni nani hata hivyo?" Baada ya jambo hilo alizama katika roho wa maombi. Mara akasikia sauti iliyosema, "Angalia juu." Alipoinua kichwa chake alidhani aliona kivuli fulani ukutani. Aliona kwamba ilikuwa ni mtu fulani na ilionekana kwamba ni Yesu. Akauliza, "Bwana nifanye nini?" Katika hilo ono Bwana alimwambia, "Ni nani huyu anayeingia mlangoni?" Ndipo akaniona mimi pamoja na wanaume wawili wamefuata. Akanitambua, kwa paji pana la uso wangu, na Biblia niliyokuwa nimeibeba kifuanini mwangu. Akaanza kusema, "Mimi sioti, mimi sioti." Akakimbilia kwenye chumba hicho kingine na akapaaza sauti, "Georgie, jambo fulani limetukia!" Akaanza kumsimulia lile ono. Wakati alipokuwa karibu kumaliza kulisimulia, alisikia mlango ukifungwa. Akatazama na ikawa ndiye mimi hapo ndio kwanza niwasili. Sikubisha. Nilingia tu mlangoni na kuingia chumbani. Huyo mama akaanguka chali kitini, karibu azimie. Nikaenda moja kwa moja mpaka kando ya kile kitanda na kusema, "Dada, jipe moyo. Yesu Kristo, ambaye umemtumikia na umempenda na umemwomba, ameyasikia maombi yako na amenitura kulingana na ono. Simama kwa miguu yako kwa kuwa Yeye amekuponya."

Nikamshika mkono. Kumbuka hakuwa amejiinua kitandani kwa miaka mingi. Ilikuwa ni shida kwao kuweka shuka chini yake, alikuwa amejaajaa vidonda vingi mno. Kichwa chake kilikuwa kikionekana karibu mraba; macho yalikuwa yamezama

ndani sana na mikono yake ilionekana kama mpini wa vifagio sehemu iliyokuwa nene sana. Lakini niliposema ya kwamba Yesu Kristo alikuwa amemponya, mara aliamka na akasimama kwa miguu yake! Mama yake akaanza kupiga mayowe. Hapo alimwona binti yake kwa mara ya kwanza katika miaka tisa, akitembea sakafuni, si kwa nguvu zake mwenyewe, bali kwa nguvu za Roho Mtakatifu, na bila ya msaada wo wote wa binadamu. Nilipogeuka kutoka kwenye jengo hilo, dada yake aliingia mbio, naye pia akaanza kupiga mayowe.

Baadaye, wakati baba yake alipokuja nyumbani na kumwona binti yake ameketi kwenye piano akilipiga, karibu azimie. Alishuka akaenda katikati ya mji na kuanza kuwaambia watu wote yale yaliyokuwa yametukia. Msichana huyo alitoka akaenda huko uwanjani, akaketi chini kwenye nyasi na akaanza kuzibariki nyasi na majani. Akaangalia juu mbinguni akitesema, "Ee Mungu, jinsi ulivyo mwema kwangu." Alikuwa na furaha sana.

Kanisani usiku huo jengo hilo lilikuwa limefurika watu. Jumapili ilipofika tulikuwa na ubatizo mwengine. Georgie pamoja na yule msichana wa Nale walibatizwa huko Totton Ford Jumapili iliyofuata. Georgie sasa ndiye mpiga piano wa Kanisa la Kibaptisti la Milltown na ni mzima kabisa wa afya. Kumbuka, rafiki msomaji, Yesu Kristo ni yeye yule jana, leo, na hata milele.

KWA AMBAYE INGEMHUSISHA

Nimekuwa kitandani nikiwa nimelala kichalichali kwa muda wa miaka 8 na miezi 9 nikiwa na T.B. na madaktari walikwishanikatia tamaa. Hata sikuwa nimefikisha uzito wa ratili 50 na ilionekana kana kwamba matumaini yote yalikuwa yamekwisha. Ndipo kutoka Jeffersonville, Ind., yapata maili 35 kutoka nyumbani kwetu, alikuja Kasisi Wm. Branham, katika ono alilokuja ameona la mwana-kondoo akiwa ameshikwa machakani na alikuwa akilia 'Milltown.' (Huko ndiko ninakoishi.) Ndugu Branham hakuwa amekwisha kuja huku wala kumjua mtu ye yote aliyetoka huku. Akiingia, aliweka mikono juu yangu na akaomba, akiliitia juu yangu Jina la mpenzi wetu Bwana Yesu. Kitu fulani kilionekana kinanishika na kwa ghafla nilikuwa nimeamka na kumshukuru Mungu kwa nguvu Zake za kuponya. Nilitoka nje kwa mara yangu ya kwanza katika miaka minane, kisha nikabatizwa mtoni. Sasa mimi ni mpiga piano kwenye kanisa la Kibaptisti hapa. Mambo mengi zaidi yanaambatana na uponyaji huu mkuu. Sina nafasi katika ushuhuda huu kuyaandika yote. Nitafurahi kuandika na kuusimulia kirefu kwa mtu ye yote aliye na shauku ya kusikia uponyaji wangu.

Georgia Carter, Milltown, Indiana.

ONO LA VI—MAONO YANAYOHUSU UPONYAJI WAKE

Ono lingine ambalo limemaanisha mengi kwangu na linalohusu uponyaji wa ajabu ambao nilikuwa niupokee, ilinijia mara baada ya ono nililokuwa nimeona la Kristo. Ilionekana kwangu ya kwamba nilikuwa na furaha sana, kana kwamba nilikuwa ndio kwanza tu niongoke. Nilikuwa nikitembea kwa hatua nyepesi, nikifurahi na kwa namna fulani nikipiga konde kivuli, nilipokuwa nikitoka kwenda barabarani. Kulikuwa ni usiku na nilipokuwa nikienda zangu, kwa ghafla ilionekana kana kwamba mbwa mkubwa mweusi alitoka mbio akanijia. Nilifikiri ataniuma, na mimi nilimtupia mateke na kupiga makelele, "Toka hapa, mbwa."

Nilipofanya jambo hili, alisimama na niliona alikuwa ni mtu mkubwa, mrefu na mweusi, amevaa mavazi meusi. Akasema, "Ati uliniita mbwa, sivyo?" Nikajibu, "Samahani sana. Nilifikiri wewe ulikuwa ni mbwa kwa sababu ulikuwa uko ardhini ukitembea kwa mikono na magoti." Akang'aka, "Ati uliniita mbwa; nitakuua." Na kutoka chini ya mshipi wake akatoa kitara chenye ubapa mrefu. Nikamshihi "Tafadhalii naomba unielewe, bwana. Mimi sikujua wewe ulikuwa ni mwanadamu; nilidhani ulikuwa ni mbwa." Alipokuwa akinikaribia, alonekana kuwa kama pepo. Akanisukuma kinyumenyume moja kwa moja mpaka kwenye kalvati, na akanguruma, "Nitakufundisha. Nitakuua." Nikajibu, "Bwana, siogopi kufa, kwa kuwa nimempokea Yesu moyoni mwangu. Yeye ndiye msaidizi wangu na nguvu zangu. Ni kwamba tu ninakutaka ufahamu ya kwamba nilisema hivyo kwa makosa." Lakini bado angali alisema, "Nitakuua." Nilikuwa nimesimama bila msaada wo wote nikiegemea ukuta naye akarudisha mkono wake nyuma apate kunichoma kwa kitara.

Nikalia kwa sauti kuu, lakini wakati uo huo, nilisikia kelele ikitoka mbinguni, ndipo akaja malaika mwenye nguvu moja kwa moja kutoka mbinguni akasimama kando yangu, naye alimwangalia tu mtu huyo mwenye kisu hicho kikubwa mkononi mwake kwa macho makali. Mtu huyo akasogea nyuma, akaangusha kisu chake, kisha akatimua mbio upesi alivyoweza. Ndipo huyo malaika akaniangalia na kutabasamu. Huku akijifunika kwa vazi lake, alipaa Mbinguni tena. Malaika huyu alonekana kuwa ni yeye yule aliyenizuru baadaye.

Nililia kwa furaha, kwa maana nilitambua Mungu alikuwa amemtuma malaika wake anilinde.

Kwa kweli ninaamini ya kwamba ono hili lilitimizwa kama miaka miwili iliyopita, wakati ibilisi aliponisukuma nyuma na kunibana pembeni, kwa kule kuchanganyikiwa

kunakotisha sana kulikokuwa karibu na kuyachukua maisha yangu. Ilipoonekana mwisho ulikuwa umewadnia, ndipo Mungu alipomtuma malaika Wake jukwaani na kunikomboa.

Kila baada ya miaka michache ya maisha yangu ningepata kipindi ambapo ningekuwa na wasiwasi sana. Katika uamsho mmoja nilikaa papo hapo mimbarani na kuwaombea wagonjwa usiku na mchana, nikichukua tu wakati mfupi nipate kulala. Katika mikutano mingine ibada mara nyingi zingeendelea mpaka saa nane usiku. Nilijua ya kwamba nilikuwa nikifanya kosa katika kufanya jambo hili, bali nilipoona wagonjwa wengi sana na wanaoteseka moyo wangu uliwhurumia sana, nikitambua ya kwamba mara nyingi, kwao ilikuwa ni jambo la uzima na mauti. Polepole nikaendelea kudhoofika na kudhoofika, bali nikapambana kusudi niendelee. Hatimaye, baada ya uamsho wa huko Tacoma na Eugene, niliwaambia ndugu zangu waliokuwa pamoja nami ya kwamba itanibidi kufutilia mbali miamsho yote iliyokuwa imepangwa na niende kwenye likizo ndefu. Kwa kweli, nguvu zangu za neva zilikuwa zimekwisha sana hivi kwamba katika mawazo yangu mwenyewe sikujua kama ningaliweza kamwe kurudi hudumani tena.

Nilarudi nyumbani kwangu Jeffersonville, bali ilionekana kana kwamba nisingeweza kurejesha nguvu zangu. Nilidhani nitakuifa. Siku moja mmoja wa mashemasi wangu, Curtis Hooper, alikuja na akaniuliza, "Hivi hujapata nafuu bado?" Nikajibu, "La, sijapata. Inaonekana kana kwamba siwezi kujishikilia." Akasema, "Ndugu Branham, nina kazi ya kufanya huko chini kwenye uwanja wa ndege. Njoo twende pamoja, itakusaidia." Nilipofika huko uwanjani, nilijisikia vibaya sana niliwaza hata nisingeweza kurudi nyumbani tena. Nilienda kwenye banda la ndege nikaanza kuomba. Nikaita kwa sauti, "Ee Mungu. Ninajua nimefanya makosa. Ninakuomba unisamehe. Watu wanantaka nifanye mambo mbalimbali. Nimechanganyikiwa kabisa. Wewe tu Ndiwe unayeweza kunisiaidia. Bwana siwezi kustahimili tena." Kwa namna fulani nilifikasi nyumbani.

Mnamo wakati huu nilienda kwenye Kliniki ya Mayo nikafaniwe uchunguzi nione tu kwamba nilikuwa na shida gani. Kwa hiyo katikati ya joto la Agosti, nilikuwa huko Rochester, Minnesota kwa muda wa siku tano. Madaktari hao walikuwa ni watu wazuri nao walifanya wawezavyo kutafuta kujua shida yangu ilikuwa ni nini, kwa maana walinipitisha kwenye kila namna ya uchunguzi.

Muda wote huu nilikuwa nikiomba. Nilimwambia Bwana ya kwamba watu wenye kila namna ya ugonjwa wa kuchanganyikiwa walikuja kwenye mikutano yangu Naye aliwaponya. Pia kwamba Yeye alikuwa amenionyesha maono

ya ajabu ya uponyaji wa watu wengine nao waliponywa. Niliomba, "Bwana, hujapata kunionyesha ono la kuwekwa huru kwangu mwenyewe kuhusu wasiwasi huu wa kutisha." Nguvu zangu zilikuwa zimekwisha mno hata haikuonekana kana kwamba ningeweza kujishikilia nipate kuliamini Neno la Mungu. Kesho yake ilikuwa iwe ndiyo siku ya mwisho ya uchunguzi.

Mnamo asubuhi hii niliamka na kusema moyoni ya kwamba mnamo saa chache ningeenda na kupata ripoti ya matatizo yangu. Daima nitamshukuru Mungu kwa yale yaliyotukia baadaye. Kwa ghafla nikaingia kwenye ono. Kitu cha kwanza nilichoona kilikuwa ni mvulana mdogo wa umri upatao miaka saba. Alifanana na vile nilivyokuwa kwenye umri huo. Nilikuwa nimesimama karibu yake nikimfundisha jinsi ya kuwinda. Hapo karibu kulikuwako na kisiki cha kale cha mti, nami nikamwambia mvulana huyo ya kwamba hapaswi kwenda karibu na ule mti kwa sababu mnyama mkali aliishi pale. Nilichukua kijiti na kupigapiga kando ya mti huo. Kwa ghafla, mnyama mdogo mwenye urefu wa inchi sita alitoka mbio kutoka kwenye tawi. Alionekana kama ni cheche, naye alikuwa na macho madogo sana, meusi na makali. Loo, alikuwa ni mnyama mdogo mjanja!

Baadaye nikaona atatushambulia. Sikuwa na bunduki yo yote; kitu pekee nilichokuwa nacho kilikuwa ni kisu kidogo cha kuwindia. Nilijua nilikuwa siwezi kujisaidia cho chote na kisu hicho. Nilifikiria kumweka mvulana huyo nyuma yangu nimlinde, lakini ilionekana wakati huu alikuwa ametoweka. Mnyama huyo akanivamia ghafla kama umeme. Lakini kabla tu hajanivamia nilimsikia malaika wa Bwana akizungumza kwenye upande wangu wa kuumbe, akisema, "Kumbuka, ana urefu wa inchi sita tu."

Ndipo mnyama huyo alijitoma kwenye bega langu la kushoto. Alitoka akaenda toka kushoto kwangu hadi kuumbe na kurudi tena upesi tu alivyoweza kwenda. Nisingeweza kumchoma kwa kisu changu na nilipoufungua mdomo wangu kusema jambo fulani, alikimbia akajitoma kooni mwangu na kuingia tumboni na akaanza kubingirika, tena na tena na tena na tena. Nikapiga kelele "Loo nifanye nini?" Tena nikasikia sauti ikisema, "Kumbuka, ana urefu wa inchi sita tu."

Wakati ono lilipoondoka, niliangalia huko na kumwona msichana wangu mdogo, Becky, na mke wangu wamelala usingizi kitandani. Nilijua ya kwamba ono hilo lilihusu shida yangu ya tumbo na wasiwasi wa neva. Katika wakati huo hakuna kitu kingalikaa tumboni mwangu, na uzito wangu ulikuwa umeshuka ukafikia kama ratili mia moja. Ndipo nikakumbuka ya kwamba malaika alikuwa amesema, "Kumbuka, ana urefu wa inchi sita tu." Nikaomba, "Ee

Mungu, nisaidie kufahamu tafsiri ya ono hilo.” Nikaanza kuwazia. Labda matamshi hayo yalimaanisha ningekuwa na wasiwasi huo kwa muda wa miezi sita. Hilo halikuonekana sawa. Ndipo nikawazia labda lilimaanisha miaka sita, lakini hilo halikuonekana kwamba ndilo jibu.

Mpaka wakati huo sikuwa kamwe nimewazia ni mara ngapi nilipata vipindi hivi vya wasiwasi. Mara hiyo ilionekana kama kwamba midomo yangu ilinena yenye. Ni kama nilionekana kusema, “Labda hii inamaanisha ya kwamba itabidi niwe navyo mara sita.” Wakati uo huo tu, nilimsikia Roho Mtakatifu akija juu yangu kwa nguvu nyinyi. Ndipo ubatizo mkuu wa Roho Mtakatifu ukaja juu yangu tena. Ndipo mara tatu, mara nne, mara tano, mara sita. Nikaanza kuhesabu ni mara ngapi nilikuwa nimepata wasiwasi. Mara ya kwanza ilikuwa nilipokuwa na umri wa miaka saba. Wakati huo nilikuwa nikilia kwa sababu mambo yalikuwa yameenda kombo katika familia yetu—baba yangu alikunywa pombe vibaya sana, nami nikawa na huzuni na kushikwa na wasiwasi sana. Yapata kila baada ya miaka saba wasiwasi huu ulikuwa umerudi. Nilihesabu na hii ilikuwa ni mara ya sita yenye. Nikafurahi, kwa maana mara moja nilishawishika ya kwamba Bwana kwa lile ono alikuwa amenionyesha ya kwamba hii ingekuwa ndiyo mara ya mwisho ya wasiwasi huo.

Nilikuwa nimewazia moyoni ya kwamba madaktari watataka kunifanyia upasuaji na kukata baadhi ya hizo neva za tumboni. *Lakini kisu cha daktari kilikuwa ndicho kile kisu kidogo katika lile ono. Hakikufaa kitu.*

Nilienda kliniki kuchukua ripoti. Wakati madaktari walipokutana walianza kuniuliza maswali. Niliwajibu vizuri nilivyoweza. Ndipo mmoja wa madktari mashuhuri sana akasema, “Kijana, ninasikitika kukutangazia jambo hili, lakini hali yako ni kitu ambacho umerithi kutoka kwa baba yako. Baba yako alikunywa pombe kabla hujazaliwa. Hutaweza kupona kamwe. Neva zako zinaathiri tumbo lako na jambo hili linasababisha kutapikwa kwa chakula chako. Hakuna tiba ya jambo hili, wala hakuna kitu tunachowezza kufanya; umekwisha kwa sehemu iliyosalia ya maisha yako!”

Hebu wazia, madaktari walio bora kabisa ulimwenguni walikuwa wameniambia ya kwamba nimekwisha kwa sehemu iliyosalia ya maisha yangu! Lakini Mungu na atukuzwe, kabla tu hawajasema jambo hilo, Bwana alikuwa ameongea na mimi kwa ono, na akasema ya kwamba hii ilikuwa ndiyo mara ya mwisho ya kitu hicho kibaya sana!

Nikaenda nyumbani. Mama akanipokea na kusema, “Mwanangu nimeota ndoto juu yako.” Mara moja hapo siku za nyuma alikuwa ameota ndoto juu yangu. Ilikuwa ni siku chache baada ya kuongoka kwangu, aliponiona nimesimama

juu ya wingu jeupe nikihubiria ulimwengu wote. (Hii hakika imekwisha timia sasa. Ninatarajia hivi karibuni kuweza kuzizuru nchi za Ulaya pamoja na Afrika na Australia.)

Mama akaendelea, "Mwanangu, hivi majuzi usiku (usiku ule ule wakati ule nilioona ono) nilikuwa nimelala na nikiwa peke yangu chumbani. Katika ndoto hiyo nilikuwa nikifanya kazi nami nikakuona umelala kitandani barazani ukiwa karibu umekufa. Nilikuwa nikingojea utaaga dunia wakati wo wote. Ndipo nikasikia sauti ya ajabu, kama ya mlion wa hua wengi. Nilikimbilia kwenda mahali ulikokuwa, ndipo nikaona hua sita weupe wakishuka kutoka mbinguni katika umbo la 'S'. Walitua kwenye kifua chako mmojammoja. Hao hua walikuwa weupe sana kuliko wote niliowahi kuona nao walikuwa wakisema, 'kuu, kuu, kuu.' Walikuwa wakifanya kana kwamba walikuwa wamesikitika sana. Ndipo ukasema, 'Bwana asifiwe.' Baada ya jambo hili hua hao waliinamisha vichwa vyao vidogo, na kisha wakafanya herufi ya 'S,' na kurudi mbinguni, wakienda huku wakilia. Ndipo nikakuona ukiamka na ukawa uko katika afya timamu."

Loo jinsi nilivyotiwa moyo! Siku mbili baadaye nilikuwa nimeketi barazani na nilikuwa nikisoma kitabu kidogo cha Ndugu Bosworth, "Maungamo ya Mkristo." Ndipo nikafungua Biblia. Siamini katika kufungua Biblia, na kutarajia kupata ujumbe kutoka mahali inapofunguka. Lakini wakati huu niliifungua, na jicho langu likaangukia kwa Yoshua 1, ambapo inasema, "Uwe hodari na ushujaa sana. Bwana Mungu yu pamoja nawe kila uendako." Mungu alikuwa amesema nami kwa ufunuo, kwa ono na kwa Neno Lake. Ndipo ghafla sauti ilionekana kusema, "Mimi ni Bwana nikuponyaye." Nilikubali jambo hilo. Niliingia nyumbani na nikamshika mke wangu mikononi mwangu na kusema, "Mpenzi, Mungu ameniponya!"

Mungu asifiwe. Ninampenda kwa moyo wangu wote. Leo niko katika afya bora zaidi kuliko siku zote za maisha yangu. Ninashukuru sana. Nitamshukuru mradi ningali hai. Katika wakati wangu wa huzuni sana Yesu alikuja. Mungu alikuwa ameyajibu maombi yangu.

Mlango Wa 22

Safari Ya Ng'ambo

Kwenda Skandinavia

Kwa karibu muda wa miaka mitatu mialiko ilikuwa ikija kwa Ndugu Branham kuendesha mfululizo wa mikutano ya uponyaji katika nchi za Skandinavia. Hali mbalimbali za mambo zilikuwa zimemzuia asiweze kufanya ziara ya namna hiyo, ingawa tangu mwanzo alijisikia kuwa na hakika kwamba hii ilikuwa ni miito ya Mungu. Mnamo Januari, 1950, katika wakati ule ambaeo mwandishi huyu alijunga tena na kundi hili, Ndugu Branham alimwombaa kufanya matayarisho ya ziara ya Finland. Hii ilikuwa ni hatua ya imani, kwa kuwa wakati huo hakukuwa na pesa za usafiri (tikiti ya ndege ya kwenda pekee kwa kikosi cha watu watano ilikuwa ni \$2200) na kwa kweli, kwa sababu ya hali ya mambo yalivyokuwa karibuni. Ndugu Branham alikuwa na madeni yasiyotarajiwaa ya kulipa. Hata hivyo, katika miamsho iliyofanywa vipindi vya Februari na Marchi, fedha za kutosha kulipia madeni haya na kulipia nauli ya ndege kwa kikosi chote kizima zilipatikana. Mapema mnamo Aprili, kikosi hicho (ambacho mbali na Ndugu Branham kilikuwa na Kasisi J. Ern Baxter, Kasisi Jack Moore, Howard Branham na mwandishi huyu) baada ya kumaliza ibada za siku tatu huko kwenye Kituo cha Habari Njema na Kituo cha Manhattan, katika New York City, kilijiandaa kuondoka kwenda Ulaya.

APRILI 6, 1950

Mnamo tarehe 6 Aprili, 1950, saa tisa alasiri, kundi hilo lilipanda ndege kubwa ya kwenda katika nchi za ng'ambo, Flagship Scotland, na likaondoka kwenda London, Uingereza. Tarehe sita Aprili, 1909, ilikuwa ndiyo siku ambapo Ndugu Branham alizaliwa. Tarehe 6, Aprili, 1917, ilikuwa ndiyo siku ambayo Marekani ilipoacha historia yake ya siasa za kujitenga na ikaingia katika Vita vya Ulaya. Wanahistoria wanatwambia ya kwamba ilikuwa ni tarehe 6 Aprili, mwaka wa 30 B.K. ambapo Kristo alikuwa Msalabani. Huenda washirika wa kikosi hiki wakasamehewa kwa kuwazia ya kwamba tarehe 6 Aprili, ni siku muhimu.

Tukienda juu ya Atlantiki kwa zaidi ya maili 300 kwa saa, na kwenye mwinuko wa zaidi ya futi 20,000 kutoka usawa wa bahari, ndege ambayo ilibeba kundi hili ilitua kesho yake

katikati ya asubuhi kwenye Uwanja wa Ndege wa Northolt karibu na London. Siku kadhaa zilitumika katika kuzuru majengo na sehemu za heshima za kihistoria za jiji lililo kubwa sana kuliko yote ulimwenguni. Upeo wa kukaa kwa kundi hilo katika mji huo mkuu ulikuwa ni ziara ya kwenda kwenye kanisa dogo la Wesley. Tulipokuwa kule tuliona pia makazi ya Wesley, hatimaye tukaingia kwenye chumba ambamo John Wesley aliomba kila usiku mnamo saa kumi na moja alfajiri. Kabla ya kuondoka, sote tulipiga magoti tukaomba. Ulikuwa ni wakati wa kutosahaulika.

Baada ya siku mbili huko Paris, ambazo zilitumiwa kutembelea sehemu mashuhuri za kihistoria, tulien��le na safari yetu mpaka Finland kwa ndege ya shirika la ndege la Skandinavia. Mnamo tarehe 14 Aprili, tulitua Helsinki ambako tulilakiwa na wahudumu wengi pamoja na Mchungaji Manninen, ambaye ndiye aliyekuwa ametupa mwaliiko, na Dada May Isaacs, mkalimani wetu mzaliwa wa Marekani, ambaye ujuzi wake wa lugha ya Kifini ulichangia sana katika kufanikiwa kwa mikutano yetu huko Finland. Ibada ya kwanza huko Messuhalli ilishuhudia umati wa watu 7000 waliohudhuria. Baada ya hapo, maelfu kadhaa walingojea nje alasiri yote, wakisimama kwenye mistari minne na yenyе urefu wa nusu maili, wakitaka kuhakikisha watapata kiti kwenye jumba hilo ambalo ndilo kubwa sana katika Finland.

Katika kipindi cha siku tano kabla ya mikutano, wakati jumba hilo lisingeweza kupatikana, kikosi hicho kilienda kaskazini huko Kuopio ambao hauko mbali na Duara ya Akitiki. Imani ilikuwa kubwa sana katika mji huu na baadhi ya miujiza ya ajabu sana ilitendeka. Mmoja wa hii ulikuwa ni kule kuponywa kwa mtoto Veera Ihalainen, yatima wa vita, ambaye picha yake imeonyeshwa kwenye sehemu nyingine katika kitabu hiki. Aliponywa kiajabu sana kutoekana na kuvalaa gango na kutumia mikongojo, baada ya kugusa koti la Ndugu Branham kwa imani alipokuwa akipita. Jioni mbili ama tatu watu walipita tu hapo na Ndugu Branham akamwombea kila mmoja maombi mafupi. Wakati wa kufungwa kwa kila ibada kulikuwako na lundo kubwa la mikongojo na fimbo zilizotupwa. Ndugu Baxter alihubiri ibada za alasiri, na jumbe zake zilipokelewa kwa hamu kuu. Ndugu Moore pamoja na mwandishi huyu walichukua ibada za asubuhi, na wakawaombea hasa sana viziwi bubu na vipofu. Kadiri ya watu saba ama nane waliponywa kwa wakati mmoja, mmoja baada ya mwininge. Mvulana mmoja alijifunza maneno upesi sana hivi kwamba alitumiwa kama mkalimani wa kuwasiliana na hao wengine walioombewa. Tukio moja liliowavutia sana wasikilizaji lilikuwa ni kwamba wakati maskio ya viziwi bubu yalipofunguliwa waliweza kujifunza maneno ya Kiingereza upesi sawasawa na ya Kifini.

Tukio moja, ambalo kamwe halitasahaulika na memba wa kikosi hicho, na ambalo lilitukia wakati walipokuwa huko Kuopio, lilikuwa ni la kufufuliwa kwa mtoto mdogo ambaye alikanyagwa na kuuawa katika ajali ya motokaa, ambapo mazingira ya mambo hayo yalikuwa yameonyeshwa Ndugu Branham hapo kabla katika ono. Tutamwacha Mchungaji Vilho Soininen, wa Kuopio, asimulie tukio hili la ajabu sana:

* * * * *

“Ijumaa alasiri jambo la ajabu sana na la kushtusha lilitukia ambalo lilikuwa na maana sana kwa Ndugu Branham na kwa wengine wetu ambaa walilishuhudia. Tukiwa tumeyajaza magari matatu tulifanya ziara isiyosahaulika ya kwenda karibu na Mnara wa Uchunguzi wa Puijo ulio pahali pa kupendeza sana pa lipoinuka. Ziara hiyo ilikuwa ni moja ya zile za thamani sana ninazoweza kukumbuka, kwa sababu ya baraka za Mungu juu yetu. Ndipo tulipokuwa tukirudi kutoka Puijo, ajali mbaya sana ya motokaa ilitukia. Gari lililokuwa mbele lilishindwa kujiepusha na kuwagonga wavulana wawili wadogo, waliokimbia wakaingia barabarani mbele yake, likintupa mmoja chini kwenye njia ya miguu, na huyo mwingine yadi tano uwanjani. Mvulana mmoja aliyezimia alichukuliwa akawekwa kwenye gari lililokuwa tu mbele yetu na huyo mwingine, Kari Holma, aliingizwa kwenye gari letu na kuwekwa mikononi mwa Ndugu Branham na Binti Isaacson waliokuwa wameketi kwenye kiti cha nyuma. Akina Ndugu Moore na Lindsay walikuwa kwenye kiti cha mbele pamoja nami.

Tulipokuwa tukiharakisha kwenda hospitalini, niliuliza kupitia kwa Binti Isaacson, yule mkalimani, jinsi mvulana huyo alivyokuwa. Ndugu Branham, huku kidole chake kimewekwa kwenye pigo la moyo la mvulana huyo, alijibu ya kwamba mvulana huyo alionekana kwamba amekufa, kwa kuwa pigo lake la moyo halikupiga hata kidogo. Ndipo Ndugu Branham akaweka mkono wake juu ya moyo wa mvulana huyo na akakuta kwamba haukuwa ukifanya kazi. Ndipo akachunguza kupumua kwa mvulana huyo wala asingeweza kupata kupumua ko kote. Ndipo akapiga magoti kwenye sakafu ya gari hilo na akaanza kuomba. Nao Ndugu Lindsay na Moore wakaomba, pia, ya kwamba Bwana atamrehemu. Tulipokaribia hospitalini, kama dakika tano ama sita baadaye, niliangalia nyuma, na kwa kushangaa kwangu, mvulana huyo alifungua macho yake. Tulipombeba mvulana huyo kumwingiza hospitalini, alianza kulia, ndipo nikatambua mwujiza ulikuwa umetukia.

“Mvulana yule mwingine alikuwa ameletwa mapema kidogo naye alikuwa angali amepoteza fahamu. Nilipokuwa

nikiwarudisha wageni wangu hotelini, Ndugu Branham aliniambia, ‘Usiwe na wasiwasi! Mvulana, ambaye alikuwa kwenye gari letu, hakika ataishi.’’

“Katika wakati huo Ndugu Branham hakuwa na uhakika ya kwamba mvulana huyo mwingine angeishi, lakini Jumapili jioni alinihadikishia juu ya msingi wa ono alilokuwa ameona Jumapili asubuhi na mapema, ya kwamba yeche, pia, ataishi. Wakati ule ule ambapo Ndugu Branham alikuwa akiniambia haya hotelini kwake, mvulana huyo alikuwa amelala hospitalini akifa. Hata hivyo, kulingana na tamshi la daktari, usiku huo mambo yalibadilika akapata nafuu zaidi, ingawa mnamo tarehe 28 Aprili ninapoandika haya, angali mara kwa mara anazimia. (Taarifa ya baadaye iliyopokelewa ilisema ya kwamba mvulana huyo alikuwa amepona kabisa.) Yule mvulana, aliyekuwa katika gari langu, Kari, aliruhusiwa kuondoka hospitalini katika siku tatu tu, naye anajisikia mzima kabisa kulingana na hali ya mambo.

“Katika Ibada ya Ijumaa jioni Ndugu Branham alitwambia juu ya ono ambalo alikuwa ameliona huko Marekani miaka miwili iliyopita, na ambalo lilitimizwa alasiri hiyo wakati alipomwombea mvulana aliyezufa. Malaika alikuwa amemtokeea jioni hiyo kabla ya ibada na alikuwa amemkumbusha juu ya ono hili ambalo alikuwa ameliona miaka miwili hapo siku za nyuma, na ambalo wakati huo alikuwa amelisimulia kwa maelfu ya watu. Sasa lilitimia. Kuja kwa Ndugu Branham huku Kuopio kulikuwa katika mpango wa milele wa Mungu! Sisi wafuasi wa Kusanyiko la Kuopio Elim hatukujua ni kwa nini Bwana alikuwa mwema sana kwetu hata akatujalia sisi tu majaliwa ya neema ya kumpokea mtumishi Wake.”

Usiku ule tulioondoka Kuopio umati mkubwa wa watu ulikusanyika kwenye stesheni na kuimba kwa huzuni kama kawaida, nyimbo tamu za Kifini. Wakati garimoshi lilipoanza kuondoka kwenye depo, polepole kuimba kuliisha, bali kumbukumbu nzuri za siku zilizotumiwa huko Kuopio hazitasahaulika upesi.

YADI MIA SITA KUTOKA KWENYE LILE “PAZIA LA CHUMA”

Tuliporudi Helsinki Ndugu Branham aliendeleza ibada kwa siku nyingi zaidi katika Messuhalli. Asubuhi moja tulithubutu kwenda mpakani mwa “Pazia la Chuma.” Kwenye sehemu fulani moja tulikuwa kama yadi mia sita kutoka kwa hao askari Wekundu. Walinzi wa Kifini walilizunguka gari letu na kutoanya ya kwamba hapa si mahali pa kukaa. Tulifurahi kurudi hotelini kwetu. Mamlaka ya ukomunisti yalipinga sana mikutano yetu, na kwa kweli

walidai tukamatwe. Mkuu mstaafu wa Polisi wa Kuopio, mtu mwenye ushawishi mwangi sana, alikuwako na alitutetea, nasi tuliruhusiwa kuendelea na ibada bila kukatizwa. Tulitumia siku tatu za mapumziko uamsho ulipokwisha, katika kasri la mwanamke Mkristo tajiri. Tulitendewa kama wafalme wakati tukiwa kule. Hata hivyo, wakati matangazo ya habari za Moscow yalipofunguliwa jioni moja, tulishangazwa sana na tangazo (tulilofasiriwa) ambalo lilitangaza ya kwamba wapelelezi wa Marekani walikuwa wakipeleleza kisiri huko Helsinki. Tulijua ni akina nani tangazo hilo la Moscow lilikuwa likimaanisha, nasi bila shaka hatukufurahishwa na sifa mbaya tulizokuwa tukipewa. Kukitokea ugomvi wa mara moja, tulijua ya kwamba milango yote ya kutokea ingefungwa mara moja, huku bunduki za Urusi zikiwa maili kumi tu kutoka katika mji mkuu. Wakati mmoja uvumi ulisambazwa ya kwamba ugomvi umetokea kati ya Marekani na Urusi, juu ya kuangushwa kwa ndege ya Marekani na Warusi. Ilithibitika kwamba ni uvumi tu, bali ulitutia wasiwasi. Hofu inatawala Ulaya, na karibu Wafini wote wanajua ya kwamba ni suala tu la wakati hadi kufikia bwawa la utawala wa Kikomunisti kuvuka mpaka, na kuutupilia ulimwengu katika utungu wa Amagedoni.

WAHUDUMU WA KANISA LA TAIFA LA KIFINI WANAKUBALI UPONYAJI

Katika siku tulioondoka Finland, tulipokea barua maalum kutoka kwa mmoja wa wahudumu wa Kanisa la Taifa, akitujulisha ya kwamba kulikuwako na mukutano mkubwa sana wa wahudumu wa kanisa, na ya kwamba baada ya majadiliano marefu sana, shirika hili likiwa na uvuvio wa mikutano ya Branham, walipiga kura wakakubali huduma ya uponyaji. Barua hiyo ilikuwa ni nzuri sana, nasi tunatumainia kuichapisha katika SYU, mara tunapowenza kupata fasiri iliyoidhinishwa. Ndugu Branham alijibu kwa kuandika barua ya shukrani na akawatia moyo ndugu hao kumwamini Mungu kwa ajili ya mambo makuu mionganini mwao. Ingawa tulifahamishwa ya kwamba kundi lote lililokuwa limekusanyika lilikuwa limepiga kura kukubali ukweli wa uponyaji wa Kiungu, tulijua ya kwamba hiyo haikumaanisha ya kwamba kila mhudumu katika Kanisa la Taifa aliukubali. Kwamba baadhi ya wapinzani huenda wakatokea baadaye huenda likawa ni jambo la kutarajiwa, lakini maoni ya walio wengi sana waliounga mkono ambao walikuwa kwenye ile barua tuliyopata asubuhi hiyo ya mwisho yalikuwa ni ya kututia moyo sana, na yalitufanya tujisikie ya kwamba safari yetu ya kwenda Finland haikuwa ni ya bure.

NORWAY

Baada ya kwaheri ya mwisho kwa marafiki zetu wakarimu wa Finland, tulipanda ndege na saa mbili baadaye tulikuwa Oslo, Norway. Huko tulikuta shauku ile ile mionganoni mwa watu. Kwa bahati mbaya, kulikuwako na upinzani serikalini dhidi ya huduma ya uponyaji wa Kiungu. Afisa wa Afya alikuwa ametoa amri ya kupiga marufuku kuwaombea wagonjwa, nasi tukiwa ni wageni, tulijua ya kwamba wakati tukiasi makatazo haya tutafukuzwa nchini. Hata hivyo kulikuwako na matokeo mazuri sana yasiyotarajiwu ya makatazo hayo. Kikundi cha wahudumu wa mjini katika mkutano wa upinzani wa hadhara ya wahudumu mia mbili "walichukua dakika moja tu kupiga makelele ya mapatano ya kauli moja ya kwamba upinzani ufanywe." Lalamishi hili basi liliandikwa na kutiwa sahihi na baadhi ya watu mashuhuri sana katika maisha ya kidini ya Kinorway.

Kwa Serikali ya Norway

Oslo

Mabwana:

Kuponya kwa imani na maombi ni sehemu ya msingi ya Injili, na ni nanga katika maisha na kazi ya Yesu Kristo. Wakati wote katika nyakati zote fundisho hili limekuwa na mahali imara katika jumuiyu ya maisha ya Kikristo na mahubiri.

Wakristo wote wa Norway kimsingi wanasimama kama mtu mmoja katika suala hili, hata kama utondoti na njia ya kuliendea zinaweza kutofautiana katika makanisa na katika nchi.

Walioitia sahihi, basi, wanasikitika kwa dhahiri juu ya hatua zilizochukuliwa na serikali yetu na wanapinga sheria hizo za makatazo zilizotolewa, wakijaribu kudhibiti mahubiri ya Kikristo. Hatua hizo ni za namna ya kuvunja haki za kimsingi za binadamu katika nchi iliyo huru, na zinapinga kanuni za uhuru wa kuabudu.

Tunashauri ya kwamba makatazo hayo yatanguliwe mara moja, yaliyowekwa na amri ya Mahakama ya Polisi wa Oslo.

Oslo, 5 Mei, 1950

MAJINA YA KAMATI PINZANI

H. Asak-Christiansen,

Katibu Mkuu wa Wabaptisti wa Norway.

Eivind Berggrav,

Askofu wa Kanisa la Taifa.

O. Hallesby,

Profesa na mwandishi mashuhuri.

Ludvig Hope,

Katibu Mkuu wa Jeshi la Wokovu Norway.
 J. B. Jarnes,
 Makamu wa Mwenyekiti wa Ushirika wa Makanisa ya Kiinjilisti.
 Nils Lavik,

Mbunge na Makamu wa Rais wa Shirika la Nyumbani la Kimishenari ya Norway Magharibi.

Dk. Alf Lier,

Mwenyekiti wa Bunge Lisilo la Kimadhehebu na Rais wa Shirika la Kimethodisti.

Thv. Storbye,

Mwenyekiti wa Ushirika wa Wahubiri wa Kiinjilisti.
 Alf Bastiansen,

Mhudumu wa Wilaya wa Kanisa la Taifa.
 Daniel Braendeland,

Mhariri.

KARIBU NA NCHI YA JUA LA USIKU WA MANANE

Kutoka Norway tulisafiri mpaka Sweden, ambako ibada kadhaa zilifanywa huko Gotenburg, usiku mmoja huko Jonkoping, na halafu kwa siku tano huko Orebro ambako ndiko kwenye Mtambo wa Uchapishaji wa Kiinjilisti ulio maarufu sana, ambao hutuma mtiririko wa kudumu wa vitabu na magazeti ya Kikristo. Umati wa watu elfu tano walihudhuria ibada ya kwanza ambayo ilifanyikia nje kwenye bustani. Kukaa kwetu Orebro kulipendeza kwa kila hali na tunatumaini kulikuwa na manufaa.

Kutoka Orebro, kikosi cha Branham kilienda kaskazini mpaka Ornskoldsvik ambaao uko maili chache tu kusini mwa Duara ya Akitiki. Baadhi ya watu 6000, ilikadiria, walisongamana ndani na kuizunguka hiyo hema. Ilisemekana, nasi tuna sababu ya kuamini ya kwamba ni kweli, ya kwamba huu ulikuwa ndio mkutano mkubwa kabisa wa kidini katika historia ya ulimwengu, karibu na Duara ya Akitiki. Ingawa wakati huo ulikuwa bado ni katikati ya mwezi wa Mei, kulikuwako na nuru ya kutosha usiku wa manane kupiga picha ya hilo hema!

Kutoka Ornskoldsvik, tulisafiri kusini mpaka Stockholm ambako kuna Kanisa la Kipentekoste lililo kubwa kabisa ulimwenguni la wafuasi waaminifu 6500 na Shule ya Jumapili ya watu wapatao 5000. Sehemu muhimu sana ya kukaa kwetu Stockholm ilikuwa ni kumtembelea Ndugu Lewi Petrus na mwanawewe, Oliver, ambaye alikuwa ndiye mkalimani wetu tukiwa kule. Akiwa ni mtu anayeonekana ni mnyenyekuvu sana, na hata hivyo amejaliwa hekima

ambayo kwayo ameongoza kwa sehemu kubwa usitawi wa shirika la Full Gospel huko Sweden katika miaka arobaini iliyopita, Ndugu Lewis Pethrus alituchangamsha sisi sote tulipokuwa tukimsikiliza katika mazungumzo ya faragha, kama tulivyojaliwa katika alasiri mbili. Ndugu Pethrus ana urahisi wa imani na hata hivyo hekima ya kiroho ambayo imemwezesha kujenga misingi yenyewe nguvu, mpaka hii leo huduma ya Full Gospel huko Sweden imejulikana kote ulimwenguni. Huduma ya Ndugu Branham ilipokelewa vizuri hapo Stockholm, na kwa kweli wakati wa kuondoka ulipofika, Ndugu Pethrus alitoa matumaini ya kwamba Ndugu Branham angeona inawezekana kurudi tena hivi karibuni Sweden. Hivyo basi ziara ya nchi za ng'ambo ikaisha. Ndugu Branham na sisi sote tulikuwa tumefurahia kukaa kwetu Ulaya, ila hatuna budi kukiri ya kwamba tulifurahi wakati ndege yetu kubwa ilipoondoka kwenye uwanja wa Stockholm, na tukaanza safari yetu ya kurudi nyumbani.

NYUMBANI TENA

Wakati ndege yetu ilipotua salama huko Idlewild kesho yake asubuhi, kikosi cha Branham kwa tabasamu za furaha kilikanya mara nyingine tena ardhi ya Marekani.

Ndugu Branham alikuwa amerudi Marekani. Ziara ya Skandinavia sasa ilikuwa ni historia. Kwa shauku kubwa alitazamia mapumziko halisi mazuri sana na safari ya likizo kwenda milimani. Mara, hata hivyo, angerudi tena na kuendelea kuhubiri na kuhudumu katika miamsho mikubwa ya msimu wa kiangazi, na kumaliza mbio ambazo Mungu alimkabidhi, akijua ya kwamba Bwana atamwepusha na kila kazi mbovu, na kumhifadhi kwa ajili ya Ufalme Wake wa Mbinguni. Kama Danieli wa kale, atastarehe na kusimama katika kura yake mwisho wa siku.

MWISHO

Kuna zaidi ya jumbe 1179 asili za Kiingereza za Ndugu William Marrion Branham zilizorekodiwa na zinapatikana katika mfumo wa kusikilizia. Nyingi za jumbe hizi zinapatikana katika vitabu. Kuna maofisi na maktaba za kuazimisha katika mataifa kote ulimwenguni ambamo jumbe hizi zinapatikana kwa urahisi katika lugha nyingi.

SWAHILI

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Kwa maelezo zaidi ama kupata jumbe za
Ndugu Branham waombwa kuwasiliana na:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org